

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

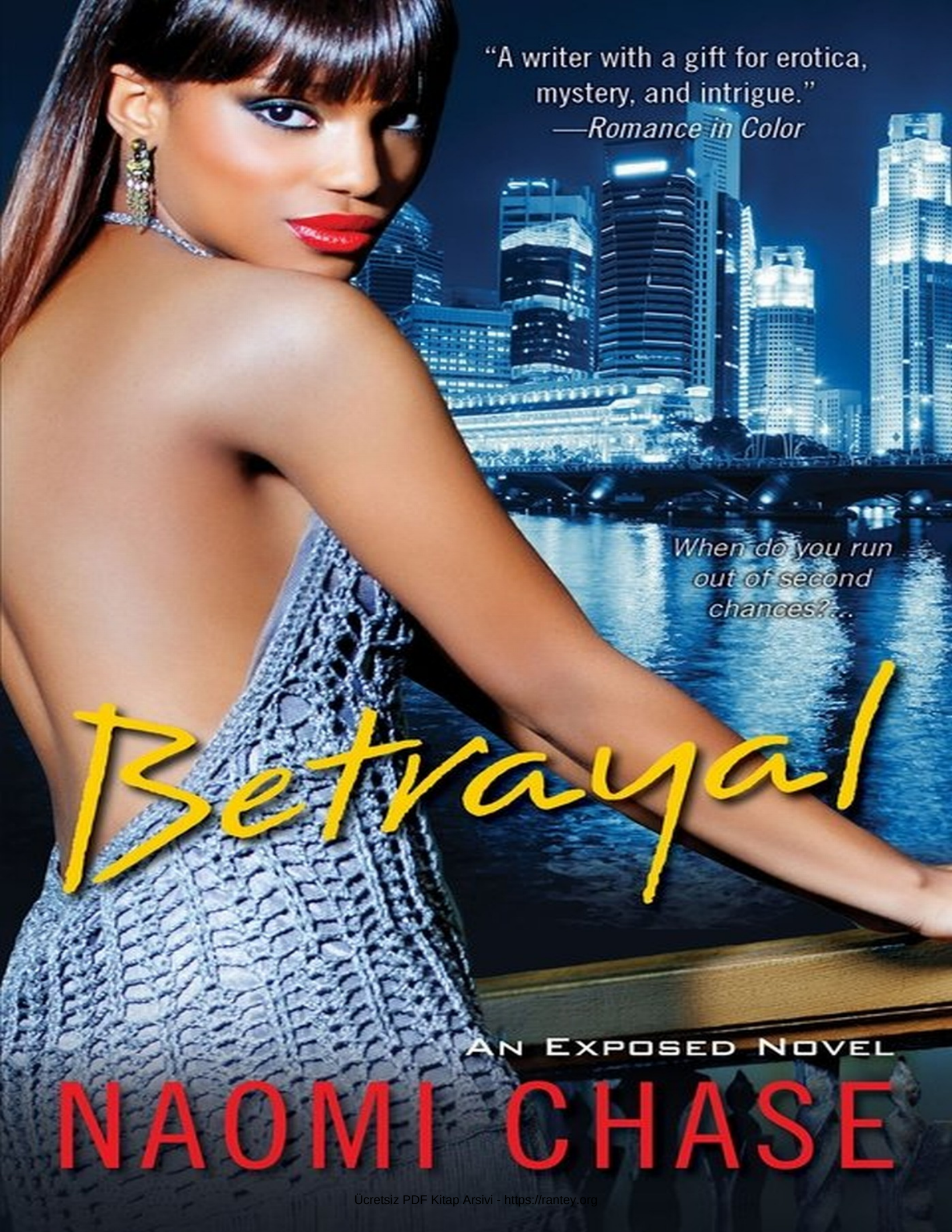
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"A writer with a gift for erotica,
mystery, and intrigue."
—*Romance in Color*

*When do you run
out of second
chances?...*

Betrayal

AN EXPOSED NOVEL

NAOMI CHASE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Naomi Chase tarafından da yazılmıştır

İfşa

Edilen

Aldatma

Dafina Books tarafından yayınlandı

İhanet

NAOMI CHASE

Kensington Publishing Corp.
www.kensingtonbooks.com

Telif hakkıyla korunan tüm materyaller Atıfçı Korumalıdır.

İçindekiler

[Naomi Chase tarafından da yazılmıştır](#)

[Başlık Sayfası](#)

[İthafı](#)

[TEŞEKKÜRLER](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1 - Tamia](#)

[Bölüm 2 - Brandon](#)

[Bölüm 3 - Tamia](#)

[Bölüm 4 - Brandon](#)

[Bölüm 5 - Tamia](#)

[Bölüm 6 - Brandon](#)

[Bölüm 7 - Tamia](#)

[Bölüm 8 - Tamia](#)

[Bölüm 9 - Brandon](#)

[Bölüm 10 - Tamia](#)

[Bölüm 11 - Tamia](#)

[Bölüm 12 - Tamia](#)

[Bölüm 13 - Brandon](#)

Bölüm 14 - Tamia

Bölüm 15 - Brandon

Bölüm 16 - Tamia

Bölüm 17 - Brandon

Bölüm 18 - Tamia

Bölüm 19 - Brandon

Bölüm 20 - Tamia

Bölüm 21 - Brandon

Bölüm 22 - Tamia

Bölüm 23 - Tamia

Bölüm 24 - Brandon

Chapter 25 - Tamia

Chapter 26 - Tamia

Chapter 27 - Brandon

Chapter 28 - Tamia

Chapter 29 - Brandon

Chapter 30 - Tamia

Chapter 31 - Tamia

Chapter 32 - Brandon

Chapter 33 - Tamia

Chapter 34 - Tamia

Bölüm 35 - Brandon

Bölüm 36 - Tamia

Bölüm 37 - Tamia

Bölüm 38 - Brandon

Bölüm 39 - Tamia

Bölüm 40 - Brandon

Bölüm 41 - Tamia

Bölüm 42 - Brandon

Bölüm 43 - Tamia

Bölüm 44 - Brandon

Bölüm 45 - Tamia

Bölüm 46 - Brandon

Bölüm 47 - Tamia

Bölüm 48 - Tamia

Bölüm 49 - Fiona

Bölüm 50 - Tamia

Epilog

Teaser bölümü

Telif Hakkı

Sayfası

Tüm sadık takipçilerim için

TEŞEKKÜRLER

Editörüm Mercedes Fernandez'e sabrı ve bu seriye olan bağlılığı için sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Böylesine harika bir geri bildirim sağladığınız ve bu dramatik destanı sonuna kadar izlediğiniz için teşekkür ederim.

İhanet'i sabırla bekleyen okuyucularıma ve hayranlarıma yürekten teşekkür ederim. Umarım beklediğinize değdiğini düşünürsünüz.

Önsöz

Tamia zevkle inleyerek kalçalarını sevgilisinin terli ve kaslı sırtına doladı.

Onun adını inledi, kalçaları yukarı ve aşağı pompalanırken onun içine girdi. Daha derine, daha sert, çıplak vücutlarının tokat sesleri gölgeli odada yankılanıyordu.

Tamia adamın omuzlarına sıkıca yapıştı, adamın kalın, sert şaftı göbeğini döerken tırnakları derisini parçaladı. Adam onun içinde kendini çok iyi hissediyor, tüm tatlı noktalarına dokunuyordu. Sanki hiç ayrılmamış gibiydiler.

Gözlerinin içine bakarak, sıcak nefesi dudaklarını havalandırana kadar ağzını indirdi. "Hayatımdan çıkıp gitmene izin vereceğimi mi sandın?" diye fısıldadı, sesinin boğuk tınısı kadının içini ürpertti. "Düşündüğün bu muydu? Ha?"

Duyguların içinde kaybolan Tamia konuşmak bir yana, zar zor nefes alabiliyordu.

Daha hızlı itti, karanlık gözleri onunkilere dikilmişti. "Gitmene asla izin vermeyeceğim Tamia. Asla..."

Bölüm 1

Tamia

Tamia gözlerini Dominic Archer'a dikmiş, nutku tutulmuş bir halde bakarken zaman durdu.

Masasında durduğuna inanamıyordu, ellerini rahatça ceplerine sokmuş, dolgun dudaklarının köşelerinde oynayan bir gülümsemeyle orada olmak için her hakkı varmış gibi görünüyordu. Neredeyse hayatını mahvettikten, porno yıldızı geçmişini ifşa etmekle tehdit ederek seks için şantaj yaptıktan sonra ona yaklaşma cüretini gösterdiğine inanamıyordu.

Yaşadığı şokun yerini hızla öfke alırken Tamia, "Burada ne halt ediyorsun?" diye tükürdü.

Gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Sana da merhaba Tamia."

"Bana 'merhaba' deme, anne-" Şık restorana göz gezdirirken sesini öfkeli bir tıslamaya indirdi. "Ne yaptığını sanıyorsun bilmiyorum ama birbirimize söyleyecek *hiçbir şeyimiz yok*."

"Katılmıyorum," dedi Dominic sakince. "Bence konuşacak çok şeyimiz var." "Ne düşündüğün umurumda bile değil." Tamia başını çevirdi ve ön girişe doğru endişeli bir bakış fırlattı. İsteyeceği son şey eski erkek arkadaşı Brandon'ın gelip Dominic'i karşısında görmesiydi.

Masa. Brandon'ın ne düşüneceği ya da ne yapacağı belli değildi. "Gitmen gerek Dominic. Ben ciddiylim."

"Neden?" Gözleri parlıyordu. "Birini mi bekliyorsun?"

Tamia kaşlarını çatı. "Bu seni ilgilendirmez ama evet, ben Birini bekliyordum. Her an burada olabilir." Ya da öyle umuyordu.

Son yirmi dakikadır, Brandon'ın onu ilk buluşmalarında götürdüğü İtalyan restoranı Da Marco'da kendisine katılmasını sabırsızlıkla bekliyordu. Brandon'a onunla saat dörtte orada buluşmasını söylemişti. Şimdi saati on dakika geçmişti.

Geliyor, diye kendini temin etti. *Sadece geç kalacak*.

Alternatifini düşünmek istemedi. Brandon'ın şu anda nikâh masasında nişanlısıyla yemin töreni yapıyor olması,

Cynthia Yarbrough. Bunu düşünmeye bile dayanamıyordu. "Sana bir akşam yemeği ısmarlayayım," dedi Dominic.

Tamia ona inanamayarak baktı. "Birini bekliyorum'un hangi kısmını anlamadın?"

Eğlenmiş görünüyordu. "Hadi ama Tamia. Gerçekten geleceğini düşünmüyorsun, değil mi?"

Gözleri şüpheyile kısıldı. "Kimi beklediğimi nereden biliyorsun ki?"

Dominic usulca kıkırdadı. "Sanırım Brandon'ı beklediğini rahatlıkla varsayabilirim. Bu çok talihsiz bir durum, çünkü duyduğuma göre bugün evleniyormuş." Tamia'ya kalın bir kaş kaldırdı. "Yanlış mı duydum?"

Ona ters ters baktı. "Burada olacağımı nereden biliyordun?" diye sordu, onun sorusunu duymazdan gelerek. "Beni takip mi ediyordun?"

"Tabii ki hayır," dedi tembel bir neşeyle. "Öğleden sonra bir iş toplantım vardı ama müşterim iptal etmek zorunda kaldı. Tam ayrılmak üzereydim ki seni gördüm."

Tamia ona bir saniye bile inanmadı. Bu, evliyken onunla ilişki yaşamış olan aynı üçkâğıtçı orospu çocuğuydu. Onun yalancı ağzından çıkan tek bir kelimeye bile inanamıyordu.

Tamia onun kıçına ateş edemedi garson ortaya çıktı. Tamia'nın suyunu doldurduktan sonra dostça bir gülümsemeyi Tamia ile Dominic arasında paylaştırdı. "Bu akşam birlikte mi yemek yiyeceksiniz?"

Tamia o kadar sert bir sesle, "Hayır," dedi ki adam irkilmiş görünüyordu. Dominic garsona gülümsedi.

"Bize bir dakika daha verin."

"Bir dakikaya daha ihtiyacımız yok," diye araya girdi Tamia sıkılmış dişlerinin arasından. "Akşam yemeği için bana katılmayacak. Başka birini bekliyorum. Bu arada, portakallı bal salatası eşliğinde ızgara scampi sipariş etmek istiyorum."

"Mükemmel, *sinyorina*." Garson gitmeden önce Dominic'e sempatik bir bakış attı.

Tamia, Brandon'ın son İtalya seyahatleri sırasında kendisine verdiği pahalı hediyelerden biri olan timsah derisi Dolce & Gabbana çantasını eline aldı.

Masadan kalkarken Dominic'e soğuk bir ifadeyle, "Ben tuvalete gidiyorum," dedi. "Döndüğümde gitmiş olmanı bekliyorum."

Bununla birlikte dönüp uzaklaştı ve köşeyi dönüp gözden kaybolana kadar Dominic'in bakışlarını kıçında hissetti.

Boş tuvalete girdiğinde, en yakın kabine kaydı ve çantasından akıllı telefonunu çıkardı. Birkaç derin nefes aldıktan sonra Brandon'ın numarasını açtı ve GÖNDER tuşuna bastı.

Araması doğrudan telesekretere düştüğünde kalbi parçalandı.

"Ben Brandon. Kısa ve tatlı tut."

Tamia titrek bir nefes alarak mesaj bırakıp bırakmamayı düşündü. Eğer Cynthia'yla evlenmeye karar verdiyse, bu noktada söyleyebileceği ya da yapabileceği hiçbir şey yoktu. Ama eğer bir yerlerde tereddütleri varsa, en azından ona ulaşmaya *çalışmalıydı*.

Bip sesi duyuldu ve konuşması ya da telefonu kapatması istendi.

Telefonu kavrayarak gergin bir şekilde dudaklarını ıslattı. "Hey... benim. Da Marco'da seni bekliyorum. Umarım ..." Çok çaresiz görünmek istemediğinden sözünü yarıda kesti. "Umarım yakında görüşürüz."

Bağlantıyı kesti, gözlerini kapattı ve telefonu çarpan kalbine doğru tuttu.

Lütfen çok geç olmasın, diye sessizce dua etti. Lütfen Brandon adliyeye değil, restorana gidiyor olsun.

Derin bir nefes daha alarak kabinden çıktı ve aynadaki yansımasını incelemek için lavabo sırasına geçti. Şık saçları yeni düzeltilmiş, kırmızı ruju hiç bozulmamıştı ve üzerinde Dolce & Gabbana'nın goblen desenli elbisesi vardı. İtalyan tezgâhtar ona bu elbisenin ABD'de dört ay daha piyasaya çıkmayacağını söylediğinde çok sevinmişti. Eğrinin önünde olmaktan hoşlanıyordu.

Tamia yansımasına şöyle bir bakarak tuvaletten çıktı ve masasına geri döndü.

Dominic'i orada otururken gördüğünde, içinden inanılmaz bir öfke dalgası geçti.

Bu orospu çocuğu!

Kadın masaya doğru yürürken, adam ayağa kalktı ve yumuşak bir şekilde onun sandalyesini çekti. Bu centilmen jesti görmezden gelerek ellerini kalçalarına götürdü ve tükürdü, "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Dudakları seğirdi. "Sesini alçaltmak isteyebilirsin," diye tavsiyede bulundu. "İnsanlar sana bakıyor."

"Umurumda bile değil." Ama öfkeli sözcükler ağzından çıkarken bile Tamia etrafına bakmaktan kendini alamadı. Yemek yiyen diğer birkaç kişinin meraklı bakışlarıyla karşılaşınca kaşlarını çatı.

Olay çıkarmak istemediği için isteksizce oturdu ve Dominic'in sandalyesini geri itmesine izin verdi. Ancak Dominic karşısındaki koltuğu geri alır almaz, yemeğini isteyebilmek için etrafta garson aramaya başladı.

"Bir şişe Chianti sipariş ettim," dedi Dominic, önündeki şarap kadehini göstererek. "Güzelmiş. Al biraz."

"Hiç sanmıyorum." Tamia ona ters ters baktı. "Sana gitmeni söylediğimi sanıyordum." "Söyledin," dedi Dominic yumuşak bir sesle.

"Peki neden hala buradasın?"

"Biraz arkadaşa ihtiyaın olabileceğini düşündüm." Kadehini dudaklarına götürdü, gözleri mizahla dans ediyordu. "Brandon'a ulaşabildin mi?"

Tamia'nın yüzü kızardı. "Seni hiç ilgilendirmez."

Dominic şarabını yavaşça yudumlayarak güldü.

Tamia varlığının her zerresiyle ondan nefret ediyordu. Ama kapuşonlu koyu renk gözleri, düzgün bir keçi sakalının çerçevelediği sulu dudakları, geniş omuzları ve Armani'ye batırılmış altı-dörtlük kaslı gövdesiyle ne kadar iyi olduğunu o bile inkâr edemezdi. Tembel Batı Hint aksanı onun muazzam seksapelini daha da artırıyordu. Ama onun ne kadar muhteşem olduğu ya da şimdiye kadar sahip olduğu en iyi aşıklardan biri olduğu önemli değildi. Tamia onunla tanıştığı andan itibaren hayatını mahvetmiş ve sonunda her şeyini kaybetmesine neden olmuştu. şimdi kırılan parçaları toplamaya ve ilerlemeye çalışırken, onunla kesinlikle hiçbir şey yapmak istemiyordu. Bunu ne kadar çabuk anlarsa o kalın kafasından, daha iyi.

Tamia suyundan bir yudum aldı ve sabırsızlıkla restorana b a k t ı .

"Nerede bu lanet garson?"

"Muhtemelen siparişimizle ilgileniyordur," dedi Dominic.

Tamia'nın gözleri onunkilere kaydı. "*Siparişimiz* mi?"

"Evet." Biraz daha şarap içti. "Salatanı iptal ettim ve ikimiz için de akşam yemeği sipariş ettim."

"Affedersiniz?" *Bu orospu çocuğunun cesareti!* "Sana bunu yapmanı kim söyledi?"

Tembelce gülümsedi. "İkimiz de buradayız. Birlikte yiyebiliriz. Ayrıca, bu bize teklifimi tartışmak için bir şans verecektir."

Tamia'nın gözleri kısıldı. "Ne nerisi?"

"Sorduğuna sevindim. İsterdim-"

"Ne var biliyor musun?" Tamia elini kaldırarak onun sözünü kesti. "Bunu duymak bile istemiyorum."

Kaşlarını çattı. "Neden olmasın?"

"Neden olmasın? Neden olmasın? Hmm, bir bakayım. Belki de bana son kez sözde tekliflerinden biriyle yaklaştığında erkek arkadaşımı ve işimi kaybettiğim ve cinayetten hapse girdiğim içindir."

Dominic yüzünü buruşturarak sandalyesinde geriye yaslandı. "Bunların hepsi talihsizdi
-"

"*Talihsizlik mi?*" Tamia kızgın bir inançsızlıkla yankılandı. "Hız cezası almak talihsizliktir. Herkesin içinde kış üstü düşmek talihsizliktir. Bana olanlar kesinlikle yıkıcıydı Dominic ve eğer hayatımdan uzak dursaydın bunların hiçbirisi olmayacaktı. Bu yüzden, hayır, teklifini dinlemek gibi bir niyetim kesinlikle yok, o yüzden siktir git."

Dominic başını eğdi, Tamia onunla tanıştığından beri ilk kez pişman görünüyordu. "Sana yanlış yaptığımı biliyorum Tamia. Bu yüzden hatamı telafi etmek istiyorum." "Nasıl? Neredeyse hayatımı mahvediyordun

Dominic. Yapabileceğin hiçbir şey yok.
"Bunu telafi etmek için ne söyleyebilirim ne de yapabilirim."

"Belki de değil," diye kabul etti, "ama en azından denemek isterim." "Neden? Vicdanını rahatlatmak için mi?"

"Hayır," diye mırıldandı, kadının tedirginlikle daha fazla su yudumlamasını izlerken. "Bu kendimi daha iyi hissetmekle ilgili değil. Bu bir hatayı düzeltmek, bir yanlış düzeltmekle ilgili."

Tamia alaycı bir şekilde homurdanarak başını salladı. "Çok saçmalıyorsun Dominic. Sana bir daha güvenecek kadar aptal olacağımı düşünüyorsan aklını kaçırmışsın demektir."

Ciddi gözlerle ona baktı. "Herkes ikinci bir şansı hak eder, Tamia."

"Herkes değil." Boş bardağını masaya bıraktı, sonra çantasını kaptı ve aniden ayağa kalkarak başının dönmesine neden oldu.

Kadın bir an sallanınca Dominic endişeyle kaşlarını çattı. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim," diye tersledi.

"Belki de kalıp bir şeyler yemelisin."

Tamia alay etti. "İyi denemeydi ama burada kalıp seninle yemek yiyeceğime hapishaneye dönmeyi tercih ederim." Ona bir parmak salladı. "Telafi etmek mi istiyorsun? Benden uzak dur."

Bununla birlikte, arkasına bile bakmadan dönüp masadan uzaklaştı.

Bölüm 2

Brandon

Brandon kendini o eski yarışma programlarından birindeki yarışmacı gibi hissetti.

Ancak bu durumda üç değil, sadece iki kapı arasında seçim yapması gerekiyordu. Ve gerçek bir yarışma programındaki bir yarışmacının aksine, her kapalı kapının ardında onu neyin beklediğini tam olarak biliyordu.

Yoksa yaptı mı?

Geçen yıl boyunca hiçbir şeyi hafife almamayı öğrenmişti, çünkü hiçbir şey görüldüğü gibi değildi.

Hiçbir şey.

Ve hiç

kimse.

Bir Numaralı Kapının ardında Tamia vardı, eğer aralarında işler o kadar kötü gitmeseydi ruh eşi olabilecek kadın.

İki Numaralı Kapının ardında Cynthia vardı, arkadaşı olmaktan çıkıp sevgilisi olan ve şimdi doğmamış çocuğunun annesi olan kadın.

Her iki kadın da onu gerçekten sevdi ve onunla birlikte olmak istedi. Her biri ona diğerinde olmayan bir şey verdi.

Ama sadece birini seçebilirdi.

Brandon geniş omuzlarını dikleştirerek derin bir nefes aldı ve İki Numaralı Kapıdan içeri adımını attı.

Üç çift göz ona doğru döndü.

"*Brandon!*" Cynthia, anne ve babasıyla paylaştığı masadan fırlarken rahatlamış bir ifadeyle haykırdı.

Piskopos Yarbrough, Brandon'a suçlayıcı bir ifadeyle bakarak, "Buraya gelmenin zamanı gelmişti," dedi. "Hangi cehennemdeydin sen?"

"Yusuf," diye karısı nazikçe azarladı.

Kaşlarını çattı. "Üzgünüm Coretta, ama çocuk neredeyse otuz dakika gecikti."

Brandon müstakbel kayınvalidesine özür dileyen bir bakış attı. "Sizi beklettiğim için özür dilerim."

Coretta ona, "Özür dilemene gerek yok Brandon," diye güvence verdi. "Sonunda burada olduğun için mutluyuz."

Brandon bakışlarını Cynthia'ya çevirmeden önce kısa bir süre gülümsedi. Uzun siyah saçları zarifçe toplanmıştı, makyajı kusursuzdu ve ince vücudunu okşayan beyaz ipek bir elbise giymişti.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi ona.

Kadın zevkle gülümsedi. "*Gerçek* gelinliğimi görene kadar bekle."

Brandon tereddüt etti. "Bir dakika konuşabilir miyiz?"

Gülümsemesi bozuldu. Endişeli bakışlar atan anne ve babasına gergin bir bakış fırlattı.

"Herkes bekliyor Brandon," dedi Cynthia endişeyle. "Babam tören için bize özel bir oda ayarlamak için çoktan torpil yapmak zorunda kaldı ve yargıç da-"

Brandon, "Bu önemli," diye araya girdi.

Uzun bir süre onun sabit bakışlarını üzerinde tuttu, sonra gözle görülür bir şekilde yutkundu ve başını salladı. "Pekâlâ," diye kabul etti bariz bir isteksizlikle. "Konuşabiliriz. Ama gerçekten acele etmeliyiz, yoksa töreni yeniden planlamak zorunda kalacağız."

"Ve bu olmayacak," diye homurdandı Joseph, Brandon'a uyarı dolu bir bakış fırlatarak.

Sadece yaşlı adama baktı.

"Haydi Joseph," diye ısrar etti Coretta, kaşları çatık kocasını odadan çıkarırken.

Kapı arkalarından kapandığında Brandon ve Cynthia birkaç dakika boyunca birbirlerine baktılar.

Brandon sessizce, "Bunu yapamam," dedi.

Cynthia'nın kara gözlerinde panik parladı. "Neyi yapamazsın?" "Seninle evlenemem, tatlım. Bugün olmaz."

"Ciddi misin?" diye fısıldadı, ona kuşkuyla bakarak. "Lütfen bana ciddi olmadığını söyle."

"Korkarım öyleyim." Göğsü suçluluk duygusuyla gerildi. "Özür dilerim."

"*Üzgün müsün?* Benimle evlenemeyeceğini söylemek için düğün gününe kadar bekledin ve kendin için söyleyeceğin tek şey '*Üzgünüm*' mü?"

Brandon yüzünü buruşturdu. "Düğünün tamamen iptal olduğunu söylemiyorum," diye açıkladı ona doğru yürürken. "Tek söylediğim bugün evlenemeyeceğimiz."

"Neden olmasın?" diye sordu. "Zaten adliyedeyiz. Evlilik cüzdanımız var. Ailemiz ve arkadaşlarımız dışarıda bekliyor-"

"Beni dinle." Brandon kızın yüzünü ellerinin arasına aldı, gözleri kızın gözlerinin içine bakıyordu. "Uzun bir nişanlılık istediğimi biliyorsun. Kendimi acele bir törene ikna etmeme izin vermemeliydim. Daha fazla zamana ihtiyacım var."

"Ne için zaman?" Cynthia suçlayıcı bir tavırla meydan okudu. "Benimle evlenme konusundaki fikrini değiştirme zamanı mı? Tamia ile fahişelik yapmaya devam etme zamanı mı?"

Brandon başını yavaşça ona doğru salladı. "Tamia'ya olan hislerimi hiçbir zaman inkâr etmedim. Sırf sen istiyorsun diye bir gecede yok olacak değiller."

"Bunu biliyorum," diye tersledi Cynthia. "Ama aynı zamanda bir bebeğimizin yolda olduğunu ve tek başına bir ebeveyn olmak istemediğimi de biliyorum."

"Olmayacaksın, söz veriyorum." Brandon'ın sesi yumuşadı. "Sana bu ilişkiyi yürütmeye kararlı olduğumu söylediğimde ciddiydim. Ama geçen yıl çok şey oldu Cynthia. Her şeyi sindirmek, kafamı toparlamak için biraz daha zamana ihtiyacım var. Eğer beni gerçekten seviyor ve benimle birlikte olmak istiyorsan, bana karşı sabırlı olmalısın."

"*Hasta mı?*" Cynthia inanamayarak tekrarlardı. "Duygularımı seninle paylaşmadan önce iki yıl boyunca sana aşıktım! *Bu* sabırlı değil miydi? Ve bir kez birlikte olduktan sonra, sen Tamia'nın cinayet davasında onu savunurken sana karşı sabırlı davrandım, bunun bana geri döneceğini bildiğim halde. *Sakin* bana sabırdan bahsetmeye kalkma Brandon Chambers, çünkü sana karşı sabırlı olmaktan başka bir şey yapmadım. Biraz daha sabırlı olsaydım, lanet bir paspas olurum!"

Brandon ellerini yavaşça onun yüzünden çekti ve geri çekildi. "Sana yaşattığım her şey için özür dilerim, Cynthia. Gerçekten üzgünüm. Ama seni asla incitmeye ya da aldatmaya çalışmadım. En başından beri sana karşı hep dürüst oldum. Sen iyi bir kadınsın ve son birkaç yıldır yanımda olduğun için sana gerçekten minnettarım."

Cynthia acı acı, "Ama sen bana borcunu böyle ödemeyi seçtin," dedi. "Beni mihrapta terk ederek."

"Seni terk etmiyorum," diye düzeltti Brandon. "Hâlâ nişanlıyız ve hâlâ evleneceğiz. Sadece bugün değil."

"İnanılmaz," diye tısladı Cynthia, gözyaşlarını hızla geri kırarak. "Böyle bir numara çekeceğini bilmeliydim."

Brandon yüzünü buruşturdu, ellerini ceplerine sokarken suçluluk duygusu içini kemiriyordu. "Konuklarımıza töreni ertelediğimizi bildirmemiz gerekiyor."

"*Biz mi?*" Cynthia ıgık attı. "Delirdin mi sen? Oraya çıkıp bütün o insanlara yüzümü gösteremem! Lanet olası düğünü iptal eden sensin, o yüzden herkese sen söylemelisin!"

Brandon yavaşça başını salladı. "Haklısın."

Adam dönüp odadan çıkarken Cynthia ona baktı. Kapıya ulaştığında durakladı ve tekrar ona baktı. "Bunu tekrar duymak istemediğini biliyorum," dedi sessizce, "ama gerçekten üzgünüm."

Titreyen elini kaldırdı, burun delikleri duygusallıktan alev alev yanıyordu. "Sadece git Brandon."

"Cynthia-" "*Git!*"

Ona son bir pişmanlık bakışı attı, sonra döndü ve kapıdan ıktı.

Önündeki görevden korkarak, aile üyelerinin ve en yakın arkadaşlarının törenin başlamasını beklediği küçük odaya doğru ilerledi. Cynthia'nın babası önde durmuş, saatini sabırsızlıkla kontrol ederken kaşlarını atan yargıçla görüşüyordu.

Brandon ortaya çıktığı anda tüm konuşmalar kesildi.

Joseph ona ters ters bakarken, Coretta rahatlamış bir gülümsemeyle Brandon'ın içine keskin bir suçluluk duygusu sapladı.

Omuzlarını dikleştirerek odanın önüne doğru yürüdü. Joseph'i ve yargıcı görmezden gelerek önünde toplanan yüzleri taradı. Anne ve babası sanki kendilerini en kötüsüne hazırlıyorlarmış gibi gergin ifadelerle onu izliyorlardı. Küçük kardeşleri Beau ve Brooke bastırılmış kahkahalarla sırtırken, Cynthia'nın dört erkek kardeşi hiç de eğleniyormuş gibi görünmüyordu. En iyi arkadaşı Dre, ona ihtiyat ve sempati karışımı bir bakışla bakıyordu.

Brandon gözlerini kaçırdı ve konuşmadan önce boğazını temizledi.

"Geldiğiniz ve sabırla beklediğiniz için hepinize teşekkür ederim. Ne yazık ki Cynthia ve ben bugün evlenemeyeceğiz." Durakladı. "Özür dilerim."

Odayı şok edici bir sessizlik kaplarken, Cynthia'nın annesi, "*Yardım et bana, Yüce İsa,*" diye inledi.

Ve sonra bayıldı.

Bölüm 3

Tamia

Tamia akşamdan kalma bir halde uyandı.

Başı şiddetle çarpıyordu ve ağzı o kadar kuruydu ki toz tadı alıyordu.

Kısık sesle inleyerek önce bir gözünü, sonra diğerini açtı ve gözlerini kısarak geniş yatak odasının etrafına bakındı. Perdeler açıktı ve kalın gri bulutlarla şişmiş kapalı bir gökyüzünü ortaya çıkarıyordu.

Parlak güneş ışığının yokluğuna şükrederek, zonklayan şakağına masaj yapmak için uzandı ve dün gece olanları bir araya getirmeye çalıştı. Restoranda Brandon'ın gelmesini umarak ve bunun için dua ederek beklediğini hatırlıyordu. Onun yerine Dominic -Dominic!- masada ona katılmış ve onunla yemek yemeye çalışmıştı. Ona küfrettikten sonra restorandan hışım ile çıkmış ve arabasına binmişti.

Tamia kaşlarını çattı ve başını salladı.

Da Marco'dan ayrılmak hatırladığı son şeydi. Ama akşamdan kalma haline ve yatağının başucundaki boş Patrón şişesine bakılırsa -Ne olduğu çok açıktı. Brandon'ı kaybetmenin acısıyla başa çıkabilmek için kendini unutturacak kadar içmeye çalışmıştı.

Dün gece onunla restoranda karşılaşmamıştı, yani bunun tek bir anlamı olabilirdi.

Cynthia ile evlenmişti.

Tamia gözlerini kapadı, Brandon ve Cynthia'nın bu sabah karı koca olarak uyanacakları düşüncesi midesini bulandırdı. Bu hiç adil değildi. Bayan Brandon Chambers olmak için cehenneme gidip gelmişti. Ama başarısız olmuştu ve şimdi Brandon hayatının geri kalanını başka biriyle geçirecekti.

Gözlerinden yaşlar süzülürken Tamia yorganı geri çekti ve doğrulup oturdu. Anında midesi bulandı ve acı bir mide bulantısı boğazına hücum etti. Bir eliyle ağzını kapattı ve banyoya koştu. Dizlerinin üzerine çökerek tuvalete kustu.

Kuru kabarcıklardan başka bir şey kalmadığında, elini ağzına götürdü ve bir daha asla alkole dokunmayacağına yemin etti.

Sifonu çektikten sonra güçsüzce ayağa kalktı ve lavaboya doğru yürüdü. Diş fırçasına uzanırken aynadaki yansımısını gördü ve yüzünü buruşturdu.

Kendini ne kadar kötü hissediyorsa o kadar kötü görünüyordu. Saçları karmakarışık ve rimeli bulaşmıştı, bu da ona korkunç rakun gözleri veriyordu. Brandon'ın dün gece onunla eve gelme ihtimaline karşı yeni aldığı Bordelle dantel sütyen ve külotuyla uyumuştı.

Bu kadarı da fazla, diye düşündü kederli bir şekilde, diş fırçasını ağzına sokup dişlerini şiddetle fırçalarken.

Tam sözlerini bitirmişti ki, akıllı telefonu çaldı.

Tamia tanıdık zil sesini tanıyarak dondu kaldı. Usher'ın "My Boo" şarkısıydı.

Brandon!

Kalbi gümbür gümbür atarak banyodan çıktı ve yatağının başucundaki masaya koşarak, arama telesekretere düşmeden hemen önce telefonunu kaptı.

"Merhaba," diye cevap verdi nefes nefese.

"Selam. Benim." Brandon'ın derin sesi alçaktı. Onu tedirgin edecek kadar alçak.

"Brandon." Sıkıca yutkundu. "Neredesin?" "Evdeyim."

"Yalnız mısın? . yalnız mısın?"

"Evet." Uzun bir duraklama oldu. "Ben yapmadım."

Tamia kendini yavaşça yatağına bıraktı. "Ne yapmadın? Cynthia'yla evlenmedin mi?"

"Hayır."

Tamia neredeyse rahatlamaktan ağlayacaktı. "Neden olmasın?" diye fısıldadı.

Bir uzun duraklama daha. "Bunu yapamazdım. Hazır değildim."

Tamia kuru dudaklarını nemlendirdi. Zonklayan baş ağrısı bir anda ikinci plana düşmüştü. "Seni restoranda bekledim. Gelmeyince düşündüm ki ..."

"Biliyorum." Brandon derin bir nefes verdi. "Seni aramadığım için özür dilerim. Düşünmek için zamana ihtiyacım vardı. İşleri yoluna koymak için."

"Anlıyorum." Tamia tereddüt etti, dilinin ucunda yakıcı bir soru vardı. "Cynthia ile aranızdaki her şey bitti mi?"

Bunu izleyen ağır sessizlikte kalbi hızla çarpmaya başladı. "Hayır," dedi Brandon sessizce. "Biz hâlâ nişanlıyız."

Tamia'nın içinden bir acı spazmı geçti. Titrek bir nefes alarak yastıklarına yaslandı ve gözlerini sıkıca kapattı.

"Yani hâlâ onunla evlenecek misin?" diye fısıldadı.

Adam durakladı. "Eninde sonunda."

"Ne bekliyorsun?" Ona cevap vermedi.

"Kaçınılmaz olanı neden uzatıyorsun?" diye bastırdı, histerinin başlangıcıyla savaşıyor. "Eğer onunla gerçekten evlenmek istiyorsan, o zaman evlen ve bu işi bitir. Bunu olması gerekenden daha fazla uzatma. Bu ne ona ne de bana haksızlık olur."

"Tamia-"

Zonklayan kafatasını görmezden gelerek hızla doğruldu. "Beni dinle. Onunla evlenmen *gerektiğini* söylemiyorum Brandon."

Derin, düzensiz bir nefes verdi. "Bebeğimi doğuruyor, Tamia."

"Bunu biliyorum. Çocuğunuzun hayatına dahil olmak için onunla birlikte olmak zorunda olmadığınızı da biliyorum. Sen ve Cynthia velayeti paylaşabilirsiniz. Ve bekar bir anne olarak bunalmasından endişe ediyorsanız, ona yardımcı olması için bir dadı tutabilirsiniz."

Brandon birkaç dakika sessiz kaldı. "Yarı zamanlı bir baba olmak istemiyorum Tamia. Bunu anladığımı sanıyordum."

Suçluluk duygusu üzerine çöktü. Bencil olmak istemiyordu. Bir babanın yokluğunun bir çocuk için ne kadar yıkıcı olabileceğini herkesten iyi biliyordu. Aynı zamanda Brandon'ı da kaybetmek istemiyordu. O hayatının aşkıydı, onu mutlu edebilecek tek erkekti.

Gözlerini kapatarak onu orada, yanında, kendisine sarılmış halde hayal etti; duymayı arzuladığı sözleri fısıldarken nefesi kulağını ısıtıyordu.

Seni seviyorum, Tamia. Seni seçiyorum.

"Seni üzmem için aramadım," dedi sessizce. "Sadece işlerin ne durumda olduğunu bilmeni istedim."

"Aradığınız için teşekkür ederim." Tamia güçlkle yutkundu. "Güle güle Brandon."

Uzun bir süre oyalandıktan sonra telefonu kapattı.

Tamia gözyaşlarını geri püskürterek yatağa uzandı ve uyuşmuş bir halde tavana baktı.

Saniyeler sonra geri aradı.

Telefonu açtı ama konuşmadı. O da konuşmadı.

Telefonda oturup birbirlerinin nefes alışlarını dinlediler. Aralarındaki sessizlik, herhangi bir kelimenin ifade edebileceğinden çok daha fazlasını ifade ediyordu.

Birkaç dayanılmaz dakikadan sonra Tamia, "Bunu yapamam Brandon," diye fısıldadı.

"Biliyorum, bebeğim." Sesi acı ve pişmanlıkla boğuklaşmıştı. "Benden ne istediğini bilmiyorum."

"Hiçbir şey . . . ve her şey."

Tamia'nın gözlerinden yaşlar süzüldü ve yüzünün kenarlarından aşağı yuvarlandı. Kalbi kırılıyordu ve daha önce hiç hissetmediği kadar acıyordu. "Eğer birlikte olamayacaksak... o zaman hayatıma devam etmeliyim."

Brandon sessizdi.

"Birbirimizi rahat bırakmalıyız," diye tekrarladı.

"Bunu söylemek yapmaktan daha kolay," dedi kalın bir sesle.

"Biliyorum." Gözyaşları daha da süzülürken Tamia başını yavaşça salladı ve itiraf etti: "Dün gece o kadar perişan haldeydim ki tamamen sarhoş oldum ve şimdi de akşamdan kalmanın en kötüsünü yaşıyorum."

"Bunu duyduğuma gerçekten üzüldüm." Brandon derin ve ağır bir nefes verdi. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, bizi düşünmekten ve seni özlemekten kendimi alamadığım için gözüme uyku girmedir."

Tamia'nın boğazı sıkıştı. "Bu beni daha iyi hissettirmiyor," diye burnunu çekti.

Cevap vermedi.

Sulanmış gözlerini silkeleyerek doğruldu ve yataktan kaydı. Odanın diğer ucundaki dolabına doğru ilerleyerek siyah ipek bir bornoz aldı ve üzerine geçirdi.

Brandon onun hareketlerini duyunca, "Ne yapıyorsun?" diye mırıldandı. "Kahve yapmak için mutfığa gidiyorum."

"Oh." Sesi yumuşadı. "Kahveni özledim."

Bu onun yüzüne küçük, hüzünlü bir gülümseme getirdi. "Senin için yapmayı özledim."

Uzun bir süre sessiz kaldı. "Gitmene izin vermemi ister misin?"

"Bırakmalısın." Tamia iç çekti. "Ama buna hazır değilim." "Ben de hazır değilim."

Tamia elini dağınık saçlarında gezdirerek yatak odasından çıktı ve koridordan mutfığa doğru ilerledi. "Madem balayında değilsin, bugün ne yapacaksın?"

Brandon derin bir iç çekti. "Bilmiyorum. Bunu hiç düşünmedim. Peki ya sen?"

"Bilmiyorum. Muhtemelen sadece-" Birden çılgılık attı. "Ne oldu?" Brandon telaşla sordu. "Sorun ne?" Tamia olduğu yerde donup kaldı, gözlerini oturma odasına dikti.

Orada, kanepesine uzanmış, ayaklarını sehpaye dayamış Dominic duruyordu.

Kızın çılgılığıyla sarsılarak uyanan adam gözlerini açtı ve sersemlemiş bir şaşkınlıkla ona baktı.

"Tamia?" Brandon sordu. "Ne oldu?" "Bir fare gördüğümü sandım," diye kekeledi.

"Bir fare mi?"

"Uh-huh."

Tamia ve Dominic birbirlerine baktılar.

O daha tek kelime edemeden Tamia kanepeye doğru koştu, kucağına atladı ve bir eliyle ağzını kapattı.

Kapa çeneni! diye sessizce uyardı.

Gözlerini kötücül bir parıltı doldurdu.

"O binada ne kadar kira alıyorlarsa," diye şaka yaptı Brandon, "fare *olmasa* iyi olur."

Tamia zoraki bir kahkaha attı.

"Biliyorum, değil mi?" "Cidden ama.

Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim," diye çabucak ona güvence verdi. "Sadece kemirgenlerden nefret ediyorum."

Dominic'in gözleri kahkahalarla parlarken Tamia ona ters ters baktı. Kirli sakalları çenesini kaplıyordu ve takım elbisesinin üzerine beyaz bir eşofman giymişti. Siyah kabile dövmeleleri kalın, kaslı pazularından aşağıya doğru iniyordu. Tamia'nın zihninde, adamın aletini yavaşça sürerken dilinin karmaşık desenleri izlediği anı canlandı.

Sanki aklından geçenleri okumuş gibi, Dominic'in dudakları elinin altında bir gülümsemeye dönüştü. Nefesinin tenine değen nemli sıcaklığı omurgasından aşağı ürperti gönderdi. Dominic'in kısık gözlerinin dantelli sütyeninden taşan iri göğüslerine inişini izledi. Aletinin kalçalarının arasında sertleştiğini hissedince kaşlarını çattı ve bornozunu çekerek kapattı.

Dominic'in üzerinden kalkmak için hareket ettiğinde, güçlü elleri belini kavrayarak onu yerinde tuttu. Aminin onun ereksiyonuna karşı zonklamasından nefret ediyordu.

Bu çılgın orospu çocuğuna karşı bağlılığım olacak mı?

"Brandon" -sesi çok titriyordu- "seni sonra arayayım." Uzun bir süre tereddüt etti. "Başka bir zaman konuşabiliriz."

Kalbi bir örs gibi çöktü, çünkü ona veda ettiğini biliyordu. "Hımm... tamam," diye mırıldandı, gözyaşlarını geri kırarak. "Hafta sonunun tadını çıkar."

Brandon sessizce, "Sen de Tamia," dedi. "Kendine iyi bak."

Telefon görüşmesi biter bitmez Tamia Dominic'in suratına bir tokat attı ve "*Dairemde ne halt ediyorsun?*" diye bağırdı.

Adam ona aklını kaçırmış gibi baktı. "Sen neden bahsediyorsun be? Beni buraya *sen* davet ettin!"

"Ne? Ben
yapmadım!" "Evet,
yaptın."

"Yalan söylemeyi kes, muthafucka!" Tamia çığlık atarak adamın kucağından indi. "Seninle yemek yemek bile istemezken neden seni evime davet edeyim ki?"

Başını yavaşça ona doğru salladı. "Hatırlamıyorsun, değil mi?"

Tamia durdu, gözleri adamın yüzünde kısıldı. "Neyi hatırlamıyorum?"

Dominic kaşlarını çatı ve ayaklarını yere indirdi. "Dün gece restorandan çıktığında senin için endişelendim çünkü kendini iyi hissetmiyor gibiydin. Bu yüzden seni dışarıda otoparka kadar takip ettim. Arabada başını direksiyona dayamış oturduğunu görünce cama vurdum ve iyi olup olmadığını sordum. İyi olduğunu söyledin ama sana inanmadım. Ben de sağ salim vardığından emin olmak için seni eve kadar takip etmeyi teklif ettim. Buraya geldiğimizde beni bir şeyler içmeye davet ettin." Masayı işaret etti.

Tamia ilk kez boş şarap şişesini ve birinin ağzında kırmızı ruj izi olan iki kadehi fark etti.

Dominic'e şüpheyile baktı. "Bunların hiçbirini hatırlamıyorum."

"Şaşırmadım," dedi alaycı bir ifadeyle. "Çok içtin. Şarabımızın çoğunu bitirdin ve yatağa gitmeden önce mutfaktan bir şişe Patrón aldın. Sadece kafam geçene kadar takılmayı planlamıştım ama uyuyakalmış olmalıyım."

Tamia kaşlarını çatı. Dün geceyle ilgili tek bir şey bile hatırlayamaması onu rahatsız ediyordu. Daha önce hiç bu kadar sarhoş olmamıştı.

Dominic'e ters ters baktı. "Aramızda bir şey mi oldu?" Gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Ne gibi?"

"Ne olduğunu çok iyi biliyorsun," diye tısladı Tamia. "Seks yaptık mı?" Adam onun yüzünü aradı. "Ne düşünüyorsun?"

"Sadece şu lanet soruya cevap ver."

Kıkırdayarak koltuktan kalktı. "Dün gece seks yapmış olsaydık, burada değil de yatakta seninle uyanacağımı düşünmüyor musun?"

Tamia, "Belki de ne olduğunu anlamayayım diye gecenin bir yarısı gizlice kaçmışsındır," diye meydan okudu.

"Eğer durum böyle olsaydı," diye esprili bir şekilde söylendi, "daireyi öylece terk ederdim. Buralarda takılıp kalmazdım."

Tamia ona ters ters baktı. Söyledikleri mantıklıydı ama ona güvenmiyordu.

Yapmamak için her türlü sebebi vardı.

Başını ona doğru sallayarak usulca güldü. "Dün gece hiçbir şey olmadı Tamia. Her ne kadar iyi olsan da ve o muhteşem amcığınızı arzulasam da, sarhoşken senden faydalanmak istemezdim."

Alaycı bir şekilde homurdandı. "Bunu bana seks için şantaj yapan aynı adam söylüyor."

"Aslında," diye hafifçe karşılık verdi Dominic, "ben aynı adam *değilim*. Bildiğiniz gibi, son birkaç ay içinde çok şey oldu. Karımı ve büyükbabamı kaybetmek beni hayatımı yeniden değerlendirmeye ve yaptığım hatanın farkına varmaya zorladı-"

"Zenci, lütfen!" Tamia küçümseyerek alay etti. "Şu 'Ben değiştim' saçmalığını bırak artık. Sen değişmedin. Seninle tanıştığım günkü kadar sinsi ve işbirlikçisin."

Dominic ona hayal kırıklığına uğramış bir bakış attı. "Neden Brandon'ın senin hatalarından ders *aldığına* inanmasını bekliyorsun da bana aynı güveni veremiyorsun?"

"*Ciddi misin sen?*" Tamia inanamayarak kekeledi. "Her şeyden önce, durumlarımız tamamen farklı! Sen hayatıma girip her şeyi berbat ettiğinde ben kendi işime bakıyordum. *Ben kimseye* zarar vermek için yolumdan sapmadım, sen sapmıştın. Yani, hayır, affedilmeyi ya da şüpheden faydalanmayı hak etmiyorsun. Ve artık birlikte olmamamız *senin* suçunken orada durup bana Brandon'ın adını söylemeye nasıl cüret edersin? Dahası-"

"Onu geri almana yardım edebilirim."

Tamia lafını yarıda keserek Dominic'e baktı. "Ne dedin sen?"

"Brandon'ı geri almana yardım edebileceğimi söyledim."

Gözleri kısıldı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Dominic ellerini rahatça ceplerine soktu. "Aranızın bozulmasından kısmen ben sorumlu olduğum için-"

"*Kısmen mi?*" Tamia inanamayarak yankılandı.

Ona bilmiş bir bakış attı. "Hadi ama Tamia. İkimiz de biliyoruz ki Brandon'la aranızda ben işin içine girmeden önce de sorunlar vardı. İlişkiniz ilk günden beri yalanlar üzerine kuruluydu. Ona nerede yaşadığın, kız kardeşinin hapisane yerine üniversitede olduğu, porno yıldızı olarak geçmişin hakkında yalan söyledin. Yine de tüm yalanlarına rağmen, sana daha ciddi bir bağlılık göstermek için acele etmediği için hayal kırıklığına uğradın." Dominic usulca kıkırdadı ve başını ona doğru salladı. "Dediğim gibi aşkım, benimle tanıştığında ilişkiniz zaten sallantıdaydı. Aksi takdirde ilişkimizi asla kabul etmezdin."

Tamia kaşlarını çatı, söylediği hiçbir şeyi çürütemeyeceğini biliyor ve bu yüzden ondan nefret ediyordu.

"Ama madem başınıza bu kadar bela açtım," diye devam etti, "en azından zararın bir kısmını onarmaya çalışabilirim. Başlangıç olarak, Brandon'ı geri almana yardım etmek istiyorum."

Tamia ona şüpheyle baktı. "Peki bunu nasıl yapmayı öneriyorsun?"

Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Eminim buraya son geldiğimde neler olduğunu hatırlıyorsundur. Brandon bizi birlikte görünce aklını kaçırdı."

"-ve kışını siktim." Tamia bu anının tadını çıkararak hafifçe gülümsedi. "Bunu hak etmiştin. Yasaklama emrini ihlal ettin ve beni boğmaya çalıştın."

Dominic yüzünü buruşturdu. "O gece yaptıklarımın gurur duymuyorum ama öyle davranmak için kendimce nedenlerim vardı. Mesele şu ki Brandon senin benimle tekrar yattığını düşününce çılgına döndü. Eğer onu geri kazanmak istiyorsan, hayatına devam ettiğini düşünmesini sağla." Durakladı. "Benimle."

Tamia'nın gözleri kısıldı. "Eğer seni tekrar becermeye başlayacağımı düşünüyorsan
-"

"Zorunda değilsin." Dominic takdir dolu bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "Tabii gerçekten istemiyorsan."

"İstemiyorum," diye tersledi Tamia, bornozu vücuduna daha sıkı sararak.

Dominic ona inanmamış gibi gülümsedi. "Her neyse, Brandon'ı kıskandırmak için ilişkimiz varmış gibi davranmamız yeterli. Bizi birkaç kez birlikte gördüğünde koşarak sana geri dönecektir."

Tamia dişlerini emdi. "Bunu bilemezsin."

"Yapardım." Dominic ona doğru bir adım attı. "Brandon'ın yerinde olsaydım ve seni başka bir adama, özellikle de nefret ettiğim bir adama kaptırma ihtimalim olduğunu bilseydim, parmağına yüzük takmak için hiç vakit kaybetmezdim. Gördüğün gibi

Aşık çocuk rakibi olmadığını düşünüyor, ne istediğine karar vermekte acele etmeyebilir."

Tamia sessizdi, onun sözlerini düşünüyordu. En yakın arkadaşı Shanell de kısa bir süre önce ona aynı tavsiyeyi vermemiş miydi? Shanell ve Dominic, Brandon konusunda haklı olabilirler miydi?

"Erkeklerin nasıl düşündüğünü bilirim," dedi Dominic. "Ne de olsa ben de bir *erkeğim*."

Tamia onun kirli sakalla pürüzlendirilmiş çenesine... beyaz atletle şekillendirilmiş karın kaslarına... kalın, dövmele pazularına baktı.

Sertçe yutkundu. "Birbirimizle ilişkimiz varmış gibi nasıl 'davranacağız'?"

Dominic'in gözleri parladı. "Bu, teklifimi dinlemekle ilgilendiğiniz anlamına mı geliyor?"

Tamia bocaladı, alt dudağını ısırды. Ona zaman ayırdığına bile inanamıyordu. İlk seferinde dersini almamış mıydı? Bu adama güvenilmezdi.

Ve yine de . . .

"Merakımı uyandırdınız," diye isteksizce itiraf etti.

Dominic gülümsedi. "Daha önce de söylediğim gibi," diye mırıldandı, uzanıp onun yanağını okşayarak, "Brandon Chambers *çok* şanslı bir adam."

Tamia onun elini itti. "Dokunma bana."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Beş dakika önce kucağıma atlayan sen değil miydin?"

Kaşlarını çattı. "Sağlıklı düşünemiyordum. Seni kanepede görünce hazırlıksız yakalandım. Neyse, konumuza geri dönebilir miyiz? Brandon'ı bu işin içinde olduğumuza nasıl ikna edeceğiz?"

Dominic gülümsedi. "İş ortağı olarak." Tamia

kaşlarını çattı. "İş ortağı mı?"

"Evet. Bana uzun vadeli hedeflerinden birinin kendi reklam ajansını kurmak olduğunu söylediğin zamanı hatırlıyor musun?"

Başını salladı.

"Bunun gerçekleşmesi için size fon sağlamak istiyorum."

Tamia kıpırdamadan ona baktı. "Ciddi misin sen?"

"Hem de çok. Eğer benimle ilişkiye girmemiş olsaydın, karımı öldürmekle suçlanmayacaktın - bu da Richards Carruth'taki işine devam edeceğin anlamına geliyor. Sana bu kadar pahalıya mal olduğum için kendimi sorumlu hissediyorum, bu yüzden sana işin için başlangıç sermayesi vererek bunu telafi etmek istiyorum. Tabii hâlâ o yoldan gitmekle ilgileniyorsan."

"Öyleyim," diye ağzından kaçırdı Tamia, kalbi heyecanla çarpıyordu. Her zaman kendi şirketini yönetmeyi hayal etmişti. Houston'daki en iyi reklam ajanslarından birinde yedi yıl çalışmıştı, yani kendi işini kurmak için gerekli bilgi ve deneyime zaten sahipti. Ve bunu yapmak için mükemmel bir zamandı. Hapisten çıktığından beri iş bulma şansı neredeyse hiç yoktu. Kısa bir süre Brandon'ın hukuk bürosunda asistan olarak çalışmış, ancak Cynthia'nın hamile olduğunu öğrendiğinde, çifti her gün ofiste görme işkencesinden kurtulmak için işinden istifa etmişti. Üvey babası Sonny ona çalıştığı yerdeki bir iş ilanından bahsetmişti ama şirket sonunda başka birini işe almıştı. Özgeçmişini özenle göndermesine rağmen, iş bulma şansının kendisine karşı olduğunu biliyordu.

Meseleyi kendi ellerine alması gerekiyordu.

Dominic onun yüzünü dikkatle izleyerek, "Çarkların döndüğünü görüyorum," dedi. "Bunu istediğini biliyorum."

Tamia isteksizce, "Evet," diye itiraf etti.

"O zaman sana yardım etmeme izin ver. Size sadece işinizi kurmanız için para vermekle kalmam, aynı zamanda bazı müşterilerimi de size yönlendirebilirim. Şimdiden iyi bir reklam ajansının hizmetlerine ihtiyaç duyan birkaç kişi tanıyorum. Ve senin bunu başarabileceğini biliyorum Tamia. Restoranım için yaptığın iş harikaydı. Tam da ihtiyacım olan şeydi."

Tamia başını salladı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Bilmiyorum, Dominic. Bunu düşünmek çok zor."

"Anlıyorum." Ona gülümsedi, sonra döndü ve gömleğini almak için kanepeye doğru yürüdü. "Teklifimi düşünmek için istediğin kadar zaman ayırabilirsin. Hazır olduğunda seni bekliyor olacağım."

Tamia yavaşça başını salladı ve adamın gömleğinin içine girip düğmelerini iliklemesini izledi. İlk tanıştıkları zamanı düşündü, ofisine gelip sevgilisi olması için ona şantaj yaptığı zamanı. Kulağa gerçek olamayacak kadar iyi gelen yeni teklifini *düşündüğü* için bile deli olmalıydı. Tek bildiği, adamın ona yine tuzak kuruyor olabileceğiydi. Onun değiştiğine gerçekten inanıyor muydu? Kendisine yaptığı onca şeyden sonra ona güvenme riskini göze alabilir miydi?

İçini kemiren şüpheyi onu ön kapıya kadar takip etti.

Adam yüzünü ona döndüğünde, kadın içgüdüsel olarak gerildi.

Cüzdanını çıkardı ve beyaz bir kartvizit çıkarıp ona uzattı.

"Kararın ne olursa olsun Tamia," dedi sessizce, "sana yaşattığım tüm sorunlar için gerçekten üzgün olduğumu bilmeni isterim. Paramı kabul etmemeye karar versen bile, umarım bir gün arkadaş olabiliriz."

Tamia şaşkınlık içinde başını sallayarak ona baktı. "Kim bu Sen?"

Gözlerini bir eğlence parıltısı doldurdu.

Tamia'nın sorusunu yanıtlamadan dönüp kapıdan çıktı ve Tamia'yı her zamankinden daha çelişkili bir halde bıraktı.

Bölüm 4

Brandon

Bir elinde basketbol topunu tutan Brandon agresif bir şekilde potaya hücum etti ve omzunu kendisini koruyan savunma oyuncusuna dayadı. Cornel homurdanarak şutunu engellemek için uzandığında, Brandon onu kabaca göğsünden itti. Cornel geriye doğru tökezleyip yere düşerken Brandon maçı kazandıran turnikeyi attı ve toplanan seyircilerden kahkahalar ve iniltiler yükseldi.

"Ne oluyor Chambers?" Cornel ona ters ters bakarak bağırdı. "Sen ittin!"

Brandon güldü ve ön kolunu terli alnına sildi. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Her neyse, zenci." Brandon'ın uzattığı eli geri iten Cornel ayağa kalktı ve Brandon'a bir parmak salladı. "Bu seferlik görmezden geleceğim çünkü aklının başında olmadığını biliyorum."

Brandon kaşlarını çatı. "Siktir git."

"Beyler, beyler," diye araya girdi Dre, iki rakibin arasına girerek. "Oyun bitti. Bırakın gitsin."

"*Senin* için söylemesi kolay," diye homurdandı Cornel karanlık bir şekilde. "Ve bilgin olsun diye söylüyorum, kazanmanızın tek nedeni oğlunuzun bütün o lanet süre boyunca itip kakmasıydı."

"Ah, ağlamayı kes," diye alay etti Brandon. "O serseri kışın beni kontrol etmeyi beceremiyorsa, Justin'in yapmasına izin vermeliydin."

Cornel dişlerini emdi ve takım arkadaşıyla tiksintiyle bakıştı.

Cornel ve Justin, Dre ile birlikte Brandon'ın en yakın arkadaşlarıydı. Dün adliyedeki fiyaskoya tanık olduktan sonra, bugün Brandon'ın dairesine geldiklerinde onu televizyonun karşısına çökmüş, akılsızca *Sanford ve Oğlu*'nun eski tekrarlarını izlerken bulmuşlardı. Birbirlerine endişeli bakışlar fırlattıktan sonra Brandon'ı kaptıkları gibi spor salonuna götürmüşler ve basketbol sahasında biraz stres atmasını sağlamışlardı.

Ne yazık ki Cornel, Brandon'ın kötü ruh halinden nasibini almıştı.

Yeni bir grup oyuncu sahaya çıkarken, dört arkadaş tribünlere yöneldi ve oturdu.

Cornel soğuk bir şişe Gatorade'den yudumlarken, "Rövanş istiyorum," dedi. Açık teni, yeşil gözleri ve kıvırcık saçlarıyla her zaman grubun yakışıklısı olarak görülmüştü. Ayrıca aşırı rekabetçiydi; bu özelliği başarılı bir gece kulübü sahibi olarak işine yaramıştı ama basketbol sahasında her zaman işe yaramamıştı.

Brandon başını ona doğru salladı. "Bunların hiçbirini istemiyorsun."

Cornel uzun bacaklarını uzatarak, "Her neyse," diye karşılık verdi. "İşte bu yüzden

Cynthia'nın kardeşlerinin dün senin kara kışına saldırmasına izin vermeliydin."

Dre ve Justin kahkahalara boğulurken, Brandon adliyede olanları hatırlayınca yüzünü buruşturdu. Düğünün iptal edildiğini açıkladıktan sonra kıyamet kopmuştu. Cynthia'nın annesi bayılmış ve konukların çoğu onunla meşgulken, Cynthia'nın erkek kardeşleri Brandon'ın peşine düşmüş, bağırıp çağırmış ve kız kardeşlerini incittiği için onu kırbaçlamakla tehdit etmişlerdi. İkisiyle başa çıkabilirdi ama dördüyle birden başa çıkamazdı. Neyse ki Dre, Justin, Cornel ve Beau onun arkasını kollamıştı.

"Peki ya Piskopos Yarbrough?" Justin şaka yaptı. "Adam o kadar sinirliydi ki, lanet olası bir tüfek çıkarıp Brandon'a *Scarface* gibi davranacak sandım!"

Diğerleri kahkahalarla inlerken Brandon Justin'e ters ters baktı. Uzun boylu ve esmer tenliydi, düzgün saç örgülerine ve bol miktarda dövmeyle sahipti. Houston'ın çetelerle dolu güneybatı yakasında doğup büyümüşü, şimdi ise yetersiz hizmet alan çocukların ihtiyaçlarını karşılayan bir toplum kuruluşunun baş yöneticisi olarak çalışıyordu.

Brandon Justin'e her zaman hayranlık ve saygı duymuştu. Bu yüzden içinde bulunduğu durumu hafife aldığı için ona bir şans vermeye hazırdı. Geçici bir izin.

Justin başını Brandon'a doğru sallayarak, "Dostum, bu şimdiye kadar katıldığım en çılgın düğünlerden biriydi," dedi. "Odaya girdiğin ve yüzünü gördüğüm anda ciddi bir şeyler olacağını anladım."

"Şaka yapmıyorum." Cornel Brandon'a kuşkuyla baktı. "Düğünü iptal ettiğine hâlâ inanamıyorum. Aklından ne geçiyordu?"

Dre homurdandı. "Ne düşündüğünü çok iyi biliyorsun. Tamia'yı düşünüyordu."

Bu Cornel ve Justin'in yüksek sesle inlemesine neden oldu.

Cornel, "Onu bırakmalısın Chambers," diye öğüt verdi.

"Gerçekten," diye onayladı Justin. "Tamia çok iyi biri ama *çok* fazla sorun çıkarıyor."

"Ve seninle o yaşlı çocukla oynadığı oyundan sonra-" "Anladım," diye tersledi Brandon.

Üç arkadaşı karşılıklı bakiştılar.

"Hadi ama B," dedi Dre. "Sadece seni kolladığımızı biliyorsun."

"Bunu anlıyorum ve endişenizi takdir ediyorum. Ancak Tamia ile ilişkim karmaşık, benim yerime geçmediğiniz sürece hiçbirinizin anlayamayacağı bir şey. Tamia ve ben birlikte cehennemi yaşadık. Bunların bir kısmı onun hatasıydı. Bir kısmı da benim hatamdı. Ama artık bunun bir önemi yok çünkü günün sonunda onu hala seviyorum ve şu anda her şey bu kadar berbat olmasaydı, onu karım yapardım. Bu yüzden bana onu rahat bırakmamı söylediğinizde bilin ki ne düşündüğünüz umurumda bile değil. O yüzden nefesinizi boşa harcamayın ve kendi sorunlarınızla ilgilenin çünkü sorunları olan tek kişinin ben olmadığını biliyorum."

Harareti tiradı ölü bir sessizlikle karşılandı.

Arkadaşlarının her birinin gözlerinin içine baktı ve onlara karşı çıkmaları için meydan okudu. Kimse konuşmayınca çenesini sıkıp gevşetti, sonra da Gatorade'inin geri kalanını iki yüz geçirmez Everclear gibi içti.

Sonunda ağır sessizliği bozan Justin oldu.

"Eğer gerçekten istediğin Tamia ise -ki bence bunu gayet açık bir şekilde ifade ettin- onu hamile bırakmalısın."

"NE?" Dre ve Cornel haykırdı.

Brandon kaşlarını çatarak Justin'e baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Cynthia'yla evlenmenin tek nedeni onun hamile olması ve doğru olanı yapmak istemen. Eğer Tamia'yı hamile bırakırsan, o zaman onlardan sadece biriyle evlenmen beklenebilir, çünkü son baktığımda bu ülkede çok eşlilik yasadışı."

Dre inanamayarak kaşlarını çatı. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Brandon'a bir değil, *iki* bebek annesi olmasını mı söylüyorsun?"

"Evet," diye onayladı Justin. "Ama sadece bir tanesi karım olacak."

Cornel tiksintiyle homurdandı. "Zenci, sen lanet bir aptalsın. Bu berbat bir fikir."

"Öyle mi?" Justin bilerek Brandon'a baktı. "O zaman Chambers neden bir şey söylemedi?"

Dre ve Cornel gözlerini Brandon'a dikti.

Dre, "Lütfen bana bu saçmalığı gerçekten düşündüğünü söyleme," diye uyardı.

"Tabii ki hayır." Brandon Gatorade şişesini ağzına götürürken şişenin boş olduğunu hatırladı. Kaşlarını çatarak etiketi karıştırmaya başladı.

Dre ona şüpheyile baktı. "Bunu aklından bile geçirme."

Brandon kaşlarını çattı. "Ben değilim. Şimdi yakamdan düşer misin? Lanet olsun. Madem bir ilişki uzmanıymış gibi davranmak istiyorsun, o zaman Leah ve senin hakkında konuşalım."

Justin ve Cornel kahkahalara boğulurken Dre'nin yüzü gerildi.

Geçen ay Dre kız arkadaşını Tamia'nın kız kardeşi Fiona'yı becerirken yakaladığında onu aldatırken yakalanmıştı. Öfkeli ve yıkılmış olan Leah, Dre'yi evinden atmış ve tüm kilitleri değiştirmişti. O zamandan beri Leah'nın onu geri alacağını umarak annesiyle kalıyordu.

Brandon'a suçlayıcı bir bakış fırlattı. "Lanet olsun, kardeşim, neden oraya gitmek zorundasın?"

Brandon sırtıttı. "Camdan evlerde yaşayan muthafuckalar taş atmamalı."

"Taş atmıyordum. Sadece-"

Brandon sabırsızca, "Her neyse," diyerek onun sözünü kesti. "Sana ve Leah'ya dönelim.

Telefonlarınıza geri döndü mü?"

Dre suratını asarak başını salladı. "Ona lanet telefonda bile ulaşamıyorum. Onunla konuşmak için hastaneye gittiğimde de beni görmeyi reddetti. Hemşirelerden birine, bir daha oraya gidersem bana karşı yasaklama emri çıkartacağını söylemesini tembihledi."

"Dayuum," diye üzüldü Justin başını sallayarak. "Bu berbat bir şey."

"Biliyorum."

Dre o kadar perişan görünüyordu ki Brandon onun için üzülmekten kendini alamadı.

Cornel böyle bir vicdan azabı çekmedi. "Oh, pekala. Sanırım bu sana kız arkadaşının evinde taşak geçmemeyi öğretecek."

Dre ona ters ters baktı. "Bu bir hataydı."

"Bir *hata mı*? Zenci, Leah koridorun sonunda duş alırken sen o amcığı parçalıyordun! Bu bir hata değildi, küstahça bir kamikaze saçmalığıydı! Leah senin kara kışına neşter vurmadığı için şanslısın."

Brandon ve Justin gülmekten kırıılırken, Dre gözlerini kapadı ve başını ellerinin arasına aldı.

Ama Cornel sözünü bitirmemişti. "Aldatabileceğin onca kadın varken, kendi büyükannesi de dahil olmak üzere iki kişiyi öldüren psikopat bir sabıkalıyı seçmek zorunda kaldın."

Brandon hemen ayıldı. "Tamam, zenci, bu kadar yeter. Lanet olsun. Ne zaman çeneni kapatacağını hiç bilmiyorsun, değil mi?"

Cornel ellerini kaldırdı. "Ah, benim hatam. Fiona'nın Tamia'nın küçük kız kardeşi olduğunu unutmuşum. Hey, eğer hapisten çıkarsa, belki Dre'yle çifte düğün yapabilirsiniz."

Brandon ve Dre, "Siktirin gidin," diye hırladılar. Cornel hiç utanmadan güldü.

"Ortalık karışmadan önce," diye araya girdi Justin, tribünden kalkarak, "duşlara girelim ve Stogie'nin yerine gidelim. Sanırım hepimiz bir içki içebiliriz."

"İyi fikir." Cornel sırtıttı. "Chambers satın alıyor."

"Ne? Hesabı neden *ben ödeyeyim* ki?"

"Çünkü en çok para sende," diye akıl yürüttü Cornel. "Ve senin kara kışını Cynthia'nın kardeşlerinden kurtardıktan sonra, en azından bize içki ısmarlayabilirsin."

Dre ve Justin sırttılar. "*Haklı* olduğu bir nokta var."

Brandon kaşlarını çatarak onlara doğru başını salladı. "Yeni arkadaşlara ihtiyacım var." Adamlar sadece güldü.

* * *

O gecenin ilerleyen saatlerinde Brandon, Cynthia'nın sessizce yatak odasına girme sesiyle uyandı. Kıpırdamadan yattı ve Cynthia'nın yatağa doğru ilerleyip ağır yorganın altına girmeden önce yere çarpan giysilerinin yumuşak hışırtısını dinledi.

Sırt üstü yattı, karanlığın içinde sessiz ve hareketsizdi. Brandon onu izliyor, konuşmasını bekliyordu.

"Uzak kalamadım," diye fısıldadı.

Adam hiçbir şey söylemedi.

"Tanrı biliyor ya, çok istedim," diye devam etti. "Dün beni aşağıladıktan sonra yüzüğünü suratına fırlatmak ve dünyadaki son erkek olsan bile seninle evlenmeyeceğimi söylemek istedim. Senden mümkün olduğunca uzaklaşmak istedim." Başını tavana doğru salladı. "Ama yapamadım. Çünkü ben bir aptalım. Zayıf, acınası bir aptal."

Suçluluk duygusu Brandon'ın üzerine kurşun bir battaniye gibi çöktü.

"Cynthia-

"Bütün günü ailemin evinde geçirdim. Ailemin etrafında dolaşma şeklinden intihar nöbeti tuttuğumu düşünebilirdiniz - yemek yediğimden emin olmak, keskin nesneleri gözümün önünden uzak tutmak, her hareketimi izlemek. Tuvaleti kullanmak için neredeyse izin istemem gerekiyordu ve eğer çok uzun sürerse, biri beni kontrol etmek için kapıyı çalıyordu. Ama en kötü kısmı bu bile değil Brandon. En kötüsü, nasıl olduğumu öğrenmek için arama ya da mesaj atma zahmetine bile girmemiş olman. Beni mihrapta terk ettin, sonra da hiçbir şey olmamış gibi işine devam ettin."

Brandon yüzünü buruşturdu. "Benden bu kadar çabuk haber almak isteyeceğini düşünmemiştim." "İstemiyordum. Ama bu seni bir şeyler yapmak için çaba göstermekten alıkoymamalıydı. bana ulaşın. Düğün gününde terk edilen bir kadın, pişmanlık duyan nişanlısından en azından *bir* telefon alma nezaketini hak eder."

Brandon derin, yorgun bir nefes verdi ve sırt üstü yuvarlandı. "Ne söylememi istediğini bilmiyorum Cynthia. Kızgın ve incinmiş olduğunu biliyordum. İşleri daha da kötüleştirmek istemedim."

"Eminim Tamia'yı arardın," dedi Cynthia acı acı. "Ama çocuğunu o taşıyor olsaydı düğünü en başta iptal etmezdin."

Brandon sessizdi, Justin'in sözleri zihninde yankılanıyordu. *Tamia'yı hamile bırakırsan.... onlardan sadece biriyle evlenmen beklenebilir.*

"Ondan nefret ediyorum," diye tısladı Cynthia. Brandon kaşlarını çatı. "Cynthia-"

"İncil'in bize düşmanlarımızı sevmemizi söylediğini biliyorum ama Tamia'ya bunu yapamam. Ondan nefret ediyorum. Keşke onu beraat ettirmeseydin. Keşke suçlu bulunsaydı ve ömür boyu hapis cezası alsaydı. Keşke duruşma başlamadan önce diğer mahkûmlardan biri onu yakalasaydı."

Brandon'ın kanı dondu. "Bunu kastetmiyorsun."

"Ciddiye almıyorum! O kaltaktan nefret ediyorum!"

"Şşş. Kes şunu." Brandon döndü ve onu kollarının arasına alarak vücudunu kaşıkladı. Kız gözyaşlarına boğulurken, yatıştırıcı bir şekilde mırıldandı, "Hadi tatlım. Tüm bu olumsuz duygular sana da bebeğe de iyi gelmiyor."

"Biliyorum," diye hıçkırdı, "ama hissettiklerime engel olamıyorum. Yaşadığımız tüm bu aksilikler Sanki o olmasaydı her şey yoluna girecekmiş gibi hissediyorum."

Brandon derin bir iç çekti. "Mutsuzluğunun nedeni Tamia değil. Ben

sebeþ oluyorum."
"Sadece *onun* yüzünden!"

"Düğünümüzü ertelemem için beni zorlamadı. Bu benim kararımdı. Kolay bir karar değildi ama gerçekten doğru karar olduğuna inanıyorum. Şu anda üzgün olduğumu biliyorum ama Tamia'yı suçlamak hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Burada benimlesin ve bir bebeğimiz olacak. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

Cynthia yastığına doğru burnunu çekti.

Brandon onu daha yakına çekerek tişörtünün altına uzandı ve elini düz karnına koydu. "Göstermeye başlaman ne kadar sürecektir merak ediyorum," diye mırıldandı.

"Muhtemelen bir süre daha olmaz," diye iddia etti. "Ben o kadar ilerlemedim ve annem en büyük erkek kardeşime ikinci üç aylık dönemine girene kadar göstermediğini söylüyor."

Brandon yavaşça başını salladı ve Cynthia'nın bundan birkaç ay sonra nasıl görüneceğini hayal etmeye çalıştı. Ama aklına Tamia'nın görüntüleri geldi.

Tamia. . yüzü parlıyor ve ışıldıyordu ... karnı çocukla birlikte şişerken tatlı göğüsleri daha da dolgunlaşıyordu.

Onun çocuğu.

Onların.

Çatlakları önlemek için güzel karamel cildinin her yerine kakao yağı sürdüğünü gördü. Tasarım hamile kıyafetleri giyerdi ve seksi yürüyüşü sevimli bir paytak yürüyüşe dönüşene kadar yüksek topuklu ayakkabı giymekte ısrar ederdi. Adam ona sırt masajı ve ayak masajı yaparken o acı soslu turşu yerdi. Ve her gece yatakta birbirlerine sarılıp içlerinden biri uyuyana kadar konuşturlardı.

"Haklısın Brandon," dedi Cynthia kararlılıkla, onun tatlı hayalini bölerek. "Artık birlikteyiz ve bir bebeğimiz olacak. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

"Doğru," diye mırıldandı Brandon, göğsüne acı veren bir ağrı yayılırken gözlerini kapattı.

Tanrım, lütfen bunu atlatmam için bana güç ver.

Bölüm 5

Tamia

Pazar sabahı, hâlâ kırık kalbinin etkilerini yaşayan Tamia yataktan kalktı, duş aldı ve kot pantolonunu giydikten sonra apartmanın içinde bulunan gurme markete gitti.

Koridorlarda dolaşırken kendini halsiz hissediyor, neşeli Noel şarkıları mağazanın içinde dolaşırken dalgın dalgın alışveriş sepetine bir şeyler ekliyordu. Phoenicia pırıl pırıl ve yeniydi; geniş bir uluslararası yiyecek seçkisi, salata ve zeytin barı, pide tezgahı, geniş bir şarap koleksiyonu ve bir restoranı vardı.

Tamia baharat reyonunun köşesini dönerken neredeyse başka bir müşteriyle çarpışıyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı hızla diğer arabanın arkasındaki çekici siyah adama.

"Hayır, bu benim hatam. Nereye bakmıyordum *Bayan Luke*?"

Tamia kendini cinayet davasının jüri üyelerinden biri olan Lester McCray'ın gülümseyen yüzüne bakarken bulduğunda şaşırdı.

"Bay McCray... merhaba."

"Bayan Luke. Daha geçen ay karşılaşmamış mıydık?"

"Karşılaştık. Düşünebiliyor musunuz?"

Lester sıcak bir şekilde gülümsedi. "Daha önce de belirttiğim gibi, yakınlarda oturuyorum. Bu yüzden gelip herkesin bahsettiği yeni markete bir göz atmak istedim. Harika bir yer. Gerçekten etkileyici."

"Ben de öyle düşünüyorum," dedi Tamia. "Burada olmasından memnunum."

"Mahalleye kesinlikle hoş bir katkı olacak."

Tamia gülümsedi ama Lester McCray'le bir ay içinde bir değil iki kez karşılaşma olasılığını düşünüyordu. Eğer daha iyi bilmeseydi, onun kendisini takip ettiğini düşünebilirdi.

Bu düşünce onu ürpertti.

Lester'ın gözleri takdirle onun yüzünde gezindi. "Peki işler nasıl gidiyor? Tekrar çalışmaya mı başladın?"

"Öyleydim. Kısa bir süreliğine." Tamia saçlarını bir kulağının arkasına sıkıştırdı. "İşler yolunda gitmedi."

"Bunu duyduğuma üzuldüm," dedi Lester sempatik bir şekilde. "Önemli değil. En iyisi buydu."

Başını salladı. "Cesaretin kırılmasın. Daha iyi bir şey çıkacaktır."

Tamia isteksizce gülümsedi. "Buna güveniyorum."

Lester tereddüt etti, yakınlarda kimsenin olmadığından emin olmak istercesine etrafına bakındıktan sonra sessizce, "Olanlardan kız kardeşinin sorumlu olduğunu duyunca şok olduğumu itiraf etmeliyim. Ne kadar harap olmuş olabileceğini hayal bile edemiyorum."

Tamia'nın kasları gerildi, yüzüne sıcaklık yayıldı. "Yıkılmıştım," dedi gergin bir şekilde. "Ama tüm bunları gerçekten geride bırakmaya çalışıyorum."

"Elbette. Özür dilerim. Bu konuyu açmamalıydım." Lester ona alaycı bir gülümseme verdi. "Sanırım seni benimle kahve içmeye ikna etme şansımı kaybettim."

Başını iki yana salladı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Biliyorum. Jüri üyelerinizden biri idim, yani bu bir çıkar çatışması." Lester iç çekti. "Sanırım bu konuda fikrini değiştirdiğini umuyordum."

"Korkarım ki hayır." O anda Tamia'nın akıllı telefonu çaldı. Araya girdiği için minnettar bir ifadeyle Lester'a gülümsedi. "Sizi tekrar görmek güzeldi Bay McCray. Kendinize iyi bakın."

"Siz de Bayan Luke."

Tamia alışveriş arabasını iterek uzaklaşırken telefonunu cebinden çıkardı. Tıpkı daha önce olduğu gibi, Lester McCray'ın gözlerinin kendisini takip ettiğini ve ensesindeki ince tüylerin diken diken olduğunu hissedebiliyordu.

Telefonu o açtı. "Alo."

"Selam Tamia." Arayan, geçen ay beraatini kutlamak için düzenlenen mezuniyet partisinde tanıştığı arkadaşı Honey'di. Bir hafta sonra Honey, erkek arkadaşı Keyshawn sayesinde morarmış bir göz ve patlamış bir dudakla Tamia'nın kapısına gelmişti.

"Kızım, mükemmel bir zamanlaman var,"

dedi Tamia. "Neden? Neler oluyor?"

"Uzun hikâye. Sonra anlatırım. Nerelerdeydin? Dün New Orleans'tan dönüp dönmediğini öğrenmek için aradım ama telefona cevap vermedin."

"Biliyorum. Seni geri arayacaktım ama ..." Honey sözünü yarıda kesti. Tamia kaşlarını çattı. "Neredesin sen?"

Honey uzun bir süre tereddüt etti. "Eve döndüm. Keyshawn'la birlikte."
"Ne?"

Honey aceleyle, "Sorun yok," diye onu temin etmeye çalıştı. "Kızgın değildi. Beni gördüğü için mutluydu. Beni özlediğini söyledi."

Tamia tiksintiyle dişlerini sıktı. "Onu en başta neden terk ettiğini unuttun mu? Gözünü morarttı ve seni öldürmekle tehdit etti!"

"Biliyorum ve bunun için özür diledi. Piskopos Yarbrough'un bana verdiği elmas bileziği bulduğunda, bu onu kızdırdı. Bu onu kışkandırdı çünkü bana pahalı hediyeler almaya gücünün yetmeyeceğini biliyor."

"Her neyse," diye tükürdü Tamia, sabırsızca bir paket makarnayı arabasına atarken. "Tacizci erkeklerin davranışları için her zaman bir bahaneleri vardır. Bunun hiçbir anlamı yok."

Honey teslim olmuş bir nefes verdi. "Ne dediğini anlıyorum Tamia, ama eve dönmek *zorundaydım*. Keyshawn'ın ben ve Bishop Yarbrough hakkında medyaya konuşmasına izin veremezdim."

Tamia kaşlarını çattı ama Honey'nin haklı olduğunu biliyordu. Büyük kilisenin papazıyla yaşadığı gizli ilişki ortaya çıkarsa kaybedecek çok şeyi vardı. Aynı zamanda, şiddet yanlısı erkek arkadaşıyla kalması ölümüne neden olabilirdi.

Tamia çenesini sıktı, kendisini saran çaresizlik duygusundan nefret ediyordu. Bu ona çocukluğunu ve annesi ile üvey babası arasında tanık olduğu korkunç kavgaları hatırlatıyordu.

"Nerede o?" diye dişlerini gıcırdattı.

"Keyshawn? Bu sabah işe gitti." Honey durakladı. "Döndüğünde burada olmamı bekliyor."

"Yani şimdi onun lanet olası tutsağı mısın?"

"Görünüşe göre." Honey yenilgiyle iç çekti. "Piskopos Yarbrough bana o lanet bileziği vermeseydi bunların hiçbiri olmayacaktı. Ve ben New Orleans'tayken beni aramaya nasıl cüret ettiğini biliyor musun? Ben burada ailemle vakit geçirmeye çalışıyorum ve o beni tekrar görmek için sabırsızlandığı için ne zaman döneceğimi öğrenmek için telefonumu patlatıyor."

Tamia kaşlarını çatarak başını salladı. "Bu adam ikiyüzlülüğün daniskası."

"Biliyorum kızım, ama o benim en iyi müşterilerimden biri. Neyse, ona bir süre ortalıkta görünmememiz gerektiğini söyledim çünkü Keyshawn kıskanç davranıyor ve

Şüpheli. Ama bu gece yatmadan önce onu arayacağıma söz verdim."

Tamia tiksintiyle gözlerini devirdi. "TMI, heffa."

Honey güldü. "Ben birkaç işimi halletmek için dışarı çıkıyorum, sen yarın ne yapıyorsun? Öğle yemeği için boş musun? Tamdon dünyasında neler olup bittiğini bana anlatmalısın."

"Tamdondon?"

Honey kıkırdadı. "Bu Brandon ve senin için takma adım."

"Ah." Tamia'nın boğazı düğümlendi. "Yarın sana anlatırım."

"Güzel. Dairene doğru yola çıktığımda seni ararım."

"Tamam." Tamia telefonu kapatıp cebine geri koydu ve kasaya yöneldi. Lester McCray'i gördüğünde sırada fazla beklememişti. O da aynı sıraya girmiş, diğer iki müşterinin arkasında duruyordu.

Tamia onun bakışlarıyla karşılaştığında, ona tüylerini diken diken eden bir gülümseme verdi.

Market alışverişinin parasını ödedi, iki poşeti aldı ve hızla marketten çıktı. Dairesine dönmek için asansöre biner binmez telefonunu tekrar çıkardı. Hiç düşünmeden Brandon'a bir mesaj gönderdi: Bir iyiliğe ihtiyacım var.

Asansörden indiğinde, adam onu arıyordu. Telefonu açtı, nabızı güm güm atıyordu. "Brandon."

"Hey, bebeğim," diye mırıldandı.

Dizlerinin bağı çözüldü. Gözlerini kapatarak sessizce, "Bana artık böyle hitap edemezsin," dedi.

"Biliyorum. Özür dilerim." Adamın sesinde, kalbindeki acıyla eşleşen bir acı vardı.

Sertçe yutkundu, ön kapıya ulaştığında anahtarlarını karıştırıyordu.

"Cynthia'yla kilisede olursun diye telefonunu aramak istemedim."

"Bensiz gitti." "Oh."

Sessizlik.

"Mesajını şimdi aldım," dedi Brandon. "Ne istiyorsun?"

Tamia kendini daireye bıraktı ve kapıyı kapattı. "Benim davamdaki jüri üyelerinin ev adresleri sizde var mı acaba?"

"Ev adresleri mi?" Brandon şaşkın bir sesle tekrarladı.

"Evet. Bir avukat olarak jüri üyelerinin kişisel bilgilerine erişiminiz yok mu?"

"Sadece yargıç serbest bırakırsa ve bunun iyi bir nedeni olması gerekir."

"Ah," diye mırıldandı Tamia, çantalarını mutfığa taşıyıp granit tezgâhın üzerine koyarken. "Boş ver o zaman."

"Neler oluyor Tamia?"

Tereddüt etti, ona ne kadarını anlatması gerektiğini düşündü. Mecbur kalmadan önce herhangi bir alarm çalmak istemiyordu. *Eğer mecbur kalırsa*. "Sekiz numaralı jüri üyesini hatırlıyor musunuz?"

"Duruşma sırasında gözlerini senden alamayan kardeşin mi?" Brandon kuru kuru kıkırdadı. "Evet, onu hatırlıyorum. Neden?"

"Onunla birkaç kez karşılaştım," diye açıkladı Tamia, soğukkanlı görünmeye çalışarak. "Ben de buralarda yaşıyıp yaşamadığını merak ediyordum."

Brandon uzun bir süre sessiz kaldı. "Bana söylemediğin şey ne Tamia?"

"Yok bir şey. Özür dilerim. Sizi aramamalıyım. Sadece merak etmişim ama Lester McCray'ın adresinin sizde olmadığını fark etmeliydim."

"Sahip olmamam, elde edemeyeceğim anlamına gelmez."

Tabii ki yapabiliirdi. Brandon Houston'daki en güçlü avukatlardan biriydi. Evrendeki yıldız sayısından daha fazla bağlantısı vardı. Ve bir mahkeme kâtibini istediği bilgiyi ona soru sormadan vermeye ikna etmekte hiç zorlanmazdı.

"Adresine ihtiyacım yok," diye açıkladı Tamia. "Sadece buralarda yaşıyıp yaşamadığını öğrenmek istiyorum."

"Pekâlâ. Öğrenip size geri dönmem için bana bir gün verin." "Tamam. Teşekkürler Brandon."

"Bana teşekkür etmene gerek yok. Sadece benden başka bir şey saklamayacağına söz ver."

"Ben değilim."

Birkaç dakika sonra Brandon yavaşça, "Pekâlâ," dedi. Belli ki ona inanmamıştı.

Tamia tezgâha yaslandı ve bir kolunu onun beline doladı. "Kiliseye nişanlıyla birlikte gitmeliydin."

Brandon iç çekti. "Neden?"

"Çünkü sen düğünü erteledikten iki gün sonra yanında olman onun için daha az aşağılayıcı olurdu. . . düğünü erteledikten sonra."

Uzun bir sessizlik oldu.

"Daha iyi bir gece geçirdin mi?" Brandon sessizce sordu. Tamia gözlerini kapattı. "Buna cevap vermeyeceğim."

"Neden olmasın?"

"Çünkü doğru bir cevap yok. Eğer sana çok kötü uyuduğumu söylersem, kendini suçlu hissedersin ya da daha kötüsü, benim için üzülsün ve istediğim son şey senin acıman. Ama bebek gibi uyuduğumu söylersem... seni çoktan unuttuğumu düşünebilirsin. Ve hiçbir şey gerçeklerden daha farklı olamaz."

Brandon kesik kesik bir nefes verdi. "Tamia-"

"Gitmem gerek Brandon," dedi usulca. "İstediğim bilgiyi aldığında beni aramana gerek yok. Bana mesaj atabilirsin."

Hiçbir şey söylemedi.

Sıkıca yutkundu. "Güle güle Brandon."

O cevap veremeden kadın aramayı sonlandırdı ve telefonu tezgâhın üzerine bıraktı. Gözleri yaşlarla dolmuştu ama düşmelerine izin vermeyi reddetti. Güçlü olmak zorundaydı. Şimdiye kadar olduğundan daha güçlü. Hayatına devam edebilmesinin tek yolu buydu.

Titrek bir nefes alan Tamia kendini bavulları açmaya ve yiyecekleri yerleştirmeye zorladı.

Tam görevini tamamlamıştı ki telefonu çaldı. Telefonu eline aldı ve ekrana baktı. Christina Crain kadın hapishanesinin numarasını gördüğünde kalbi güm güm atmaya başladı.

Fiona.

Fiona'nın on yıl önce büyükannelerini öldürdüğünü itiraf ettiği o üzücü geceden beri kız kardeşini ne görmüş ne de onunla konuşmuştu. Gözaltına alındıktan sonra kimseyle görüşmeyi reddetmişti. Kendisine yardımcı olan kamu avukatının tavsiyesine rağmen jüri duruşma hakkında feragat etmişti ve şimdi bir yargıç tarafından cezalandırılmayı bekliyordu.

Tamia çalan telefona baktı, keder ve öfke damarlarında dolaşıyordu. Fiona sadece büyükannelerini öldürmekle kalmamış, Dominic'in karısını da öldürmüştü ve suç Tamia'nın üzerine atmıştı.

Tamia'nın onunla hiçbir şey yapmak istememesi şaşırtıcı mıydı?

Anne Esther'in sesi, *kız kardeşinin sana ihtiyacı var*, diye fısıldadı zihnine. Tamia'nın parmakları telefonun etrafında sıkıştı. Kahvaltı tezgâhına doğru yürüdü, sonra isteksizce konuşma düğmesine bastı ve kız kardeşinden gelen ödemeli aramayı kabul etti.

Saniyeler sonra Fiona'nın küçük, titrek sesi hatta belirdi. "Selam Tamia. Nasılsın?"

"Sana söyleyecek bir şeyim yok, Fiona," dedi Tamia soğuk bir sesle.

"Biliyorum. Ve gerçekten önemli olmasaydı aramazdım. I . . .
Benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Sana ne düşündürüyor-?" "Ben
hamileyim."

Tamia dondu kaldı, kafasındaki kan çekiliyordu. "Ne dedin sen?" Fiona
alçak bir fısıltıyla, "Hamileyim," diye tekrarladı.

Tamia şok içinde en yakındaki bar taburesine sertçe oturdu. "Ne zaman
. . . ?"

"Bir hafta önce öğrendim. Dre ile temasa geçmeye çalışıyordum-" "Dre
mi?" Tamia belli belirsiz araya girdi. "Dre kim?"

"Dre Portis."

Tamia'nın gözleri büyüdü. "Brandon'ın en iyi arkadaşı
mı?" "Evet."

Tamia neredeyse tabureden düşüyordu. "Bana Deondre Portis'le *birlikte*
yattığınızı mı söylüyorsun?"

"Evet." Fiona'nın sesi sinirlenmiş gibiydi. "Buna inanmak senin için neden
bu kadar zor?" "Çünkü onun bir kız arkadaşı var! Ve onlar her zaman
mükemmel
çift."

Fiona homurdandı. "Değillerdi. Leah kendi işlerini halledemiyordu, ben
de onun yerine hallettim."

"Ve kendini hamile bıraktın." Tamia kaşlarını çattı. "Bunun Dre'nin
bebeği olduğundan emin misin?"

"Bu da ne demek oluyor?"

"Son zamanlarda başka biriyle birlikte oldun mu?"

Fiona bir an tereddüt etti. "Takıldığım diğer tek erkek profesörlerimden
biriydi. Ve o her zaman prezervatif takardı. Dre takmazdı."

Tamia başını yavaşça salladı. "İnanılmaz."

"Bundan mutlu olduğumu mu sanıyorsun?" Fiona patladı. "Değilim!
Hapisteyim Tamia ve muhtemelen hayatımın sonuna kadar burada
kalacağım. Depresyondayım ve çok korkuyorum ve sürekli Esther Anne'yle
ilgili kabuslar görüyorum. Dünyaya bir bebek getirmek yapacağım *en son*
şey-" Fiona aniden sözünü kesti, sesi boğuk bir hıçkırıkla boğuluyordu.

Tamia'nın kalbi şefkatle yumuşadı.

"Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu daha yumuşak bir tonda.

Fiona burnunu çekti. "Dre telefonlarıma çıkmıyor ve ona gönderdiğim
mektubu da geri gönderdi. Benim deli olduğumu düşündüğünü ve
yaptıklarımızdan pişmanlık duyduğunu biliyorum,

ama bebeğini taşıdığını bilmesi gerekiyor. Ona ulaşamayacağıma göre, benim için ona söyler misin?"

Tamia zorlukla yutkundu, sonra yavaşça başını salladı. "Ona söyleyeceğim."

"Teşekkür ederim Tam-Tam," diye fısıldadı Fiona uysalca. "Ne dediğini bana bildirir misin?"

"Elbette." Tamia gözlerini parke zemine dikti. Birdenbire kendi sorunları küçük ve önemsiz göründü. "Eğer bebeği istemiyorsa, Fee, burada olduğumu biliyorsun."

"Biliyorum ve bunu takdir ediyorum. Ama bebeğin Dre tarafından büyütölmesini istiyorum." Fiona durakladı ve üzüntüyle ekledi: "Bir çocuğun yanında babası olmadığında nelerin yanlış gidebileceğinin canlı kanıtıyım. Bebeğim için daha iyisini istiyorum."

Tamia gözlerini kapadı, keder ve pişmanlık içinde burkuluyordu. "Dre'yle konuşacağım," diye söz verdi. "O doğru olanı yapacaktır." Bundan kesinlikle emin olacaktı.

Bölüm 6

Brandon

Brandon kara kara şehir merkezindeki ofisinin penceresinden dışarı bakıyordu.

Kış gökyüzü griydi, çelik ve cam gökdelenlerin donuk ve lekeli görünmesine neden oluyordu.

Tamamlaması gereken evrak işleri, yapması gereken telefon görüşmeleri, planlaması gereken müşteri toplantıları vardı. Ama bu görevlerin hiçbirinin üstesinden gelemiyordu çünkü konsantrasyonu cehenneme dönmüştü.

Tamia'yı düşünmeden edemiyordu.

Dün onunla telefonda konuştuktan sonra Timbs'lerini bağladı, arabasının anahtarlarını aldı ve onun dairesine gitmek üzere kapıdan çıktı. Onu görmeye, ona sarılmaya, onunla birlikte olmaya ihtiyacı vardı.

Aklı başına gelmeden önce şehrin yarısını geçmişti, geri döndü ve eve döndü.

O zamandan beri perişan haldeydi.

Brandon iç çekerek kırk dokuzuncu kattaki evinden şehir merkezinin manzarasını inceledi.

Chernoff, Dewitt & Strathmore'da en çok iş yapanlardan biriydi ve sadece dört aydır ortaktı.

Hayatı boyunca harcayamayacağı kadar çok para kazandı.

Hızlı aramada Başkan vardı.

Gittiği her yerde insanlar onu tanıyor ve onu ağırlamak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

İsteddiği her şeye sahip olabilirdi.

... sevdiği kadın hariç.

"Vay, vay, v a y," diye alaycı bir ses onun acı dolu düşüncelerini böldü.
"Bu bir sürpriz değil mi?"

Brandon kaşlarını çattı, kasları gerildi.

Bu davetsiz misafirlğe içerleyerek, köşedeki ofisinin kapısında duran adama bakmak için yavaşça döndü.

Kusursuz bir şekilde taranmış saçları ve kutup mavisi gözleriyle Russ Sutcliffe, firmanın kıdemli ortaklarından b i r i y d i ve

Brandon'ın o yazki terfisi. Her ne kadar Brandon'la olan husumeti, Russ'ın başarısız bir şekilde görevden uzak tutmaya çalıştığı Brandon'ın babasına karşı uzun süredir devam eden nefretinden kaynaklansa da, Brandon'la aralarında son sekiz yıl içinde bir husumet oluşmuştu.

Russ alaycı bir tavırla, "*Seni* bu hafta burada görmeyi beklemiyordum," dedi. "Siz ve Bayan Yarbrough'un balayında olmanız gerekmiyor muydu?"

Brandon adamın saçmalıklarını dinleyecek durumda değildi. "Ne istiyorsun Russ?"

Güldü ve geniş odaya girerken Brandon'a başını salladı. "Düğününüzü iptal etmek zorunda hissettiniz diye benimle hırçınlaşmanıza gerek yok. Bu arada, eminim bu Bayan Yarbrough ve ailesinin pek hoşuna gitmemiştir. Sen ve babanın bu aydan itibaren Piskopos Yarbrough ile birlikte kampanya yürütmeniz gerekmiyor muydu?" Russ sırttı. "*Gariplikten* bahsetmişken."

Brandon sadece ona baktı. "Bitirdin mi?"

Russ onu görmezden geldi. "Zavallı Cynthia. Hâlâ değersiz bir porno yıldızına takılı kaldığın için onunla evlenmeye cesaret edemediğini bilmek onu üzüyor olmalı. Zavallı kız senin sevgini ve bağlılığını kazanmak için ne yapmak zorunda? Hamile mi kalsın?" Russ durakladı, gözleri kötü niyetli bir memnuniyetle parlıyordu. "Oh, ama bekle. Bunu zaten yaptı, değil mi? Yoksa neden sulh hukuk mahkemesinde pompalı tüfekte bir düğün ayarlayasın ki?"

Brandon dar bir şekilde gülümsedi. "Senin yerinde olsaydım Russ -yani meslektaşlarının arkasından şaka yaptığını söylediği zavallı biri olsaydım-dedikodu yapmaya daha az zaman ayırır ve beleşçi kışının üzerine atılmadan önce bu şirket için nasıl gelir elde edebileceğimi düşünmeye daha çok zaman ayırırdım."

Russ'ın yüzü öfkeyle kızardı. "Sen kiminle konuştuğunu sanıyorsun?"

O söylemese de, *çocuk* kelimesi aralarında fitili ateşlenmemiş bir el bombası gibi asılı kaldı.

"Dikkatli ol Russ," diye uyardı Brandon usulca. "Bir gün bu kasabayı ben yöneteceğim, o yüzden iş için bana yalvarmak zorunda kaldığında başına bela olabilecek bir şey söylememen akıllıca olur."

Russ'ın nutku tutulmuştu, yüzü kıpkırmızıdan apoplektik bir mora dönmüştü. Odanın öbür ucundan eğlenen bir ses, "Aferin Russ," dedi.

"Sen

hiçbir zaman gerideyken nasıl bırakılacağını bilmedi."

Brandon ve Russ kapıya doğru sertçe baktılar. Brandon, babasının Iris'le birlikte orada durduğunu görünce bir iniltiyi bastırdı.

Resepsiyonist heyecanla gülümsüyordu.

"Brandon," diye bağırdı, "bir ziyaretçin var."

Bunu görebiliyordu. "Teşekkürler, Iris."

"Size ve vali yardımcısına kahve getireyim." Bernard'a göz kırptı. "Ve sizi beklerken güvenlik görevlilerini eğlendiririm."

Bernard iyi huylu bir kıkırdamayla, "Teşekkür ederim, Iris," dedi. "Onları gevşetebilecek biri varsa o da sensin."

Iris telaşla uzaklaşırken Brandon babasına gülümsedi. "Merhaba baba. Şimdiye kadar başkente doğru yola çıkmışsındır diye düşünmüştüm."

"Önce bir uğrayıp seni görmek istedim." Odaya adım atan Bernard Chambers, Brandon ve Russ arasında eğlenen bir bakış paylaştı. "Böldüğüm için özür dilerim."

Brandon, "Özür dilemeye gerek yok," dedi. "Russ ve ben sadece iş konuşuyorduk."

"Bu doğru mu?" Bernard'ın kara gözleri Russ'a başını sallarken mizahla parlıyordu. "Bay Sutcliffe."

"Vali Yardımcısı Chambers," dedi Russ, sesinde kendini beğenmiş bir küçümseme vardı. "Varlığınızla bizi onurlandırmanız çok hoş. Sevgili eşiniz nasıl?"

"O iyi. Ya seninki?"

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım." Russ ince bir şekilde gülümsedi.

"Eşlerden bahsetmişken, oğlunuzu yeni evliliği için tebrik etmek istedim ama anladığım kadarıyla tören planlandığı gibi gitmemiş. Umarım bu durum Piskopos Yarbrough ile aranızın açılmasına neden olmaz. Onun desteğinin kampanyanız için ne kadar önemli olduğunu biliyorum." "Öyle," diye yumuşak bir şekilde kabul etti Bernard. "Ama Joseph Yarbrough adaylığıma inanıyor, bu yüzden onun desteğini kaybetmekten hiç endişe etmiyorum. Şimdi müsaade edersen Russ, yoğun bir programım var, bu yüzden oğlumla birkaç dakika görüşmek istiyorum, böylece o işine dönebilir ve sen de .

. . burada her ne yapıyorsanız."

Russ'ın yüzü öfke ve aşağılanmayla kızardı. Çenesini sıkarak Brandon'a son bir bakış fırlattı ve arkasını dönüp odadan dışarı çıktı.

Bernard ve Brandon birbirlerine bakıp sırttılar. Baba ve oğlu Russ Sutcliffe'e haddini bildirmek kadar hiçbir şey birbirine bağlayamazdı.

Iris kahvelerini getirip kapıyı arkasından kapattıktan sonra Brandon sandalyesine oturdu ve "Neden oturmuyorsun baba?" diye sordu.

Bernard, devasa odayı daha küçük gösterecek kadar güç ve otorite yayarak ilerlemeye başlamıştı bile. Uzun boylu, esmer ve seçkin bir adamdı. Bugün özel dikim William Fioravanti takım elbisesi ve kusursuz bir şekilde parlatılmış İtalyan mokasenleri giymişti.

Her iki ziyaretçi sandalyesini de görmezden gelerek Brandon'ın masasının yanındaki şık deri koltuğa oturdu ve bacak bacak üstüne attı. Kahve fincanını ağzına götürüp bilinçli bir yudum alırken gözleri Brandon'ın yüzünden hiç ayrılmadı.

Brandon bekledi. Ne olacağını biliyordu.

"Annen ve ben Cuma gününden beri sana ulaşmaya çalışıyoruz," dedi Bernard sitemle. "Telefonlarımıza çıkmıyorsun."

Brandon inkar etme zahmetine girmedi.

"Adliyede yaptığınız şey bir hataydı ve bunu düzeltmenizi bekliyoruz."

Brandon sessizdi, kendi kahve fincanının karanlık içeriğine bakıyordu.

"Cynthia hamile mi?" Bernard açık açık sordu.

Brandon gözünü kırpmadı. "Hayır."

Bernard başını salladı. "Evlat, beni dün doğmuş sanıyorsun herhalde. Her ne sebeple olursa olsun, sen ve Cynthia onun hamile olduğunu inkâr ediyorsunuz. Ama annen de ben de Cuma günü evlenmenizin tek nedeninin bu olduğunu biliyoruz. Russ da biliyor. Bu yüzden o ve rakiplerim senin bu son numaranı bana karşı kullanma fırsatını yakalayacaklar."

Brandon iç çekti. "Baba-"

"Tamia ve dengesiz kız kardeşi hakkında yayınladıkları reklamın hasar kontrolünü hâlâ yapıyor olmamız yeterince kötü. Hamile kız arkadaşınla evlenmeyi reddederek onlara yeni bir koz vermiş oldun."

Brandon sakın bir sesle, "Onunla evlenmeyi reddetmiyorum," dedi.

Babası homurdandı. "Bana ve orada bulunan diğer herkese kesinlikle öyle göründü. Joseph'i hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Onun NRA'nın kart taşıyan bir üyesi olduğunu biliyorsun. Eğer Cuma günü silahlı olsaydı, annen ve ben şu anda senin cenaze işlemlerini yapıyor olurduk. Destegini çekmese bile, sen kızı için doğru olanı yapana kadar benim için kampanya yürütmeye pek hevesli olmayacağını biliyorum."

"Planlıyorum," diye tersledi Brandon. "Ama kusura bakma baba, bu Cynthia ile benim aramdaki özel bir mesele."

Bernard kızgın bir öfkeyle başını salladı. "Yaptığın her şeyin bana yansıdığını sana daha kaç kez hatırlatmam gerekiyor? Ben vali adayı olduğum sürece, etrafta dolaşıp kadınları hamile bırakamaz ve onları mihrapta terk edemezsin. Daha iyi bir sınav vermelisin."

"Biliyorum baba," diye tersledi Brandon, fincanını masaya çarptı ve kahveyi kurutma kağıdına sıçrattı. Dağınıklığı görmezden gelerek ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü. Öfke ve hayal kırıklığı kanını pompalarken ellerini ceplerine sokarak dışarıya baktı.

Babası koltuktan kalkıp ona doğru yürürken derinin yumuşak gıcirtısını duydu.

"Hepimiz fedakarlık yapmak zorundayız, evlat. Uzun vadeli hedefler için kısa vadeli fedakârlıklar."

"Kimin hedefleri?" Brandon meydan okudu. "Senin mi benim mi?"

Babası ona hayal kırıklığına uğramış bir bakış attı. "Eskiden neyin önemli olduğunu bilirdin. Eskiden önemserdin."

"Hâlâ önemsiyorum. Ama neyin önemli olduğuna dair tanımım eskisi gibi değil."

Bernard onun meydan okuyan bakışlarını uzunca bir süre üzerinde tuttukten sonra pencereden dışarı bakmaya başladı. Baba ve oğul sessizlik içinde, atalarının kurulmasına yardım ettiği şehri örten gri gökyüzünü düşündüler.

Bernard sessizce, "Russ'a bir gün bu kasabayı yöneteceğini söylediğinde kesinlikle haklıydın. Hiç şüphesiz yöneteceksin. Ama bu orada durmayacak. Sen Brandon Everett Chambers'sın. Doğduğun gün, annen ve ben gözlerinin içine baktık ve sarsılmaz bir kesinlikle senin kaderinde büyüklük olduğunu biliyorduk. Sadece soyundan dolayı değil, kim olduğundan dolayı."

Brandon bir şey söylemeyince babası devam etti: "Hayatına karışmama içerlediğini biliyorum. Seni siyasi bir kariyere ittiğimi düşünüyorsun ve istediğinin bu olmadığını düşünüyorsun. Kendi başına bir adam olmak, kendi yolunu çizmek istiyorsun. Bunda yanlış bir şey yok. Ancak herhangi bir şeye razı olabileceğinizi düşünme hatasına düşerseniz - ne kadar acımasızca hırslı olduğunuzu unutursanız - bu ofisin etrafına bakın. Ortak olmak için üstünlük sağladığınız ve üstün çalıştığınız tüm avukatları düşünün. Mahkeme salonunda rutin olarak yıktığınız rakiplerini düşün. Ve Russ'a bir gün bu şehri yöneteceğini söyleyenin *sen* olduğunu hatırla. Bunlar senin sözlerin Brandon. Benim ya da annenin değil. *Senin sözlerin.*"

Brandon sessiz kaldı, çenesinde bir kas zonkluyordu.

"Tamia Luke senin dünyana ait değil evlat. Bunu duymak istemediğini biliyorum ama gerçek bu. Onun gibi bir kadın sana sadece kalp acısı verir ve potansiyelini gerekleştirmeni engeller."

"Yanılıyorsun," dedi Brandon kesin bir ifadeyle. "Tamia ve ben çıkarken, kariyer hedeflerimi desteklemekten başka bir şey yapmadı. Uzun bir günün sonunda beni dinlerdi, ne zaman ihtiyaım olsa her şeyi bıraktırdı ve işe geç kalmak için birkaç randevumu iptal etmeme rağmen bir kez bile şikâyet etmedi."

Bernard ona alayı bir bakış attı. "Yani şimdi Tamia ile olan ilişkini aklamaya çalışıyorsun."

"Hiçbir şeyi aklamaya alışmıyorum. Sadece aramızdaki her şeyin her zaman kötü olmadığını söylüyorum. Eğer yle olsaydı, dokuz aydır birlikte olmazdık. Ama biliyor musun baba? İlişkimizi sana ve diğer herkese karşı savunmaktan yoruldum, artık hayatımıza devam edebilir miyiz?"

"Bilmiyorum Brandon. Devam *edebilir* miyiz? *Sen devam* edebilir misin?"

Brandon çenesini sıkarak gözlerini kaırana kadar birbirlerine baktılar.

Bernard başını salladı. "Acı çektiğini bilmediğimi mi sanıyorsun? Kalbi kırık bir adamı gördüğümde tanırım. Tamia istediğin kadın ama ihtiyaın olan kadın o değil. İhtiyaın olan kadın Cynthia Yarbrough. Ve eğer senin çocuğunu taşıyorsa, şeref ve namus doğru şeyi yapmanı ve onunla evlenmeni gerektirir. Ne kadar erken, o kadar iyi."

Brandon cevap vermedi.

Pencereden dışarı bakarken, eğer Cynthia değil de Tamia hamile olsaydı babasının aynı emri verip vermeyeceğini merak etti.

Ama cevabı zaten biliyordu.

Bölüm 7

Tamia

Tamia, Brandon, kardeşi Beau ve Dre'nin ortak sahibi olduğu bir spor menajerlik ajansı olan Pinnacle Sports Group'un idari ofislerinin önündeki cam kapılardan içeri girdi. Ajans tarafından temsil edilen sporcuların göz bebeği olan kışına kadar uzanan parlak saç örgüsüne sahip esmer tenli bir güzel tarafından yönetilen büyük resepsiyon masasına geçerken ince topuklu ayakkabıları pelüş halıya battı.

Tamia'yı gören resepsiyon görevlisinin yüzünde şaşkın bir tanıma ifadesi belirdi. "Merhaba," diye selamladı onu. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Dre'yi görmeye geldim. Sağlık merkezindeki görevli onu burada bulabileceğimi söyledi."

"Evet, ofisinde. Sizi bekliyor mu?" "Hayır, ama onunla konuşmam gerek."

"Randevunuz yok mu?" "Hayır."

"Um . . . tamam." Kız isteksizce telefona uzandı. "Müsait olup olmadığına bir bakayım-"

Tamia sabrını kaybetti. "Ne var biliyor musun?"

Masanın önünden geçerken resepsiyonist öfkeyle, "Biraz bekleseniz-" diye homurdandı.

Kızın itirazlarına aldırmayan Tamia resepsiyondan çıktı ve arka tarafa doğru ilerlemeye başladı. Koridorda ilerlerken, açık bir kapıdan gelen Dre'nin tanıdık kahkaha sesini duydu.

Ofise ulaştığında onu masanın arkasında oturmuş, çizmeli ayaklarını uzatmış, telefonu ile konuşurken gördü.

"Sana Foster'ın bir aygır olduğunu söylememiş miydin?" diye ilan etti, takımını dün etkileyici bir zafere taşıyan Houston Texans'ın yıldız koçucusu hakkında böbürlenerek. Spor hekimliği alanında doktora yapmış olan Dre, Texans'ın atletik antrenörüydü.

"Bizi uyutma. Her yere gidebiliriz-" Dre aniden sözünü kesti, Tamia'nın kapıda dikildiğini görünce gözleri büyüdü.

Kız ona kaşlarını kaldırdığında, bacaklarını masadan aşağı salladı ve telefona doğru mırıldandı, "Seni sonra ararım, kardeşim."

Telefonu kapatırken resepsiyonist ağzından kaçırdı, "Çok üzgünüm, Dre. Onu durdurmaya çalıştım-"

"Ve sen başarısız oldun." Tamia telaşlı kızın üzerine kapıyı kapattı ve Dre'ye baktı. "Konuşmamız gerek."

Kaşlarını çattı. "Şu anda biraz meşgulüm-"

"Bana pek öyle gelmedi." Tamia masasının karşısındaki ziyaretçi koltuğuna doğru yürüdü ve oturdu. Bacak bacak üstüne atarken, adamın gözlerinin kalın, kot kaplı kalçalarına kaydığını fark etmedi. Adamın eskiden porno videolarını izleyip otuz bir çektiğini hatırlayınca bir ürpertiye bastırdı.

Sandalyesinde arkasına yaslanırken gri kazağı kaslı göğsünü geriyordu. Koyu teni, iri gözleri ve pürüzsüz kel kafasıyla Tamia, Brandon kadar iyi olmasa da onun yakışıklı olduğunu isteksizce kabul etti.

Dre temkinli bir tavırla, "Peki," dedi, "ne hakkında konuşmamız gerekiyor?" "Sen ve kız kardeşim."

Yüzü gerildi, gözleri suçlulukla parladı. "Peki ya biz?"

"Onunla temasa geçmelisin," dedi Tamia ona.

Kaşlarını çattı. "Bak, sana ne söyledi bilmiyorum ama ilgilenmiyorum-"

"O hamile, Dre."

Dondu kaldı, şok içinde ona bakıyordu. "Ne-ne?"

Tamia onun bakışlarına doğrudan karşılık verdi. "O hamile. Ve bebek senin."

Eğer Dre bu kadar karanlık olmasaydı, Tamia onun yüzünden akan kanı gördüğüne yemin edebilirdi.

Şaşkın bir inkârla başını salladı. "Bu... bu imkansız." "Neden?"

Vazektomi mi yaptırdın? Kurusıkı mı atıyorsun?"

Gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Hayır."

Tamia sıırıttı. "O zaman imkansız değil, değil mi?"

Dre onun bakışlarını bir süre daha tuttuktan sonra öne doğru oturdu ve titreyen elini başının üzerinden geçirdi. O kadar yıkılmış görünüyordu ki Tamia onun için üzölmekten kendini alamadı.

Ta ki ağzını tekrar açana kadar.

"Bebeğin benden olduğunu nereden biliyorsun? Fiona berber dükkanındaki müşterileriyle sürekli flört ediyordu, bu yüzden takıldığı tek erkeğin ben olmadığımı biliyorum."

Tamia uzun bir süre ona baktı, sonra yavaşça bacaklarını açtı ve sandalyeden kalktı. Ellerini masanın üzerine koyarak Dre'ye doğru eğildi ve alaycı bir tavırla, "Sen bir zamanlar bana eylemlerin sonuçları olduğunu söyleyen kendini beğenmiş orospu çocuğu değil misin? Bil bakalım ne oldu? Kız kardeşimi becermek de sonucu olan bir eylemdi. O *senin* çocuğunu taşıyor, o yüzden erkek ol ve kendi işine bak."

Dre sertçe yutkundu ve gözlerini Tamia'ya dikti. "O bebeği doğuramaz."

"Bu ona bağlı. Ama onunla konuşmalısın, Dre. Ben ciddiylim. Hafta sonuna kadar onunla irtibata geçmediğini öğrenirsem, o kara kışının peşine düşerim ve bir dahaki sefere bu kadar kibar olmam."

Tamia topuğunun üzerinde dönerek kapıdan çıktı.

Derin bir ses "Tamia?" diye seslendiğinde koridorun yarısına gelmişti.

Durdu ve döndü, Brandon'ın kardeşinin ofisinin önünde durduğunu görünce gülümsedi. "Hey," dedi zayıfça.

"N'aber kızım?" Beau ona doğru yürüdü, ütülenmiş beyaz gömleğinin altında geniş omuzları sallanıyordu, uzun bacakları Armani'yle kaplıydı. Brandon'a o kadar çok benziyordu ki Tamia'nın nefesi boğazında düğümlendi.

Beau ona ulaştığında sıcak bir şekilde gülümsedi, kulağındaki elmas küpe parıltıyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Dre'yi bir konuda görmem gerekiyordu," diye belli belirsiz cevap verdi Tamia. "Yani bir merhaba bile demeden öylece gidecek miydin?"

"Sizi rahatsız etmek istemedim. Müşterilerle meşgul olduğunuzu biliyorum ve ..." Tamia sözünü yarım yamalak kesti. Ona gerçeği, onu görmenin Brandon'la yaşadığı ve kaybettiği her şeyi acı verici bir şekilde hatırlattığını söyleyemezdi.

Beau nazikçe konuyu değiştirince rahatladı. "Hey, dinle, sana bir şey sormak istiyorum. Geçen ay sağlık merkezine geldiğinde yanında bir kadın vardı. Ya da en azından ben ona tarif ettiğimde Dre bana öyle söyledi. Seninle birlikte geldiğini söyledi."

Tamia gülümsedi. "Honey'den bahsediyor olmalısın."

"Adı bu mu?" Beau sırtıttı. "Evet, bir bala benziyordu. Çok tatlı. Yani *senin* arkadaşın mı?"

Tamia başını salladı. "Evet."

"Onunla tanışmak istiyorum. Bunu ayarlayabilir misin?"

Tamia cevap vermeden resepsiyon görevlisi koridordan seslendi: "Beau, sana ulaşmaya çalışıyordum. Champ Suggs telefonda. Önemli olduğunu söyledi."

"Ona iki dakika içinde yanında olacağımı söyle."

Resepsiyon görevlisi mesajı iletmek üzere telaşla uzaklaşırken, Tamia kaşlarını kaldırarak Beau'ya baktı. "Champ Suggs mı? Giants'ın Pro Bowl geniş alıcısı mı?"

"Evet. Menajerini kovup benimle çalışmaya başlamayı düşünüyor."

"Vay canına. Şu haline bak Beau. Bir sonraki bir numaralı draft seçimini imzalamak üzeresin ve şimdi Champ Suggs'ı da alabilir misin? Kötü halinle devam et."

"Teşekkürler Tamia," dedi Beau memnuniyetle gülerek. "Güzel bir yıl oldu."

"Ve bu sadece senin ilk seferindi." Tamia sırtıttı. "Champ'i bekletmesen iyi olur."

"Biliyorum. Dinle, gitmene izin vermeden önce, önümüzdeki Cuma günü bir burs bağış galası düzenliyoruz. Neden sen ve Honey gelmiyorsunuz?"

Tamia'nın sırtışı soldu.

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," dedi sessizce. "Kardeşin de orada olacak ve kimsenin böyle düşünmesini istemiyorum-"

"Benim misafirim olarak geleceksin, onun değil."

"Biliyorum, ama ..." Tamia başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse Beau, onu tekrar görmeye hazır olduğumu sanmıyorum."

Beau'nun ifadesi sempati ile yumuşadı. "Anlıyorum. Seni rahatsız etmeye çalışmıyorum."

İç çekti. "Biliyorum."

"Bak ne diyeceğim. Gelmekle ilgili fikrini değiştirirsen diye sana iki bilet postalayacağım. Umarım gelirsin, çünkü seni orada görmeyi çok isterim." Göz kırptı. "Tatlım, ben de."

Tamia kuru bir şekilde kıkırdadı. "Bunu düşüneceğim ve sana haber vereceğim." Tamia arkasını dönüp uzaklaşırken Beau usulca, "Tamia," dedi. Omzunun üzerinden baktı ve onun nazik bakışlarıyla karşılaştı.

"Onu sevmiyor."

Tamia'nın boğazı düğümlendi.

"Belki de değil," diye mırıldandı, "ama onu o seçti. Bu yüzden bunu kabullenmeli ve yoluma devam etmeliyim."

Beau'nun gözleri onun yüzünü aradı. "Yapabilir misin?"

Hüzünle gülümsedi. "Başka seçeneğim yok, değil mi?"

Bölüm 8

Tamia

Tamia ön kapıdan henüz adımını atmıştı ki akıllı telefonu çaldı. El çantasından çıkarıp ekrana baktı ve tanımadığı numarayı görünce kaşlarını çattı.

"Alo?" diye temkinli bir şekilde cevap verdi. "Tamia, bu Cynthia."

Tamia kaskatı kesildi. "Numaramı nasıl aldın?"

"Brandon'ın cep telefonundan. Şu anda boş musun? Seninle bir şey konuşmak istiyorum."

Tamia kaşlarını çattı. "Sanmıyorum-"

"Uzun sürmez. Evde misin?" "Şey, evet, ama-"

"Harika. Yola çıkıyorum." Tamia itiraz edemeden Cynthia telefonu kapattı.

On beş dakika sonra Tamia'nın kapısının önünde durdu, siyah tayt ve süet bilek botlarıyla kemerli jakarlı elbisesi içinde zarif ve şık görünüyordu. Tamia'nın gözleri hiç şaşmadan sol elinde parıldayan dört karatlık elmasa takıldı. Yüzüğün görüntüsü ve temsil ettiği şey kalbine bir hançer sapladı.

Tamia'nın hüzünlü bakışlarını yakalayan Cynthia, soğukkanlı ve muzaffer bir gülümsemeyle parladı. "İçeri girmemin sakıncası var mı?"

Tamia'nın pek umurunda değildi, ama mademki kadın zaten buradaydı, söyleyeceklerini dinleyebilirdi.

Cynthia'yı oturma odasına götürdü ve orada tertemiz beyaz kanepenin karşılıklı iki ucuna oturdular. Tamia, Cynthia'nın cömertçe döşenmiş daireyi incelemesini izledi, bakışları pırıl pırıl parke zeminleri, pahalı sanat eserlerini ve şehir merkezinin muhteşem manzarasına sahip resim pencerelerini kapsıyordu.

"Güzel ev," dedi Cynthia, sesinde isteksiz bir hayranlık vardı. "Senin için ne büyük bir gelişme. Hapishaneden One Park Place'e."

Tamia içini çekti. "Evet, cömert bir hayırsever tarafından kutsandım." Cynthia'nın gözleri şüpheyle kısıldı. "Hayırsever mi?"

"Umm-hmm." Tamia yavaşça gülümsedi.

Cynthia etrafına bir kez daha göz gezdirdi, Tamia'ya lüks evleri Brandon'ın sağladığını fark edince ağzı öfkeyle gerildi.

"Yani olmak istediğin şey bu mu Tamia?" diye alay etti küçümseyerek. "Tutulan metres mi?"

Tamia sırıttı. "Asi piliç olmaktan iyidir."

Cynthia irkildi, yüzü utançtan kızardı. Ama çabuk toparlandı. "Evlenmek için yeterince iyi olmayan bir fahişe olmaktansa ribaunt hatunu olmayı tercih ederim."

Tamia homurdandı. "Sürtük, lütfen. Brandon'ın seninle evlenmesinin tek nedeni hamile olduğunu iddia etmen."

"İddia mı? Ben hiçbir şey iddia etmiyorum, ben hamileyim!" "Öyle diyorsun."

Cynthia alaycı bir şekilde güldü. "Biliyor musun Tamia? Brandon'la dokuz ay birlikte olduğunuz ve *seni* hamile bırakmadığı için kıskanıyorsun." Sırıttı. "Ben de senin gibi getto orospularının bebek tuzağı sanatını mükemmelleştirdiğini sanıyordum."

Tamia gözlerini kıstı. "*Ben* hap kullanıyordum. *Sen* kullanıyor muydun?"

"Öyleydin." Cynthia kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Ama belli ki Tanrı Brandon'ın bebeğini *benim doğurmamı* istemiş."

Tamia çenesini sıktı. Elinden gelen tek şey uzanıp o herife bir tokat atmamaktı.

Soğukkanlılığını korumaya çalışarak alçak ve ölçülü bir sesle, "Neden buradasın Cynthia? Ne istiyorsun?"

"Nişanlımdan uzak durmanı istiyorum," diye tükürdü Cynthia. "Onu arama. Mesaj atma. Onu görmek için sahte bahaneler uydurma. Sadece ondan uzak dur."

Tamia dıştan sakın görünse de içten içe dağılıyordu. "Brandon mesafesini koruduğu sürece," dedi sessizce, "ben de aynı."

"Güzel. Çünkü düğün planlamak, bebek için hazırlanmak, Brandon'la ev aramaya çıkmak gibi bir sürü işim varken seninle kavga etmenin stresine ve sinir bozuculuğuna gerçekten ihtiyacım yok."

Tamia o anda yıkılmadığı için kendini tebrik etti.

Cynthia içini çekti. "Gitsem iyi olacak," diyerek koltuktan kalktı. "Brandon'ın annesi ve ben onun en sevdiği spa merkezinde yüz bakımı ve masaj yaptıracağız."

Tamia sıkıca yutkundu. "Ne kadar güzel."

"Öyle değil mi?" Cynthia bir kez daha iç çekerek ön kapıya doğru yöneldi. "Bayan Chambers bana karşı çok iyiydi. Çok sevecen ve destekleyici. Gerçekten birbirimize bağlandık-"

Tamia'nın akıllı telefonundan gelen ani bir müzik patlamasıyla bölündü.

Usher, *"Her zaman kalbinize sahip olacak bir kişi vardır..."* diye mırıldandı.

Cynthia olduğu yerde dondu kaldı.

Yavaşça dönüp Tamia'ya, sonra da fuayedeki masanın üzerinde duran ışıklı telefona baktı.

Zil sesinin ne anlama geldiğini o da Tamia kadar iyi biliyordu. Brandon arıyordu.

Tamia oraya doğru yürüdü ve sakince telefonu açtı. "Selam."

"Selam," diye mırıldandı Brandon, derin sesi kulağına doluyordu.

"Nasılsın?"

Cynthia'nın ölümcül bakışlarıyla karşılaştı. "Daha iyiydim."

"Ben de." Brandon uzun bir süre durakladı. "İstedığınız bilgiyi aldım."

"Gerçekten mi? Çok hızlı oldu. Ne öğrendin?"

"Lester McCray şehir merkezine yakın bir yerde oturmuyor." Tamia kaşlarını çattı. "Yaşamıyor mu?"

"Hayır. Bunu sana o mu söyledi?"

Tamia sustu, Lester McCray'in kendisine yalan söylediğini öğrenince ürperdi. *Neden?*

"Neler oluyor Tamia?" Brandon hırladı.

"Yok bir şey. Dinle, bilgi aldığın için teşekkür ederim."

"Tamia-"

"Şu anda konuşamam Brandon. Cynthia'yı kapıya kadar geçireceğim." Sessizlik.

"Orada mı?" Brandon'ın sesi tüyler ürpertici derecede yumuşaktı.

"Evet, öyle." Tamia birden gergin görünen Cynthia'ya baktı. "Ona sıcak selamlarınızı ileticeğim."

Brandon acımasızca küfretti ve telefonu kapattı.

Telefonu yere bırakan Tamia, Cynthia'ya sırtıttı. "Sanırım biraz açıklama yapman gerekiyor."

Cynthia'nın gözleri öfkeyle sertleşti. "Sen tam bir sürtüksün."

"Birini tanımak için birini tanımak gerekir," dedi Tamia.

Cynthia ona bir süre daha ters ters baktıktan sonra topuğunun üzerinde dönerek kapıya doğru yürüdü.

Tamia onu takip etti, Cynthia aniden dönüp, "Bu arada, asi piliç için başka bir kelime biliyor musun?" diye alay edince kısa kesti. Elmas yüzüğün olduğu sol elini kaldırdı. "*Karım*."

Bununla birlikte, döndü ve apartmandan dışarı fırladı.

Tamia kapıyı çarptı ve kapıya yaslanıp gözlerini sıkarak kapattı. Yine de Brandon'ın aramasının zamanlamasından biraz tatmin olmuştu, Cynthia'nın ayrılık şutu onu dünyaya geri getirmiş, Brandon ve Cynthia'nın evleneceği gibi katı ve soğuk bir gerçekle yüzleşmeye zorlamıştı. Bir bebekleri olacaktı. Birlikte bir ev alacaklardı. Bir bütün olacaklardı.

Peki Tamia nerede kaldı?

Yalnız ve kalbi kırık, paramparça olmuş hayalleri ve her gece onu sıcak tutacak dipsiz bir pişmanlıktan başka hiçbir şeyi yok.

Tamia gözlerinden akan sıcak yaşları silip başını kapıdan kaldırdı ve antredeki masanın üzerinde duran çantasına baktı.

Kendini durduramadan, Dominic'in kartvizitini bulana kadar çantasını karıştırdı. Telefonunu kaptığı gibi titreyen parmaklarıyla numarasını çevirdi.

Üçüncü zil sesinde cevap verdi. "Alo?"

"Dominic, ben Tamia."

"Tamia," diye memnun bir ses tonuyla konuştu. "Senden haber almayı umuyordum. Teklifim hakkında bir karar verdin mi?"

"Evet." Çenesini kararlılıkla kapattı. "Kabul ediyorum."

Bölüm 9

Brandon

Brandon ofis penceresinin önünde telefonunu kulağına dayamış volta atıyor, cevapsız kalan her zil sesiyle öfkesi daha da artıyordu.

Sonunda Cynthia telefonu açtı. "Brandon-"

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Durakladı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun," diye hırladı. "Tamia'nın dairesinde ne yapıyordun?"

"Oh, benden habersiz onun için kiraladığın ve döşediğin daireyi mi kastediyorsun?" Cynthia alay etti. "Aşk yuvan olarak kullanmayı planladığın daireyi mi?"

Brandon çenesini öyle sert sıkı ki boynundaki tendonlar şişti. "Ne yapıyordun orada?"

"Ne düşünüyorsun?" Cynthia tısladı. "Oraya Tamia ile kadın kadına konuşmaya gittim."

"Ondan uzak dur."

"Her türlü hakka sahibim-"

"ONDAN UZAK DURUN!" Brandon kükredi. Cynthia sessizliğe gömüldü.

Göğsü kabaran, burun delikleri şişen Brandon tehditkâr bir şekilde hırladı: "Konuşmak mı istiyorsun? Konuş benimle. Dövüşmek mi istiyorsun? Dövüş benimle. Onun yanına bir daha yaklaşırsan ciddi bir sorunumuz olur. Beni anlıyor musun?"

Cynthia tereddüt etti.

"Evet." "Öyle olsa iyi olur."

"Peki ya sen?" diye huysuzca meydan okudu.

"Peki *ya* ben?"

"Ondan uzak duracak mısınız? Çünkü bana hiç de öyle görünmüyor. Cep telefonunu inceledim Brandon. Ben ailemin evinde hüngür hüngür ağlarken *beni* arama zahmetine girmemişsin ama Cumartesi günü iki kez ve dün de bir kez *onu* aramışsın.

Bugün onun evinde beş dakika bile kalmamıştım ve sen onu tekrar arıyordun!"

Brandon volta atmayı bıraktı.

"Her şeyden önce," dedi sesini alçaltarak, "onunla takılmak için aramadım. Ona bazı bilgiler vermem gerekiyordu. İkincisi, eğer kişisel eşyalarımı karıştırmaktan kaçınmıyorsan, belki de düğüne kadar evinde kalmalısın."

"Oh, bu hoşuna giderdi, değil mi?" Cynthia alay etti. "O pis fahişeyi istediğin zaman eve getirebilmek için beni aradan çıkarmak istiyorsun. Ama tahmin et ne oldu? Ben hiçbir yere gitmiyorum, yani onunla gizlice dolaşmayı planlıyorsan, bunun her gece paylaştığımız yatakta olmayacağı kesin!"

Brandon gözlerini kapadı ve zonklayan şakağını ovuşturdu. "Tamia ile gizlice dolaşmayı planlamıyorum. O bundan daha iyisini hak ediyor." Durakladı. "Sen de öyle."

"Ben de öyle," diye tekrarladı Cynthia acı acı. "Senin yanında hep ikinci planda kalıyorum."

Brandon sertçe nefesini verdi. "Benden ne istiyorsun, Cynthia? Tamia ile ilişkiyi bitirdim. Seninle evlenmeyi kabul ettim-"

"Bana iyilik yapma!"

Çenesini sıkarak pencereden dışarı baktı. "Ne zaman geliyorsun?"

"Ben değilim."

Brandon kaşlarını çatı. "Bence yapmalısın."

"Balayımız için bu hafta zaten izin aldım. Sırf *sen* kaçtın diye-"

Sözünü kesti. "Ortaklık için hazırsın, Cynthia. Meslektaşlarımız zaten son birkaç aydır tembellik yaptığını düşünüyor. Ortak olmayı hak etmediğine inanmaları için onlara daha fazla sebep verme."

Cynthia sessizdi, onun sözlerini düşünüyordu. Ona ulaştığını umuyordu.

Ama sonra meydan okurcasına, "Annenle planlarım var. Bugün mahkemesi yok, o yüzden öğleden sonrayı onunla geçirmem için beni davet etti. Açıkçası, geçirdiğim hafta sonundan sonra, alabileceğim her türlü manevi desteğe ihtiyacım var."

Brandon başını salladı. "Hata yapıyorsun."

"Yarın orada olacağım," dedi Cynthia sert bir sesle. "Ve dün kiliseye gitme zahmetine katlanamadığın halde bu sabah işe gitmek için kalkmakta hiçbir sorun yaşamamış olmanı ilginç buluyorum."

Brandon kaşlarını çattı. "Bitirdin mi?"

"Ne? Neden sen-"

"Gitmem gerekiyor." Telefonu kapatıp masasına fırlattı, sonra ellerini yüzünde gezdirdi ve bir dizi sert küfür savurdu.

Cynthia'nın Tamia'nın dairesine gelip nişan yüzüğünü Tamia'nın yüzüne göstererek kötü niyetle onunla alay edeceği düşüncesi göğsünü yaktı. Tamia'nın güçlü olduğunu ve kendi başının çaresine bakabileceğini biliyordu. Ama şu anda savunmasızdı ve acı çekiyordu ve ihtiyacı olan son şey Cynthia'nın yaralarına tuz basmasıydı.

"*Lanet olsun!*" Brandon küfrederek yumruğunu pencerelere vurdu.

Tamia'yı geri arayıp Cynthia'nın ziyareti için özür dilemek istiyordu ama bunun işleri daha da kötüleştireceğini biliyordu. Yapacağı en iyi şey, Tamia'nın istediği gibi onu yalnız bırakmaktı.

Onu ne kadar çabuk bırakırsa, ikisi de hayatlarına o kadar çabuk devam edebilirlerdi.

Ya da bir hayat görüntüsü.

Brandon günün geri kalanında işine konsantre olmak için mücadele etti. Saat beşte pes etti, evrak çantasını aldı ve dışarı çıktı.

Yeraltı otoparkında yürürken, eve gidip Cynthia'yla uğraşma düşüncesinden korkuyordu. Bu yüzden akıllı telefonunu çıkardı ve bir şeyler içmek için buluşmak isteyip istemediğini öğrenmek için Dre'yi aradı.

En iyi arkadaşının sesini duyduğu anda bir şeylerin ters gittiğini anladı.

"N'aber," dedi Brandon, Maybach'ına tırmanıp kapıyı kapatırken. "Her şey yolunda mı?"

"Adamım." Dre derin ve yorgun bir nefes verdi. "Uzun bir gün oldu."

"Bir içkiye ihtiyacın varmış gibi konuşuyorsun. Ofisten yeni çıktım. Bir şeyler içmek için Stogie's?"

"Bu gece olmaz. Anneme birlikte yemek yiyeceğimize söz verdim. Artık onun evinde kalıyorum ve onunla daha fazla vakit geçirmem için başımın etini yiyor. Evine bir evden çok bir otel gibi davrandığımı söylüyor."

Brandon kıkırdarak takım elbisesinin ceketini çıkardı. "Annelerin suçluluk duygusuyla nasıl davrandıklarını bilirsin."

"Bir de bana sor. Kendi dairemi tutacağımı biliyorsun ama Leah'nın yakında gelip eve geri taşınmama izin vereceğini umuyorum. Hey, neden akşam yemeğine gelmiyorsun?" Dre önerdi. "Annemin seni görmekten her zaman mutlu olduğunu biliyorsun ve bir konuda tavsiyene ihtiyacım var."

"Öyle mi? Ne?"

Uzun bir duraklama. "Seninle yüz yüze konuşmayı tercih ederim." Brandon kaşlarını kaldırdı. "Vay be. Kulağa ciddi geliyor." Dre derin bir iç çekti. "Öyle."

Brandon'ın ilgisini çekmişti ve huzurlu bir ortamda ev yapımı bir yemeğin Cynthia ile tartışmalı bir akşam geçirmekten çok daha çekici olduğunu inkâr edemezdi.

"Orada olacağım," dedi Dre'ye.

"Harika. Önce ofisteki birkaç işi halletmem gerekiyor ama annemi arayıp seni beklediğimi söyleyeceğim."

Brandon başını salladı. "Güzel."

Otuz dakika sonra, mükemmel peyzajlı bir çimenlikte yer alan iki katlı kırmızı tuğlalı bir evin önünde durdu. Ev ve garaj yoluna park edilmiş beyaz Lexus, Dre'nin babasının diğer bebek annesiyle birlikte onları terk etmesinden sonra onu tek başına büyüten annesine Dre tarafından hediye edilmişti. Renay Portis, kendisini ve Dre'yi geçindirmek için yorulmak bilmeden çalışmış, hatta Brandon'la on bir yaşında tanıştıkları prestijli bir NASA gençlik programına göndermek için gerekli parayı bile bir araya getirmişti. Onun için bu kadar çok fedakârlık yaptığı için, Dre'nin onun için yapamayacağı hiçbir şey yoktu.

Brandon zili çaldıktan saniyeler sonra Renay Portis ön kapıyı açtı ve ona gülümsedi.

"Brandon," diye sıcak bir şekilde haykırdı.

"Merhaba, Bayan Portis." Brandon gülümsedi, eğilip onun pürüzsüz yanağını öptü ve ona sarıldı. "Nasılsınız?"

"Ben iyiyim bebeğim," diyerek onu evin içine götürdü ve kapıyı kapattı. "Seni görmek çok güzel. Bir dakika oldu, değil mi?"

Dre'nin annesi açık tenli, boyalı sarı saçları kısa, şık katlar halinde kesilmiş çekici bir kadındı. Orta boyluydu ve kalın, kıvrımlı bir vücudu vardı. Dre'yi doğurduğunda sadece on sekiz yaşındaydı, bu yüzden sık sık annesinden ziyade ablası sanılıyordu.

"Bu akşam yemekte bana ve Dre'ye katılabildiğin için çok mutluyum," dedi Brandon'a ve şefkatle yanağını okşadı. "Yine eski günlerdeki gibi olacak."

Brandon sırtıttı, Dre'yle birlikte pizza ve Doritos yiyerek, video oyunları hakkında konuşarak, kung fu filmleri ve WWF g re leri izleyerek, Dre'nin annesi yattıktan sonra kirli dergileri karıştırarak geçirdikleri çocukluk gecelerinin anılarıyla dolup ta tı. Dre kenar mahallelerde yaşadığı için Brandon'ın ailesi genellikle Dre'nin geceyi Chambers'ların River Oaks'taki malikanesinde geçirmesi için ısrar ederdi; burası Dre'nin mahallesini saran yoksulluk, suç ve şiddetten ışık yılı kadar uzaktı. Ancak Brandon her zaman Dre'nin dairesinde kalmayı tercih etmişti çünkü annesi bütün gece uyumamalarına ve ne isterlerse yemelerine izin veriyordu.

Brandon ona sevgiyle gülümsedi. "Her ne yapıyorsanız harika kokuyor, Bayan Portis."

Kadın zevkle gülümsedi. "Teşekkür ederim, bebeğim. Bu yeni bir tarif. Ben sana içecek bir şeyler getirirken sen de rahatına bak. Bira olur mu?"

Brandon  ık bir şekilde d  enmi  oturma odasına girip kırmızı kanepeye otururken kravatını gev eterek, "Evet, hanımefendi," dedi. Büyük düz panel televizyonda *Atlanta'nın Gerçek Ev Kadınları* dizisi yayınlanıyordu ve Brandon'ın hayatını kurtarmak için isimlerini tahmin edemeyeceği iki oyuncu arasında çirkin bir kedi kavgası ya anıyordu.

Dre'nin annesi mutfaktan, "Kanalı çevirmekte  zg rs n Brandon," diye seslendi.

Brandon kıkırdadı, çoktan sehpanın üzerindeki uzaktan kumandaya uzanmı tı. Dünkü NFL maçlarının önemli anlarını ve analizlerini yakalamak için ESPN'e döndü.

Koltuk minderlerine yaslanırken akıllı telefonu çaldı. Cebinden çıkarıp ekrana baktı ve Cynthia'nın numarasını görünce kaşlarını çattı. Onunla konuşacak havada olmadığından, aramayı sesli mesaja bıraktı.

Dre'nin annesi oturma odasına döndü ve ona soğuk bir  i e bira uzattı. "Al bakalım, bebeğim."

Brandon ona gülümsedi. "Teşekkürler, Bayan Portis."

"Rica ederim," dedi yandaki koltu a oturup bacak bacak üstüne atarak.

Brandon birasından bir yudum alırken bir mesaj aldı. Tabii ki Cynthia'dan geliyordu.

Neredesin?

Sakince telefonu kapattı ve cebine geri soktu.

Renay ona endişeli bir bakış attı. "Her şey yolunda mı?"

Brandon başını salladı, biraz daha bira içti.

"Dre bana Cuma günü olanları anlattı," dedi Renay nazikçe. "Şaşırdığımı söyleyemem."

Brandon onun bakışlarıyla karşılaştı. "Sen değil miydin?"

Başını iki yana salladı. "Cynthia Yarbrough'yu sevmiyorsun. En azından onunla evlenecek kadar değil."

Brandon gözlerini bira şişesine indirerek sessizce, "O düşündüğüm kişi değil," diye itiraf etti.

"Kadınlar istediklerini elde ettikten sonra nadiren öyle olurlar." Renay dudaklarını sempatik bir şekilde büzerek Brandon'ı birkaç dakika izledi. "Cynthia'yla evlenmen için çok baskı altında olduğunu biliyorum. Ailen ve onun ailesi muhtemelen uzun zamandır senin düğününü planlıyorlar. Ama fikrini değiştirdiysen bunu yapmak zorunda değilsin Brandon."

"Keşke bu kadar basit olsaydı," dedi suratsızca.

"Biliyorum. Öyle olmalı." Renay uzandı ve teselli edercesine dizini okşadı. "Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum Brandon. Hak ettiğinden daha azına razı olamayacak kadar çok şeye sahipsin."

Brandon küçük bir gülümseme takındı. "Teşekkür ederim Bayan Portis. Desteğiniz için minnettarım."

"Elbette bebeğim. Sen ve Dre'nin benim için dünyalara bedel olduğunu biliyorsun." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "İkinizin de kadın zevkinizin bu kadar kötü olması çok yazık."

Brandon bir kahkaha attı. "Ne demek istiyorsun?"

Renay ona bilmiş bir bakış attı. "Alınma bebeğim ama Cynthia'yı ilk gördüğümde ne olduğunu anlamıştım. Vaiz'in çocukları tanıdığım en hain insanlardan bazıları. Leah'ya gelince... Dre onun hakkında ne hissettiğimi biliyor. Her zaman onunla çıkarak ona bir iyilik yapıyormuş gibi davrandı, sanki sırf doktor olduğu için ondan daha iyi olduğunu düşünüyormuş gibi. Ama o da bir doktor ve kendi alanında en az onun kadar başarılı, hatta belki daha da başarılı." Renay burnunu çekti. "Sadece bu da değil, oğlum sıksa, sıradan bir kadınla yetinmeyecek kadar yakışıklı. Yalan mı söylüyorum Brandon?"

Güldü ve başını ona doğru salladı. "Buna cevap veremeyeceğimi biliyorsunuz Bayan Portis. Dre'nin de bu konuşmamızdan pek memnun olacağını sanmıyorum."

"Muhtemelen haklısın," diye kabul etti Renay derin bir iç çekerek. "Ama fikrimi söylemek zorundaydım. Konu o kız olduğunda Dre'nin at gözlükleri takılı."

Durakladı. "Senin Tamia'yla olduğun gibi."

Brandon hemen ayıldı. "Bayan Portis-"

"Merak etmeyin. Şimdilik söyleyeceklerim bu kadar." Gülümsedi ve tekrar dizini okşadı. "Yemeği kontrol edeyim. Hemen döneceğim."

O gittikten sonra Brandon telefonunu çıkardı ve Dre'yi arayıp eve gelip gelmediğini öğrenmek için tekrar açtı.

Cynthia'nın ona iki mesaj bıraktığını görünce bir suçluluk duygusu hissetti. Geç döneceğini haber vermek için onu araması gerektiğini biliyordu. Yapılacak en düşünceli şey buydu. Olgunca bir şey.

Ama Cynthia söz konusu olduğunda kendini pek düşünceli ya da olgun hissetmiyordu. Bu nedenle onunla uğraşmayı mümkün olduğunca ertelemeye niyetliydi.

Yine de *SportsCenter*'ı izlerken düşünceleri çalkalanıyor, odaklanamayan gözleri ekranda yanıp sönen önemli anlara takılıyordu. O kadar kendinden geçmişti ki omuzlarına yerleşen ve kaslarını yoğurmaya başlayan nazik eli hemen fark etmedi.

"Ne kadar gergin ve gergin olduğuna bak," diye mırıldandı bir ses yatıştırıcı bir şekilde. "Seni zavallı bebek."

Brandon birasını yudumlarken vücudundaki düğümlenmiş gerginliğin bir kısmının hafiflediğini hissetti.

Sıcak dudaklar kulağını okşadı. "Bırak annen seninle ilgilensin."

Brandon dondu kaldı, sonra koltuktan fırladı ve etrafına bakındı. Dre'nin annesinin hayal gücüne kesinlikle hiçbir şey bırakmayan siyah dantel bir gecelikle orada durduğunu gördüğünde ağzından bira fişkırdı.

Şişeyi düşürüp yere daha fazla bira dökerken gözleri şokla açıldı. "Bu da ne-"

Renay bir parmağını dudaklarına götürerek, "Şşşt," diye fısıldadı. "Telaşlanmana hiç gerek yok Brandon."

"Yok öyle bir şey! Ne yapıyorsunuz Bayan Portis? Neden böyle giyindiniz?"

"Sence neden?" diye mırıldandı, bir parmağını baştan çıkarıcı bir şekilde büyük göğüslerini zar zor saran geceliğin askısı boyunca gezdirdi. "Hoşuna gitmedi mi?"

Brandon inledi ve elini gözlerine götürdü. "Lütfen üzerinize bir şeyler giyin Bayan Portis. *Lütfen!*"

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Dre'nin eve gelip bizi yakalaması konusunda endişelenmene gerek yok. Onu aradım ve dükkâna uğrayıp bir şeyler almasını söyledim."

Akşam yemeği için birkaç Şeye ihtiyaım var. Yani bolca vaktimiz var."

"Ne için?" Brandon aklını kaçırmış gibi ona bakarak sordu.

Ki kesinlikle yleydi.

"Hadi, bebeğim." Kanepenin etrafında yavaşça ve kışkırtıcı bir Şekilde hareket etmeye başladı. "Bir erkeğe nasıl davranılacağı hakkında hiçbir Şey bilmeyen bu önemsiz küçük kızlarla zamanını boşa harcıyorsun. Senin gerçek bir kadına ihtiyaın var-"

"*Gerçek bir kadın mı?*" Brandon ondan uzaklaşarak haykırdı. "Sen benim için ikinci bir anne gibisin! Beni on bir yaşımdan beri tanıyorsun!"

"Evet," diye kabul etti. "Ve senin iyi bir erkek örneğine dnşmeni izledim. Her zaman yakışıklı bir ocuktun ama bu kadar seksi ve erkeksi olacağını tahmin *etmeme* imkân yoktu. Çok *havalısın*." Dudaklarını yaladı. "Sana karşı olan hislerimi görmezden gelmeye çalışıyordum Brandon, ama artık karşı koyamıyorum."

Brandon inanamamakla iğrenmek arasında kalarak başını salladı. "Aklınızı kaçırmışsınız Bayan Portis. Sizinle yatmamın imkanı yok."

"Uyumaktan bahseden kim?" Gözleri hınzırca parlıyordu. "Hadi ama, bebeğim. Kimsenin bilmesine gerek yok. Bu bizim küçük sırrımız olacak."

Kaşlarını attı. "Kahretsin, hayır."

Kadın ona doğru hamle yapınca Brandon kanepenin etrafından dolanıp n kapıya doğru kaçtı.

"Gitme, Brandon! Özür dilerim. Bekle-"

Brandon kapıyı açtı ve gecenin serinliğine doğru koşmaya başladı. Dre'nin annesi aceleyle arkasından koştu ve ona seslendi.

Brandon arkasına bile bakmadan arabasına atladı, anahtarını kontağa soktu ve gaz pedalına bastı.

Evden hızla uzaklaşırken, dolunay görmeyi umarak karanlık gökyüzüne baktı.

Yakın bile değil.

Artık resmileşmişti.

Tanıdığı her kadın sonsuza dek aklını kaybetmişti!

Bölüm 10

Tamia

Tamia cılız sundurma salıncağında bir ileri bir geri sallanıyor, başını büyükannesinin omzuna memnuniyetle yaslıyordu.

"Bana geri döndüğün için çok mutluyum, Esther Anne. Seni bir daha göremeyeceğimden korkuyordum."

"Bu düşünceyi aklından hemen çıkar," diye yatıştırdı büyükannesi, hafifçe elini okşayarak. "Her zaman yanında olacağımı biliyorsun."

Tamia sıkıca yutkundu. "Özür dilerim anne. Fiona'nın yaptığı şey için çok üzgünüm-"

"Sus, bebeğim. Daha fazla gözyaşı dökmenin faydası yok. Olan oldu."

"Biliyorum ama seni incitti anne ve ben seni çok özledim. Seni benden aldığı için Fiona'yı affedebilir miyim bilmiyorum."

"Kardeşini affetmelisin," dedi Esther Ana bilgece. "Onun iyiliği için değil ama senin iyiliğin için."

Tamia kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bilge bir adam bir keresinde 'Affedemeyen, üzerinden kendisinin geçmesi gereken köprüyü yıkar' demiş. Fiona'yı incinmişliğinizin ve öfkenizin bağlarından kurtarmak sizi de özgür kılacaktır."

Tamia sessizdi, salıncak gece esintisinde hafifçe sallanırken büyükannesinin sözlerini özömsüyordu.

"Bir bebeği olacak," diye fısıldadı Tamia.

"Biliyorum," dedi Esther Anne sessizce.

Tamia başını büyükannesinin omzundan kaldırdı. "Bu yüzden bir süre önce o bebek battaniyesini öörüyordun. Fiona içindi."

Anne Esther başını salladı, bakışları Tamia'nın yüzüne odaklanmıştı.

"Sana şimdi her zamankinden daha çok ihtiyacı olacak."

"Biliyorum." Tamia derin bir iç çekti. "Ve ben onun için orada olacağım. Ne olursa olsun."

"Bundan bir an bile şüphe etmedim." Anne Esther şefkatle Tamia'nın yanağını okşadı. "Kalbin çok ağır."

Tamia zorlukla yutkundu, sonra başını salladı. "Brandon'ı sonsuza dek kaybettiğini düşünüyorsun."

"Onu kaybettim anne. Cynthia'yla evleniyor." "Peki bu konuda ne yapacaksın?"

"Yapabileceğim bir şey yok. Onun bebeğini taşıyor, ben taşımıyorum." Kadının sesindeki acıyı duyan Tamia derin bir nefes aldı. "Biliyor musun anne? Brandon için hayatımı askıya almaktan yoruldum. Onu seviyorum ama önemli olan tek şey oymuş gibi davranmayı bırakmamın zamanı geldi. Önemli olan o değil."

"Tabii ki değil, bebeğim. Brandon olsun ya da olmasın, uğruna yaşayacağın çok şey var. Sen sadece ..." Anne Esther birden sözünü kesti.

Tamia kaşlarını çattı. "Ne oldu Esther Anne? Neyin var?"

Yaşlı kadın gözlerini uzaklara dikmiş, yüzü endişeyle buruşmuştu. "Dikkatli olmalısın Tamia."

"Dikkatli mi? Neden?"

"Düşmanlarınız meşguldü."

Tamia'nın içini bir ürperti kapladı. "Düşmanlarım mı?"

"Evet." Ester Ana'nın görüntüsü solmaya başladığında, acilen uyardı, "Ruhunu çalmalarına izin verme"

Tamia irkilerek uyandı.

Kalbi boğazına düğümlendi, hızla doğruldu ve karanlık yatak odasının etrafına bir göz attı.

Rüyasında büyükannesini görüyordu.

Geçtiğimiz birkaç ay boyunca Esther Anne sık sık Tamia'nın rüyalarına girerek gelecekle ilgili bir öğüt ya da uyarıda bulunuyordu. Tamia son iki haftayı büyükannesini bir daha ne zaman göreceğini -ya da görüp göremeyeceğini- merak ederek geçirmişti. Artık gördüğüne göre, Ester Ana'nın veda sözlerinden ne anlam çıkaracağını bilmiyordu.

Düşmanlarınız meşguldü. Ruhunuzu çalmalarına izin vermeyin.

Tamia ürperdi, tüyleri diken diken oldu. Büyükannesinin ne demek istemiş olabileceğini merak etti.

Saf değildi. Düşmanları olduğunu, ondan nefret eden ve yeryüzünden silinmesini isteyen insanlar olduğunu biliyordu. Cynthia gibi insanlar. Ve Brandon'ın ailesi.

Tek bildiği, Dominic'in hâlâ ona karşı komplo kuruyor olduğuydu. Ve Lester McCray'in ona yalan söyleme nedenleri hakkındaki karar hâlâ verilmemişti.

Tamia kaşlarını çattı ve kollarını üşüyen vücuduna doladı.

Bana ne söylemeye çalışıyordun, Esther Anne? Karanlığa doğru fısıldadı.
Ama sadece sessizlik vardı.

Bölüm 11

Tamia

Dominic, Tamia o öğleden sonra şehir merkezindeki lüks restorana geldiğinde onu bekliyordu. Honda Accord'unu valeyeye bırakırken onu karşılamak için dışarı çıktı.

"Merhaba Tamia," dedi bakışları Tamia'nın üzerinde gezinirken.

Saçlarını sıkı bir topuz haline getirmiş ve uzun siyah topuklu ayakkabılarla özel dikim siyah bir pantolon giymişti; bu kıyafet onu havalı, kendinden emin ve profesyonel gösteriyordu. Dominic'in parasını kabul etmeyi kabul etmesine rağmen, ortaklıklarının bu sefer kesinlikle iş amaçlı olacağını baştan belirtmek istemişti.

"Merhaba Dominic," dedi yumuşak bir sesle.

Gülümsedi. "Gelebilmenize sevindim. Gidelim mi?"

Tamia tereddüt etti, sonra elini adamın uzattığı kolun içinden geçirdi.

Birlikte restorana girdiklerinde, hostes masasının arkasındaki kadın Dominic'e nezaketle gülümsedi.

"Oturmaya hazır mısınız Bay Archer?"

"Kesinlikle. Yolu gösterin."

Tamia ve Dominic ev sahibesini masalarına doğru takip ederken, Tamia ani bir karıncalanma hissetti ve etrafına bakındı.

Brandon'ın takım elbiseli iki işadamıyla birlikte bir masada oturduğunu görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Bir bardak viskisini yudumlarken, yemek arkadaşlarının söylediklerine başını sallayarak cevap veriyordu ama Tamia onun dikkatinin dağınık olduğunu anlayabiliyordu.

Kadın izlerken, adam aniden başını çevirdi ve ona doğru baktı. Dominic'i gördüğünde gözleri şaşkınlıkla açılmış, sonra da soğuk bir öfkeyle kısılmıştı.

Tamia'nın dizlerinin bağı çözüldü.

Bakışlarını hızla kaçırdı ve kalabalık restoranda ilerlemeye devam ederken Dominic'in kolunu sıkıca kavradı. Hostes onları odanın karşı tarafındaki bir masaya yönlendirdiğinde rahatlamıştı.

Oturur oturmaz Tamia, Dominic'e suçlayıcı bir bakış fırlattı. "Onun burada olacağını biliyor muydun?"

"Kim? Brandon mı?" "Başka kim olabilir?"

Dominic'in gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Bugün nerede yemek yiyeceğini nereden bilebilirdim ki?"

"Bilmiyorum. Belki de Cuma günü Da Marco'da olacağımı bildiğin gibi."

Dominic kıkırdarak başını salladı. "Sana o akşam bir müşteriyle görüşeceğimi söylemiştim."

Tamia sırttı. "Uygun bir şekilde iptal etmek zorunda kalan müşteri mi?"

Dominic ona tembel bir gülümseme verdi. "Ne ima ediyorsun aşkım? Seni ve Brandon'ı takip ettiğimi mi? Telefonlarınızı dinlediğimi mi? Arabalarınıza gizlice GPS takip cihazları mı yerleştirdim?"

Tamia kaşlarını çatarak keten peçetesini kucağına örttü. "Hiç beklemediğin bir anda ortaya çıkmak gibi esrarengiz bir huyun var Dominic ve bu her zaman tesadüf olamaz."

O cevap vermeden garson su bardaklarını doldurmak ve siparişlerini almak için ortaya çıktı.

Menüyü inceleyemeyecek kadar tedirgin olan Tamia, Dominic'in ikisi için de sipariş vermesine izin verdi. Sinirleri o kadar gergindi ki sırtını sandalyeye yaslayacak kadar rahatlayamıyordu. Brandon'ın öfkeli bakışlarının odanın öbür ucundan kendisini delip geçtiğini hissedebildiğine yemin edebilirdi.

Arkasını dönmeye cesaret edemedi.

Garson gittikten sonra Dominic spekülatif bir şekilde Tamia'ya baktı. "Brandon'ın burada olması seni neden rahatsız ediyor? Bu da planın bir parçası değil mi? İlişkimiz olduğunu düşünmesini sağlayarak onu kışkırtmak için mi?"

Tamia kaşlarını çatı. "Bu ortaklığı bu yüzden kabul etmedim." Dominic kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Öyle değil mi?"

"Hayır. Artık değil."

"Anlamıyorum."

Tamia ona seviyeli bir bakış attı. "Olmaması gereken bir şeyin peşinden koşacak ne zamanım ne de enerjim var. Hayatıma devam etmem gerekiyor ve bunun ilk adımı da sevdiğim kariyerimi geri kazanmak. Beş ay hapis yatmak ve cinayetten yargılanmak, iş beklentilerimi mahvetti ve birikimlerimi yok etti. Şu anda bir can simidine ihtiyacım var ve ne yazık ki o da sizsiniz. Sadece ve sadece bu yüzden

Burada. İş konuşmaya hazır olduğunuzda bana haber verin. Aksi takdirde, birbirimizin vaktini boşa harcamayalım."

Dominic yavaşça arkasına yaslandı ve ona baktı, gözleri saygı ve hayranlıkla parlıyordu. "Sen hesaba katılması gereken bir güçsün Tamia Luke."

Dar bir şekilde gülümsedi. "Ve bunu sakın unutma."

Dominic başını geriye atıp kahkahayı bastı ve ona gülümseyerek takdirle bakan birkaç kadın müşterinin başını döndürdü. Tamia hiçbirini baktığı için suçlayamazdı. Dominic çok iyiydi ve İtalyan takımlarını sanki içinde doğmuş gibi taşıyordu.

Tamia'nın ona karşı duyduğu çekime direnmesi kolay olmayacaktı. Ama yapmak istediği de tam olarak buydu.

"Pekâlâ, Bayan Luke," dedi. "İş konuşalım."

"Hiç sormayacaksın sandım." Tamia sandalyesinin yanına uzanarak deri çantasını aldı ve profesyonelce ciltlenmiş bir belge çıkarıp Dominic'e uzattı. "Bu benim beş yıllık iş planımın bir kopyası. Küçük bir işletme için kredi başvurusunda bulunacak olsam bankaya sunacağım şeyle aynı. Yaptığım kapsamlı araştırmalara ve reklamcılık sektörüne ilişkin kendi bilgilerime dayanarak, kırtasiye, broşür, pazarlama kampanyaları, bilgisayar ekipmanı, sigorta ve yasal konular için gereken fonları içeren başlangıç maliyetlerimi hesaplayabildim. İşe tek başıma başladığım için, çalışanları işe almak ve onlara ödeme yapmak konusunda endişelenmeme gerek yok ve onuncu sayfada belirtildiği gibi ajans sürekli olarak sağlıklı bir kâr elde edene kadar maaş almayı planlamıyorum."

Dominic, Tamia'nın rapora eklediği çizelgeleri, grafikleri ve ayrıntılı özetleri incelerken etkilenmiş görünüyordu. "Bu çok kapsamlı Tamia. Tüm bunları ne zaman hazırladın?"

Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Hapsedildiğim süreyi iyi değerlendirdim diyelim."

Dominic başını kaldırıp onun bakışlarıyla buluştu. Belgeyi yere bırakırken gözlerinde sempati gibi bir şey parlıyordu. "İş planınızı hayata geçirme fırsatı bulduğunuza sevindim."

"Ben de öyle," dedi Tamia sessizce.

Birbirlerine baktılar, aralarındaki bağlantı garsonun dönüşüyle kesildi. Tabaklarını masaya yerleştirdi ve Dominic'in sipariş ettiği beyaz şarap şişesinden kadehlerini doldurdu.

O gittikten sonra Dominic kadehini aldı ve Tamia'ya doğru kaldırdı. "Başarılı bir ortaklığa."

Tamia gülümsedi. "Ve ikinci şanslar."

"İkinci şanslar," diye mırıldandı Dominic. "Kulağa hoş geliyor."

Kadehlerini tokuşturup şaraplarını yudumladılar ve masanın diğer ucundan birbirlerini izlediler.

Dominic, "Yemekten sonra sana bir çek yazacağım," dedi.

"Gerçekten mi?" Tamia heyecanını bastıramadı. "İyi bir yatırım olduğundan emin olmak için önce iş planımı okumak istemez misin?"

Dominic çatalına uzanarak, "Öyle olduğunu zaten biliyorum," dedi. "Zekisin, yeteneklisin, hırslısın ve çok çalışıyorsun. Yatırımımın karşılığını alacağımdan hiç şüphem yok."

Tamia haftalardır ilk kez gelecekte umutlu olduğunu hissetti. "En kısa zamanda sana borcumu ödeyeceğim."

"Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Evet, öyle. Kimseye borçlu olmaktan hoşlanmıyorum, Dominic."

Bir an için onun sabit bakışlarını tuttu, sonra hoşgörüsüyle gülümsedi. "O köprüye geldiğimizde geçeceğiz. Şimdilik sadece yemeğimizin ve birbirimize eşlik etmenin tadını çıkaralım."

Tamia çatalını eline aldı. "Sanırım ilk kısmı halledebilirim."

Dominic güldü. "Arkadaşlığımdan zevk alamayacağını mı düşünüyorsun? Bir saat bile mi?"

Tamia'nın dudakları kıpırdadı. "Deneyebilirim ama söz veremem."

"Yeterince makul." Dominic onun kararmış mahi mahi'sini kesmesini ve bir ısırık almasını izledi. "Nasıldı?"

"Lezzetli."

"Beğeneceğini biliyordum." Dominic gülümseyerek kendi ızgara balığını kesti. "Bir dahaki sefere benim restoranımda öğle yemeği yiyebiliriz."

Tamia kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Bir dahaki sefere mi?"

"Evet." Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Eğer iş ortağı olacaksak, neler olup bittiğinden birbirimizi haberdar etmek için düzenli olarak buluşmalıyız."

Kulağa yeterince makul geliyordu, ama

... "Düzenli'yi tanımlayın. "

"Ayda en az iki kez," diye yanıtladı Dominic.

Tamia bir an için onu düşündü. Onunla hiç muhatap olmamayı tercih ederdi ama yeni işini finanse ettiği için ondan kaçmak bir seçenek değildi.

"Tamam," diye gönülsüzce kabul etti. "Ayda iki kez iyi olur."

Dominic gülümsedi, gözleri onaylayarak parlıyordu. "İlk müşterini çoktan bulmuş olabilirim. Adı Buddy Ehrlich. O ve karısının Houston'ın dışında bir çiftlikte pansiyonları var. Çok güzel bir yer ama işler kesat çünkü kimse orada olduklarını bilmiyor. Onlara sizden bahsettim ve geçmişinizden etkilendiler. En kısa zamanda sizinle görüşmek istiyorlar."

"Gerçekten mi?" Tamia heyecanla, "Gerçekten mi?" dedi. "Bu harika, Dominic. Bana iletişim bilgilerini verirseniz, sizinle temasa geçerim-"

"Tamia."

Başını çevirdiğinde Brandon'ın masanın başında durduğunu gördü, kara gözleri tasmalı bir şiddetle parlıyordu.

Kalbi göğüs kafesine çarptı. "Brandon," diye mırıldandı. Adamın çenesi sertleşti. "Seninle konuşmam gerek."

Dominic kaşlarını çatarak sandalyesinden kalktı. "Dur bakalım-"

"Otur lan yerine." Brandon'ın sözleri alçak sesle homurdanıyordu; Dominic'in tereddüt etmesine neden olan ölümcül bir uyarıydı.

Tamia restoranda etrafına bakındı ve diğer birkaç müşterinin bariz meraklı bakışlarıyla karşılaştı. Dominic'in karısıyla bir kafede yumruk yumruğa kavga ettiği güne dair tatsız bir anımsama yaşadı. Şimdi imajını düzeltmeye çalışıyordu, başka bir işletmeden men edilmek isteyeceği ya da ihtiyaç duyacağı son şeydi.

"Sorun yok," diye mırıldandı Dominic'e.

Dominic kaşlarını çattı. "Tamia-"

"Hayır, gerçekten. Olay çıkarmak istemiyorum."

Brandon'a ters ters bakan Dominic isteksizce yerine oturdu.

Brandon kolunun üstünden tutup sandalyesinden kalkmasına yardım edene kadar Tamia ağzını peçeteye ancak silmişti. Brandon onu kalabalık restoranın içinden geçirirken Tamia'nın yüzü utançtan yanıyordu. Dışarı çıktıklarında, Brandon sözünü sakınmadan park görevlisine biletini uzattı.

Tamia zorlukla yutkundu. "Brandon-"

Öfkeyle ona doğru döndü. "Ne halt ediyorsun sen?" Kadın ona bakakaldı. "Affedersiniz?"

"O muthafucka ile burada ne halt ediyorsun?"

Meydan okuyan bir çene kaldırdı. "Bu seni ilgilendirmez-" "Ne? NE?"

Tamia, onları izlemiyormuş gibi yapan park görevlisine gergin bir bakış fırlattı.

Brandon'a başını salladı. "Bunun gerçekten yeri ve zamanı değil-"

Elinden tutarak onu kanopili girişin en uzak ucuna sürükledi.

Birbirlerine döndüklerinde Tamia onun koyu teninin nefis kusursuzluğuna, bakımlı keçi sakalının okşadığı dudaklarının etli dolgunluğuna hayran kalmaktan kendini alamadı. . . omuzlarının genişliği ve güçlü göğsü. İtalya seyahatleri sırasında özel olarak diktirdiği beş takımdan biri olan ısmarlama kömür rengi takım elbisesi içinde kesinlikle harika görünüyordu.

Tanrım, oraya geri dönebilmeyi ve hiç ayrılmamayı ne kadar isterdi.

"Son kez söylüyorum," diye homurdandı Brandon, ses tonunu soğuk bir öfke kaplamıştı, "burada Dominic'le ne işin var?"

"Öğle yemeği yiyeceğiz," dedi Tamia
sakin bir sesle. "Neden?"

"Sana bir açıklama borçlu değilim-"

"*Lanet olsun, Tamia!*" Brandon yüzünü Tamia'nın yüzüne bastırarak patladı. "O aşağılık herifin sana yaptıklarından sonra ona gerçekten güvenebileceğini mi sanıyorsun? Tekrar aramıza girmeye çalıştığını göremiyor musun?"

Tamia ona baktı. "Biz diye bir şey yok."

Brandon irkildi, acı gözlerini kararttı. Hızla gözlerini kırpıştırarak titreyen elini sıkıllı çenesine götürdü.

Tamia ağlamak istedi. Gözyaşlarını tutma çabasından dolayı boğazı ağrıyordu.

Brandon başını sallayarak, "Bunu neden yapıyorsun?" diye fısıldadı. "Ne yapıyorum Brandon? Hayatıma devam etmeyi mi? Başka ne yapıyorum? yapmam gerekiyordu? Ha? Başka ne yapmam gerekiyor?" "Onunla değil, Tamia. *Onunla olmaz.*"

Alay etti. "Tek önemsendiğin bu mu? Beni nefret ettiğin rakibine kaptırmamak mı? Senin için sadece bu muyum, satranç tahtasındaki lanet bir piyon mu?"

"*HAYIR!*" Brandon kükreyerek kızın yüzünü ellerinin arasına aldı. "Benim için bundan daha fazlasını ifade ettiğini çok iyi biliyorsun!"

"*Bildiğim* tek şey Brandon, başka bir kadınla evlendiğin ve ondan bir çocuk sahibi olduğun!"

"Ama benim istediğim *sensin*, lanet olsun!"

O anda parlak siyah Maybach'ı jantları pırıl pırıl parlayarak kaldırıma yanaştı. Vale araçtan inerken Brandon yanına yaklaştı, yolcu kapısını çekerek açtı ve Tamia'ya ters ters baktı.

"Arabaya bin," diye emretti. "Ne?"

diye kekeledi. "Neden?" "Bir

gezintiye çıkıp konuşmamız gerek."

Tamia başını salladı. "Konuşacak bir şeyimiz yok."

"Tabii ki yok," diye homurdandı Brandon. "Arabaya bin." "Hayır."

"BIN ŞU LANET ARABAYA, TAMIA!"

Kadın adama ters ters baktı. "Hayır'ın hangi kısmını anlamadın? Seninle hiçbir yere gitmiyorum! Sen araya girdiğinde öğle yemeğinin ortasıydım, eğer sakıncası yoksa-"

"Brandon hırlayarak arabanın kapısını çarptı ve ona doğru yürümeye başladı. "Hem de çok."

Adam ona doğru ilerlerken Tamia yerinde durdu, yüzlerini birbirine o kadar yaklaştırdı ki nefesleri birbirine karıştı ve vücut ısıları aralarındaki havayı elektriklendirdi.

Tamia sıkıca yutkundu. "Olay çıkarıyorsun Brandon."

Gözleri parladı. "Sence umurumda mı?"

"Yapmalısın. Bu binanın içindeki herkes senin kim olduğunu biliyor. Korumanız gereken bir imajınız, bir isminiz var."

"Siktir et hepsini," diye homurdandı Brandon.

Tamia acı acı gülümsedi. "İkimiz de böyle bir lüksün olmadığını biliyoruz." Çenesini sıktı, gözbebekleri neredeyse simsiyah olmuş bir halde Tamia'nın gözlerinin içine bakıyordu.

Arkasına baktı, kalbi şiddetle çarpıyordu. "Bırak beni Brandon," diye fısıldadı.

"Bunu

yapamam."

"Yapmak

zorundasın."

Gözlerini kapadı ve sertçe yutkundu, burun delikleri alevlendi. "Dominic'ten uzak durmanı istiyorum."

"Bu artık senin vereceğin bir karar

değil." "Kahretsin, Tamia-"

"Bay Chambers?"

"Ne?" Brandon ters ters bakarak yerinden ayrılıp yanlarına gelen park görevlisine baktı.

Adam endişeyle yutkundu. "Böldüğüm için özür dilerim efendim ama garaj yolunu temizlememiz gerekiyor. Eğer arabanızı yeniden park etmek isterseniz-"

"Hayır," diye tersledi Brandon. "Ben gidiyorum."

Rahatlamış adam geri çekilirken Brandon, Tamia'ya açıkça şunu söyleyen karanlık bir bakış attı: *Bu iş daha bitmedi.*

Kalbi küt küt atarken, adamın topuklarının üzerinde dönerek kaldırımdaki arabasına doğru ilerleyişini izledi. Ona son bir bakış attıktan sonra direksiyonun arkasına geçti, kapıyı çarptı ve kükreyerek uzaklaştı.

Titrek bir nefes alan Tamia, erimiş lastik gibi hissettiği bacaklarının üzerinde restoranın içine doğru ilerledi.

Kadın masaya dönüp oturduğunda Dominic ayağa kalktı.

"İyi misin?" diye sordu ona.

Tamia başını salladı ve sarsılan sinirlerini yatıştırmak için şarabından uzun bir yudum aldı. Dominic ona doğru başını salladı. "Oğlun kendini kaybediyor."

Tamia hiçbir şey söylemedi.

"Bizi birlikte gördüğünde çıldıracağını söylememiş miydin?" Dominic'in gözleri eğlenen bir memnuniyetle parlıyordu. "Onu düşündüğümüzden de çabuk geri kazanabilirsin."

Tamia sakince çatalını aldı ve mahi mahi'sini kesti. "Bana şu pansiyon sahibi çiftten biraz daha bahset. Ehrlich'ler, değil mi?"

Tamia'nın konuyu değiştirme isteğine kulak asmayan Dominic, potansiyel müşterisinden bahsetmeye başladı. Ama Dominic'in derin sesi uzayıp giderken Tamia'nın tek düşünebildiği Brandon'ın onu terk etmeden önce gözlerinde beliren tehlikeli bakıştı.

Onu son kez görmediğini biliyordu.

Ve ayrıldıklarından beri ilk kez bunun iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyordu.

Bölüm 12

Tamia

Brandon'la yüzleşmesi Tamia'nın aklından günün geri kalanında çıkmadı.

O akşam duş alıp saçlarını şampuanlarken, restoranda olanları zihninde tekrar canlandırdı.

Brandon Chambers'a kızma hakkını kim veriyordu? Tamia'yla ayrıldıktan sonra hiç vakit kaybetmeden Cynthia'yla takılan oydu. Tamia parmaklıklar arkasındayken onunla evcilik oynayan, bir daha özgürlüğü tadabilecek mi diye merak eden oydu. Cynthia'yı hamile bırakacak kadar dikkatsiz olan oydu. Ve onunla evlenmeyi kabul eden de oydu!

Yine de onu Dominic'le birlikte gördüğünde öfkelenecek cesareti var mıydı?

Ona kimden uzak durması gerektiğini söyleyecek kadar cüretkâr mıydı?

Tamia Brandon'ın davranışını düşündükçe daha da sinirleniyordu.

Yüzünü sıcak su spreyine doğru kaldırarak kafa derisini şiddetle ovdu. Saçındaki güzel kokulu şampuanı duruladıktan sonra su musluğunu kapattı ve buharlı cam bölmeden dışarı çıktı. Havluyla kurulandıktan sonra yatak odasına doğru yürüdü.

Birden kapı zili çaldı. Dondu

kaldı, nabız atışları hızlandı.

Misafir beklemiyordu.

Yani gecenin bu saatinde kapısında olabilecek tek bir kişi vardı.

Kalbi küt küt atarken, havlu kumaştan bir bornoz giydi ve çıplak ayaklarıyla ahşap zeminde nemli ayak izleri bırakarak ön kapıya doğru yürüdü.

Ön kapının kilidini açtı ve sarsarak açtı.

Brandon orada duruyordu, kravatı boynundan eğri büğrü sarkıyor ve gömlek kuyruğu takım elbisesinin pantolonundan çekiliyordu. Gözleri öfke ve azaptan simsiyah olmuştu.

"Ne halt istiyorsun?" Tamia talep etti.

Tek kelime etmeden içeri daldı ve onu geriye doğru itti.

İlk darbeyi vurma ihtiyacıyla onun yüzüne bir tokat attı.

Vahşi bir hırıltıyla yüzünü ellerinin arasına aldı ve dudaklarını morartacak şekilde sertçe öptü.

Öfke, şehvet ve ıstıraptan yarı kör bir halde adamın göğsünü itti ve pençeledi.

Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatan Brandon, kollarıyla onu sardı ve ellerini göğsüne bastırarak hareket edemez ya da kaçamaz hale getirdi.

Saçlarından su damladı ve öpüşmeyi daha da ıslak hale getirmek için birleşen ağızlarına kayd. Daha sıcak.

Kanının kulaklarında uğuldadığını, kalbinin göğsünde gümbürdediğini hissedebiliyordu.

Brandon öpüşmeyi sertçe keserek kadının üzerindeki bornozu yırttı ve dizlerinin üzerine çöktü. Onu duvara doğru kaldırırken, bacaklarını onun boynuna doladı ve ağzını amına bastırırken haykırdı.

Onun kaygan kıvrımlarını yaladı, dilinin her kavurucu darbesi onun titremesine ve adını haykırmasına neden oldu. Adam klitorisini nazıkçe ısırdığında, kadın miyavladı ve adamın başının arkasını kavradı.

Kızın dudaklarının şişmiş dudaklarını emdi, sonra dilini ateşli bir şekilde kızın amına soktu.

Patladığında çığlık attı, ayak parmakları kramp girene kadar kıvrıldı.

Brandon onun kaymak gibi boşalmasını yalayarak onu başka bir sertliğe getirdi,

Neredeyse gözyaşlarına boğulmasına neden olan ürpertici bir orgazm.

Brandon ayağa fırlayıp onu duvara doğru kaldırdığında titreyen bacaklarını Brandon'ın boynundan daha yeni çözmüştü ki bir tablo yerinden fırladı. Tablo yere düştü, Brandon onun bileklerini kavrayıp başının üstünde tutarken fark edilmeyen bir kayıptı.

"Seni piç kurusu," diye tısladı Tamia ona. "Bırak beni-"

Ağzı onunkinin üzerine kapandı ve talebinin geri kalanını boğdu.

Kadın adamın dudağını sertçe ısırarak kanını çekti.

Kısık sesle küfrederek bir eliyle aşağı uzandı ve sabırsızca pantolonunun fermuarını açtı. Aleti serbest kaldı, aşırı uzun ve kalındı, kavisli başı ön spermle ıslak bir şekilde parlıyordu.

Brandon kendini yumrukladı, önce yukarı sonra aşağı doğru okşadı. Tamia inledi, klitorisi zonkluyordu.

"Hala gitmemi istiyor musun?"

Onun bilmediğini biliyordu. "*Siktir git!*"

Gözleri parladı. "Niyetim bu."

Adam onu duvara yasladığında, kadın bacaklarını adamın beline kilitledi. Kıç yanaklarının altını kavrayan adam, şaftını kadının seksinin doymuş kıvrımları arasına yönlendirdi ve içine daldı.

Tamia zevkle inledi, amcığı adamın sikinin etrafında kenetlendi, onu o kadar sıkı kavradı ki adam inledi, ses hem işkence hem de erotikti.

Gözlerinin içine bakarak ona karşı sallanmaya başladı, kışındaki kaslar öfkeyle esniyordu.

Hiç incelik yoktu. Nazikçe itme ya da okşama yoktu. Onu becerme şekli çiğ ve ilkeldi, sanki kurtuluşu onun içinde kendini ne kadar uzağa ve derine kaybedebileceğine bağlıydı.

Yaralı ruhunu görebiliyormuş gibi gözlerinin içine bakarak şiddetle fısıldadı: "Sen bana aitsin."

"Hayır-"

"*EVET, AİTSİN*," diye gürledi. "Sen bana aitsin Tamia. Ve her zaman da öyle kalacaksın - *ne olursa olsun!*"

Gözyaşları yüzünden aşağı akarken gözlerini sıkıca kapattı. Yenilgi gözyaşlarına karışan inkâr gözyaşları. O haklıydı. Onu her zaman sevecek, her zaman isteyecekti. Ona asla sahip olamayacağını bilmek dayanılmazdı.

Adam aletini içine sokup çıkarırken çaresizce inledi ve hıçkırdı, onu tamamen kendisine ait yaptı.

Saniyeler sonra birbiri ardına patladılar.

Brandon'ın siki öfkeyle pompalanırken birbirlerinin isimlerini haykırdılar, boşalması kadının içini haşlıyordu. Adam yükünü boşaltırken vücudu sıkıca kenetlendi, meninin her onsunu içine boşaltırken sertçe inledi.

Bittiğinde onun üzerine yığıldı ve başını eğerek boynuna doğru nefes nefese kaldı.

Acı ve coşku arasında bir yerde kalan Tamia gülmeye başladı. Önce yumuşak bir sesle, sonra histerinin etkisiyle daha yüksek sesle ve daha uzun.

Brandon başını kaldırdı ve ona delirmiş gibi baktı. "Bebeğim?"

Kızın çılgın kahkahaları gözyaşlarına dönüşürken Brandon kollarını kıza dolayarak onu kendine çekti.

"Senden nefret ediyorum," diye onun göğsüne doğru hıçkırdı.

"*Senden nefret ediyorum!*" "Hadi ama bebeğim. Böyle söyleme," diye yalvardı hıçkırarak.

"Bu doğru! Neden buraya gelmek zorundaydın? Ne halt *istiyorsun* benden?"

Cevap vermedi, yanağını şefkatle kızın nemli saçlarına sürterek ileri geri hareket etti.

Ona yapışmak, kalın şaftı içine gömülürken birlikte kilitli kalmalarını istedi. Ama bunun sadece kaçınılmaz olanı uzatmak olacağını biliyordu.

Bu yüzden söyleyecek gücü bulmak için kendi içinde derinlere indi: "Beni yere bırak Brandon."

"Tamia-"

"*YERE INDIR BENİ!*"

İsteksizce içinden çıktı, sonra bacaklarını yere indirdi ve geri adım attı. Kollarını karnına doladı, onun bedeninin sıcaklığı olmadan kendini bir anda yoksun hissetti.

Pantolonunun fermuarını çekti, sonra bornozunu almak için diz çöktü. Adamın bornozu yavaşça burnuna götürmesini, gözlerini kapamasını ve derin bir nefes almasını izledi.

Yüzündeki ifade... neredeyse onun için çok fazlaydı.

Acı dolu bir anın ardından ayağa kalktı ve nazikçe çıplaklığını örten bornozu giymesine yardım etti. Kuşağı sıkıca düğümledi ve yanaklarındaki gözyaşlarını sildi.

Brandon sessizdi ama acı dolu ifadesi her şeyi anlatıyordu.

Soğukkanlılığından geriye kalan kırıntıları toparlayan Tamia kapıya doğru yürüdü ve açtı. "Gitme vaktin geldi."

Brandon ona baktı, burun delikleri duygusallaşmıştı.

Kadın kendini tuttu.

Sanki ıslak çimentoya bata çıka yürüyormuş gibi yavaşça ilerlemeye başladı.

Kapıya ulaştığında onun gözlerinin içine derin ve kederli bir şekilde baktı. "Seni seviyorum, Tamia."

"O zaman bu konuda bir şeyler yap," diye soğuk bir şekilde tükürdü. "O zamana kadar beni rahat bırak."

Bakışlarını bir süre daha onun üzerinde tuttu, sonra döndü ve dışarı çıktı.

Kapıyı çarptı ve ona yaslandı, ayak seslerinin koridorda geri çekildiğini duydu ... kalbinin kırık parçalarını da beraberinde götürüyordu.

Bölüm 13

Brandon

Brandon eve vardığında, Cynthia kollarını göğsünde kavuşturmuş, ön kapıda onu bekliyordu.

"Hangi cehennemdeydin sen?" diye suçlayıcı bir şekilde sordu. "Üst üste ikinci gündür eve geç geliyorsun."

Brandon ona bir bakış bile atmadan kapıyı kapatıp kilitledi. "Bu gece olmaz, Cynthia," diye mırıldandı.

"*Pardon?* Sen aklını mı kaçırdın? Bu saatte buraya gelme cüretini gösteriyorsun ve tek söyleyeceğin şey-" Sözünü aniden keserek adamın ağzına baktı. "Ne oldu sana böyle?"

Brandon elini kaldırdı ve dalgınca yarılmış alt dudaklarına dokundu. "Bir şey yok." "*Hiçbir şey mi?*" Cynthia inanamayarak yineledi. "Hiç de öyle görünmüyor.

benim için

hiçbir şey."

"Evet, öyle."

Brandon onun yanından geçmek için hamle yaptığında, kadın Brandon'ın kolunu yakaladı. "Gerçeği istiyorum

."

Öfkeyle ona doğru döndü. "Lanet olsun, kadın!" diye bağırdı yüzüne doğru. "Bırak şu lanet şeyi!"

Geri çekildi, sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi ona baktı. "Gözlerine bak Brandon. Artık kim ya da ne olduğunu bile bilmiyorum. Sen ele geçirilmişsin, işte busun. Senin bir şeytan çıkarma ayinine ihtiyacın var ve ben sana bunu nasıl yapacağımı biliyorum!"

Topuklarının üzerinde dönerek oturma odasına doğru yürüdü. Brandon onu izlerken kadın sehpanın üzerindeki uzaktan kumandayı kaptı ve televizyonu açtı.

Dev ekran Tamia'nın iki erkekle seks yaptığı yüksek çözünürlüklü bir görüntüyle doluydu. Yerde diz çökmüştü, ağzı bir kardeşinin sikine sarılmıştı, diğeri ise onu arkadan beceriyordu.

Sıcak safra Brandon'ın boğazına hücum etti ve ağzını doldurdu. Oda dönerken gözlerini kapadı ve kısık sesle, "Kapat şunu," diye fısıldadı.

"Hayır!" Cynthia inatla reddetti. "*Gerçek* Tamia Luke'u görmek gerek. Bunu izlemek saplantını sonsuza dek tedavi etmeli. Tanrı biliyor ya, başka hiçbir şey işe yaramadı."

Brandon'ı aniden kapkara bir öfke kapladı ve tüm düşünce, mantık ve kısıtlamaları yok etti. Cynthia'ya doğru hücum ederek avazı çıktığı kadar bağırdı: "KAPATIN ŞU SIKTIĞIM ŞEYİ HEMEN!"

Cynthia'nın gözleri dehşetle açıldı.

Çılgınca uzaktan kumandayı kurcaladı ama Brandon çoktan onun peşine düşmüştü. Uzaktan kumandayı elinden kaptı ve acımasızca televizyona fırlatarak plazma ekranı parçaladı.

Ama bu onun için yeterli değildi.

Kalbi şiddetle çarparak odanın öbür ucuna fırladı, duvara monte edilmiş televizyonu yerinden söktü ve yere fırlattı. Gürültülü çarpışma Cynthia'nın irkilerek attığı çığlığı bastırdı.

Kulaklarında kan uğuldayan Brandon döndü ve bir kolunu sehpanın üzerinden geçirerek porno video yığınının havaya uçurdu.

Masayı vahşice devirirken, Cynthia çığlık attı, "Kes şunu! Delirdin mi sen?"

Brandon ona doğru döndüğünde kadın korkuyla inledi ve geriye doğru tökezledi, Brandon adım adım onu takip ederken ondan uzaklaştı.

"Tatmin oldun mu?" diye hırladı vahşice. "Beklediğin tepki bu muydu?"

Başını bir o yana bir bu yana salladı.

Brandon yüzünü onun yüzüne doğru itti. "Bir daha *asla* böyle bir numara yapma, yoksa Tanrı yardımcım olsun-"

Cynthia boğuk bir hıçkırıkla arkasını döndü ve çıplak ayaklarını ahşap zemine vurarak odadan kaçtı. Birkaç dakika sonra yatak odasının kapısı çarparak kapandı.

Öfkesini tüketen Brandon kanepeye çöktü, çarpan başını ellerinin arasına aldı ve gözlerini kapattı.

Hâlâ Tamia'nın tadını alabiliyor, giysilerinde ve teninde onun kokusunu hissedebiliyordu. Onu Dominic'le restoranda gördüğünden beri aklını kaçırmak üzereydi. Onları birlikte görmek, yeniden bir araya gelme düşüncesi bile onu çileden çıkarmıştı. O gece ofisten çıktığında aklında tek bir hedef vardı ve oraya yeterince hızlı gidemiyordu.

Eğer istediği olsaydı, bütün geceyi Tamia'yla sevişerek, kendini onun içine gömerek geçirirdi... defalarca ve defalarca.

Ama eve gidip müzikle yüzleşmek zorundaydı.

Başını ellerinin arasından kaldıran Brandon acımasızca darmadağın olmuş oturma odasını inceledi. Bakışları yere saçılmış DVD'lerden birine takılınca içi taze bir öfkeyle sıkıştı.

Kalkıp yatak odasına gitti ve Cynthia'yı yorganın altında yan yatmış halde buldu. Gözleri kapalı olmasına rağmen uyumadığını biliyordu.

Odanın içinde yürüdü ve yatağın kenarına oturdu. Öne doğru eğilerek ellerini bacaklarının arasında kavuşturdu ve alçak sesle söze başladı: "Davranışından korktuğun için özür dilerim. Seni üzmemiştım ama üzerime öyle gelmekle çok büyük bir hata yaptın."

"Seni sevdiğim için yaptım" diye fısıldadı.

"Bu aşk değildi, Cynthia. Aşk önemsiz ya da kinci değildir. O videoyu oynatarak kasten beni incitmeye çalıştın. Onu izlememi ve Tamia'dan o kadar tiksинmemi istedin ki onu bir daha asla görmek istemeyecektim. Ama işler böyle yürümüyor. Tamia'ya olan hislerim şok terapisiyle ya da her ne halt ettiğini sanıyorsan onunla tedavi edilemez."

Cynthia sessizdi.

"Bu ilişkiyi yürütmek için canla başla çalışıyorum tatlım, ama bana yardım etmelisin. Tamia'yı taciz etmen, Mystique videolarını karıştırman, telefonumu karıştırman, bunların hepsi beni uzaklaştırır. Ve beni bir kez çok uzağa itersen, bir daha geri getiremezsin."

Cynthia'nın yüzünden tek bir damla gözyaşı süzüldü.

Brandon ayağa kalktı, sonra eğilip onu alnından nazikçe öptü. "İyi geceler."

Endişeyle ona baktı. "Nereye gidiyorsun?"

"Misafir odasında uyumaya."

Düşünceleri, korkuları ve yarına dair gizli umutlarıyla baş başa kalabileceği bir yer.

Bölüm 14

Tamia

Tamia, Fiona'nın tutuklandığı o üzücü geceden sonra ilk kez çocukluğunun geçtiği Üçüncü Bölge'deki evine döndü.

Sundurmadan yukarı tırmanıp beyaz boyası soyulmuş küçük eve yaklaşırken ayak sesleri ağırdı. Derin bir nefes aldı, anahtarı kilide soktu ve içeri adım attı.

Ön kapıyı arkasından kapatarak boş oturma odasına göz gezdirdi. Fiona'yı ağza alınmayacak ihanetinden dolayı cezalandırmak için geçen ay tüm mobilyaları da yanına alarak taşınmıştı. Fiona sanki özgürlük günlerinin sayılı olduğunu biliyormuş gibi evi yeniden döşemeye zahmet etmemişti.

Tamia bu düşünce karşısında kaşlarını çatı.

Eski av tüfeği evinde yavaşça dolaşırken, çıplak duvarlar seslerle yankılanıyordu ... geçmişten gelen hayaletler.

Kim o, Sonny? Beni sürekli arayıp telefonu yüzüme kapatan fahişe kim?

Kadın, kiminle konuştuğunu sanıyorsun sen?

Çek o lanet ellerini üzerimden!

Bu sadece bir çürük, Tamia. İyileşecektir.

Kes şu lanet ağlamayı, Fiona! Değersiz baban geri gelmeyecek!

Üniversite mi? Kimin üniversite için parası var ki

Tamia? Biri Mama Esther'i öldürdü! Neden, Tanrım?

Neden mi?

Tamia sıkıca yutkundu ve aklından çıkmayan anılar karşısında başını salladı. Bu duvarlar çok fazla acıya, ıstıraba ve sefaletle tanıklık etmişti. Ama nadiren kahkaha ve neşe dolu anlar da olmuştu.

Fiona'yla birlikte ön kapıdan koşarak girdiklerini, dondurma kamyonu sokağın aşağısından geliyor diye heyecanla ciyakladıklarını hatırlıyordu. Anneleri işyerinden ikramiye aldıktan sonra oturma odasında hoplayıp zıplarken onların histerik bir şekilde kıkırdadığını hatırlıyordu. Her yaz öğleden sonra anne Esther ile birlikte kanepeye kıvrılıp *All My*

Children, One Life to Live ve *General Hospital*'ı Oprah takip etti, çünkü bütün gün dizileri izledikten sonra Esther Anne zihinlerini içerikle doldurmalarının önemli olduğunu düşünmüştü.

Fiona'nın yatak odasına ulaşan Tamia kapıda durdu ve etrafına bakındı. Orada yaşadığı zamanki odasından daha küçüktü. Büyük boy bir yatak ve ona uygun bir şifonyer odaya hâkimdi. Yerde Fiona'nın tutuklandığı gece hazırladığı bavul duruyordu. Hapishaneye geri dönmek için şehirden kaçmayı planlamıştı ama babası onu durdurmuştu.

Tamia tereddüt etti, sonra yavaşça sessiz odaya girdi.

Fiona çocukken bile takıntılı bir şekilde düzenliydi, her zaman oyuncaklarını kaldırır ve yatağını toplardı. Yıllarca, eğer odasını temiz tutar, sebzelerini yer ve her gece ödevlerini yaparsa, babasının onu asla terk etmeyeceğine inanmıştı.

Ama Sonny gitti ve bir daha geri dönmedi. Ta ki o kader gecesine kadar.

Tamia şifonyere doğru ilerleyerek kendisinin ve Fiona'nın anneleriyle birlikte çekilmiş, beşe beş ebadında çerçeveli bir fotoğrafını aldı. O ve Fiona küçük kızlardı. Saçlarına yeni fön çekilmiş ve örülmüştü; pembe elbiseleri ve parlak siyah Mary Janeler giymişlerdi. Fiona annesinin kucağında otururken Tamia yanlarında durmuş, küçük elini Lorraine'in omzuna koymuştu. Üçü de kameraya gülümseyerek bakıyordu.

Lorraine ve güzel kızlarına bakın, komşular verandalarından fısıldayarak işaret ederlerdi. Babalarını yanında tutamaması çok yazık.

Tamia fotoğrafa baktı, parmak uçlarıyla annesinin yüzünde hafifçe gezindi. Güzel bir kadındı ama yakışıklı serserilere olan zaafı onun nihai çöküşü olmuştu.

Tamia, Lorraine'in şimdi kızlarını görse ne düşüneceğini merak ediyordu: Biri onu karısı yapacak kadar sevmemiş bir adamın hasretini çekerken, diğeri onunla hiçbir şey yapmak istemeyen bir adam tarafından hamile bırakılmıştı.

Bir öfke ve utanç dalgası Tamia'nın üzerine çöktü ve gözlerinden sıcak yaşlar akmasına neden oldu.

"Bu döngüyü kırıyorum anne," diye fısıldadı kararlılıkla. "Bir erkeğin beni olduğum gibi sevmesini ve kabul etmesini beklemekten bıktım. Şu andan itibaren sadece ve sadece kendim için yaşayacağım."

Fotoğrafa bir süre daha baktıktan sonra dikkatlice çantasına yerleştirdi ve odadan çıktı.

Fiona parmaklıklar arkasındayken -belki de hayatının geri kalanında- Tamia'nın çocukluk evleri hakkında ne yapacağına karar vermesi gerekiyordu. Orada bir daha yaşamaya niyeti olmadığından, diğer tek seçenek evi satışa çıkarmaktı. Artık mahalle tarihi bir simge olarak belirlendiğine ve soylulaştırma sürecine gireceğine göre, Tamia bir alıcı bulabileceği konusunda iyimserdi.

En yakın arkadaşı Shanell'e emlakçısının adını sormayı aklına not eden Tamia, aniden evin bunaltıcı sessizliğinden kaçmaya heveslenerek oturma odasını geçmeye başladı.

Ön kapıyı açtı ve irkilerek bir çığlık attı. Kapının eşiğinde bir adam duruyordu.

Kısa siyah saçlı, koyu renk güneş gözlüklü ve boynunun yan tarafında sürünen dövmeli bir yılanı olan bir adam.

Tamia şok içinde bakakaldı. "*Lou?*"

"Hey, Tamia." Güneş gözlüklerini yavaşça çıkardı, delici ela gözleri kızın yüzüne yerleşti.

Tamia rahatlamış bir nefes verdi. "Ödümü kopardın!" "Özür dilerim. Bunu yapmak istememiştim."

Başını ona doğru salladı. "Seni tanıyamadım bile. Saçını kesmişsin."

"Yaptım." Lou gülümsedi. "Sen ne düşünüyorsun?"

Tamia elini uzatıp gömleğinin yakasını sıyıran yumuşak, gür saçlara dokundu. "Hoşuma gitti. Ama seni farklı gösteriyor."

Lou'nun gülümsemesi derinleşti. "Mesele de buydu zaten. Artık yeni bir iş kolundayım, seçkin müşterilerle ilgileniyorum. At kuyruğunu emekli etmenin zamanı geldi diye düşündüm."

Tamia dalgın dalgın başını salladı. "Burada olacağımı nereden biliyordun?"

"Arabanızı gördüğümde dairenize doğru gidiyordum. Seni takip ettim ve kamyonda bekledim." Kaldırıma park etmiş beyaz Escalade'i işaret etti. "Taşınırken almayı unuttuğun bir şeyi almaya gittiğini sanmıştım. Ama bir süre sonra iyi olup olmadığını görmeye karar verdim." Adamın gözleri kadının yüzünü aradı. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim." Tamia zayıf bir gülümseme takındı. "Sadece nostaljik hissediyorum. Artık boş olduğu için evi satmak zorundayım."

Lou'nun ifadesi yumuşadı. "Porto Riko'dan döndüğümde olanları duydum. Üzgünüm, *mamacita*. Senin ne kadar

büyükannen senin için ne ifade ediyordu. Bunu öğrenmek ..." Başını sallayarak sözünü kesti. "Özür dilerim."

Tamia sıkıca yutkundu, titreyen parmaklarını saçlarında gezdirdi.

Lou bir ayağını diğerine doğru kaydırđı. Tamia onu tanıdığından beri ilk kez gergin görünüyordu. "Bir dakika konuşabilir miyiz?"

"Elbette." Tamia kapıyı arkasından kapattı ve Lou'yu verandadaki salıncağa kadar takip etti. Lou banktaki kiri temizledikten sonra oturdular ve ağırlıkları altında çürük tahta gıcırdadı.

Lou, "O gece dairende yaptıklarım için sana bir özür borçluyum," diye söze başladı.

"Sorun yok-"

"Hayır, öyle değil. Seni bu şekilde zor durumda bırakmamalıydım. Senin hakkında ne hissettiğimi duymaya hazır olmadığını anlamalıydım." Lou durakladı ve kucağındaki ellerine baktı. "Sana aşığıım Tamia. Yıllardır öyleyim."

Tamia başını yavaşça salladı. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Tabii ki söylemedin," dedi Lou hayıflanarak. "Sana hiç söylemedim çünkü senin aynı şekilde hissetmediğini biliyordum."

Suçluluk duygusu Tamia'nın üzerine çöktü. "Lou-"

"Tanıştığımız andan itibaren, senin farklı olduğunu biliyordum, *mamacita*. Benim için seçmelere gelen, anında şöhret ya da para babası arayan diğer yıldız gözlü özentilere hiç benzemiyordun. Henüz on dokuz yaşında olmana rağmen, hayattan ne istediğini çok iyi biliyordun ve buna bir porno yönetmeniyle ilişkiye girmek dahil değildi."

Tamia bunu inkâr etme zahmetine girmede. "Seni her zaman çok sevdiğimi biliyorsun, *babacığım*," dedi usulca.

"Biliyorum." Gözleri pişmanlık dolu bir şekilde onun bakışlarını tuttu. "Keşke beni bir arkadaştan daha fazlası olarak görebilseydin."

"Arkadaşlar harikadır," dedi Tamia, uzanıp nazikçe elini tutarak. "Bulabildiğim kadar çok arkadaşla ihtiyacım var."

Lou içini çekti, salıncağı harekete geçirirken parmaklarını onunkilere geçirdi. "Hiçbir yere gitmeyeceğimi biliyorsun, *mamacita*."

"Sanki sana izin verecekmişim gibi." Tamia ona gülümsedi. "Şükran Günü nasıl geçti? Eminim eve dönmek iyi gelmiştir."

"Öyle oldu. Ev gibisi yoktur."

Tamia iç çekti. "Özellikle de evim Porto Riko kadar güzelse."

"Doğru." Lou gülümsedi. "Bir ara ziyaret etmelisin."

"Çok isterim. Ama önce işimi yoluna koymam gerekiyor." "Ne işi?"

Tamia gülümsedi. "Kendi reklam ajansımı kuruyorum." "Gerçekten mi?"

"Evet."

"Hey, bu harika Tamia," diye heyecanlandı Lou. "Reklamcılıkta çalışmayı ne kadar sevdiğini biliyorum."

"Evet, yani bu benim için mükemmel bir fırsat." Lou'nun Dominic hakkındaki hislerini bildiği için Tamia, başlangıç sermayesini Dominic'in verdiğinden bahsetmeye gerek görmedi. Bu sadece Lou'yu kızdıırırdı.

Ona sıcak bir şekilde gülümsedi. "Görünüşe göre işler iyi gidiyor ikimiz *de, mamacita*."

"Öyle görünüyor," diye onayladı Tamia, Brandon'la dün gece yaşadığı acı verici karşılaşmayı düşünmemeye çalışarak. Hayatının aşkıyla geçiremediği günler nasıl daha iyi olabilirdi ki?

Onun sıkıntılı ifadesini gören Lou, nazıkçe elini sıktı. Onun bakışlarıyla karşılaştığında güven verici bir şekilde gülümsedi. "Her ne ise, iyi olacaksın."

Tamia isteksizce gülümsedi. "Nereden biliyorsun?" "Çünkü sen hayatta kalanlardansın. Hatırladın mı?"

Tamia, eski tüfek evler ve perişan çimenlerle kaplı tanıdık sokağı incelerken sessizce onun sözlerini düşündü.

Lou onun hakkında haklıydı. Yoksul bir çocukluk geçirmiş, annesi ve büyükannesinin ölümünden, kız kardeşinin yıkıcı ihanetinden ve hapishanede yatmaktan kurtulmuştu.

Tüm bunlara dayanabildiyse, kırık bir kalbe de dayanabilirdi.

O akşam Tamia en iyi arkadaşı Shanell ile şehir merkezindeki favori barlarında bir şeyler içmek için buluştu.

Shanell ve kocası Mark, on günlük bir Karayip gezisinden yeni dönmüşlerdi. Shanell'in saçları güzelce örülmüştü ve teni güneşte boğuşmaktan kahverenginin daha koyu bir tonuna bürünmüştü.

Tamia ona gülümsedi. "Parlıyorsun."

Shanell margaritasından başını kaldırıp baktı. "Ne? Yüzüm parlıyor mu?"

Tamia güldü. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Tamamen mutlu ve rahatlamış görünüyorsun."

Shanell gülümsedi. "Mutlu ve rahatım. Mark ve ben gemi yolculuğunda harika vakit geçirdik."

"Biliyorum. Bu muhteşem resimlerden anlayabiliyorum." Tamia kalan resimler arasında gezindi, sonra kıskanç bir şekilde iç geçirdi ve akıllı telefonu Shanell'e geri verdi. "Siz ikiniz kıyı gezilerinizde harika şeyler yapmışsınız."

"Kesinlikle öyle." Shanell'in konyak rengi gözleri hınzırca parlıyordu. "Ama o teknenin her yerinde yaptıklarımızın yarısı kadar bile şaşırtıcı değil. Her yerinde demek istiyorum."

Tamia kahkahalarla çığlık attı. "TMI!"

Shanell sırtarak margaritasını yudumladı. "Sana bir hatıra getirdim. Arabada, ayrılırken hatırlat da sana vereyim."

"Tamam," dedi Tamia gülümseyerek. "Ama bana bir şey almana gerek yoktu." "Şaka mı yapıyorsun?" Shanell haykırdı. "Bana bunları getirdikten sonra

İtalya'dan kötü ayakkabılar mı?"

Tamia ve Brandon'ın romantik gezisinin hatırlatılmasıyla masadaki hava aniden değişti, gergin ve ağır bir hal aldı.

Tamia bakışlarını appletini'sine indirdi ama bir yudum almadı. Boğazı o kadar sıkıydı ki, boğulmaktan korkuyordu.

Shanell ona nazik bir endişeyle baktı. "Nasılsın?" Tamia derin, titrek bir nefes verdi. "Daha iyiyim."

Shanell yavaşça başını salladı. "Sormaya korkuyordum. . . . JP'de Cynthia'yla evlenmeyi kabul etti mi?"

Tamia başını salladı.

Shanell'in gözleri büyüdü. "Ne? Onunla evlenmedi mi?" "Hayır."

"Aman Tanrım! Neden bana söylemedin? Gemi yolculuğuna çıkmadan önce, Brandon Cynthia'yla evlenme fikrini değiştirirse bana mesaj atmanı özellikle söylemiştim. Senden haber alamayınca, evlenmeye karar verdiğini düşündüm. Ne oldu?"

Tamia derin bir iç çekti. "Hâlâ nişanlılar."

Shanell'in gözlerindeki heyecan azaldı. "Ne demek istiyorsun? Az önce dedin ki-"

"O gün bunu yapmadı. Ama hâlâ onunla evlenmeye niyetli." Tamia martininin geri kalanını içti ve boş bardağı masaya bıraktı.

Shanell başını yavaşça salladı. "Anlamıyorum."

"Neyi anlamıyorsun?" Tamia acı bir şekilde karşılık verdi. "Cuma günü soğuk davrandı ama nişanı bozacak kadar değil. Cynthia'yla evlenmek ve çocuğuna babalık yapmak istiyor çünkü doğru olan, onurlu olan bu ve Tanrı Brandon Chambers'ın *doğru* ya da *onurlu* olmayan bir şey yapmasını yasaklıyor."

Shanell ona sempatiyle baktı. "Özür dilerim Tamia. Gerçekten üzgünüm." Tamia sertçe yutkundu, gözleri yaşarırken hızla gözlerini kırptırdı.

"Sana bir içki daha ısmarlayayım." Shanell garsona işaret etti, o da hemen koşup Tamia'nın boş bardağını aldı.

"Bir appletini daha?"

"Hayır, ona daha güçlü bir şey verin." Shanell Tamia'ya baktı. "Bir 'Wild Wet Dream'. Ağır romlu olsun."

Garson başıyla onaylayıp uzaklaşırken Tamia, Shanell'e alaycı bir bakış attı. "Eve gitmem gerektiğini unutma."

"Kızım, iyi olacaksın. Sadece gerginliğini alacak bir şeye ihtiyacın var."

Tamia'nın yeni içkisi servis edildikten sonra Shanell'le birlikte sessizliğe gömüldüler, kokteyllerini yudumlarırken modaya uygun bara dolmuş genç bekârlardan oluşan kalabalığı gözlemlediler. Birkaç masa ötede oturan karamel tonlarında çekici bir kanka, gözlerini dikmiş Tamia'ya bakıyordu.

Gözleri buluştuğunda, çapkınca gülümsedi ve ona göz kırptı. Kız, adamın dikkatini çekmek istemediği için gözlerini kaçırmadan önce soğuk bir gülümseme takındı.

Değiş tokuşu yakalayan Shanell kıkırdadı. "Eminim sana bir içki ısmarlayacaktır."

"Umarım değildir." Ama daha kelimeler ağzından çıkarken Tamia adamın garsona fısıldadığını gördü, garson Tamia'ya bakıp sırttı.

İnledi.

"Sana söylemiştim." Shanell boş margarita bardağının kenarındaki tuzu yalayarak güldü. "Bu bana şunu hatırlattı. Gavin'in Mark'a seni sorduğunu biliyorsun. Seninle en son konuştuğunda patronunun telefona çıktığını ve geç saate kadar çalışman gerektiğini söylediğini anlattı."

Tamia gözlerini devirdi. "Kıskanç bir aptal gibi davranan Brandon'dı."

"Ben de öyle düşünmüştüm. O adam seni çok sahipleniyor. Tekrar başkalarıyla görüşmeye başladığında ne yapacağını ancak Tanrı bilir. Bu da beni Gavin'e geri getiriyor. Artık müsait olduğuna göre, belki ona bir şans daha verebilirsin."

Tamia içini çekti. "Bilemiyorum. Gavin gerçekten iyi bir adam ve-"

"Ama o Brandon değil." Shanell alaycı bir şekilde gülümsedi. "Bunu sana söylemekten nefret ediyorum kızım ama dışarıda çok fazla Brandon yok. Bu kardeşimiz türünün tek örneği, nadir bulunan bir bütün."

Tamia, Shanell'e ters ters baktı. "Bunun onu kaybettiğim için kendimi daha iyi hissetmemi sağlaması mı gerekiyor?"

Servis elemanı Tamia'nın pek de gizli olmayan hayranından aldığı içkiyle yeniden ortaya çıktığında Shanell cevap vermekten kurtuldu. "Beyefendi size bir 'Vahşı Islak Rüya' daha vermek istediğini söylememi istedi - sadece yeri ve zamanı söyleyin."

Shanell kahkahalar atarken Tamia garsona tatlı tatlı gülümsedi. "Ona yerin hiçbir yer, zamanın da hiçbir zaman olmadığını söyle."

"Ouch." Garson gitmeden önce sırttı.

Hayranının umut dolu bakışlarını kasıtlı olarak görmezden gelen Tamia, yeni içkiyi masanın üzerinden Shanell'e doğru kaydıldı. "Keyfine bak."

Shanell güldü. "Berbat durumdasın."

Tamia homurdandı. "Bana o zayıf kıçlı bokla geldiğine inanabiliyor musun?"

Zencinin oyunu yok."

"Sen hiç yalan söylemedin." Shanell bardağı aldı ve içti. "Yani ..." Tamia beklentiyle ona baktı. "Ne?"

"O küçük orospu hâlâ seninle mi kalıyor?"

Tamia güldü. "Kim? Tatlım mı?"

"Evet. O."

"Hayır kızım, o çılgın erkek arkadaşına geri döndü."

Shanell homurdandı. "Güzel."

Tamia şaşkınlıkla arkadaşına başını salladı. "Honey ile ne alıp veremediğin var?"

"Ona karşı bir şeyim olduğunu kim söyledi?"

Tamia Shanell'e bir bakış attı.

Nefes nefese kaldı. "Bilemiyorum. Çok genç ve olgunlaşmamış görünüyor, ayrıca çok da kapüşonlu."

"Hey, buna içerliyorum," diye itiraz etti Tamia. "*Ben* mahalleliyim."

"Doğru, ama *sen* klas birisin Tamia. Honey bu kelimenin anlamını bilmiyor. Geçen ayki mezuniyet partinde sana nasıl yaklaştığını hatırlıyor musun? Yüzüne nefes nefese bakıyor, memelerini imzalamanı istiyor, sana üçlü seks teklif ediyordu?" Shanell tiksintiyle burnunu kırıştırdı. "Pis herif."

Tamia kıkırdadı. "Demek biraz yıldızlara vurulmuş. Onu biraz rahat bırakın."

"Her neyse." Shanell derin derin kaşlarını çattı. "Dürüst olmak gerekirse, seni tekrar o hayatın içine çekmesini istemiyorum."

Tamia kaşlarını kaldırdı. "Ne hayatı?"

"Bilirsin ... adi heriflerle takılmak . . . seks satmak."

"Oh, anlıyorum." Tamia alaycı bir şekilde sıırıttı. "Ne düşünüyorum biliyor musun? Bence sen Honey'i kıskanıyorsun."

"*Kıskanç mı?*" Shanell öfkeyle tükürdü. "*Onu* neden kıskanayım ki?"

"Çünkü en iyi arkadaşım olarak senin yerini almaya çalıştığını

düşünüyorsun." Shanell kaşlarını çattı. "Kaltak, her neyse."

Tamia başını geriye attı ve güldü.

"Endişelerimi bu kadar eğlenceli bulmana sevindim," diye homurdandı Shanell. "Ben ciddi dim."

"Biliyorum." Tamia bir anda hüzünlenererek masanın öbür ucuna uzandı ve elini Shanell'in elinin üzerine koydu. "Benim için endişelenmeni takdir ediyorum. Gerçekten minnettarım. Ama artık benim için endişelenmene gerek yok. Eski hayatıma ya da eski düşünce tarzıma geri dönmeye hiç niyetim yok. Geçmiş arkamda bırakıyorum, ileriye ve yukarıya doğru ilerliyorum."

Shanell bir an için onu inceledi. "İleriye ve yukarıya, ha?"

"Evet. Bu benim yeni sloganım."

Shanell gülümsedi. "Buna içerim."

Kadehleri tokuştururlarken Tamia, Shanell'e Dominic'le olan yeni ortaklığından bahsetmemeye karar verdi. Shanell'in onunla yeniden ilişkiye girdiği için deli olduğunu düşünceğini biliyordu.

Ve işin üzücü yanı, kesinlikle haklı olacaktı.

Bardan eve dönerken Tamia'nın akıllı telefonu çaldı.

Telefonu eline aldı ve ekrana bir göz attı. Brandon'ın numarasını gördüğünde kalbi birkaç değerli atışı atladi.

Dün Usher'ın "My Boo" şarkısını telefonundan kaldırmış, Brandon'a herkesle aynı genel zil sesini vermişti. Artık onun erkeği değildi, bu yüzden özel bir şarkıyı hak etmiyordu.

Telefon yine çaldı.

Tamia nabızı hızla atarak ona baktı.

Güçlü ol, kızım. Cevap verme.

İki kez daha çaldı. Sonra sessizlik.

Yavaşça nefesini verdi, sonra telefonu bıraktı ve dikkatini tekrar yola verdi, şehir merkezindeki caddeleri çevreleyen mağazaların ve gökdelenlerin yanından geçti.

İki dakika sonra Brandon geri aradı.

Tamia kaşlarını çatı, parmakları direksiyonu sıkıca kavradı.

Kendini durduramadan uzandı ve telefonu kaptı. "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Uzun bir duraklama oldu.

"Yani artık aramalarımı görmezden mi geliyorsun?" Brandon mırıldandı, derin sesi kadının içinden kıvrılarak bacaklarının arasına tatlı bir şekilde yerleşti.

Koltuğun üzerinde kaydı. "Sana beni yalnız bırakmanı söylediğimi sanıyordum." "Bunu yapamayacağımı biliyorsun."

"Yapamaz mısın,
yapmaz mısın?"

Sessiz kaldı.

Bekledi, boğazı kurumuştı.

"Neredesin?" diye sordu usulca.

Seni ilgilendirmez, demek istedi. Ama söyleyemedi. Diyemedi. "Bardan eve dönüyorum. Shanell'le bir şeyler içtik."

"Öyle mi?"

"Evet." Tamia dudağını ısırarak tereddüt etti. "Peki ya sen?"

"Hâlâ ofisteyim."

"Ah." Tamia sessizliğe
gömüldü. "Seni
özlüyorum," dedi ona.

Bir an için gözlerini kapadı ve güç için dua etti. "Bunu yapma Brandon."

"Neyi yapmayayım?"

"Ne olduğunu çok iyi biliyorsun."

"Seni düşünmeden duramıyorum," diye itiraf etti boğuk bir sesle. "Seni hayal etmeden uyuyamıyorum. Seni tatmadan yemek yiyemiyorum. Seni koklamadan nefes alamıyorum-"

"Dur," diye fısıldadı Tamia. "Sadece *dur*."

"Yapamam, Tamia. Denemediğimi mi sanıyorsun? Denedim ve hiçbir şey işe yaramadı. Sensiz aklımı kaçıracağım."

Tamia çenesini sıktı, duygularını onun acı dolu sözlerine karşı çelikleştirmeye çalıştı. "Bunu yapamazsın Brandon. Hem pastanı alıp hem de yiyemezsin."

"Biliyorum, kahretsin. Biliyorum." Düzensiz bir nefes verdi. "Onu beceriyor musun?"

Tamia neredeyse direksiyonu başka bir şeride kırıyordu. "Ne?" "Beni duydun. Dominic'i mi beceriyorsun?"

"Bu ne cüret? Bana bu soruyu sormaya hakkın yok! *Sana* Cynthia hakkında soru sorduğumu görmedin-"

"Onunla yatmıyorum."

Bu Tamia'yı bir an için susturdu.

Gözlerini kısarak, "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Cynthia'yla yatmıyorum," diye tekrarladı Brandon, sesi alçak perdeden geliyordu. "Ayrıldığımızdan beri hiç seks yapmadık."

Tamia dişlerini emdi. "Sanki buna inanmam gerekiyormuş gibi." "Gerçek bu."

"O senin nişanlın Brandon. Onunla evleniyorsun. Onunla yatmadan ne kadar süre kurtulabileceğini sanıyorsun?"

"Bilmiyorum. Yapamam ..." Sözünü yarıda kesti. "Neyi yapamazsın?"

"Seni düşünmeden ona dokunamıyorum." Tamia'nın boğazı sıkıştı.

Brandon sessizce, "Dominic'le bir şey yapma," diye yalvardı.

Tamia kırmızı ışıktaki yavaşlayarak başını salladı. "Bu gerçekten adil değil, Brandon-"

"Lütfen Tamia. Senden istediğim tek şey bu. Kendini Dominic'e verme."

"Peki ya diğer erkekler?" diye meydan okudu. "Sen ve Cynthia her yerde çıldırırken ben bekar mı kalacağım? Hamilelik hormonları azdığında ve ellerini senden uzak tutamadığında, amcığa karşı koyabilecek misin?"

Brandon suçlayıcı bir sessizlik içindeydi. Tamia sırtıttı. "Ben öyle düşünmüyordum." "Bir ay, Tamia."

"Ne?"

"Senden Dominic'le ya da başka biriyle en az bir ay boyunca yatmamanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?"

"Bunu sormaya hakkınız yok," dedi Tamia sert bir sesle.

"Biliyorum," diye kabul etti, "ama yine de soruyorum."

Tamia kaşlarını çattı ve görüşü bulanıklaşana kadar kırmızı ışığa baktı. Trafik işareti yeşile döndüğünde, "Gitmem gerek Brandon," diye mırıldandı.

O başka bir şey söyleyemeden telefonu kapattı.

Ve yavaşça nefes verdi.

İleriye ve yukarıya ...

Bölüm 15

Brandon

Brandon yatağa Tamia'yı düşünerek girdi.

Uzun gece boyunca onu hayal etti.

Ertesi sabah uyandığında, kız hâlâ aklındaydı.

Adam yataktan kalkıp dişlerini fırçalamak ve duş almak için banyoya girdiğinde kadın orada kaldı. Sıcak su serpintisinin altında durup gözleri kapalı, başını arkaya atarak yıkanırken onun yüzünü gördü. Vücudundan aşağı akan köpüklü sabun bulutlarının Tamia'nın çıplak teninde gezinen yumuşak dudakları olduğunu hayal etti.

diliyle su.

Çok geçmeden kendisinin sertleştiğini, uyarılmayla şiştiğini hissetti.

Karşı koyamayarak aşağı uzandı ve parmaklarını zonklayan shaftının etrafına sardı. Tabanı sıktı, sonra Tamia'nın etli amının duvarlarının onu kavradığını hayal ederek yavaşça yukarı ve aşağı pompaladı.

Birden teninde serin bir hava akımı hissetti.

"Günaydın," diye selamladı Cynthia onu, büyük cam bölmeye adım atarken.

Brandon, neredeyse başka bir kadına mastürbasyon yaparken yakalandığı için kendini suçlu hissederek hızla aletini bıraktı.

Cynthia onun omuzlarını hafifçe okşadı. "Uzun zamandır buradasın."

"Biliyorum," diye mırıldandı Brandon. "Bir toplantı için zihinsel notlar alıyordum.

Bu sabah var."

"Hmm." Cynthia kollarını adamın göğsüne dolayarak küçük göğüslerini adamın sırtına bastırdı. Meme uçları çakıl taşları kadar sertti. "Seni çıplak görmeye doyamıyorum Brandon. Özellikle de güzel ve ıslak olduğunda. Çok seksi."

Brandon isteksizce arkasını döndüğünde, Cynthia'nın gözleri aşağıya doğru kaydı

-Ve genişledi.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı, siyah duş başlığına su sıçrarken dudaklarını yaladı. "Sabah odunu hakkında konuş."

Brandon gülümsemeye çalıştı ama yüz kasları işbirliği yapmadı.

Eve bu kadar geç geldiği için ona kızmakta haklı olduğunu bilmesine rağmen, geçen gece yaptığı kötü niyetli hareketten dolayı Cynthia'yı hâlâ affetmemiştir. O gece misafir odasında yatmış ve ertesi gün ofiste ondan kaçmıştı. O akşam eve döndüğünde, kadın onu akşam yemeğinde bekliyordu. Yemeklerini yedikten sonra -çoğunlukla sessizlik içinde- Mystique videosunu oynattığı için alçakgönüllülikle özür dilemiş ve yatağına dönmesi için ona yalvarmıştı.

"Mmm," diye mırıldandı şimdi, parmaklarını onun ağır şaftının etrafında kıvrarak. "Dalga geçmek ister misin?"

"Gelemem," dedi Brandon özür dileyerek. "Toplantıya geç kalmak istemiyorum."

Cynthia gülümseyerek dizlerinin üzerine çöktü. "En azından seni düzgün bir şekilde uğurlamama izin ver."

Brandon onun ne yapmak üzere olduğunu anladığında başını salladı. "Bebeğim, hayır-"

Ağzını adamın sikinin etrafına sardı.

Kız onu emmeye başladığında Brandon istemsiz bir inilti çıkardı.

Gözlerini kapatarak Tamia'nın önünde diz çöktüğünü, eliyle taşaklarına masaj yaparken ağzının sıcak çekişleriyle şaftını sağdığını hayal etti.

Aklında Tamia varken, inmesi uzun sürmedi.

Adam boşalmaya başladığında, Cynthia adamın aletini ağzından çıkardı ve göğüslerine beyaz kurdeleler halinde boşalırken memnuniyetle mırıldandı. Yutkunmayı sevmiyordu ama adamın sanki onun malıymış gibi üzerine boşalmasına bayılıyordu.

İşini bitirdiğinde Brandon uzanıp duş başlığını Cynthia'ya doğru çevirdi ve ılık suyun menisini Cynthia'nın vücudundan temizlemesine izin verdi.

Adam nazikçe onun ayağa kalkmasına yardım ederken, kadın baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi ve sonra eğilip onu öptü. Dudakları sıcak ve kaygandı. "Oyalanacak vaktin olmadığına emin misin?" diye mırıldandı, kaygan kalçalarını onunkilere sürterek. "Buna değmesini sağlayabilirim."

Brandon gülümsedi. "Eminim yapabilirsin, ama yine de bir sonraki sefere ertelemek zorundayım."

"Ama biz-hey!" diye itiraz ederek ciyakladı adam duş bonesini kapıp ulaşamayacağı bir yere koyarken. "Geri ver onu! Saçımı ıslatıyorsun!"

Brandon güldü ve duş kabininden çıkmadan önce plastik kapağı ona uzattı.

"Bunun için sana gününü göstereceğim!" Cynthia camın arkasından seslendi.

Kıkırdadı ve buharlı banyodan çıkarken banyo havlusunu kalçalarına doladı.

Gömme dolabın içinde, geniş alanın her iki tarafını kaplayan tasarımcı takım elbise koleksiyonundan ütülenmiş beyaz bir gömlek, gri ipek bir kravat ve lacivert bir takım elbise seçti.

Yatak odasına dönerek deodorant sürdü ve aceleyle giyindi, tekrar düşünceleriyle baş başa kalabilmek için yola çıkmaya can atıyordu.

Cynthia banyodan ince vücudunu saran yumuşacık bir havluyla çıktı. Neşeyle mırıldanarak şifonyere doğru yürüdü ve onun yanına taşındığında el koyduğu çekmecelerden birini açtı.

"Bu hafta sonu için bir planımız var mı?"

Biz, diye düşündü Brandon. Sanki birbirlerine sıkı sıkıya bağlı, birbirlerine danışmadan hiçbir yere gidemeyen ya da hiçbir şey yapamayan çiftlerden biriydiler.

"Brandon?" Cynthia sordu.

Ayakkabılarını giyerken başını kaldırıp baktı. "Dua kahvaltısı Cumartesi günü, unuttun mu?"

"Elbette hatırlıyorum." Cynthia gülümsedi. "Bir konuşma yapacaksın ve bu bizim kampanya yolunda ilk kez birlikte görünmemiz olacak. Şehirdeki tüm televizyon kanalları orada olacak."

Brandon yüzünü buruşturdu. Tamia'nın haberlerin hiçbirini görmemesi için Tanrı'ya dua etti.

"Her neyse," diye devam etti Cynthia, bir çift pamuklu külot giyerek, "dua kahvaltısından sonra ev aramaya çıkabiliriz diye düşünüyordum."

Brandon dondu kaldı, ona bakıyordu. "Ev avı mı?"

"Evet." Onun irkilmiş ses tonuna kaşlarını çattı. "Beni yanlış anlama Brandon. Daireni seviyorum ama evlendikten sonra burada kalmamızı beklemiyorsundur herhalde? Bir bebeğimiz olacak, bu yüzden daha büyük bir yere ihtiyacımız var. Yeni evimize ne kadar çabuk taşınırsak, bebek odasını da o kadar çabuk hazırlayabilirim."

Brandon'ın göğsü boğucu bir şekilde daraldı. "Birkaç ay daha doğum yapmayacaksın. Acelen ne?"

Cynthia homurdandı. "Vücudunun içinde başka bir insanı hasat ederken yüzyılın düğününü planlamakla uğraşmak zorunda olmayan bir adam gibi konuştun."

Brandon kaşlarını çattı. "Yüzyılın düğünü mü?"

Cynthia güldü. "Annelerimiz öyle diyor," diye açıklayarak dolaba doğru ilerledi. "O kadınların bu düğün için ne kadar sersem ve heyecanlı olduklarını görmelisin. Sanırsın hayatlarında hiç plan yapmamışlar. Yemin ederim davetli listesi her geçen gün uzuyor."

Brandon yataktan kalktı ve kurşuni bacaklarının üzerinde şifonyere doğru ilerledi. Platin TAG Heuer marka saatini takarken, Cynthia dolaptan sürekli olarak konuşmaya devam ediyordu.

"Shanell'den bizi emlakçısıyla görüştürmesini isteyeceğim. Brandon kesinlikle harika biri. Loretta Devine da dahil olmak üzere Houston'dan pek çok ünlüye mülk satmış. Shanell o kadar çok talep gördüğünü söylüyor ki sadece tavsiye kabul ediyormuş, ama eminim *bizi* müşteri olarak kabul etmek ister. Yani, biz bu şehirde neredeyse kraliyet ailesiyiz."

Brandon hareketsiz kaldı.

Cynthia'nın sözleri bir anıyı tetiklemişti: Dominic Archer'la ilk tanıştığı anı. Dominic masalarında belirlediğinde o ve Tamia bir restoranda yemek yiyorlardı. Tamia gergin bir şekilde tanıştırma konuşmasını yaptıktan sonra Dominic Brandon'a şaşkın bir bakış atmıştı.

Chambers. Vali yardımcımız ve kodaman federal yargıçla bir ilişkisi var mı?

Onlar benim ailem.

Ailen mi? Vay be, dostum. Neredeyse kraliyet

ailesindensin. Brandon kaşlarını çattı. Bu kasabada

neredeyse kraliyet ailesiyiz.... Cynthia kafasını dolaptan

çıkardı. "Ne olmuş yani?"

Brandon onun beklenti dolu bakışlarıyla

karşılaştı. "Ne olmuş yani?" "Cumartesi günü ev

aramaya var mısın?"

Sessizdi, kısık gözlerle onu inceliyordu.

Gülümsemesi dalgalandı. "Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Özel bir nedeni yok." Brandon sakince cüzdanını ve akıllı telefonunu aldı, sonra da odadan çıktı. "Cumartesi günü sana haber veririm." "Bekle, nereye gidiyorsun?" Cynthia arkasından seslendi. "Sanırım biz birlikte çalışmak için ata biniyorlardı."

"Bugün olmaz. Henüz hazır değilsin ve ben de toplantıma geç kalmak istemiyorum."

"Ama-"

"Ofiste görüşürüz." Onun itirazları üzerine yatak odasının kapısını kapattı ve daireden çıktı.

Birkaç dakika sonra arabasına binip motoru çalıştırdığında telefonu çaldı. Nabızı hızlandı.

Aptalca bir umutla arayanın Tamia olduğunu ve Brandon'la tekrar birlikte olana kadar hiçbir erkekle yatmaya niyeti olmadığını söylemek için aradığını düşündü.

Ama telefonun ekranına bir bakış bu umudu yok etti. Arayan Tamia değildi.

Dre'nin annesiydi.

Brandon kaşlarını çattı. Aramasını görmezden gelmeyi düşündü ama er ya da geç onunla uğraşmak zorunda kalacağını biliyordu. Bu işi bir an önce halledebilirdi.

Çenesini sıkarak konuşma düğmesine bastı.

"Merhaba." "Merhaba Brandon. Ben Renay Portis."

"Bayan Portis," dedi soğukkanlılıkla. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Oh, Tanrım. Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum." Gergin bir nefes verdi. "Her şeyden önce, geçen gece olanlar için özür dilemek istiyorum. Seni rahatsız etmek istememiştim."

"Gerçekten mi?" Brandon alaycı bir tavırla karşılık verdi. "Bana asıldığında ne hissedeceğimi sanıyordun?"

"Gururunun okşanacağını umuyordum. Tahrik olmuş."

Brandon gülmeyince, o da teslim olmuş bir nefes verdi. "Demek istediğim, seni baştan çıkarmaya çalışarak haddimi aştım. Sen gelmeden önce birkaç kadeh şarap içmişim ama bu davranışım için bir mazeret olamaz."

"Hayır," diye kabul etti Brandon, "öyle değil."

"Sadece bazen yalnızlık çekiyorum. Bugünlerde iyi erkeklerle tanışmak zor - yakışıklı, kendine güvenen, finansal olarak başarılı erkeklerle. Bir şeylerle ilgili olan *gerçek* erkeklerle..." Hüzünlü bir iç çekişle sözlerini noktaladı. "Senin gibi erkekler her gün karşıma çıkmıyor Brandon. Ama bu senin suçun değil. Sana asıldığım için özür dilerim. Sence beni affedebilir misin?"

Brandon başını sallayarak pencereden dışarı baktı. "Lütfen bir daha böyle bir şey yapmayın Bayan Portis, yoksa beni terapiye alırsınız. Ciddiyim."

Güldü.

Kıkırdayarak kendini şaşırttı.

Birkaç dakika sonra Renay yalvardı: "Umarım Dre'ye bundan bahsetmezsin. Bana çok kızar."

"Evet, yapardı."

"Sen onun dünyadaki en iyi arkadaşısin Brandon. İkinizin arasını açtığım için kendimi asla affetmem. Lütfen Dre'ye bir şey söylemeyeceğine dair bana söz ver."

Brandon sır saklamaktan nefret ederdi. Sırların hayatları mahvettiğini çok iyi biliyordu. Ama bazen gerekliydi.

"Ona söylemeyeceğim," diye söz verdi.

Renay rahat bir nefes aldı. "Teşekkür ederim Brandon." Brandon başını salladı ama Renay bu hareketi göremiyordu.

"Sizi daha fazla tutmayayım. Eminim o gazeteyi hazırlamak için işe gidiyorsunuzdur." Uzun bir süre durakladı. "Eğer teklifim hakkında fikrini değiştirirsen-"

Brandon kaşlarını çattı. "Güle güle, Bayan Portis." Onun yaramaz kahkahası üzerine telefonu kapattı.

Ne bok değil mi?

Şaşkınlıkla başını sallayarak bir güneş gözlüğü taktı ve park yerinden geri geri çıkarak bundan sonra en iyi arkadaşının azgın annesinden uzak durması gerektiğini aklına not etti.

Bölüm 16

Tamia

Dominic, Tamia'yı asansörden inerken karşıladı, şık saçları elmacık kemiklerine çarpıyordu, deri evrak çantası yanında sallanıyordu.

"Günaydın." Dominic ona baktı ve genişçe sırıttı. "Harika görünüyorsun. Kırmızı kesinlikle senin rengin."

"Öyle mi dersin?" Lobinin aynalı duvarındaki yansımasını yakalayan Tamia gülümsedi. Üzerinde kıvrımlarını vurgulayan ve dolgun göğüs dekoltesini ima eden dar bir etek takım vardı. Çok iyi görünüyordu ama daha da önemlisi, kendisi ve geleceği hakkında iyi *hissediyordu*.

"Bay ve Bayan Ehrlich burada mı?"

Dominic başıyla onayladı. "Konferans odasında bekliyorlar." Tamia gülümsedi. "Yolu göster."

Perşembe sabahıydı ve Archer Foods International'ın şehir merkezindeki ofisinde potansiyel yeni müşterileriyle buluşuyordu.

Dominic'le birlikte şirketin resepsiyon bölümüne açılan çift camlı kapıdan içeri girdiklerinde resepsiyon görevlisi ağzı açık bir şekilde Tamia'ya baktı.

Tamia Dominic'e, "Anladığım kadarıyla çalışanlarınıza ortaklığımızdan bahsetmemişsiniz," diye mırıldandı.

Kıkırdadı. "Henüz değil."

Resepsiyonun önünden geçerlerken, şaşkın kadına, "Melody, lütfen Bayan Luke'a biraz kahve getir," dedi.

"Sorun değil," diye araya girdi Tamia. "Sabah kafeinimi çoktan aldım."

Dominic ona baktı. "Emin misin?"

"Olumlu." Resepsiyon görevlisinin ona kaşlarını çatmasına bakılırsa, içkisine tükürmeyeceğine güvenmiyordu.

"Pekala."

Dominic Tamia'yı şehir merkezinin silüetini gören geniş bir konferans salonuna götürdü. Uzun masada oturan çekici, orta yaşlı beyaz bir çift sessizce konuşuyor ve kahvelerini yudumluyordu.

Tamia ve Dominic odaya girdiğinde, adam ve kadın fincanlarını bırakıp ayağa kalktı.

"Bay ve Bayan Ehrlich, sizi Tamia Luke ile tanıştırmak istiyorum."

Tamia gülümsedi ve elini uzatarak öne doğru yürüdü. "İkinizle de tanıştığımıza memnun oldum."

Elini sıkarken nazikçe gülümsediler.

Grace Ehrlich, "Bizimle görüştüğünüz için teşekkür ederiz," dedi. "Bay Archer sizi öve öve bitiremiyor."

"Bu doğru mu?"

Dominic Tamia'ya tembel bir gülümseme verdi. "Ben sadece doğruyu söylüyorum."

Tamia göz ucuyla Buddy ve Grace Ehrlich'in birbirlerine bilmiş bilmiş gülümsediklerini gördü. Çoğu Houston'lı gibi onların da ceza davasını takip etmediklerini merak etti. Tamia, Isabel Archer cinayetinden beraat etmiş olsa da buradan gül gibi kokarak çıkmamıştı. Evli bir adam olan Dominic'le yaşadığı skandal ilişki şüphesiz pek çok insanın ağzında kötü bir tat bırakmıştı. Ama Ehrlich'lerin onunla bir sorunu olsaydı, burada olmazlardı, değil mi?

Tamia hızlıca boğazını temizledi. "Başlayalım mı?"

Dominic masadan kalkmak yerine masanın ucuna oturduğunda şaşırdı ve biraz da sinirlendi. Dominic'in onun işlerini finanse ediyor olması, elini tutması gerektiği anlamına gelmiyordu.

Kadın kaşlarını ona doğru kaldırdığında, "Bana aldırmayın. Başka bir toplantıya katılmadan önce vakit öldürüyorum. Burada değilmişim gibi davran."

Tamia ona bir süre daha baktıktan sonra boğazını temizledi ve dikkatini Ehrlich'lere çevirdi.

"Web sitenizi inceleme fırsatım oldu," diye söze başladı ve çantasından iPad'ini çıkardı. Açtı, ardından herkesin ekranı net bir şekilde görebilmesi için taşınabilir cihazı yukarı kaldırdı.

"İyi haber şu ki, oda ve kahvaltı tesisiniz muhteşem manzaralara sahip ve konumu mükemmel. Houston'ın doksan dakika dışında, şehirden hoş bir mola verecek ve çiftlere gerçek bir tatildeymiş gibi hissettirecek kadar uzaktasınız. Aynı zamanda, çocuklarıyla ilgili acil bir durumda hemen geri dönebilecekleri kadar da evlerine yakınlar."

Ehrlich'ler başlarını sallayarak onun geribildirimlerini özümstediler. "Kötü haber ne?"

Buddy temkinli bir şekilde sordu.

"Web siteniz olması gerektiği kadar işlevsel ve davetkar değil. Tasarım biraz steril ve temel bilgilere erişmek için çok fazla tıklamak gerekiyor." Tamia iPad üzerinde gösterdi. "Konaklama işindesiniz, dolayısıyla Web sitenizin bunu yansıtmaması gerekiyor."

Grace acımasızca başını salladı. "İkimiz de kurumsal Amerika'dan emekli olduk, bu yüzden kurumsal zihniyeti kırmak zor."

"Anlıyorum," diye yatıştırdı Tamia. "Bu bir gecede olacak bir şey değil. Bu yüzden buradayım, size nasıl yardımcı olabileceğimi görmek için. Web sitenizi yeniden tasarlamak en önemli önceliklerimizden biri olmalı. Ancak bu, işinizin yalnızca bir bileşeni. Sosyal medyadaki varlığınızı da geliştirmemiz gerekiyor. Hedef müşterilerine ulaşmak için sosyal ağların gücünden başarıyla yararlanan birçok şirketle çalıştım. Sizin de aynısını yapamamanız için hiçbir neden yok."

Ehrlich'ler umut dolu bakışlar attılar, bu da Tamia'nın özgüvenini daha da artırdı. Yeniden kendi ortamındaydı, sevdiği şeyi yapıyordu ve bu iyi hissettiriyordu.

Grace pişmanlıkla gülümsedi. "Buddy ve ben kariyerlerimizde başarılı olduğumuz için kendi işimizi yürütmenin ne kadar zor olacağını hafife aldık. Emekli olup bir B and B açmaya karar verdiğimizde, yanlışlıkla 'Eğer inşa edersen gelirler' düşüncesine kapıldık. Ama gerçek böyle olmadı."

"Nadiren öyle olur," dedi Tamia sempatiyle. "Biraz yardım olmadan olmaz."

Bu ay rezervasyonlar nasıldı?"

"Yavaş," diye itiraf etti Grace yüzünü buruşturarak. "Tatil olduğu için düşündük ki-"

Tamia başını salladı. "Tatil dönemleri konaklama sektöründe yılın en yoğun dönemidir. Noel'e az bir zaman kala, şimdiye kadar dolmuş olmanız gerekirdi."

Grace iç çekti. "Keşke."

Tamia dudaklarını büzdü ve manikürlü tırnaklarını iPad'in üzerine vurdu. "Yolcu gemileri Galveston'dan kalktığı için çoğu Houstonlu doğal olarak kış tatillerinde gemi yolculuğuna çıkmayı düşünüyor. Peki ya gemi seyahatine parası yetmeyenler ya da evlerine yakın bir yerde sadece birkaç gün dinlenmeye ihtiyacı olanlar? İşte hedeflemek istediğiniz insanlar bunlar."

Ehrlich'ler başlarıyla onayladılar.

"Yerel radyo ve TV kanallarına reklam verebilir ve ücretsiz konaklama hediye etmek için yarışmalar düzenleyebilirsiniz. Aynı zamanda bir de

nl desteği."

"Bir ünlünün desteği mi?" Grace tekrarladı.

"Evet. B and B'de kalan ünlü bir çiftiniz varsa, tanıtım reklamlarında yer alabilirler. Bu tanıtım için harikalar yaratırdı."

"Eminim yledir." Grace kocasıyla hüzünlü bir bakış alışverişinde bulundu. "Ama biz hiç ünlü tanımıyoruz."

Tamia, Brandon'ın Beyonc ve Jay-Z ile olan dostluğunu düşünmeden edemiyordu. Bu güçlü çiftten gelecek parlak bir destek, insanların Ehrlich'lerin B ve B'sine akın etmesini sağlayacak ve bu rustik inziva yerini bir statü sembolüne dnştrecekti; ancak sıradan insanlar bunu gerçekten karşılayabilecekti.

Tamia ve Brandon hâlâ çıkıyor olsalardı, Brandon'dan kendisini ayarlamasını isteyebilirdi. Ama bu artık bir seçenek değildi.

Bu düşünceyi bir kenara iterek Ehrlich'lere şöyle dedi: "Bir şeyler düşüneceğim. Her neyse, misafir anketleri yapıyor musunuz?"

"Var." Buddy yüzünü buruşturdu. "Ama bazı insanların bize karşı tamamen dürüst olmadığını gördük."

Grace şöyle devam ediyor: "Bir çift ne kadar harika vakit geçirdiklerini ve B and B'mizi ailelerine ve arkadaşlarına nasıl tavsiye edeceklerini anlatıyordu. Travelocity'de aynı çiftten gelen sert bir yorumla karşılaştığımızda yaşadığımız şaşkınlığı hayal edin."

Tamia yüzünü buruşturdu. "Ahh."

Grace güldü. "Bir de bana sor."

"Bir fikrim var."

Herkes dönüp Dominic'e baktı. Sandalyesinde arkasına yaslanmış, uzun bir parmağını dudaklarına götürürken yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

Tamia gözlerini kıstı. Toplantı boyunca etrafta dolaşması yeterince kötüydü. şimdi de önerilerde mi bulunmak istiyordu?

"Sadece sesli düşünüyorum.... Tamia ve ben hafta sonunu pansiyonda misafir olarak geçirsek nasıl olur?"

Tamia kaşlarını kaldırdı. "Affedersiniz?"

Dominic ona gülümsedi. "Nişanlı bir çift gibi davranabiliriz, bu da bize orada bulunan diğer çiftlerle etkileşime geçme fırsatı verir. Konukların diğer konuklara muhtemelen ev sahiplerine sylemeyecekleri şeyler söyleyeceklerini hepimiz biliyoruz. Büyük ya da kk herhangi bir şikyetleri olursa bunları Buddy ve Grace'e iletebiliriz."

Ehrlichler birbirlerine düşünceli bakışlar atarken Tamia kaşlarını çattı.

"Biliyor musun," diye düşündü Buddy, "bu hiç de fena bir fikir değil."

Grace, "Ve Tamia'nın B and B'yi bizzat deneyimlemesi için harika bir yol olacak," diye ekledi.

Tamia'nın kaşları daha da çatıldı. Hafta sonunu Dominic'le birlikte romantik bir inziva yerinde geçirmek gibi bir arzusu yoktu. Aynı odayı ve aynı yatağı paylaşmak zorunda kalacaklardı.

Cehenneme kadar yolun var!

Üç çift göz ona doğru döndüğünde, endişeyle itirazını yüksek sesle söyleyip söylemediğini merak etti.

"Peki sen ne düşünüyorsun Tamia?" Dominic sordu.

"Bilmiyorum," diyerek diplomatik olmaya çalıştı. "Diğer konuklarla arkadaş olmak için çift kılığına girmek biraz ... alışılmadık bir durum."

"Hadi ama," diye kandırdı Dominic, gözleri muziplikle parlıyordu. "Nerede senin macera anlayışın?"

Tamia ona ters ters baktı. Eğer ona daha yakın oturuyor olsaydı, ayakkabısının sivri burnuyla masanın altına tekme atacaktı. Onu böyle zor durumda bıraktığı için ona lanet olsun.

"Bunu başarabileceğimizi sanmıyorum," diye iddia etti. "Davayı takip eden herkes bizi tanıyacaktır."

"Kılık değiştirmek bunun içindir." Dominic göz kırptı. "Hadi Tamia. Eğlenceli olacak."

Dudaklarını büzerek Ehrlich'lere bir bakış fırlattı. Beklentiyle onu izliyorlardı. Bunun korkunç bir fikir olduğunu düşünen tek kişinin kendisi olduğuna inanamıyordu.

"Bunu düşüneneğim," diye gönülsüzce kabul etti. Dominic memnun görünerek gülümsedi.

Grace masadan kalkarak, "Çiftliğe dönsek iyi olacak," dedi. "Sorumluluğu büyük kızımıza bıraktık ama öğleden sonra gelecek konukları karşılamak için orada olmak istiyoruz. Ama gitmeden önce" - cüzdanından bir çek çıkardı ve masanın üzerinden Tamia'ya uzattı- "işte hizmetleriniz için bir avans."

Tamia takla atmak istedi. "Bu işe alındığım anlamına mı geliyor?"

"Kesinlikle," dedi Grace sıcak bir ifadeyle. "Tamia ile çalışmayı dört gözle bekliyoruz. sen."

Toplantıdan sonra Tamia ve Dominic, Ehrlich'lere asansöre kadar eşlik ettiler.

Kapılar arkalarından kapanır kapanmaz Tamia ciyakladı ve heyecanla ayaklarını yere vurdu.

Dominic güldü. "İlk müşterinizi bulduğunuz için tebrikler. Görünüşe göre resmen iş başındasın."

"Öyle görünüyor." Tamia zevkle gülümsedi. "Bu inanılmaz."

"İnanılmazdın," dedi Dominic ona. "Odaya hükmetme şeklin, onlara anlattığın şeyler. İşini gerçekten biliyorsun Tamia. Çok etkilendim."

Tamia gülümsedi, onun övgülerine karşı bağışıklık kazanmamıştı. "Teşekkür ederim, Dominic. Para için, müşteri tavsiyesi için-"

Onun minnettarlığını elinin tersiyle itti. "Bana sürekli teşekkür etmene gerek yok. Bunu senin için yapmak istedim Tamia. Sana inanıyorum."

Gülümsemesi yumuşadı. "Bunu takdir ediyorum."

Birbirlerine yakın duruyorlardı, fark ettiğinden daha yakın. Dominic özel dikim koyu renk takımlarından birini giymiş, ince çizgili bir gömlek ve ipek dimi bir kravat takmıştı. Keçi sakalının özenli kesimi bakışlarını dolgun, sulu dudaklarına çekti. Kendini -milyonuncu kez- onun bu kadar *şişman* olmamasını dilerken buldu.

"Kutlamak için seni yemeğe çıkarayım."

Tamia gözlerini Dominic'inkilere kaldırdı. "Yapamam. Bu gece olmaz." "Neden olmaz?"

"Planlarım var," diye yalan söyledi. "İptal et onları."

Tamia güldü. "Hiç sanmıyorum," dedi ve asansörün çağrı düğmesine bastı. "Hafta sonunu da seninle geçirmeyeceğim. Yine de iyi denemeydi."

Dominic kıkırdadı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüştüm.

Ehrlich'ler de öyle." "Sanırım hepiniz yanlış düşünmüştünüz."

"Böyle hissettiğin için üzgünüm." Dominic, kadının asansöre geri dönüp lobi düğmesine basmasını izledi. "Akşam yemeği konusunda fikrini değiştirirsen bana nasıl ulaşacağını biliyorsun."

"Biliyorum," dedi Tamia. "Ama buna ihtiyacım olmayacak." Dominic gülümseyerek onun bakışlarını tuttu. "Asla bilemezsin."

Asansörün kapıları kapanırken Tamia kendini gülümserken buldu.

Hayatında ilk kez, Dominic'le farklı koşullar altında tanışmış olsalardı ne olacağını merak etti. Eğer Dominic

Evliydi ve seks için ona şantaj yapmasaydı, araları düzelebilir miydi?

Ona aşık olmuş olabilir mi?

Tehlikeli düşünceler, Tamia. Tehlikeli ve aptalca.

Bölüm 17

Brandon

Brandon o öğleden sonra Stogie's'in kapısından içeri girdiğinde öğle yemeği kalabalığı tüm hızıyla devam ediyordu. Maun bar ve masalar, arka planda Sinatra "I'll Be Home for Christmas" şarkısını mırıldanırken şamatalı şakalar yapan gömlekli adamlar tarafından işgal edilmişti. Atmosfer neşeli ve rahattı . . Dre'nin bir kadeh konyak eşliğinde kara kara düşündüğü kösedeki kabin hariç.

Brandon onun karşısındaki pelüş deri koltuğa kaydı. "N'aber?" "Yo," diye mırıldandı Dre, sıkıntılı bakışlarını içkisinden kaldırarak. "Ben gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştım."

"Aradığınızda bir müşteriyle birlikteydim. Toplantımız uzadı." Dre ona şüpheyle baktı. "Bundan emin misin?"

Brandon kaşlarını çattı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bilmiyorum dostum. Son zamanlarda benden kaçıyor gibisin. Geçen gece ben daha oraya varmadan annemin evinden ayrıldın-"

Brandon, "Sana Cynthia'yla ilgili bir sorun olduğunu söylemiştim," diye yalan söyledi.

"Telesekreterime söylemişsin," diye düzeltti Dre. "Ve ertesi gün futbol antrenmanında olduğumu bildiğin halde mesaj bıraktın, sanki benimle doğrudan konuşmak istemiyormuşsun gibi. O zamandan beri aramalarımı görmezden geliyorsun-"

Brandon zorla bir kahkaha attı. "Dostum, sanki benim sürdüğüm gibi konuşuyorsun."

Dre kaşlarını çattı. "Sadece söylüyorum. Nereye kayboldun?"

"Hiçbir yerde, dostum, bu yüzden kızları bırak. Senden kaçmak için bir nedenim yok." *Annenin beni baştan çıkarmaya çalışması ve bunun birkaç gün boyunca aklımı başımdan alması dışında.*

Dre sessizce onu bir süre daha değerlendirdikten sonra başını salladı ve içkisinin bir kısmını yudumladı.

Garson gelip Brandon'ı ismiyle selamladığında ve siparişini aldığı anda Brandon çok rahatlamıştı: Sek bir viski ve patates pürelili antrikot biftek.

Dre garsona, "Bana bir şey yok," diyerek Brandon'ın şaşkın bakışlarını üzerine çekti.

"Neyin var senin?" diye sordu garson gider gitmez. "Beni arayıp öğle yemeği için aşağıda buluşalım diyorsun ama yemek yemiyorsun?"

"Aç değilim," diye mırıldandı Dre.

Brandon gözlerini kısarak masanın karşısındaki arkadaşını inceledi. Birden Dre'nin ona bir konuda tavsiye sormak istediğini hatırlayınca keskin bir suçluluk duygusuna kapıldı. Kendi sorunlarına -Tamia, Cynthia ve Renay Portis ile- o kadar dalmıştı ki en iyi arkadaşını soğukta bırakmıştı.

Kendini bencil bir pislik gibi hisseden Brandon yapabileceği tek şeyi yaptı: özür dilemek.

"Sana daha önce dönmediğim için özür dilerim, kardeşim. Son zamanlarda bir sürü şeyle uğraşıyordum, ama bu seni hayal kırıklığına uğratmak için bir bahane değil. Bunun için gerçekten üzgünüm ama artık buradayım. Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?"

Dre bir elini yüzünde gezdirdi ve derin bir nefes verdi. "Nasıl söyleyeceğimi bile bilmiyorum. Hâlâ şoktayım."

Brandon dikkatle öne doğru eğildiğini hissetti. "Neler oluyor dostum?"

"Fiona." Dre durakladı, gözle görülür bir şekilde yutkundu. "O hamile."

Brandon'ın çenesi düştü. "Şaka yapıyorsun."

Dre kaşlarını çatı. "Böyle bir konuda şaka yapacağımı mı sanıyorsun?" Brandon ona dik dik baktı. "Fiona'yı *hamile* mi bıraktın?" "Görünüşe göre öyle."

Brandon yavaşça koltuğa yaslandı ve şaşkınlık içinde başını salladı. "Nasıl öğrendin?"

"Tamia Pazartesi günü beni görmeye geldi." Dre'nin dudakları acımasızca büküldü. "Hafta sonuna kadar Fiona'yla temasa geçmezsem peşime düşmekle tehdit etti."

Tam o sırada garson göründü ve Brandon'ın içkisini getirdi.

Viskiyi bir dikişte mideye indirdi ve dikkatini Dre'ye vermeden önce bir tane daha ısmarladı. "Peki ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum dostum," diye mırıldandı Dre, titreyen elini başının üzerinden geçirerek. "Bu ihtiyacım olan *son* şey. Fiona ömür boyu hapis cezasıyla karşı karşıya olan psikopat bir katil. Onun deli kışından çocuk falan yapamam. Ve Leah bunu öğrenirse beni geri almasına imkân yok."

Brandon yüzünü buruşturdu. "Bu muhtemelen güvenli bir varsayım." Dre başını salladı. "Fiona o bebeği doğuramaz."

"Kürtaj yaptırmasını isteyecek misin?"

"Tabii ki evet." Dre endişeyle Brandon'a baktı. "Bunu yapabilir, değil mi? Mahkumlar kürtaj yaptırabiliyor, değil mi?"

"Yasal olarak evet. Ancak yargıç, Fiona'nın hamileliğini sonlandırma kararını verebilecek kadar akli dengesinin yerinde olup olmadığını belirlemek için bir değerlendirmeye tabi tutulmasını isteyebilir."

"Ne? Bebek *sahibi olacak* kadar akli dengesi yerinde değil!"

"Belki de değil," diye kabul etti Brandon acımasızca. "Ama Teksas'ta olduğumuzu unutmayın, orası bir kadını çocuk doğurmaya zorlayacak ama bir erkeği ölüm odasına gönderirken gözünü bile kırpmayacak yaşam yanlısı yargıçlarla dolu."

Dre şaşırmış görünüyordu. "Yani bana Fiona'nın bebeği doğurmak zorunda kalabileceğini mi söylüyorsunuz?"

"Bu mümkün."

"*Kahretsin!*" Dre elleriyle yüzünü kapattı ve inledi. "Bunun olduğuna inanamıyorum."

Brandon'ın ağzında acımasız bir gülümseme belirdi. "Görünüşe göre ikimiz de baba olacağız."

Dre acı acı homurdandı. "En azından bebeğinin annesi cinayete meyilli bir manyak değil."

En azından onunla evlenebilir ve normal bir hayat sürebilirsin."

Normallik abartılıyor, diye düşündü Brandon suratsızca.

İkinci kadeh viskisini yudumlarken kalabalık restorana göz gezdirdi. Chernoff, Dewitt & Strathmore'un üç kat altında bulunan bir yatırım şirketinde çalışan bir grup adamla barda oturan meslektaşlarından birini gördü. Addison Vassar eski puro kulübünde takılmaktan hoşlanan birkaç kadın avukattan biriydi ve bunun nedeni bir sır değildi. Her zaman taze et peşindeydi - Stogie'ninki gibi bir erkek mağarasından daha iyi bir avlanma alanı olabilir miydi?

Brandon dalgın dalgın Addison'ın yanında oturan adamın eğilip kulağına bir şeyler fısıldamasını izledi. Koyu renk saçlarını geriye attı ve güldü -Hıncırca, müstehcen bir kahkaha birkaç kişinin başını döndürdü.

Brandon'ın gözünü yakalayan Addison göz kırptı ve çapkınca gülümsedi.

Kısa bir süre başını salladıktan sonra dikkatini, kaderinden yakınıırken her geçen dakika daha da mutsuz görünen Dre'ye verdi.

"Bunun böyle olmaması gerekiyordu. Yani, bu tür şeyler Shavar'ın başına gelir, benim değil."

Dre'nin üvey kardeşi Shavar Portis, Brandon'ın sayamayacağı kadar çok bebek annesi olan bir bakım işçisiydi. Sadece birkaç aylıktı.

Dre'den daha küçüktü çünkü babaları aynı zamanda anneleriyle de birlikte olmuş, Renay'la evlendikten sonra bile bu ilişkiyi sürdürmüştü. Shavar kendi tohumunu yaymakta bir sakınca görmezken, Dre gayrimeşru çocuk doğurma döngüsünü kırmaya yemin etmişti.

Bu kadarı da fazla.

Dre, "Bu haberi anneme nasıl vereceğimi bilmiyorum," diye endişelendi. "Torun istiyor ama bu şekilde *değil*. Bu saçmalık yüzünden aklını kaçıracak."

Brandon son davranışlarına bakarak Renay Portis'in aklını *çoktan* yitirdiğine ikna olmuştu. Ama tabii ki bu düşüncesini kendine sakladı.

"Tek başıma bir çocuğu nasıl büyütebilirim ki?" Dre yüksek sesle merak etti. "Yoğun bir kariyerim var. Takımla birlikte sürekli yollardayım-"

Brandon alaycı bir ifadeyle, "Yaşayan ilk bekâr ebeveyn sen olmazdın," dedi.

işaret etti.

"Bunu biliyorum," diye tersledi Dre. "Ama baba olmayı böyle hayal etmemiştim."

Brandon sabrını kaybetti. "Bak dostum, çok fazla öfke, suçlama ve kendine acıma duyuyorum ve seni anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Ama işin özü şu ki, her şeyi berbat ettin. Sadece kız arkadaşını aldatmakla kalmadın, görünüşe göre Fiona ile korunmasız seks yaptın. Eğer risk almak istemiyorsan, o boku paketlemeliydin. Ama yapmadın, şimdi sonuçlarına katlanmak zorundasın."

Dre kaşlarını çattı. "Orada oturup kimseye güvenli seks konusunda ders vermediğini biliyorum."

"Siktir git buradan," diye alay etti Brandon. "En azından hamile kaldığım kadınla bir ilişkim vardı ve prezervatif takmadığım tek zaman o doğum kontrol hapı almaya başladıktan sonraydı. Ve son baktığımda, kardeşim, ben *kendi* işimi hallediyorum. Sana da erkek gibi davranmanı ve aynısını yapmanı öneririm."

Dre gözlerini masaya indirdi, suratı asık ve utanmış görünüyordu. Birkaç gergin an geçti.

"Sanırım bunu hak etmiştim," diye homurdandı Dre. "Sana karşı hiçbir zaman yumruklarımı çekmedim, o halde neden *çuvalladığımda* farklı muamele görmeyi bekleyeyim?"

"Nasıl yaptığımızı biliyorsun, dostum. Dobra dobra konuşuruz."

Dre yavaşça başını salladı ve sanki nerede olduğunu unutmuş gibi restoranın etrafına bakındı. Bir süre sonra teslimiyetçi bir nefes aldı ve

ellerini yüzünde ovuşturdu. "Fiona ile konuşmam, bu konuyu onunla birlikte çözmem gerekiyor."

"Bunu sen yap."

Dre yine başını salladı, aklında başka bir şey varmış gibi görünüyordu. Brandon bekledi.

"Sormak istiyordum. . . Cynthia son zamanlarda Leah ile konuştu mu? Arkadaş olduklarına göre Cynthia'nın Leah'ya neler olduğunu bileceğini düşündüm. Sana bir şey söyledi mi?"

Brandon, "Hayır, ama öyle olmasını da beklemezdim," diye itiraf etti. "Sen benim en iyi arkadaşımsın, bu yüzden Cynthia muhtemelen senin tarafını tutacağımı varsayıyor."

Dre homurdandı. "*Onun* bildiği çok az şey var." Konyağının kalanını da içtikten sonra garsona işaret etti. "Yiyecek bir şeyler alacağım."

"Güzel," diye karşılık verdi Brandon, "çünkü yemeğimin hiçbirini senin açgözlü siyah kızınla paylaşmayacağım."

İkisi de güldü.

Bölüm 18

Tamia

Tamia başını iki yana eğerek soyunma odasının aynasındaki yansımasını inceledi. Kıvrımlarını saran straplez kırmızı Versace bir elbise giymişti; elbisenin sırtı dalgalıydı ve derin bir yırtmacı vardı.

Yavaş bir dönüş yaparak kendini her açıdan inceledi.

Sert görüldüğünü biliyordu ama ikinci bir görüş almak istedi.

Küçük giyinme odasında ilerlerken Brandon'a göz attı. Brandon yakınlardaki bir sandalyeye uzanmış, sabırla onun elbiseyi denemeyi bitirmesini bekliyordu. Uzun parmaklarının, Venedik'e geldiklerinden beri çektiği fotoğraflar arasında gezinirken akıllı telefonunun üzerinde kaymasını izledi. Tarihi kiliselerin ve sarayların, nadide tabloların ve heykellerin, manzaralı köprülerin ve su yollarının, Büyük Kanal'da tembelce süzülen gondolların fotoğrafları.

Ve Tamia'nın güldüğü, kaygısızca daireler çizdiği ve ona öpücükler gönderdiği fotoğrafları.

Şimdi gülümsedi ve soyunma odasından çıkmadan önce bir süre daha onu izledi.

Başını kaldırdı. Ve tamamen hareketsiz kaldı.

Adam onu yavaşça aşağı yukarı süzerken teni ısındı, kara gözleri hayranlıkla parlıyordu.

"Eee?" diye mırıldandı, elbisesi kalçasına kadar sıyrılarak baştan çıkarıcı bir poz verdi. "Ne düşünüyorsun?"

Brandon sandalyeden kalktı. "Bence yemek yiyebilecek kadar iyi görünüyorsun," dedi. "Şu anda tek yapmak istediğim de bu."

"Brandon!" diye soludu, yüzü kızarmıştı.

Brandon Tamia'ya doğru yürürken İtalyan satıcı kadınlardan biri elinin arkasına bir sırıtış sakladı.

Kız kaçmak için döndüğünde, adam onu belinden yakaladı ve vücuduna doğru çekti. Adam kollarını ona doladığında ve kulağına fısıldadığında kadın ağırbaşlı bir şekilde gülümsedi, "Bu elbisenin içinde kesinlikle büyüleyici görünüyorsun, ama onu üzerinden sıyrıp içini dışını yalamak istiyorum."

Titredi, meme uçları uyarılmayla sertleşti. "Bunu burada yapamazsın."

"Kim demiş?"

Adamın sıcak dudakları kulağının arkasındaki hassas deriyi okşarken gözlerini kapattı. "Bizi bu dükkândan attırmaya çalışıyor olmalısın," diye nefes aldı.

"Bizi otele geri götürmek için bu gerekiyorsa, evet."

O sırtı zayıfça. "Biz yapamam git geri Henüz. Biz yapmadım alışverişi bitirdi."

"Daha sonra

bitirebiliriz." "Ama-"

Onu soyunma odasına doğru yönlendirmeye başlamıştı bile.

Kadını içeri kadar takip edip arkalarındaki perdeyi kapatırken kimse onu durdurmadı.

Onu kadife bankın üzerine indirip bacaklarının arasına diz çöktü, elbisesini ve külotunu itip dilini amına sokarken kimse araya girmede.

On beş dakika sonra ortaya çıktıklarında ve Brandon yirmi bin dolarlık elbisenin parasını ödemek için platin kartını çıkardığında, hiç kimse - kesinlikle hiç kimse - şikâyet etmedi.

"Alo? Dünya'dan Tamia'ya."

Hayal dünyasından kopan Tamia, Honey'e boş bir bakış attı. "Özür dilerim. Bir şey mi dedin?"

Honey güldü. "O elbiseyi denemeyi mi yoksa bütün gece ona bakmayı mı planladığınızı soruyordum."

Tamia elindeki kırmızı saten kılıfa baktı. "Bunu istemiyorum," diye mırıldanarak elbiseyi rafa geri koydu.

Honey merakla ona baktı. Altın rengi teni ve sırtından aşağıya doğru akan göz alıcı saç örgüsüyle genç ve şehvetli bir güzeldi. Lou film stüdyosunu satmak zorunda kaldığında yeraltı porno endüstrisinde yükselen bir yıldızdı ve şimdi onun en popüler eskortlarından biriydi ve saatlik ücreti bin dolardı.

"İyi misin?" diye sordu Tamia'ya.

Tamia gülümsemeye zorladı. "İyiyim.

Neden?"

Honey kaşlarını çatı. "O elbiseye bakarken gözlerinde uzaklara dalan bir bakış vardı."

Tamia omuz silkti. "Sadece bir şey düşünüyordum."

Honey bilerek, "Ya da birini," dedi.

Tamia onu duymamış gibi davranarak başka bir giysi rafının etrafında döndü, parmakları başka bir seçim yapmadan tasarımcı elbiselerinin üzerinde dolaştı.

İlk müşterisini bulmasını kutlamak için Honey'i öğleden sonra alışveriş yapmak üzere Galleria'da buluşmaya davet etmişti. Neiman Marcus'a girdiklerinde kolları poşetlerle doluydu ve bunun akşam yemeğine gitmeden önceki son durakları olacağına yemin etmişlerdi.

Honey, Tamia'yı takip etti. "Brandon'ı düşündüğünü biliyorum. Bütün gün aklımdaydı."

"Nereden biliyorsun?" Tamia mırıldandı.

"Kızım, lütfen. Louis Vuitton mağazasında o belalı mokasenlere nasıl hayran hayran baktığını görmediğimi mi sanıyorsun? Ve lütfen bana kendin için bir çift erkek ayakkabısı almayı düşündüğünü söyleme."

Tamia hiçbir şey söylemedi.

"Ben öyle düşünmüyorum." Honey sakızını patlattı. "O gün Brandon ve Cynthia'nın düğününü durdurmak için neden adliyeye gitmediğini hâlâ anlamıyorum. *Ben olsam* öyle yapardım, çünkü o güzel kardeşimin başka bir kadınla evlenmesine asla izin vermezdim."

"Onunla henüz evlenmedi," diye hatırlattı Tamia ekşi bir sesle Honey'e. "Peki ben sana Dwayne Wayne gibi mi görünüyorum?"

Honey kaşlarını çatı. "Dwyane Wade mi?"

"Hayır, *Farklı Bir Dünya*'daki Dwayne Wayne. Whitley'nin düğününü basarak onun evlenmesini engelledi - ah, boş ver," diye sözünü kesti Tamia öfkeyle. "Ne kadar genç olduğunu unutup duruyorum. Ya da bana yaşını söylemediğin için ne kadar genç *olduğundan şüphelendiğimi*."

Honey utanmadan sırıttı. "Konuyu değiştirme. Sen ve Brandon hakkında konuşuyorduk."

Tamia iç çekti. "Ben ve Brandon diye bir şey yok."

"Bu çok utanç verici. İkinizin birbirinize ait olduğunu herkes biliyor."

"Herkes değil. Görünüşe göre Brandon notu almamış."

"Oh, güven, anladı," diye onayladı Honey. "O kardeşimiz seni seviyor ve bunu duruşman sırasında fazlasıyla kanıtladı. Cidden Tamia. Kendisini aldatan kadını savunarak halkın önünde küçük düşmeyi göze alacak başka bir erkek tanımıyorum. Üzgünüm," diye ekledi Tamia yüzünü buruşturunca. "Seni incitmeye çalışmıyorum, boo. Sadece gerçekleri söylüyorum. Brandon seni temsil etmeye karar verdiğinde itibarını ve gururunu tehlikeye attı. Kendisinden nefret edenlerin ona korkak bir aptal diyeceğini biliyordu ama umurunda değildi. Onun için önemli olan tek şey seni hapisten uzak tutmaktı. Ne yazık ki senin için, o bir standup

Herkesin kahramanı olmak isteyen bir adam. Eğer Cynthia hamile olmasaydı ve babası valilik için yarışıyor olmasaydı, seninle birlikte olacağını biliyorsun. Sen onun hayatının aşkısın Tamia ve bunu hiçbir şey değiştiremez."

Honey'nin sözleri gözlerini yaşartırken Tamia sıkıca yutkundu.

Honey nazıkçe, "Seni böyle görmekten nefret ediyorum, Tamia," dedi. "Sen benim kızsımsın ve mutlu olmanı istiyorum."

Tamia gözlerini kuruladı. "Beni ne mutlu ederdi biliyor musun? Brandon hakkında konuşmayı bırakabilirsek. Gerçekten hayatıma devam etmeye çalışıyorum ama herkes aramızdaki yanlış giden şeyleri tekrarlayıp dururken bunu yapmak çok zor."

Honey yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. İşleri daha da kötüleştirdiğimi fark etmeliydim."

"Daha kötü değil. Sadece ... daha iyi değil." Tamia ilgisizce bir sıra pileli eteği elledi, sonra içini çekti. "Bu arada, Beau Chambers'ın seni sorduğunu söylemek istiyordum."

Honey canlandı. "Brandon'ın kardeşi mi?"

Tamia başını salladı. "Geçen gün onunla karşılaştığımda bana senin kim olduğunu sordu. O gece sağlık merkezinde Piskopos Yarbrough geldiğinde seni benimle birlikte gördüğünü hatırladı."

"Oh, evet," diye mırıldandı Honey.

"Sizinle tanışmak istiyor, bu yüzden bizi düzenledikleri bağış yemeğine davet etti."

"Gerçekten mi?"

"Evet." Tamia tereddüt etti. "Gitmek istemiyorum. Brandon da orada olacak ve onu tekrar görmeye dayanabilir miyim bilmiyorum. Ama kardeşiyle gerçekten tanışmak istiyorsan. seninle gelmeye hazırım."

Honey'nin ifadesi yumuşadı. "Bunu benim için yapar mısın?" Tamia başını salladı.

"Ziyafet ne zaman?"

"Gelecek Cuma. Noel'den iki gün önce." Honey kaşlarını çattı. "Lanet olsun."

"Sorun ne? Gidemiyor musun?"

"Hayır, kızım. Keyshawn o gün izinli."

Tamia, Honey'nin erkek arkadaşından söz edilince kaşlarını çattı. "Ona o akşam bir müşteriyle çıkacağını söyleyemez misin?"

Honey iç çekti. "Yapabilirim ama günü onunla geçireceğime söz verdim bile. Planları değiştirirsem üzülür."

"Ve Tanrı biliyor ya, *onun* deli kışını üzmek istemezsin," diye mırıldandı Tamia karanlık bir sesle.

"Hayır, istemiyorum. Kimseye benden ve Piskopos Yarbrough'dan bahsetmemesi için gerçekten barışı korumaya çalışıyorum."

"Biliyorum, ama bu sırrı kafanda tutmasına daha ne kadar izin vereceksin?"

Honey cevap vermedi. Tamia'nın arkasındaki bir şeye ya da birine dik dik bakarken gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı.

Onun düşmanca bakışlarının yönünü takip eden Tamia, yakınlarda duran Hispanik bir kadın gördü. Kadın bir yandan kaşmir kazakları vitrinin üzerinde katlıyor, bir yandan da gizlice Honey ve Tamia'yı izliyordu.

"Yardımcı olabilir miyim?" Honey yüksek sesle tükürdü.

Mağaza çalışanı irkilmiş görünüyordu. "Affedersiniz?"

Honey dudaklarını şapırdattı. "Son yirmi dakikadır bizi takip etmenizin özel bir nedeni var mı?"

Kadının yüzü kızardı. "Ben-ben-ben takip etmiyordum-"

Honey boynunu bükerek, "Sana bir şey söyleyeyim," diye sözünü kesti. "Burada kimse bir şey çalmaya çalışmıyor. Bu lanet dükkândan istediğimiz her şeyi alabilecek kadar çok para kazanıyoruz. Peki ya siz? Çalışan indirimiyle bile, muhtemelen asgari ücret çekinizle bir *bok* alamazsınız."

Küçümsenen kadının nefesi kesildi.

"Lanet olası bir suçlu gibi takip edilmekten hoşlanmıyorum," diye devam etti Honey, "bu yüzden müdürünü buraya çağırmadan önce geri çekilmeni öneririm."

Öfkeden kıpkırmızı kesilen kadın, katlamakta olduğu kazağı bıraktı ve aceleyle geri çekildi.

Tamia kıs kıs gülererek Honey'ye başını salladı. "Berbat durumdasın."

Honey dişlerini emdi. "O sürtük sinirlerimi bozuyordu. Ve o boktan şeyle kaygan bile değildi."

Tamia kıkırdadı, bu kadar alıngan ve çatışmacı birinin nasıl olup da herhangi bir erkeğin kum torbası olmasına izin verdiğini merak ediyordu.

Uzun saçlarını geriye atan Honey, mağazanın etrafına sıkılmış bir şekilde baktı. "Seni bilmem kızım ama benim gözüme çarpan bir şey yok."

"Benimki de öyle," diye itiraf etti Tamia.

"Güzel." Honey onun kolunu tuttu. "Hadi buradan siktir olup gidelim ve yiyecek bir şeyler alalım."

Bölüm 19

Brandon

O akşamın ilerleyen saatlerinde Brandon yeni davalarından biri için mahkeme belgelerini incelerken biri kapısını çaldı.

Addison'ın ofisinin kapısında dikildiğini görünce hiç şaşırmadan başını kaldırıp b a k t ı . "N'aber?"

"Benim de sana sormam gereken buydu," diye söylendi. "Bir dakikan var mı?" Brandon evrak işlerini bir kenara bırakarak, "Elbette," dedi. "Bir molaya ihtiyacım var.

Her neyse."

Addison gülümseyerek geniş odaya girdi. Parlak yeşil gözleri ve uzun dalgalı saçlarıyla çekici bir esmerdi. Brandon gibi o da otuzlu yaşlarının başındaydı ve beş-dokuz boyuyla ortalamadan daha uzundu. Gün içinde bir ara takım elbisesinin ceketini çıkarmış, kolsuz krem rengi bluzuyla göğüs dekoltesini ortaya çıkarmıştı.

Brandon onun masasının yanındaki deri koltuğa doğru ilerleyişini ve oturuşunu izledi. Bacak bacak üstüne atarken, eteği dolgun kalçalarını yukarı kaldırdı.

Brandon gözlerini onunkilere kaldırdığında, kadın ona boğucu bir gülümseme verdi. Sandalyesinde yavaşça arkasına yaslandı.

"Aklında ne var?"

Gözlerinde müstehcen bir parıltı vardı. "Gerçekten bilmek istiyor musun?" "Sadece işle ilgiliyse."

Gülümsemesi derinleşti. "Başka neyle ilgili olabilir ki?" Brandon sadece ona baktı.

Kıkırdadı. "Az önce Mitch ile görüştüm," diye açıkladı, firmanın dava departmanının yönetici ortağına atıfta bulunarak. "Bana yeni bir yöneticiye rapor vereceğimi söyledi. O kişinin siz olduğunu söylediğinde ne kadar şaşırdığımı hayal edin."

Brandon başıyla onayladı. Mitch'in kararı onu da şaşırtmıştı. Yeni ortakların daha az deneyimli avukatların amiri olması alışılmış bir durumdu. Ama Addison kıdemli bir avukattı ve Brandon'ın o yaz ortak olmak için geride bıraktığı pek çok avukattan biriydi.

Addison, "Alınma Brandon ama açıkçası bu hamleden ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum," diye itiraf etti. "Ya kapıdan çıkıp gideceğim ya

da

gelecek yaz ortak olarak seçilmek üzere hazırlanıyor."

Brandon'ın ağzı seğırdi. "Kapıdan çıkmak üzere değilsin." Gözleri parladı. "O zaman ortaklığa mı hazırlanıyorum?"

"Elbette öylesiniz. Ama ortaklık yolundaki diğer herkes de öyle. Bunu biliyorsun."

"Biliyorum." İç çekti. "Sadece bana biraz fikir verebileceğini umuyordum. Bilirsin, artık bir adam olmuşsundur."

Brandon kıkırdadı. "Mitch'in muhtemelen size açıkladığı gibi, departmanımız iş yüklerinin değiştirilmesini içeren bazı yeniden yapılanma süreçlerinden geçiyor. Bana atanan tek kişi sen değilsin."

"İnan bana Brandon, şikayet etmiyorum. Sen parlak bir avukatsın ve bu firmada bir rock yıldızısın. Senden çok şey öğrenebileceğimi biliyorum ve bunu sadece yalakalık olsun diye söylemiyorum."

"Aklımın ucundan bile geçmedi," dedi Brandon dalgın dalgın.

Addison başını ona doğru sallayarak güldü. "Buna alışmak kesinlikle biraz zaman alacak."

"Ne?"

"Yeni rollerimiz. Beş ay önce aynı terfi için yarışan akranlar, hatta rakiplerdik. Şimdi hızlıca ilerliyoruz ve sen benim patronumsun." Gülümsedi ve bir tutam saçını parmağının etrafında döndürdü. "Senin emrinde olmaya alışmam gerekecek."

Sözlerindeki cinsel imaları yanlış anlamak mümkün değildi.

Brandon doğrulup evraklarına uzandı. "Konuşmak istediğin başka bir şey var mıydı?"

"Aslında var." Addison'ın gözleri parlıyordu. "Sence ben çekici miyim?"

"Ne?"

Gülümsedi, onun irkilmiş ses tonuyla eğlendi. "Sence ben çekici miyim?"

Brandon kaşlarını çatı. "Bunu bana neden soruyorsun?"

"Çünkü cevabı bilmek istiyorum. Besbelli." "Benim ne düşündüğüm neden önemli?" Brandon karşı çıktı.

Omuz silkti. "Ben bir kadını. Siz bir erkeksiniz, hem de muhteşem bir erkek. Beni çekici bulup bulmadığınızı önemsemem çok doğal. Peki ya sen?"

Brandon abartılı bir sabırla içini çekti. "Evet Addison, bence çok çekicisin."

"Ama çıkılacak kadar çekici değil."

Ona şaşkın bir bakış attı. "Nereye varmaya çalışıyorsun? Biz iş arkadaşlarıyız."

"Sen ve Cynthia da öyle, ama bu ikinizi birlikte yatmaktan alıkoymadı. Ve şimdi nişanlısınız."

Brandon kaşlarını çatı. "İlişkimi tartışmayacağım."

Addison güldü. "Senden bunu istemiyorum. Sadece bana olan ilgisizliğinin birlikte çalışmamızla hiçbir ilgisi olmadığını belirtmeye çalışıyordum. Başka bir nedeni var." Doğrudan bir bakışla onu kıstırdı. "Beyaz kadınlarla çıkmıyorsun ve bunun nedenini bilmek istiyorum."

Brandon inledi. "Şu anda bu konuya girmesek olmaz mı?"

"Beni gücendirmek konusunda endişelenmene gerek yok," diye onu temin etmek için acele etti Addison. "Ben hassas bir tip değilim, bu yüzden bana ne söylersen söyle üstesinden gelebilirim. Sadece bilmek istiyorum."

"Neden?"

"Çünkü merak ediyorum. Bu şirketteki diğer kadınlar da öyle." Addison gülümsedi. "Dalga geç benimle. Lütfen."

Brandon teslim olmuş bir şekilde nefes aldı ve başını ona doğru salladı. "Kişisel bir şey değil. Sadece bazı kadınlardan etkilenmiyorum."

Addison, "Beyaz kadınları kastediyorsun," diye tercüme etti. Addison başını salladı.

"Peki neden?"

Brandon ona eğlenen bir bakış attı. "Öyle olmam gerektiğini söyleyen bir yasa mı var?" "Elbette yok. Sadece geçmişin göz önüne alındığında bu alışılmadık bir durum. Sen bir köyde büyüdün.

River Oaks ve ağırlıklı olarak beyazların gittiği özel okullar. Sonunda beyaz bir eşe sahip olması *gereken* türden bir siyah adamsın."

Kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Bu şartlar altında." Addison sırtı. "Peki olasılıklara nasıl meydan okudun?"

Brandon alaycı bir tavırla, "Bilmiyorum Addison," dedi. "Sadece kendim olarak bir şeye 'meydan okuduğumu' fark etmemiştim."

Addison topuklu ayakkabılarını çıkarıp koltukta daha rahat bir pozisyon aldı. "Hiç kendi ırkından olmayan biriyle çıktın mı?"

"Bir kere. Lisedeyken."

Addison ona bilerek baktı. "Kötü bir deneyim olmuş olmalı." "Pek sayılmaz. İyi biriydi. Sadece çok fazla ortak noktamız yoktu." "Yani bu kadar mı? *Bir* denemeden sonra dönmekten vaz mı geçtin?"

Brandon keçi sakalını sıvazlayarak kıkırdadı. "Vazgeçmedim. Sadece kendi ırkımdan kadınları tercih ettiğimi fark ettim."

Dre'nin lisesinden tanıştığı kızlarla ilgili güzel anıları vardı. Sinemaya, karnavallara, pikniklere, rap konserlerine, aklınıza ne gelirse, çift randevulara gitmişlerdi. Brandon'ın parası ve arabası vardı - ailesinin ona on altıncı yaş gününde aldığı tatlı siyah bir Jetta. Dre arka koltukta arkadaşına arkadaşlık ederken, tenderoni her zaman ön koltukta otururdu. Dördü Dre'nin beşiğinde takılır, müzik videoları izler ve kanepede öpüşürken, annesi işte çift vardiya çalışır, çatısının altında gerçekleşen tüm kiraz patlamalarından habersizdi.

Addison, Brandon'ın hayalini bölerek, "Görünüşe göre *birileri* hafıza şeridinde gezintinin tadını çıkarıyor," diye gözlemledi.

Çarpık bir şekilde sırttı.

"Size bir soru daha sormama izin verin."

Brandon içini çekti. "Bir tane daha. Sonra ikimiz de işimizin başına dönmeliyiz, tamam mı?"

"Evet, efendim." Addison sahte bir selam vererek onu kıkırdattı. "Sorunuzu sorun."

"Siyah kadınların nesini bu kadar çok seviyorsun?" Brandon ona bakakaldı. "*Ciddi misin sen?*" Addison gözlerini kırıştırdı. "Ne?"

"Bu nasıl bir soru böyle?"

"Ne demek istiyorsun? Kırıcı olmaya çalışmıyordum."

"Hayır mı?" Brandon meydan okudu. "Sen hiç beyaz bir adama ne *yaptığını* sorar mısın? beyaz kadınları seviyor mu?"

"Muhtemelen hayır."

"Çünkü cevabın açık olması gerektiğini düşünürsünüz."

"Hayır," diye karşı çıktı Addison savunmacı bir tavırla. "Sormazdım çünkü gerçekten umurumda değil. Siyah erkeklerle her zaman beyaz erkeklerden daha çok ilgilenmişimdir. Bütün bu konuşmayı seninle başlatmamın nedeni de bu. Senin bakış açını duymak aydınlatıcı oldu. İç karartıcı ama aydınlatıcı."

Brandon kısık gözlerle ona baktı.

Birkaç dakika sonra uysalca gülümsedi. "Eğer soruma cevap vermemeyi tercih ediyorsanız-"

"Hayır, ben cevaplarım." Ne kadar çabuk cevap verirse, onu o kadar çabuk yollayabilirdi. "Siyah kadınların nesini bu kadar çok seviyorum? Hmm, nereden başlasam? Tenlerinin güzel tonlarını seviyorum. Kıvrımlarını ve kalın saçlarını seviyorum."

ama zayıf olduklarında bile bir odaya nasıl gireceklerini ve oraya nasıl sahip olacaklarını biliyorlar. Güçlerini ve cesaretlerini seviyorum. Karmaşıklık katmanlarını seviyorum - gördüğünüz şey her zaman elde ettiğiniz şey değildir. İster sınıftan ister sokaklardan bilgi aktarıyor olsunlar, zekalarını seviyorum. Kendilerini Michelle Obama'nın gururu ve asaletiyle taşımalarını seviyorum, ancak doğru zaman geldiğinde nasıl aşağı inceklerini ve kirleneceklerini biliyorlar. Birlikte rahatlayıp *Good Times*'i izleyebilmeyi seviyorum ve esprileri açıklamak zorunda kalmıyorum çünkü kız kardeşim zaten benimle birlikte gülüyor. Ne kadar farklı olursak olalım, günün sonunda kimsenin beni ataları benimle aynı güneşin altında köle gibi çalışan bir kadından daha iyi anlayamayacağını bilmeyi seviyorum."

Brandon konuşmasını bitirdiğinde Addison'ın ağzı açık kalmıştı. Uzun bir sessizlik oldu.

"Vay canına," diye hayretle ona baktı. "Bu ... oldukça iyi bir övgü."

Brandon mahcup bir şekilde gülümsedi. "Ne diyebilirim ki? Kız kardeşler beni serbest bıraktırdı." "Şaka yapmıyorum." Addison gözle görülür bir şekilde yutkundu ve dudaklarını büzerek

Odanın etrafına bakarken rahatsızdı.

Brandon belli belirsiz eğleniyordu. "İyi misin?"

"Sanırım öyle." Onun bakışlarıyla karşılaştı, sonra pişmanlıkla içini çekti ve gülümsedi. "Tamia ile bu ofiste seks yaptığınızı duyduğum gecedan beri hiç bu kadar kıskanç olmamıştım."

Brandon hareketsiz kaldı. "Neden bahsediyorsun sen?"

Addison kıkırdarak elini deri koltukta gezdirdi. "Aptal numarası yapmana gerek yok Brandon. O gece burada gece yarısı yağını yakıyordum. Davalarımın biri hakkında senden tavsiye almak için geldim ama kapın kapalıydı. Daha kapıyı çalamadan, sevişme seslerini duydum." Hınzırca sırıttı. "Tamia'nın inleme ve daha fazlası için yalvarma şekli ... vibratörümün o gece çok iyi bir egzersiz yaptığını söyleyelim."

Brandon kaşlarını çatı.

"Selam bebeğim, ben geldim-" Cynthia kapıdan içeri girdi, Brandon'ın yalnız olmadığını görünce hemen geri çekildi. Gözleri koltukta uzanan Addison'ı tararken, yüzü öfkeli bir hoşnutsuzlukla gerildi.

"Bir şeyi mi bölüyorsunuz?"

Addison mırıldandı, "Aslında-"

"Hiç de değil," diye araya girdi Brandon usulca. "Addison sadece gidiyordu.

Öyle değil mi?"

Adamın sert bakışlarıyla karşılaştı, sonra dramatik bir şekilde içini çekti. "Eğer ısrar ediyorsan." "Israr ediyor," diye tükürdü Cynthia.

Addison ona sırtıttı, sonra bacaklarını kanepeden aşağı salladı ve ayakkabılarını almak için eğildi, kasıtlı olarak geniş göğüs dekoltesini gösterdi. Ayakkabılarını giymek için acele etmedi, kışkırtıcı bir şekilde önce bir ayağını sonra da diğerini giydi.

Cynthia ona ters ters bakarken Brandon'ın aklına Tamia'yı seks görüşmesi için ofisine davet ettiği gece geldi. Brandon geldiğinde onu ve Cynthia'yı masasının üzerinde toplanmış, şimdi hatırlayamadığı bir şeye gülerken bulmuştu. Son derece masum bir şeydi ama Tamia öyle görmemişti. Brandon'la hararetli bir tartışmaya girdikten sonra onu terk etmiş ve doğruca Dominic'in kollarına koşmuştu.

Brandon bu anıyı hatırlayınca kaşlarını çattı ve Addison'ın koltuktan kalkıp eteğini düzeltmesini ve saçlarını bir omzunun üzerinden atmasını izledi.

"Seninle sohbet etmek hoşuma gitti Brandon," diyerek ofisten çıktı. Kapıda duraklayarak gülümsedi ve ona göz kırptı. "Haftalık bire bir görüşmelerimizi dört gözle bekliyorum."

Cynthia Addison'ın arkasından kapıyı çarptı, sonra da suçlayıcı bir tavırla Brandon'a döndü. "Neden bahsediyor bu? Ne haftalık bire birleri?"

Brandon sakince evraklarını toplamaya başladı. "Artık onun amiri benim."

"NE? Ne zamandan beri?" "Bugünden beri."

"Ciddi olamazsın!" Cynthia patladı ve masasına doğru yürüdü. "Addison'ın sana rapor vermek gibi bir işi yok!"

"Aramayı Mitch yaptı, ben değil."

"Umurumda değil! Onu başka birine vermeniz gerekiyor!" Brandon kaşlarını çattı. Ona ne yapacağının söylenmesinden hoşlanmadığını biliyordu. "Dinle.

."

"Hayır, *sen* dinle," diye tısladı Cynthia, ellerini masanın üzerine koyup ona doğru eğilerek. "O şıfırtı yıllardır senin peşinde! Bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum, bu lanet şirketteki herkes biliyor! Onun amiri olmanın gerçekten akıllıca olduğunu mu düşünüyorsun? İlk fırsatta seni

baştan çıkarmaya çalışmayacağını mı sanıyorsun?"

Brandon iç çekti. "Hadi ama bebeğim. Addison'ı kontrol etmeyeceğimi biliyorsun."

"Seni kontrol ediyor!" "Bu onun sorunu, benim değil."

"*Uyan artık Brandon!*" Cynthia patladı. "Burada neler döndüğünü göremiyor musun? Muhtemelen seninle daha yakın çalışmak için bir bahanesi olsun diye görev değişikliğini isteyen Addison'dı. Onun tekliflerini reddettiğin anda, dönüp *seni* cinsel tacizle suçlayacak! İstedğin bu mu?"

Brandon kaşlarını çatı. "Tabii ki hayır."

"O zaman Mitch'e söyle o sürtüğü başka birine versin!"

Brandon ayağa kalktı. "Bunu yapmayacağım."

Cynthia, masanın etrafından dolaşıp ona doğru gelen adama dudak büktü. "Oh, neler olduğunu anlıyorum. Onun seni baştan çıkarmasını *istiyor* olmalısın. Onunla yatmak *istiyor* olmalısın-"

Brandon eğildi ve onu öptü. Öpmek zorundaydı. Onu susturmanın tek yolu buydu.

Anında onun karşısında eridi, kollarını onun boynuna doladı ve dudaklarını onunkilerin altında ayırdı. Adamın dili hafifçe onunkini okşarken, kadın titredi ve zevkle inledi.

Brandon yavaşça uzaklaşarak onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve mırıldandı, "Her şey için stres yapmayı bırakmalısın. Addison'ı isteseydim, ona uzun zaman önce sahip olabilirdim."

"Biliyorum, ama-"

"Ama ne? Benim tipim bile olmadığını biliyorsun, o zaman neden trip atıyorsun?" Cynthia dudak büktü. "Çünkü sürekli sana asılmasından nefret ediyorum.

Bu iğrenç ve saygısızca. Kanepenizde o şekilde yatmaya hakkı yoktu."

"Katılıyorum," diye itiraf etti Brandon. "Sen gelmeden önce ona, artık onun amiri olduğum için bazı sınırlar koymamız gerektiğini söyleyecektim. Bu konuşmayı onunla yarın yapacağım, tamam mı?"

Cynthia tam olarak yatışmamış bir şekilde başını salladı. "Yine de size rapor vermemesini tercih ederim."

"Biliyorum tatlım, ama bir şeyi anlamalısın. Bu yıl firmanın en iyi üreticilerinden biri olabilirim-"

Cynthia homurdandı. "Bu konuda 'olabilir' diye bir şey yok. Sen en iyi üreticilerden birisin, bu yüzden az önce iki milyon dolar aldın." Kadın

O sabah hesabına yatırılan yüklü ikramiye çekine atıfta bulunuyordu. Şirketin yıllık ikramiye havuzu, en çok fatura kesen ya da en büyük davaları kazanan ortakları ödüllendiriyordu. Brandon'ın o yıl büyük bir davayı başarıyla sonuçlandırması onu iki milyon dolar daha zengin yapmıştı.

Cynthia'ya gülümsedi. "En iyi yapımcı ya da değil, ben hâlâ yeni bir ortağım. Bu yüzden ağırlığımı ortaya koymadan ve başkalarına ne yapıp ne yapamayacağımı söylemeden önce aidatımı ödemem gerekiyor. Ve bununla yüzleşelim. Kıdemli bir ortağı denetlemek özgeçmişimde iyi görünüyor."

"Sanırım," diye isteksizce onayladı Cynthia.

"Mitch beni bir gün departmanı yönetmem için yetiştirdiğini söylüyor, bu yüzden daha fazla sorumluluk almamı istiyor. Üstesinden gelemeyeceğimi düşünmesi için ona herhangi bir sebep vermek istemiyorum. Anlıyor musun?"

Cynthia teslimiyet dolu bir iç geçirdi. "Evet, seni anlıyorum."

"Güzel." Brandon onun alınına bir öpücük kondurdu. "Toplantın nasıl geçti?" Kadın gülümsedi. "İyi geçti."

"Bunu duyduğuma sevindim. Eve dönerken bana anlatırsın." "Ama ayrı ayrı araba kullandık," diye hatırlattı ona.

"Bu gece arabayı burada bırak, eve birlikte gideriz."

"Gerçekten mi?" Cynthia'nın gözleri parladı. "Bu harika olur." "Harika. Git eşyalarını al ve benimle lobide buluş."

"Tamam!" Cynthia hayvanat bahçesine gezi sözü almış heyecanlı küçük bir kız gibi koşarak gitti.

Brandon birkaç dosyayı evrak çantasına attı, sandalyesinin arkasından takım elbisesinin ceketini aldı ve odadan çıktı.

Kapıya ulaştığında, bir dürtü onu duraklattı ve kanepeye dönüp bakmasına neden oldu.

Bir anda zihni Tamia'yla ayrıldıklarından beri ilk kez seviştikleri gecenin görüntüleriyle doldu. Birbirleri için çıldırmışlardı. Doyumsuz. Kanepede başlayıp odanın içinde dolaşmışlar, gece boyunca uzun uzun ve ateşli bir şekilde sevişmişlerdi.

Brandon sertçe yutkundu, evrak çantasının sapını sıkıca kavradı.

Tamia'yı unutmasının ne kadar süreceğini merak ediyordu.

Onu düşünmeyi bırakmadan, olabilecekler için hayıflanmayı bırakmadan önce ne kadar zaman geçecekti?

Aylar mı? Yıllar mı?

Ya onu hiç unutamadıysa?

Bu düşünceyle ayılan Brandon ışığı kapattı ve kapıdan çıktı.

Bölüm 20

Tamia

Honey ile alışveriş ve yemekle geçen günün sonunda Tamia asansörden indi ve koridordan geçerek dairesine doğru yürüdü.

Ön kapıya yaklaştığında, yerde duran düz beyaz bir zarfı fark etti.

Çantasını ve alışveriş poşetlerini dengede tutarak zarfı almak için eğildi.

Üzerinde herhangi bir işaret yoktu, bu yüzden yanlışlıkla kapısının önüne bırakılıp bırakılmadığını merak etti.

Kalçasıyla kapıyı çarparak kendini daireye bıraktı. Antredeki masaya doğru yürüdü, küçük lambayı yaktı, anahtarlarını sıg seramik kaseye bıraktı ve çantalarını yere koydu.

Zarfı ters çevirdiğinde mühürsüz olduğunu gördü. Merakla zarfı açtı ve içinden bir kâğıt parçası çıkardı.

Kâğıdı açtığında, omurgasından aşağı bir tedirginlik titredi ve sayfadaki sözcükleri okumadan önce ona bir anlık bir uyarı verdi.

HAYATINI KURTARDIM, KALTAK. BANA BORÇLUSUN.

Tamia'nın nefesi kesildi, kalbi boğazına kaçarken mektubu bıraktı.

Korkuyla etrafına bakındı, yarı yarıya gölgelerden bir davetsiz misafirin saldırmasını bekliyordu.

Kimse gelmeyince aceleyle ön kapıya gitti ve kapıyı çekip açarak koridorda bir aşağı bir yukarı baktı.

Boştu. Ve ürkütücü bir sessizlik.

Titreyerek daireye geri döndü, kapıyı kilitledi ve polisi aramak için telefonunu aldı.

İfadesini almak üzere kısa süre içinde iki memur geldi.

Biri kendini Memur Castillo olarak tanıtan tıknaz bir Hispanikti. Diğeri ise Memur Greene'di; düzgün saçları ve pürüzsüz kahverengi teniyle ortalama görünümlü bir kardeşimizdi.

Tamia onların isimlerini zar zor hatırlıyordu ve daha sonra bir sıralamada onları teşhis etmesi istenseydi, bunu yapamazdı. Çok sarsılmıştı, zihni sorularla dolup taşıyordu. Notu onun için kim bırakmış olabilirdi? Ve neden?

Dairesinde davetsiz misafir izi olup olmadığını kontrol ettikten sonra, polis memurları onu oturma odasına kadar takip etti ve onlar kanepede otururken kadın gergin bir şekilde koltuğun kenarına tünedi. Memur Greene küçük bir not defteri çıkarırken, kadın uyuşmuş bir halde açık mavi üniforma gömleğinin omzuna dikilmiş yamaya baktı. Yamada UZAY ŞEHİRİ, ABD yazıyor ve NASA'nın Houston'daki varlığını temsil etmek için bir küre etrafında uçuş yolları bulunuyordu.

Memur Greene Tamia'ya, "Bizi arayarak doğru olanı yaptın," diye güvence verdi. "İnsanların suçlarından beraat ettikten sonra tehdit almaları alışılmadık bir durum değil. Bu not, davanızı takip eden ve karara katılmayan biri tarafından bırakılmış olabilir."

Tamia sessizce başını salladı. Aynı düşünce onun da aklına gelmişti. Ancak not, gönderenle kişisel bir bağı olduğunu gösteriyordu. Ona bir şey borçlu olduğuna inanan biri.

Hayatını kurtardım....

Kim böyle bir iddiada bulunabilir ki?

"Bu not dışında," diye sordu Memur Castillo, "herhangi bir tehdit telefonu ya da e-postası aldınız mı?"

"Hayır," diye yanıtladı Tamia.

"Sizi takip eden ya da binanın etrafında dolaşan birini fark ettiniz mi?"

Başını iki yana salladı. "Resepsiyonla konuşmalısınız. Ziyaretçilerimiz olduğunda bizi aramaları gerekiyor. Ayrıca lobide ve her katta güvenlik kameraları var-"

Castillo başını sallıyordu. "Resepsiyon görevlisini çoktan sorguladık ve ona ziyaretçi kayıtlarını ve bugünkü güvenlik kayıtlarını incelememiz gerektiğini söyledik. Ne bulduğumuzu size bildireceğiz."

Tamia başını salladı.

Greene, "Nottaki ifadeler bana bu kişiyi tanıyor olabileceğinizi düşündürüyor," diyerek kendi düşüncelerini yineledi. "Aklına gelen biri var mı?"

Tamia tereddüt etti, kuru dudaklarını endişeyle nemlendirdi. Masum bir adamı töhmet altında bırakmak istemiyordu. Ama hayatı tehlikedeysse, her türlü olasılığı araştırmak zorundaydı.

"Benim davamdaki jüri üyelerinden biri," diye duraksayarak başladı. "Adı Lester McCray. Geçen ay onunla iki kez karşılaştım ve ikisinde de bana çıkma teklif etti. Onu geri çevirdim."

Castillo ve Greene spekülâtif bakışlar attılar.

"Reddedilmenizi nasıl karşıladı?" Greene not defterine bir şeyler karalayarak sordu. "Kızgın görünüyor muydu?"

"Hayır. Bence kızgın olmaktan çok hayal kırıklığına uğramıştı." Tamia durakladı. "Ama bana buralarda yaşadığını söyledi ve ben de yaşamadığını öğrendim."

Greene kaşlarını çattı. "Yani yalan mı söyledi?" Tamia başını salladı.

Memurlar bir kez daha bakışarak ne anlama geldiğini düşündüler.

"McCray seni suçsuz bulan jüride görev yaptığını göre," diye düşündü Greene, "karşılığında ona bir şey borçlu olduğunu düşünüyor olabilir."

Tamia rahatsız bir şekilde sandalyede kaydı. "Hemen bir sonuca varmak istemiyorum ama aklıma gelen tek kişi o."

Greene başını salladı ve not defterini kapattı. "Onunla konuşacağız, bakalım ne diyecek."

"Pekâlâ," diye mırıldandı Tamia.

Ona birkaç rutin soru daha sorduktan sonra memurlar ayrılmak üzere ayağa kalktı. "Aklınıza başka bir şey gelirse ya da başka tehditler alırsanız

Notlar, lütfen ikimizden birini aramaktan çekinmeyin." Castillo gömleğinin ön cebini sıvazladı. "Lanet olsun. Kartlarım bitmiş."

"Bende biraz var." Greene bir kart çıkardı ve Tamia'ya uzattı.

"Teşekkürler." Kadın adamın adına baktı ve dondu kaldı.

Keyshawn Greene.

Keyshawn . . . *Honey'nin erkek arkadaşı mı?*

Olamaz.

"Bir sorun mu var Bayan Luke?"

Tamia başını kaldırıp Memur Greene'in meraklı bakışlarıyla karşılaştı. Ensesindeki ince tüyler diken diken oldu.

Kaşlarını çattı. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim." Kartını sehpanın üzerine bıraktı, sonra onu ve ortağını ön kapıya kadar geçirdi. "Geldiğiniz için teşekkürler. Minnettarım."

Ayrılmadan önce "İrtibatta olacağız," diye söz verdiler.

Tamia kapıyı kilitlediği anda telefonu çaldı ve onu korkuttu.

Nabızı küt küt atarken fuayedeki masaya doğru yürüdü ve dikkatle telefonu açtı. Shanell'in numarasını gördüğünde bir rahatlama hissetti.

Titrek bir nefes vererek konuşma düğmesine bastı. "Selam."

"Selam kızım," diye neşeyle selamladı Shanell onu. "Neler oluyor?"

"Bilmek bile istemezsin," diye mırıldandı Tamia, oturma odasına dönerken titreyen parmaklarını saçlarında gezdirerek.

"Neden? Ne oldu?"

Tamia derin bir iç çekti. "Biri kapıma tehdit notu bırakmış." "*Ne!* Ne yazıyordu?"

Tamia mesajı iletirken tüyleri diken diken oldu. "Bu da ne demek oluyor şimdi?" Shanell merak etti.

Tamia başını salladı. "Keşke bilseydim."

"Lanet olsun." Shanell'in sesi endişeli geliyordu. "Polisi aradın mı?"

"Evet. Az önce gittiler." Tamia Memur Greene'in kartını aldı ve kaşlarını çatarak inceledi.

Shanell ona, "Çantanı toplayıp benim evimde kalmalısın," dedi. Tamia isteksizce gülümsedi. "Sağ ol kızım, ama seni zorlamak istemem. Ayrıca, "Ailen Noel için gelmiyor mu?"

"Salı gününe kadar gelmeyecekler. Ve sen dayatmıyorsun."

Tamia dairenin etrafına göz gezdirdi. Orada kendini güvende hissediyormuş gibi davranmanın bir anlamı yoktu. Güvende hissetmiyordu.

"Tamia," diye hırladı Shanell uyarırcasına. "Beni peşinden gelmeye zorlama." Tamia'nın daha fazla ikna edilmeye ihtiyacı yoktu. "Yola çıkıyorum."

Bölüm 21

Brandon

"Brandon! İşte buradasın, sevgilim." Gwen Chambers, Redeemed Life Ministries'in kalabalık lobisinde kararlı adımlarla ilerliyordu. Saçları zarif bir şekilde toplanmıştı ve özel dikim erik rengi etekli takım elbisesi ve ona uygun topuklu ayakkabılarıyla bir dizi inci takmıştı. İster tasarımcı giysileri ister yargıç cübbesi giymiş olsun, her zaman sofistike ve klas bir kadındı.

Brandon ona ve Cynthia'ya ulaştığında, "Merhaba anne," diye selamladı.

"Selam sana." Gwen onu sıcak bir şekilde kucakladı ve yanağından öptü, sonra

geri çekilip onlara bakmadan önce aynısını Cynthia'ya da yaptı. Koyu renk gözleri memnuniyet ve onayla parlıyordu. "İkiniz çok güzel bir çift oldunuz. Düğün gününüz için sabırsızlanıyorum."

Cynthia gülümsedi. "Böylece ikimiz de Bayan Chambers olduk."

"Üç demek istiyorsun," diye düzeltti Gwen, bir eliyle Brandon'ın gümüş kravatını kasıtlı olarak düzeltti.

Etrafına bakmadan önce ona kısa bir gülümseme verdi. "Katılım iyi." "İyi mi? Bu harika bir şey. Hepimiz çok memnunuz."

Hareketli lobi, önde gelen politikacılar, iş dünyası liderleri, toplum aktivistleri ve her inanç ve mezhepten din adamlarıyla doluydu. Muhabirler etrafta dolaşarak katılımcılarla röportaj yapıyor, fotoğraf çekiyor ve kendi televizyon kanallarına canlı yayın yapıyorlardı. Etkinlik bir dua kahvaltısı olarak lanse edilmişti, ancak herkes bunun Bernard Chambers'ın valilik kampanyasını tanıtmak için siyasi bir forumdan başka bir şey olmadığını biliyordu - bu yüzden açılış konuşmasını yapma onurunu aldı.

"Babam nerede?" Brandon kalabalığı tarayarak sordu.

"O ve Cynthia'nın ailesi Piskopos Jakes ile konuşuyorlar. Açılış duasını onun yapacağını biliyorsun. Her neyse, seni ve Cynthia'yı takip etmek için ayrıldım. Tanışmanızı istediğim birkaç kişi var."

Brandon alaycı bir ifadeyle, "Elbette biliyorsun," dedi.

"Oh, sus." Annesi gülerken şefkatle yanağını okşadı. "Zamanında geldiğin için teşekkür ederim. Biliyorum, ağabeyin ve kız kardeşinden

aynısını yap."

Brandon, Beau ve Brooke'un bu sosyal ve politik etkinliklerden ne kadar nefret ettiklerini bildiğinden, "Geldiklerine şükret," diye söylendi. Kendisi de bu tür şeylere pek bayılmazdı ama soyadınız Chambers olunca bunların da doğal olduğunu biliyordu.

Gwen Brandon'a, "Yarın akşam vali konağındaki tatil yemeğimizi unutma," diye hatırlattı. "Baban ve ben, senin ve Cynthia'nın bizimle birlikte Austin'e gelmenizi istiyoruz."

Brandon daha ağzını açmadan Cynthia, "Çok isteriz," diye atıldı.

Gwen memnuniyetle gülümsedi. "Hepimiz geceyi orada geçireceğiz ve Pazartesi günü döneceğiz."

Brandon başını salladı. "Cynthia ve ben Pazartesi günü çalışmak zorundayız."

"Hayır, yok. Baban bunu Mort'la çoktan halletti." Gwen, firmanın kurucu ortaklarından biri ve Bernard'ın uzun süredir arkadaşı olan Mort Chernoff'tan bahsediyordu.

Brandon kaşlarını çatarak annesine baktı. "Fark etmediysen söyleyeyim, ben okula gitmekten kurtulmak için evden not alması gereken bir çocuk değilim. Ben işi ve sorumlulukları olan yetişkin bir adamım-"

"Sevgilim, vali ve eşi geceyi malikanede geçirmemiz için ısrar ettiler. Misafirperverliklerini reddetmek kabalık olur. Ayrıca, bakın Kongre Üyesi Lee de orada." Gwen sıcak bir şekilde gülümsedi ve lobinin karşısında duran çekici siyah kadına el salladı. "Sheila'nın gelebilmesine çok sevindim. Siz ikiniz kaynaşırken ben de gidip ona merhaba diyeyim." Yanaklarını okşadı ve gitmeden önce gülümsedi.

Brandon onun gidişini izledi, gözleri kızgınlıkla kısılmıştı.

"Annen haklı," dedi Cynthia. "Valinin davetini geri çevirmek kabalık olur."

Brandon alaycı bir tavırla, "Sürpriz, sürpriz," diye mırıldandı. "Ne?"

Ona ters ters baktı. "Annemle anlaşılamadığınız bir konu var mı?" "Bu da ne demek şimdi?"

"Yani Gwen Chambers'la istediğin kadar bağ kurabilirsin ama evleneceğin ve her gece eve geleceğin kişi o değil, anlıyor musun?"

"Hayır," dedi Cynthia küstahça, "ne diyorsun sen?"

Brandon homurdandı. "Karmaşık bir şey değil tatlım, o yüzden bunu bir araya getirmene izin vereceğim. Oh, ve son kontrol ettiğimde, sen şirkette bir ortaksın ve

Ben bir ortağım. Pazartesi günü işe gideceğimizi söylersem, tahmin edin nereye gideriz?"

Cynthia ona sırtıttı. "Rütbe atlıyoruz, değil mi?"

"Evet." Özür dilemeden kaşlarını kaldırdı.

Nefesinin altından homurdandı, "Birileri gerçekten kendini kokluyor."

Brandon onun kışını kontrol altına aldığı için memnun bir şekilde gülümsedi. Annesiyle daha sonra ilgilenecekti.

Lobinin karşısından biri ona selam verdi, o da başını sallayarak ve gülümseyerek karşılık verdikten sonra Cynthia'ya, "Sosyalleşme zamanı," diye mırıldandı.

Yanında Cynthia olduğu halde kalabalığın içinde ilerleyerek el sıkıttı, sırt sıvazladı ve kendisini durduran herkesle ayaküstü sohbet etti. Michelle Obama'nın en iyi taklidini yapan Cynthia, büyüleyici bir şekilde gülümsedi, bayat esprilere güldü, tüm doğru soruları sordu ve doğru cevapları verdi.

Sonunda büyük ziyafet salonuna girdiler ve burada ebeveynleri, T. D. Jakes ve eşi ve diğer VIP katılımcılarla birlikte baş masaya oturdular.

İkram edilen kahvaltıda krep, Benedict usulü yumurta, Fransız tostı, omlet ve taze meyvelerden oluşan zengin bir seçki vardı. Cynthia neredeyse Brandon'ın kucağına oturmuş, ona bir çatal dolusu yemek yedirirken annesi de belli belirsiz zevkle onları izliyordu. Buna karşılık Joseph Yarbrough onları temkinli bir ifadeyle izliyor, Brandon'a kızını mihrapta terk ettiği için onu tamamen affetmediğini açıkça gösteriyordu.

Brandon eninde sonunda piskoposla arasını düzeltmek zorunda kalacağını biliyordu ama şu anda bu öncelikler listesinde üst sıralarda değildi. Akıllı başında kalmak öncelikliydi.

Ünlü bir hahamın açılış konuşması sırasında Brandon bakışlarını ziyafet salonunda dolaştırırken buldu. Erkek ve kız kardeşinin diğer ileri gelenlerle birlikte yakındaki bir masada oturduklarını gördü.

Beau ve Brooke'un yüz ifadelerini gören biri, onların saygıdeğer hahamın söyledikleriyle tamamen ilgilendiklerini düşünerek aldanabilirdi.

Ama Brandon daha iyi biliyordu. Bu mesafeden anlayamasa da, kardeşlerinin keten kaplı masanın altında birbirleriyle mesajlaştıklarını biliyordu.

Kendi telefonu titrediğinde elini cebine attı ve dikkat çekmeden çıkardı. Beau'dan gelen mesajı görünce şaşırmadı.

Konuşmak için oraya çıktığında bizi sıkma. Brandon cevap verirken sırıttı. Sadece dinle ve öğren, Oğlum.

Beau cevap yazmış. LOL.

Brandon gülümseyerek dikkatini tekrar hoparlöre verdi. Birkaç dakika sonra bir mesaj daha aldı.

Awww, sana ve karına bak. Zincirin boynunu sıkıldığını hissetmiyor musun?

Brandon kaşlarını çatı ve kardeşinin sözlerini düşündü.

Beau, Brandon'a yaklaşan düğünü hakkında takılma lüksüne sahipti çünkü onun yerinde olmak zorunda değildi. Beau asla ilk çocuk olmanın yükünü taşımayacaktı. Asla daha büyük bir iyilik için kendi ihtiyaçlarını ve arzularını asilce feda eden olgun, sorumlu, itaatkâr bir oğul olmak zorunda kalmayacaktı. Beau'nun geniş omuzları babalarının umutlarının, beklentilerinin ve hayallerinin tüm ağırlığını asla taşıyamayacaktı.

Telefonuna bakarken Brandon'ın aklından bu düşünceler geçiyordu, içinde öfke ve kızgınlık kabarıyordu.

Siktir git, diye cevap yazdı.

Beau'nun sert cevabını almasını izledi ve sırıttı, ardından mesajı Brooke'a göstermek için eğildi. Kadın kahkahasını bastırmak için bir elini ağzına götürdü.

Brandon başını salladı ve dikkatini telefona verirken onları görmezden geldi. Dokunmatik ekran aniden donduğunda Beau'nun iğrenç mesajlarını siliyordu.

Kaşlarını çatı.

Birkaç saniye sonra telefonu yeniden etkinleştirmek için düğmelere basmaya başladı.

Ve sonra aniden, hiçbir uyarı olmadan, Tamia ortaya çıktı.

Brandon sanki karnına yumruk yemiş gibi nefesini içine çekti.

O gece ofisinde çektiği bir fotoğraftı. Sandalyesine uzanmış, ayaklarını masaya dayamış, bacaklarını bileklerinden çaprazlamış, üzerinde seksi bir çift stiletto'dan başka bir şey yoktu.

Brandon ekrana bakarken sıkıca yutkundu, gözleri onun pürüzsüz karamel teninin her santimini, tatlı vücudunun her kıvrımını izliyordu. Onun boğucu güzelliğinde boğulduğunu hissetti... hipnotik bakışlarında... büyüleyici gülümsemesinde.

Tanrım, o gülümseme. . .

"Ne yapıyorsun?" Cynthia tısladı.

Brandon başını kaldırıp baktığında onu Tamia'nın çıplak resmine suçlayıcı bir ifadeyle bakarken buldu.

"Arıza," diye mırıldandı açıklama olarak.

Cynthia dudaklarını bükerek ona yan gözle baktı.

İsteksizce fotoğrafı kapattı, telefonu kapattı ve cebine geri koydu. Haham konuşmasını bitirdiğinde Brandon bardağını kaptı ve Johnnie Walker olmasını dileyerek mimozasının geri kalanını içti.

Çok geçmeden Piskopos Yarbrough kürsüye çıktı ve Bernard Chambers ile olan dostluğunu anlattı. Ardından kürsüye çıkıp kalabalığa hitap etme sırası Brandon'a geldi ve o da babasını açılış konuşmacısı olarak takdim etti.

Kürsüde durarak, kendisini yetiştiren adam hakkında tüm kalbiyle konuştu. Kendisinden mükemmellik talep eden ve onu en iyisi olmaya iten acımasız bir görev yöneticisini anlattı, çünkü dünyadaki tüm para bir siyah adamı ancak bir yere kadar götürebilirdi. Geceleri babasının çalışma odasına gizlice girdiğini ve kendisinden önce gelen ataları hakkında hikayeler dinlemek için kucığına tırmandığını sevgiyle anımsadı. Bernard'ı Oda mirasının koruyucusu, ailesinin dayanağı, sadık bir koca ve fedakâr bir baba olarak tanımladı. Vali yardımcısı olarak elde ettiği başarılarından bahsetti ve Bernard'ın Teksas halkını birleştirme ve onları eşi benzeri görülmemiş bir ekonomik refah çağına götürme vizyonundan tutkuyla söz etti.

Brandon konuşmasını not almadan yaptı çünkü kelimeler içinden dökülüyor, derin bir inanç kuyusundan fıskırıyordu.

Babasını takdim ettiğinde, seyirciler ayağa kalkmış alkışlıyor, annesi gözlerinden yaşlar akıtıyor ve Cynthia kulaktan kulağa gülümsüyordu. Beau ve Brooke bile gözle görülür şekilde duygulanmıştı.

Bernard yüzünde geniş bir gülümsemeyle Brandon'a doğru yürüdü, gözleri gurur ve hayranlıkla parlıyordu. Brandon'la birbirlerine sıkıca sarılırken Bernard kulağına fısıldadı: "Bütün bu heyecanın benim için olduğunu sanma. Sen doğuştan yeteneklisin evlat. Onları avucunun içine aldın."

Brandon sadece gülümsedi.

Ancak daha sonra babası kürsüye çıktı ve "Harika oğlum için bir alkışa daha ne dersiniz?" diye seslendi.

Alkışlar gök gürültüsünü andırıyordu. Neredeyse sağır edici.

Brandon gülümseyen yüzler denizine bakarken kendini biraz sersemlemiş hissetti.

Babası ona göz kırptı. *Sana söylemiştim*, diye mırıldandı. Brandon sahneden yeterince hızlı inemedi.

Bölüm 22

Tamia

Tamia misafir yatağının ayak ucunda oturmuş, bakışlarını Brandon'ın heyecan verici konuşmasını henüz bitirdiği televizyona dikmişti. Kalbi küt küt atıyordu ve bornozunun altında tüyleri diken diken olmuştu.

Brandon'ın ne kadar yetenekli bir hatip olduğunu her zaman biliyordu. Onun mahkemede, beraatini sağlayan da dahil olmak üzere, ustaca kapanış konuşmaları yapmasını izlemişti.

Geçen yıl ona, gecenin en iyi sunumunu yaptığı gösterişli bir baro etkinliğinde eşlik etmişti.

Onun kalabalığı büyüleyecek yetenekte olduğunu biliyordu.

Ama bu konuşma tamamen farklı bir düzeydeydi.

Bu, siyasi kariyerleri başlatan ve bir kişiyi ulusal sahneye fırlatan türden bir konuşmaydı.

Brandon her zaman babasının siyasi arzularını paylaşmadığı konusunda ısrar etmişti. Ancak bu sabahki performansından sonra, Tamia için onun büyük hukukun çok ötesinde bir liderlik kapasitesinde hizmet etmek için doğduğu çok açıktı.

Kamera podyumdan uzaklaşıp Brandon'ın masasına dönüşünü gösterirken onu izledi. Cynthia, kravatının rengiyle mükemmel uyum sağlayan ipek elbisesinin içinde onu bekliyordu. Brandon ona ulaştığında kollarını boynuna doladı ve dudaklarına yapıştı.

Tamia yeterince görmüştü.

Uzaktan kumandayı kaptığı gibi televizyonu kapattı, tam o sırada kapı hafifçe vuruldu.

"Tamia?" Shanell belli belirsiz seslendi.

"Uyanık mısın?" "Evet," diye mırıldandı.

Shanell yavaşça kapıyı açtı ve kafasını odaya soktu. Tamia'nın kasvetli yüz ifadesini ve elinde tuttuğu uzaktan kumandayı fark edince ikisini bir araya getirip iç geçirdi. "Konuşmayı gördün."

Tamia başını salladı.

"Vay be. Ben de kaçırdığını umuyordum." Shanell bir kez daha iç geçirdi. "Çok iyiydi, değil mi?"

"Öyleydi." Tamia'nın ağzında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Brandon'ın babasıyla her zaman karmaşık bir ilişkisi oldu ama onun hakkında söylediği her sözde ciddi olduğunu biliyorum."

"Kesinlikle söyleyebilirim. Eğer babası zaten benim oyumu almamış olsaydı, bu konuşma beni kesinlikle ikna ederdi." Shanell gülümseyerek kollarını göğsünde kavuşturdu ve kapı pervazına yaslandı. Saten bir bone, kocasının asker tişörtlerinden birini ve gri bir tayt giymişti.

"Ben de tam kahvaltı hazırlamak üzereydim. Bir isteğin var mı?"

"Hayır, kızım. Aç bile değilim." Tamia bacaklarını göğsüne doğru çekip çenesini dizlerine dayadı ve Shanell'le birlikte dün ayak işlerini halletmek ve son dakika Noel alışverişi yapmak için dışarı çıktıklarında yaptırdıkları Fransız pedikürünü dalgın dalgın inceledi.

"İyi uyudun mu?" Shanell sordu.

Tamia başını salladı. "İlk gece yaptığımdan daha iyi." Rahatsız edici notun düşünceleri onu uyanık ve gergin tutmuş, zihni sonsuz bir soru ve teori döngüsü içinde çalkalanmıştı.

Memur Greene dün onu aramış ve ortağıyla birlikte hâlâ binanın güvenlik kayıtlarını incelediklerini ama şu ana kadar ellerinde hiçbir ipucu olmadığını söylemişti. Lester McCray'i sorguladıktan sonra onu tekrar arayacağına söz vermişti.

Shanell, "Mark ve ben kahvaltıdan sonra Sam's Club'a gidiyoruz," diye duyurdu. "Bir şey ister misin?"

"Hayır, teşekkürler." Tamia tereddüt etti. "Aslında ben de eve dönmeyi düşünüyordum."

Shanell kaşlarını çatı. "Neden? Konaklama yerimle ilgili bir sorunun mu var?"

Tamia güldü. "Kes şunu. Evinde hiçbir sorun olmadığını biliyorsun. Yoksa Brandon'la çıkarken burada yaşıyormuş gibi yaptığımı unuttun mu?"

Shanell homurdandı. "Sanki hiç unutabilirmişim gibi. O her geldiğinde beni garaja park ettirip aile fotoğraflarını saklatıyordun. Bu çılgın maskaralığı bu kadar uzun süre devam ettirebilmemiz bir mucize. Her neyse, dışarıda bir deli sana tehdit notları gönderirken dairene dönmene gerek yok."

Tamia içini çekti. "Ama sana yük olmak istemediğimi söyledim. Ailen için hazırlanman gerekiyor."

"Kızım, lütfen. Barack ve Michelle'i ağırlıyormuşum gibi davranıyorsun. Sadece ailem. Buraya daha önce de geldiler; evde nasıl dolaşacaklarını ve neye ihtiyaçları olursa nasıl isteyeceklerini biliyorlar. Şimdi gitmekten bahsetmeyi bırak, üzerine bir şeyler giy ve gelip kahvaltı hazırlamama yardım et."

Shanell kapıyı arkasından kapatarak oradan ayrıldı.

Eğlenerek başını sallayan Tamia yataktan kalktı ve dişlerini fırçalamak için bitişikteki banyoya doğru yürüdü. Kapıya henüz ulaşmıştı ki komodinin üzerindeki telefonu çaldı.

Memur Greene ya da Castillo'dan gelecek yeni bir haber için endişelenerek telefona yetişmek üzere dönüp aceleyle odanın diğer ucuna koştu.

"Alo?" diye cevap verdi.

"Günaydın," dedi derin bir ses. "Umarım seni uyandırmamışımdır."

Nabız atmaya başladı.

Dominic.

"Hayır. Ben zaten uyanıktım." Tamia yatağa oturdu. "Ne oldu?"

"Davetimi tekrar gözden geçirme şansınız olup olmadığını öğrenmek istedim." "Ne daveti?"

"Hafta sonunu Ehrlich'lerin pansiyonunda geçirmek için. Hatırlıyor musun, diğer konukların burası hakkında gerçekte ne düşündüklerini öğrenmek için bir çift olarak gizlenmeyi önermiştim?"

"Hatırlıyorum," dedi Tamia kuru bir sesle. "Seni geri çevirdiğimi de hatırlıyorum." Dominic kıkırdadı. "Fikrini değiştirdiğini umuyordum. Bu yüzden

Buddy ve Grace. Bizim için bir süit bile tutuyorlar."

Tamia kahkahalarla güldü. "Öyle değil."

"Onlar da öyle. Önerimi beğendiler ve burayı kendiniz deneyimlemenizi gerçekten istiyorlar."

Tamia alt dudağını ısırды, tereddüt etti.

"Hadi ama Tamia," dedi Dominic usulca. "Resimleri gördün. Güzel odalar, doğal manzaralar. Spaya gidip masaj yaptırabilir ya da ısıtılmalı havuzda rahatlatıcı bir dalış yapabilirsin."

Tamia teklifin cazip olduğunu inkâr edemezdi. Ve hafta sonu için uzaklaşmak kafasındaki sorunları atmasına yardımcı olacaktı.

Ya da onları daha da kötüleştirir.

Bu düşünce karşısında kaşlarını çatı. "Eğer gitmeyi kabul edersem -ki bu büyük bir *ihtimal*- aynı yatağı paylaşamayız. Kanepede ya da yerde yatabilirsin, umurumda değil. Ama benimle yatmayacaksın, Dominic. Ciddiyim. O günler geride kaldı."

Sessizliğe gömüldü.

Tamia bekledi, gözleri kısılmıştı.

"Pekâlâ," diye kabul etti bariz bir isteksizlikle. "İstemiyorsan yatağı paylaşmak zorunda değiliz."

"İstemiyorum." Ses tonu kesindi.

"Nasıl isterseniz. Ehrlich'lere bizi beklemelerini söyleyeyim mi?"

Tamia tereddüt etti, gözlerini kapadı. Aklına Cynthia'nın konuşmasının ardından Brandon'ı öperken gururlu bir eş gibi görüldüğü görüntü geldi.

Brandon bir yerlere gidiyordu ve Cynthia da bu yolculukta ona eşlik edecek şanslı kadındı.

"Tamia?" Dominic sordu.

Derin bir nefes aldı ve yavaşça dışarı verdi. "Evet. Onlara geldiğimizi söyle."

"Harika." Dominic'in sesi memnun olmanın ötesindeydi. "Seni iki saat içinde alırım."

Tamia, Shanell'e nereye gittiğini söylemedi.

Arkadaşının bunu onaylamayacağını biliyordu ve lanet olası bir nutuk dinlemek istemiyordu. Bu yüzden kaçmadan önce Shanell ve Mark'ın evden çıkmasını bekledi ve Honey'ye kişisel bir acil durumda yardım etmesi gerektiğini açıklayan bir not bıraktı.

Apartmanın kapalı otoparkına girdiğinde Dominic kalaylı Rolls Royce Phantom'un direksiyonunda onu bekliyordu. Tamia, eski Honda Accord'unu beş yüz bin dolarlık kırbacın yanına park ederken kendini kesinlikle utangaç hissetti.

Arabasından indi ve Dominic'in Phantom'dan uzanıp ona doğru yürümesini izledi. Çikolata rengi deri bir bomber, haki pantolon ve Ralph Lauren botlar giymişti. Saçları pürüzsüz ve sıkıydı, keçi sakalı yeni yontulmuştu.

O kadar güzel ve seksi görünüyordu ki Tamia'nın ağzı sulandı. *Kahretsin, kahretsin, kahretsin!*

Dominic onun önünde durarak, "Merhaba," dedi. "Çekindiğinden korkuyordum."

Tamia sertçe yutkundu, birden kendini ilk randevusundaki bir bakire kadar gergin hissetti. "Özür dilerim. Bir arkadaşımın evindeydim."

"Yukarı çıkıp toparlanman gerekiyor mu?"

"Hayır. Ben hazırım."

Dominic gülümsedi, ağırlaşmış gözleri onun üzerinde geziniyordu. V yakalı bir kazağın üzerine kısa bir ceket, dar bir kot pantolon ve sivri burunlu süet botlar giymişti.

Dominic kızın vücudunu yavaşça inceleyip dudaklarını yaladığında, kızın meme uçları sertleşti.

Hiçbir şey değişmemişti. Onunla tanıştığı gün olduğu gibi bugün de onu tahrik ediyordu. Bunu daha da kötü yapan şey, adamın neyle çalıştığını biliyor olmasıydı. Dilinin şehvetli dokunuşlarıyla, aletinin derin darbeleriyle ona neler yapabileceğini biliyordu.

Onu tekrar kırbaçlatabileceğini biliyordu.

Güçlü ol, Tamia. Ne olursa olsun amını kilitle!

"Gitmeye hazır mısın?" Dominic mırıldandı.

Başını salladı ve arabasının bagajını açmak için arkasını döndü.

Dominic küçük valizini Phantom'un bagajına aktardı, sonra da onun için yolcu kapısını açtı.

Lüks aracın içine girmek vizon bir paltonun içine girmek gibiydi. Tamia görkemli deri koltuklara, çökmekte olan ahşap kaplamalara, art deco aydınlatmaya ve süslü navigasyon sistemine hayran kalmaktan kendini alamıyordu. Brandon'ın Maybach'ına her bindiğinde aynı merak duygusunu hissediyordu.

Dominic direksiyonun arkasına geçti ve ona tembel bir gülümseme gönderdi. "Bu bir ilk."

"Ne?"

"Daha önce hiç arabama binmedin."

Tamia başını yavaşça salladı. "Haklısın. Yapmadım."

Gizli buluşmaları için onunla her zaman çatı katında buluşurdu. Hiç randevuya çıkmamışlar ve toplum içinde nadiren birlikte görülmüşlerdi. St. Croix randevuları, karısı onları otel odasındaki duşta sevişirken yakalamadan önce bile tam bir felaket olmuştu.

Tamia yüzünü buruşturdu, hatırladıkça yüzü utançla kızarıyordu.

"Bu hafta sonu çok eğleneceğiz," dedi Dominic, sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi. "Aramızda bir sürü sorun olduğunu biliyorum ama bunları düşünmeni istemiyorum. Sadece rahatla ve keyfine bak."

Söylemesi yapmaktan kolay, diye düşündü Tamia, ona alaycı bir bakış göndererek. "Kimsenin bizi tanımaması için kılık değiştirmemiz gerekmiyor muydu?"

Başını salladı. "Her şeyi hallettim. Afro peruklar, saykodelik gözlükler ve takmam için sahte bir bıyık getirdim."

Tamia güldü. "Yapmadın!"

"Hayır, yapmadım." Dominic ona sırıttı. "Geçen gün restoranda kimse bizi tanımıyor gibiydi, ben de kimliğimizi gizleme şansımızın yüksek olduğunu düşündüm. Ama sözde nişanlı bir çift olduğumuz için-" Deri ceketinin içine uzandı ve siyah kadife bir kutu çıkardı.

Tamia kıpırdamadan, adamın platinden yapılmış pırlanta nişan yüzüğünü çıkarışını izledi. Yüzüğü havaya kaldırdığında, prenses kesim tektaş sabah güneşinin ışığında parıldadı.

Şaşkın bakışları yüzükten Dominic'in yüzüne kaydı. "Ne... nasıl . . ." Ne diyeceğini bilemediği için sözlerini yarıda kesti.

Dominic gülümsedi. "Bana elini ver."

"Neden?"

"Böylece bu yüzüğü parmağına takabilirim." "Ne? Neden?"

Ona eğlenen bir bakış attı. "Çünkü nişanlı olmamız gerekiyordu, unuttun mu?"

Tamia titrek bir nefes aldı, sonra isteksizce elini öne doğru uzattı. Dominic'in platin kordonu parmağına geçirmesini izlerken nabızı hızla atıyordu.

Memnuniyetle gülümsedi. "Güzel. Uyuyor."

Tamia başını iki yana salladı ve ona inanmaz gözlerle baktı. "Bir kuyumcuya girip elmas bir yüzük aldığına inanamıyorum."

Kıkırdadı. "Neyin aksine? Sakız makinesinden bir tane satın almak mı?"

"Cidden, Dominic. Bu yüzük on binlerce dolara mal olmuş olmalı-"

"Bunun bana bir şey ifade etmesi mi gerekiyor?" diye araya girerek kontağı çalıştırdı.

Tamia, Brandon'ın araba kullanımını hatırlatan bir ustalıkla Phantom'ı tek eliyle yönlendirerek park yerinden geri geri çıkmasını izledi.

"Paran olduğunun farkındayım-"

Dominic bir kahkaha attı. "Lanet olsun, kadın! Sen gerçek misin?"

"Ne?"

"Tiffany'den bir yüzük almakla bu kadar sorun yaşayan tanıdığım tek kadın sen olmalısın. Pırlantaların bir kızın en iyi arkadaşı olması gerekmiyor mu?"

Tamia utangaç bir şekilde gülümsedi. "Şey, evet, ama-"

"Ama hiçbir şey. Gerçekten tatlım, rahatlamam gerek. Lanet yüzüğün fiyatı hakkında endişelenmeyi bırak ve tadını çıkar. İyi görünüyorsun."

Crucian lehçesini duyunca gözlerini kırıştırdı. "Ne?"

"Yüzük. Sana çok yakışıyor." Ona göz kırptı. "Bana aynı fikirde olmadığını söyle."

Tamia böyle bir şey yapamazdı.

"Uh-huh." Dominic bilerek kıkırdadı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Tamia sırtıttı ve çiftliğe giden doksan dakikalık yolculuk için koltuğuna yerleşirken yeni mücevherine hayranlıkla baktı.

Şehir merkezinden ayrılıp I-59'a girdiklerinde, yanlış yöne gittiklerini fark etti.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Dominic'e.

"Önce bir yerde durmam gerek."

"Nerede?"

Kadının şüpheli ses tonuna kıkırdadı. "Sugar Land'deki bazı örnek evleri kontrol etmek istedim. Hafta sonundan önce bulabileceğim tek fırsat bu."

"Yeni bir ev aradığınızı bilmiyordum," dedi Tamia.

Dominic başını salladı. "Isabel öldüğünden beri çatı katında kalıyorum. Bizim evde yaşamaya geri dönemedim..." Sözünü yarıda kesti, ifadesi bulanıklaştı.

Tamia bakışlarını kucağına indirdi, kız kardeşinin karısını öldürdüğünü hatırlayınca suçluluk ve üzüntüyle doldu.

Aralarına ağır bir sessizlik girerken, gözlerini pencereden dışarı dikti.

"Dominic birkaç dakika sonra, "Her neyse," diye devam etti.

Piyasada neler var ve bir kadının görüşüne ihtiyacım var. Sakıncası yok, değil mi?"

Nasıl yapabildi?

"Hiç de değil," diye mırıldandı.

Dominic Sugar Land'e gitti ve kapılı bir girişten geçerek özel sahil köşklerinin bulunduğu seçkin bir alt bölüme girdi.

Onları ön ofisin kapısında karşılayan kadın gülümsüyordu. Onları Rolls marka bir arabada gördüğü için, doğal olarak bu lüks semtte bir ev satın almaya güçlerinin yeteceğini düşünmüştü.

Onlara kartvizitiyle birlikte parlak bir broşür uzattı ve neşeli bir şekilde konuşmaya başladı.

Müşteriler.

Dominic, Tamia'yı hızla ofisten çıkardı, ikisi de gülerek ilk model eve doğru ilerlediler.

Ön kapıdan içeri adım attıkları anda, Tamia'nın gözleri dolambaçlı bir merdivenin ve tavandan sarkan çarpıcı bir cam heykelin bulunduğu büyük fuayeyi görünce açıldı.

"Vay canına," diye nefes aldı.

Dominic başını salladı, gelişigüzel etrafına bakındı. "Güzelmış."

Tamia inanamayarak homurdandı. "Dalga mı geçiyorsun benimle? *Güzel mi?*" Adam ona sıırttı. "*Çok* güzel."

Güldü, düşüncesizce adamın elini tuttu ve onu gurme mutfağa doğru götürdü; burada pırıl pırıl parke zeminlere, mermer tezgahlara, ultramodern aletlere ve özel dolaplara hayranlıkla baktılar.

İkinci katta, çift avizeli, giysi atlarının rüyalarını süsleyen bir dolaba ve traverten mermer ve lüks bir spa duşuyla donatılmış devasa bir banyoya sahip devasa bir ana yatak odası süitine girdiler.

Dominic, Tamia heyecanına engel olamayıp her şeye ciyak ciyak bağırırken, hoşgörüyü gülümsedi. Bu malikâne sahip olmayı hayal ettiği her şeyin ötesindeydi ve oldukça büyük hayaller kurmuştu.

Dominic'le birlikte zengin bir şekilde döşenmiş bir odadan diğerine dolaşırken, böyle bir yere ev demenin, her sabah böyle bir lüksün kucağında uyanmanın nasıl bir şey olacağını hayal etmekten kendini alamıyordu.

Ve Dominic'i sessizce ona bakarken yakaladığında, kendini orada karı koca olarak birlikte yaşadıklarını hayal ederken buldu.

İşte o zaman gitme zamanının geldiğini anladı.

Dominic son yatak odasından onu takip ederek, "Ee," dedi, "ev hakkında ne düşünüyorsun?"

Tamia alaycı bir şekilde gülümsedi. "Sanırım ne düşündüğüm gayet açık. Ama bunun bir önemi yok. *Sen* ne düşünüyorsun?"

"Hoşuma gitti. Kesinlikle potansiyeli var."

Güldü. "Az bile söylemişsin!"

Merdivenin tepesine yaklaştıklarında Tamia aşağıdan gelen sesleri duydu. Ferforje trabzanın üzerinden bakınca eve başka bir çiftin girdiğini gördü.

Sıradan bir çift değil.

Brandon ve Cynthia.

Kalbi yerinden

fırlayacaktı.

Tökezlediğinde Dominic kolundan tutarak merdivenlerden yuvarlanmasını ve boynunu kırmasını engelledi.

Yüzü kızarmış, midesi çalkalanırken Brandon ve Cynthia'nın fuayede ilerleyişini izledi. Yanlarında başka bir adam vardı, muhtemelen emlakçıları. Adamın teni ceviz rengindeydi, kaşları kusursuzca yontulmuştu ve güzel saçları at kuyruğu şeklinde geriye doğru toplanmıştı. Kızılıcak rengi bir blazer ceket ve ince yün bir pantolon giymişti; Brandon ise Rocawear kazak, koyu renk kot pantolon ve siyah Timbs giymişti; at kuyruklu arkadaşının yanında sert erkekliği daha da belirginleşiyordu.

Cynthia ve emlakçı birlikte yürürken Brandon daha yavaş ilerledi. Zengin çevresinden etkilenmemiş görünüyordu -ki bu hiç de şaşırtıcı değildi. River Oaks'ta sekiz yatak odalı görkemli bir malikânede büyümüşü. Bu malikâne ne kadar etkileyici olursa olsun, sonunda ona miras kalacak olan çocukluk evinin eline su dökemezdi.

Cynthia, "Şu merdivene bakın! Kesinlikle-" Tamia ve Dominic'in sahanlığın tepesinde durduğunu görünce sözünü kesti.

Brandon onun şaşkın bakışlarının yönünü takip ederek başını kaldırdı ve dondu kaldı.

Tamia endişeyle adamın yüzündeki kasların soğuk bir öfke maskesine dönüşmesini izledi.

"Bu bir sürpriz değil mi?" Cynthia sevinçle haykırdı, sesi yüksek tavanda yankılanıyordu.

Dominic bir kolunu nazikçe beline doladığında Tamia karşı koymadı. Bacakları o kadar lastik gibiydi ki yardım almadan merdivenden inebileceğini sanmıyordu.

Hayatının en uzun inişiydi.

O ve Dominic nihayet birinci kata ulaştıklarında, Brandon Dominic'e zorlukla dizginlenmiş bir şiddetle baktı.

Gerginliğini hisseden Cynthia onun önüne geçti, o kadar ince bir hareketti ki muhtemelen bunu fark eden tek kişi Tamia'ydı.

"N'aber Brandon," diye alaycı bir sesle konuştu Dominic. "Bu sabah televizyonda konuşmanı izledim. Babanı gururlandırdın."

Brandon'ın dudakları hırıltıyla kıvrılırken, Cynthia usulca araya girerek elini Dominic'e doğru uzattı. "Merhaba. Daha önce tanıştığımızı sanmıyorum. Cynthia Yarbrough."

Dominic onun elini sıktı, ağzında tembel bir gülümseme belirdi. "Dominic Archer."

"Memnun oldum, Dominic."

Brandon'a sırtarak, "O zevk bana ait," diye mırıldandı.

Cynthia yanındaki diğer adama döndü. Gelişen dramı utanmaz bir hayranlıkla izliyordu, o kadar eğlenmiş görünüyordu ki Tamia onun bir sandalye çekip bir paket patlamış mısır çıkarmasını bekledi.

Cynthia onu, "Bu emlakçımız Marcellus Tremont," diye tanıttı. "Marcellus, bu Tamia Lu-"

"Onun kim olduğunu biliyorum." Adam Tamia'ya gülümsedi. "Arkadaşın Shanell bana senden bahsetti, eski evini satmayı düşündüğünü söyledi."

"Evet, doğru." Tamia gülümseyerek adamın elini sıkmak için uzandı. "Bu Tanıştığımıza memnun oldum-"

"Aman Tanrım!" Cynthia çığlık atarak Tamia'nın elini tuttu ve parmağındaki parıldayan elmasa baktı. "Bu *düşündüğüm* şey mi?"

Tamia'nın yüzünü sıcaklık kapladı. Sahte nişan yüzüğünü tamamen unutmuştu.

Gizlice elini çekmeye çalışırken, Cynthia elini daha sıkı kavradı ve heyecanla Brandon'a, "Bebeğim, şu kayaya bak. Buna inanabiliyor musun? *Nişanlandılar!*"

Brandon inanamayarak elmas yüzüğe baktı, sonra Tamia'ya baktı, gözleri acı ve ihanetle doluydu.

Başını iki yana salladı. "Brandon, bu-" Brandon dönüp evden çıkarken, ön kapıyı tavandan sarkan cam heykeli sallayacak kadar sert bir şekilde çarpınca sözünü kesti.

Bunu izleyen garip sessizlikte Marcellus kaşlarını kaldırarak Tamia'ya baktı.

Dominic'e baktı, o da sadece gülümsedi.

"Pekala," dedi Cynthia zoraki bir parlaklıkla, "sanırım bu bir sonraki model eve geçmemiz için bir işaret."

"Evet, bu iyi bir fikir olabilir," diye kabul etti Marcellus.

Kolunu Dominic'in koluna dolayan Cynthia, Tamia ve Dominic'e mide bulandırıcı derecede tatlı bir gülümseme verdi. "İkinizle karşılaşmak büyük bir zevkti. Her zaman birbiriniz için mükemmel olduğunuzu düşünmüşümdür. Bunu resmileştirdiğiniz için tebrikler."

Tamia dişlerini sıktı. "Biz-" Cynthia göz

kırptı. "Mutlu ev avları."

Marcellus'la birlikte ön kapıdan çıkarken Tamia'ya dönüp baktı ve "*Beni ara kızım!*" diye mırıldandı.

Bölüm 23

Tamia

"Bana daha ne kadar sessiz davranacaksın?"

Tamia pencereden dışarı, sığır ve atlarla dolu çayırlara bakıyordu. Dominic'in sorusunu duyunca başını çevirip ona bakarak alay etti. "Demek şimdi de sessizlikle ilgili bir sorunun var?"

Kaşlarını çattı. "Bu da ne demek şimdi?"

"Demek ki *sessiz* kalıp Brandon ve Cynthia'nın nişanlı olduğumuzu varsaymasına izin vermekte bir sakınca görmedin."

Dominic homurdandı. "Bunu varsaymaları nasıl benim suçum oluyor?"

"*Ciddi misin sen?*" Tamia elini onun yüzüne doğru salladı. "Bu lanet taşı parmağıma takan sensin!"

"Bu doğru olabilir," diye kabul etti Dominic, "ama onlara gerçekte ne olduğunu bildirmenin nasıl benim sorumluluğum olduğunu anlamıyorum. Kayıtları düzeltmek için eline megafon *aldığını* görmedim."

"Denedim-"

"Yeterince sert değil."

Tamia sinirlenerek kollarını isyan edercesine göğsünde kavuşturdu. "Mesele bu değil."

"Ne anlamı var ki?" Dominic meydan okudu. "Yani, nişanlı olduğumuzu düşünüp düşünmemeleri neden bu kadar önemli ki? *Onlar* nişanlı!"

"Bunu biliyorum," dedi Tamia sıkıca.

"Gerçekten mi? Çünkü Brandon'la ne zaman karşılaşsak, başkasıyla evlenen *o olduğu* halde özür dilemen gereken bir şey varmış gibi davranıyorsun."

Tamia başını salladı ve ön camdan dışarı baktı. "Anlamıyorsun."

"Hayır mı? O zaman neden anlamamı sağlamıyorsun?"

"Neden yapayım ki?" diye öfkeyle bağırdı. "Sen benim erkeğim değilsin, Dominic!"

Sana hiçbir açıklama borçlu değilim!"

"Senin de ona borcun yok," diye karşılık verdi Dominic. "O yüzden borçluymuşsun gibi davranmayı bırak."

"Yapamam!"

"Neden olmasın?"

"Çünkü onu incitmek istemiyorum, tamam mı? Başka biriyle nişanlı olabilir ama ben onu hâlâ seviyorum ve ona acı çektirmek beni öldürür. Ama bunu anlamamı beklemiyorum," dedi acı bir küçümsemeyle. "Sevdiğin birini korumak istemekle ilgili ilk lanet şeyi bilmiyorsun. Sevginin ne olduğunu bile bilmiyorsun."

Dominic'in yüzü sertleşti. "Belki de bilmiyorumdur." Ona sert bir bakış fırlattı. "Eğer görüldüğü gibiyse, o boku alabilirsin."

Tamia, sanki adam ağzına bir tokat atmış gibi geri çekildi.

Adam taş gibi bir sessizliğe gömülürken, kadın pencereden dışarı baktı ve hafta sonunu onunla geçirmeyi kabul etmesine neyin sebep olduğunu merak etti.

"Nisan'ın yirmi biri."

Tamia pencereden döndü, gözlerini onun yüzüne dikti. "Ne?" "Bu onların düğün tarihi. Yirmi birinci Nisan."

Tamia'nın kalbi burkuldu.

Dominic onun yaralı bakışlarıyla karşılaştı. "Sanırım bilmiyordun." Acıyla yutkundu ama cevap vermedi.

Dominic, "Dua kahvaltısından sonra onlarla röportaj yapıldı," diye detaylandırdı. "Muhabir onları nişanlandıkları için tebrik etti ve bir tarih belirleyip belirlemediklerini sordu. Belirlediler. Yirmi birinci Nisan." Tamia'ya sırtıttı. "Sanırım aşkın gerçekten her şeyi fethedip fethetmediğini öğrenmek için dört ayın *var*."

Tamia ona ters ters

baktı. O da kıkırdadı.

Öfke ve hayal kırıklığı içinde nişan yüzüğünü parmağından çıkardı ve kabaca bir bardak tutucusuna fırlattı.

Dominic, "Yerinde olsam bunu elimde tutardım," diye tavsiyede bulundu. "Bir süre için alacağın tek yüzük olabilir."

İşte oldu.

Tamia ona doğru uzandı ve yüzüne bir tokat attı. "Siktir git," diye tükürdü.

Çenesini ovuşturarak küstahça sırtıttı. "Umarım yaparsın, aşkım. Umarım yaparsın."

Ehrlich'lerin pansiyonu fotoğraflarda görüldüğünden çok daha güzeldi. İnişli çıkışlı tepeler ve göllerle çevrili çiftlik, yirmi

dönümlük yemyeşil peyzajlı arazide, etrafı saran verandalara sahip rustik kulübeler bulunuyordu.

Ehrlich'ler Tamia ve Dominic'i lobide bekliyordu; ahşap kirişli tavanlar ve rahat mobilyalar sıcak ve samimi bir hava yaratıyordu.

Tamia etkilenmişti ve bu Dominic'le birlikte vadinin panoramik manzarasını sunan özel bir balkonu olan lüks bir süite götürülmeden önceydi. Şöminede bir ateş parlıyordu ve şöminenin şöminesi saksıdaki Atatürk çiçeği ve buzlu çam kozalakları ve çobanpüskülü meyveleriyle dolu cam kaselerle süslenmişti.

"Vay canına," diye haykırdı Tamia, odanın içinde etrafına bakınırken. "Bu muhteşem, Grace."

Ev sahibesi memnuniyetle gülümsedi. "Teşekkür ederim Tamia. Sen ve Dominic'in gelebilmenize çok sevindim."

Tamia gülümsedi. "Bizi ağırladığınız için teşekkürler. Misafirperverliğiniz için minnettarız." Tamia'ya çok yakın duran Dominic, "Kesinlikle öyle," diye ekledi.

Grace onlara sıcak bir şekilde gülümsedi. "Her gün saat üçte lobide taze pişmiş kurabiye, eggnog ve sıcak elma şarabı ikram ediyoruz. Bu bize misafirlerimizle kaynaşma ve sorularını yanıtlama fırsatı veriyor. Siz ikiniz yerleştikten sonra bize katılabilirsiniz."

"Harika," dedi Tamia ve Dominic koro halinde.

"Yapacağız." "Harika. Görüşürüz o zaman."

Grace gider gitmez Tamia etrafa bakmak için özel banyoya girdi. Çift lavabonun, spa duşunun ve jakuzinin envanterini çıkararak başıyla onayladı. Buraya kadar iyiydi.

Odaya döndüğünde Dominic'i büyük boy yataкта otururken buldu.

Gözleri kısıldı. "Fazla rahatlama," diye uyardı. "Orada uyumayacaksın, unuttun mu?"

Sırıttı. "Hadi aşkım," diye kandırdı, bir elini görkemli kalın yorganın üzerinde gezdirerek. "Bu yatağın ne kadar güzel ve büyük olduğunu görüyor musun? İkimiz için de fazlasıyla yer var."

"Hiç sanmıyorum." Tamia oturma alanını işaret etti. "Şu kanepeler gerçekten hoş ve rahat görünüyor ve her yerinde senin adın yazıyor."

Dominic dirseklerinin üzerine yaslanarak, "Onu bilemem," diye söylendi. "Bu yatak benim adıma gayet iyi telaffuz ediyor gibi görünüyor."

"O zaman işitme duyumu kontrol ettirmen gerek," diye karşılık verdi Tamia.

Dominic gülererek yataktan kalktı. Dominic'in odanın diğer ucuna geçip panjurlu kapıları açmasını ve sonra dışarı çıkmasını izledi

balkona.

Onu takip etti.

Manzarayı hayranlıkla seyrederken Dominic hayretler içinde, "Burası zincirlerin dışında bir yer. Neden daha popüler olmadığını anlayamıyorum."

"Kesinlikle gizli bir mücevher," diye kabul etti Tamia. "'Gizli' kısmı için bir şeyler yapmamız gerekecek."

Dominic ona eğlenen bir bakış fırlattı. "Bu hafta sonu rahatlayıp eğlenebilecek misin? Yoksa gizli bir otel eleştirmeni gibi her şeyi inceleyip kusur mu arayacaksın?"

"Kusur arıyor olmayacağım." Tamia durakladı. "Şey... Mobilyalarda toz olup olmadığını kontrol etmek için bir çift beyaz eldiven getirdim."

Dominic ona bakakaldı, şaka yaptığını anladı ve kahkahayı patlattı.

Tamia sırtıttı, yumuşak bir esinti yüzünü yıkarken kollarını tırabzana dayadı. Muhteşem bir kış öğleden sonrasıydı, Aralık ayı için ılıktı.

Dominic gülümseyerek onu izledi. "Benimle tekrar konuştuğuna sevindim. Buraya kadar olan yolculuk hayatımın en uzun yolculuğuydu."

"Güzel," diye karşılık verdi Tamia. "Böyle bir pislik olduğun için hak ettiğini buldun."

"Biliyorum." Sesi yumuşadı. "Sana söylediğim şeyler için özür dilerim. Bir noktaya değinmeye çalışıyordum ama bunu pek iyi yapamadım."

"Hayır. Yapmadın."

Dominic yüzünü buruşturdu. "Duygularını incittiğim için özür dilerim. Beni affedebilir misin?"

Tamia sessizce ona baktı, gözleri şüpheyile kısılmıştı. "Buna alışık değilim."

"Ne?"

"Benden özür dilemeni istiyorum. Bu 'yeni bir sayfa açma' konusunda gerçekten ciddisin, değil mi?"

Gülümsedi. "Ben çok ciddiym. Daha iyi bir adam olmak istiyorum Tamia. Dokuz ay önce tanıştığından daha iyi biri."

Uzun bir süre onun bakışlarını üzerinde tuttu, sonra küçük bir gülümsemeye gözlerini kaçırıldı. "Özrün kabul edildi."

"Teşekkür ederim." Ona daha da yaklaştı. "Bana kızgın olmandan hoşlanmıyorum."

Tamia gözlerini devirerek, "Ah, lütfen," diye alay etti.

"Bu doğru," diye ısrar etti Dominic. "Sana karşı hep bir şeyler hissettiğimi biliyorsun."

"Mystique'e karşı bir şeyler hissediyordun," diye düzeltti Tamia.

"Hâlâ öyle," diye itiraf etti, şakacı bir şekilde omzunu onunkine çarparak. "Ama Tamia da hiç fena değil. Hatta bence o çok özel biri. Eğer o *benim* kadınıym olsaydı, gitmesine asla izin vermezdim."

Tamia ona bakmak için başını çevirdi. O da ona baktı.

Uzun bir sessizlikten sonra Tamia bilinçli bir şekilde geri çekildi ve gülümsedi.

"Haydi, *Dexter*," dedi, ona seçtiği takma adla seslenerek, "gidip kaynaşacak birkaç misafir bulalım."

Gülümsedi. "Nasıl istersen, *Zoe*."

Lobiye indiler ve sonraki iki saati birbirleri için deli olan bir adam ve kadın rolünü oynayarak geçirdiler. Birlikte oturup bir fincan sıcak baharatlı elma şarabını paylaşıırken, ocakta sıcacık bir ateş çıtırdadı ve yükselen bir Noel ağacının ışıkları parıldadı. Biri San Antonio'dan, diğeri Killeen'den iki beyaz çift de onlara katıldı.

Sıcak ve arkadaş canlısıydılar ve Tamia ya da Dominic'i tanımıyor gibi göründükleri için kendini rahatlamış ve onların arkadaşlığından keyif alırken buldu. Onlara tipik tanışma sorularını sordu ve B and B'de ne kadar harika zaman geçirdiklerini ifade ettiklerinde memnun oldu.

Sorular kendisine ve Dominic'e yöneltildiğinde, Tamia konuşmanın çoğunu Dominic'in yapmasına izin verdi. Dominic'in "nişanlılıkları" ile ilgili ayrıntıları süsleyerek anlatması ve ne kadar başarılı bir yalancı olduğunu hatırlatan bir rahatlıkla doğaçlama yapması onu gizliden gizliye hayrete düşürdü.

Ama onun aynı zamanda komik ve dayanılmaz derecede çekici olduğunu da inkâr edemezdi. Kanepede onun yanında otururken, omuzlarına dolanan kolunun ağır sıcaklığına ya da kendininkine bastırıldığı kaslı kalçasının sıcaklığına aldırmadı. Adamın dalgın dalgın saçlarıyla oynamasına, parmaklarını ensesindeki ince katların arasından geçirmesine aldırmadı. Ve ona elma şarabı fincanını uzattığında ve ağzının olduğu yerden yudumlamasını izlediğinde, bu iyi hissettirdi.

Olmamalıydı.

Ama Tanrı yardımcısı olsun, öyle oldu.

Bölüm 24

Brandon

Brandon çalışma odasının yalnız karanlığında oturuyordu.

Öğleden sonra eve döndüğünden beri üzerini değiştirmedeği için kot pantolonunun üzerine bir eşofman altı giymişti. Ayaklarını masanın üzerine uzatmış, Timbs'ini boş bir Crown Royal şişesinin yanına koymuştu.

Gözleri kapalı, başı arkaya eğik, sessizce Küba purosunu tütürüyor, düşünüyor ve derin düşüncelere dalıyordu.

Tamia ve Dominic.

Nişanlandılar.

Bu imkansızdı.

Akıl almaz.

Yine de oradaydılar, birlikte model evleri geziyorlardı. Ve işte *oradaydı*, başka bir adamın yüzüğünü takıyordu.

Brandon'ın ona vermesi gereken yüzük.

Acı dolu düşünceleri kapının aniden çalınmasıyla bölündü. "Brandon?"

Cynthia endişeyle seslendi. "Geldiğimizden beri oradaydın.

Eve. Her şey yolunda mı?"

Brandon kafasını yavaşça salladı, soruya şaşırmıştı. Sevddiği kadın, onu hak etmeyen değersiz bir orospu çocuğuyla evlenirken nasıl her şey yolunda olabilirdi?

"Brandon?" Cynthia kapı kolunu denedi. "Bebeğim, kapı kilitli."

Brandon gözlerini açmadan, "Biliyorum," diye mırıldandı. "Onu kilitleyen bendim."

Cynthia nefes nefese kaldı. "Peki, orada daha ne kadar kalmayı planlıyorsun? Saat neredeyse yedi oldu. Bebeğiniz ve ben acıktık. Akşam yemeği için dışarı çıkabilir miyiz ya da bir şeyler alabilir miyiz?"

Brandon purosundan tembelce bir nefes çekti ve havaya bir duman bulutu üfledi.

"Brandon?"

Başını yavaşça salladı. "Şimdi olmaz, Cynthia."

"Ama-"

"Şimdi olmaz dedim."

Onun nefesinin altında mırıldandığını duydu. Sonra döndü ve çıplak ayaklarını yere vurarak uzaklaştı.

Birkaç saniye sonra tekrar düşündü ve geri geldi.

"Sadece bugün kendini aptal yerine koyduğunu bilmeni istiyorum," diye kapıya doğru öfkelenildi. "Evden öyle hışımlla çıkıp gittiğinde ikimizi *de* aptal yerine koydun."

Brandon gözlerini açtı ve ağzındaki puroyu yavaşça çıkardı.

"Hayatına devam ediyor, Brandon-"

"O kapıdan uzak dur, Cynthia," diye alçak sesle uyardı.

"Az önce ne dediğimi duydun mu? Hayatına devam ediyor! Bu yüzden onu unutmalsın. Duydun mu beni? Yapman gereken-"

"O KAPIDAN UZAK DUR!"

Cynthia koridorda tepinmeden önce çaresiz bir hayal kırıklığı iniltisi çıkardı. Bu sefer geri dönmedi.

Ama sözleri Brandon'la alay etmekten geri kalmadı ve onun kaynayan öfkesini körükledi. Çünkü onun haklı olduğunu biliyordu.

Tamia'yı unutması gerekiyordu.

Ama yapamazdı.

Ve onun başka bir adamla evlenmesine de izin veremezdi. İzin vermezdi.

Brandon gözlerini tavana dikmiş, purosunu dişlerinin arasında sıkarken duman etrafını sarmıştı.

Saplantı hakkında her şeyi biliyordu. Neler yapabileceğini, nasıl yok edebileceğini görmüştü. İşi gereği pek çok tutku suçuyla karşılaşmıştı; sıradan, yasalara saygılı insanlar tarafından işlenen, akıl sağlığının sınırına gelip kendini kaybeden şiddet suçları.

Bir kurban olacağını hiç düşünmemişti. Bir kadının kölesi olacağını hiç düşünmemişti.

Ama vardı.

Gözlerine bak Brandon. . . . Artık kim ya da ne olduğunu bile bilmiyorum.... Sen ele geçirilmişsin....

Ele geçirilmiş . . . ele geçirilmiş . . .

Brandon bacaklarını masadan aşağı salladı ve üst çekmeceyi açarak tek bir anahtar aldı ve bunu alt çekmecenin kilidini açmak için kullandı. İçeri uzandı, parmakları dokuz milimetrelik bir Glock'un kabzasına dolandı.

Silahlı yavaşça çıkardı ve masasının üzerine koydu. Sonra orada oturdu ve eline almadan önce uzun bir süre ona baktı.

Büyük büyükbabası ve adaşı Everett Chambers, Brandon ve Beau'ya avlanmayı ve ölümcül isabetle ateş etmeyi öğreten hevesli bir doğa adamıydı. Çocukluğunda çıktığı av gezilerinde Brandon ve kardeşine, kölelikten kurtulduktan sonra ödül avcısı olan uzak bir atasının hikâyelerini anlatmıştı. Nişancılığı ve cesareti efsaneleşmişti.

Brandon, Büyükbaba Everett'in malikanesinin arazisini kaplayan çam ormanlarında saatlerce yürüdüğünü hatırlıyordu. Sık çalılıkların arasında çömelip tüfeğinin dürbününden baktığını hatırlıyordu.

. . . ormanda dolaşan masum geyiklere nişan almıştı. Nefesini tuttuğunu, tetiği çekmek için mükemmel anı beklediğini hatırlıyordu.

On bir yaşında ilk avını yaptığında, Büyükbaba Everett onu gururla sırtından alkışlamış ve mükemmel nişancılığından dolayı tebrik etmişti. Ama çiftlik evine döndüklerinde Brandon herkese avıyla övünmeye başlayınca, büyük büyükbabası onu omuzlarından tutup gözlerinin içine bakmış ve kim olduğunu ve ne olacağını unutmamasını tembihlemişti. Odalar doktorlar, avukatlar, yargıçlar ve sanayinin öncüleriydi. Onlar beynin kas gücünden üstün olduğunu anlayan entelektüellerdi.

Büyükbaba Everett ona *hayat kurtardığımızı* söylemişti. *Hayatları korur ve zenginleştiririz.*

Hayatları sona erdirmekten asla zevk almamalıyız.

Brandon elindeki Glock'a baktı. Avucundaki metalin rahatlatıcı ağırlığının tadını çıkardı, başparmağının tetiği neredeyse sevgiyle okşamasına izin verdi.

Yasaklama emrini ihlal edip Tamia'nın peşine düştükten sonra Dominic'in arabasına gizlice yerleştirdiği GPS cihazını düşündü. Brandon çok öfkelenmişti. Daha da kötüsü, Dominic'in Tamia'ya istediği zaman ulaşabileceğini bildiği için kendini güçsüz hissetmişti. Takip cihazını Tamia'nın güvenliğini sağlamak için yerleştirmişti ama son birkaç haftanın karmaşası içinde bunu tamamen unutmuştu.

Ama şimdi hatırladı.

Ve eğer Dominic ve Tamia bu gece birlikteyse, isterse onları bulabileceğini fark etti.

Purosundan uzun bir nefes çekti, Glock'unu düşünürken gözleri kısıldı. Sürgüyü geri çekip namluda mermi olup olmadığını kontrol etti.

Telefonu masada çaldığında, dolu tabancayı sakince yere bıraktı, sonra uzanıp telefonu aldı.

"Brandon?" Babasıydı. "Nasılsın oğlum? Ev arama işi nasıl gitti? Sen ve Cynthia beğendiğiniz bir şey buldunuz mu?"

"Pek sayılmaz," diye mırıldandı Brandon.

"Merak etme. Başaracaksın." Babası heyecanla söze girdi. "Dinle, sana neler olduğunu anlatmak istedim. Bu sabah çok popülerdin Brandon. Herkes senin konuşmandan bahsediyor, gerçekten *herkes*."

"Hmm." Brandon sigarasından bir nefes çekti, zehirli dumanı ciğerlerine çekti ve yavaşça nefes vermeden önce kan dolaşımına karışmasına izin verdi.

Bernard, "Bütün gün Kongre Siyahlar Grubu üyeleriyle telefonda konuştum," diye devam etti. "D.C.'deki bir sonraki toplantılarına katılmanızı istiyorlar. Tüm seyahat ve otel masraflarınızı karşılayacaklarını söylediler. Tek yapmanız gereken oraya gitmek. Barack da sen şehirdeyken seni görmek için programında yer ayıracağına söz verdi. Senin Demokrat Parti'nin geleceğı olabileceğini düşünüyor, evlat. Başından beri sana söylediğim bu değıl miydi?"

"Umm-hmm." Brandon mükemmel bir duman halkası üfledi ve tavana doğru kıvrılmasını izledi.

Babası kıkırdadı. "Farklı bir adam olsaydım, dua kahvaltısında parıltımı çaldığın için üzülebilirdim. Açılış konuşmacısının, kendisini takdim eden kişi tarafından gölgede bırakılmaması gerekir. Ama seninle gurur duyuyorum evlat. Hem de çok gurur duyuyorum. Annen de öyle. Eve dönerken onu ağlarken ve Tanrı'ya şükrederken görmeliydin. Görülmeye değır bir manzaraydı. Ve bütün gün arkadaşlarından telefonlar aldı."

Brandon gözlerini kapadı ve zihni o öğleden sonraya geri dönerken babasının sesini duymazdan geldi.

Başını kaldırıp Tamia ve Dominic'in merdivenin tepesinde durduklarını gördüğünde nasıl afalladığını hatırlıyordu. Dominic sahiplenici bir tavırla kolunu Tamia'ya doladığında Brandon'ın tek yapabildiğı o basamakları çıkıp o orospu çocuğunu lime lime etmemek olmuştu.

Ama en kötü kısmı bu bile değıldi. En kötüsü Tamia'nın parmağındaki nişan yüzüğünü gördüğü andı. O anda binlerce kez ölmüşü.

". . seçildiğimde seni başsavcı olarak atama planım hakkında," babasının sesi karanlık düşüncelerine nüfuz etti. "Ama sanırım

planlarımızı ve önceliklerimizi değiştirmeliyiz. Seni Senato adaylığın için hazırlamaya başlamanın zamanı geldi-"

"Seni sonra ararım baba," diye araya girdi

Brandon. "Bekle, ama ben-"

Brandon telefonu kapatıp masasına bıraktı, sonra da sigarasını kül tablasında ezerek söndürdü.

Tamia ve Dominic'in görüntüleri zihninde fırtına öncesi toplanan kara bulutlar gibi dolaşıyordu. Görüntüleri engellemek için gözlerini kapattı ama bu sadece kafasının içinde savaşılan sesleri güçlendirdi.

Belki de onu gerçekten seviyordur. Buna inanmak çok mu zor? Önemli değil! Eğer ben ona sahip olamazsam, o da olamaz.

Ama istediğin her kadına sahip olabilirsin! Neden birine kafayı takıyorsun? Çünkü o benim istediğim TEK kadın!

Bu kadar basitti. Bu kadar kesin ve kuru.

Brandon çenesini sıkarak Glock'u kaptı ve sandalyeden fırladı.

Oda döndü ve yumruk sarhoşu bir boksör gibi ayaklarının üzerinde sallandı. Gözlerini sıkarak baş dönmesinin geçmesini bekledi.

Dengesini yeniden sağladığında, silahı kot pantolonunun kemerine soktu ve kararlı bir şekilde odadan çıktı.

Bölüm 25

Tamia

O akşam Tamia ve Dominic, manzaralı bir tepenin yamacına sıkışmış küçük ve şirin bir restoranda yemek yediler. Balzamik balla sızlanmış kuzu eti ve menüdeki en pahalı şarapla tamamlanan ıstakoz dolması sipariş ettiler.

Tamia yemek boyunca Dominic'e o öğleden sonra anlattığı hikâyeler hakkında takıldı. "Geçen yıl Houston Rodeo'sunda tanışmıştık, sen de ödüllü öküzünü canlı hayvan gösterisinde sergiliyordun."

"Aynen öyle." Dominic'in gözleri mum ışığında eğlenceyle dans ediyordu. "Bunda bu kadar çılgınca olan ne? Bir kardeşin sığır çiftçisi olamayacağını mı söylüyorsun?"

Tamia sırtıttı. "Elbette yapabilirler. Ama sen St. Croix'lısın, çiftlik sahibi olmak hakkında ne biliyorsun?"

"Yankee'leri benim Yankee olduğuma inandırmaya yetecek kadar," dedi Crucian lehçesine kayarak.

Tamia parmağını kadehinin kenarında gezdirerek gülümsedi. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Ne yapıyorsun, sevgilim?"

Midesi titriyordu. *Tanrım, çok seksi!*

"Aksanını nasıl böyle kapatıp açabiliyorsun? Bu öğleden sonra yeni arkadaşlarımızla konuşurken tamamen kayboldu."

Dominic gülümsedi. "Yıllardır çekiyorum. Pratik yapmak mükemmelleştirir." Ona göz kırptı. "Sana öğretmemi ister misin?"

"Crucian mı?"

"Evet."

Gülümsedi. "Bilmiyorum. Bana öğretebileceğini sanmıyorum. Her zaman lehçeyi öğrenmek için adalarda büyüme gerektiğini duymuşumdur. Ayrıca," diye alaycı bir şekilde ekledi, "halkınızın arasına girip yanlış bir şey söylemek ve poz yapan bir muddascunt olarak adlandırılmak istemiyorum."

"*Muddascunt mı?*" Dominic başını geriye attı ve kahkahalarla kükredi.

Tamia sırtıttı. "Gördün mü? Şimdiden benimle dalga geçmeye başladın."

"Hayır, değilim," diye ısrar etti, gözlerindeki neşe yaşlarını silerken. "Sadece bu kelimeyi bilmene şaşırdım. Şaşırdım ve etkilendim. Ama bunu toplum içinde kullanmamalıydın, aşkım. Kadınlara yakışmaz."

"Oh, şimdi de dil polisi mi oldun?" Tamia alaycı bir tavırla meydan okudu. "Hayır," diye karşılık verdi. "Ben sadece bu güzelliği daha iyi kullanabileceğimizi düşünüyorum. senin ağzın."

Açıkça cinsel içerikli bu söz meme uçlarının sertleşmesine neden oldu. Bunu önemsememeye çalışarak kadehini kaldırdı ve şarabından uzun bir yudum aldı.

Dominic onu izledi, gözleri hınzır bir eğlenceyle parlıyordu.

Konuyu değiştirmeye karar verdi. "Ee, Dominic-"

"Nico."

"Ne?"

Gülümsedi. "Ben de Nico diyorum. Memlekette herkes bana böyle seslenir.

Sen de yapabilirsin."

"Nico," diye mırıldandı Tamia deneysel olarak. Bir lakabının olmasının onu bir şekilde insanlaştırdığını, daha az şeytani ve daha normal gösterdiğini düşünüyordu. Ama ona Nico demeye başlamayacaktı. Bu çok kişisel olurdu.

Hafta sonunu birlikte geçirmek de öyle.

"Ne söyleyecektin?" Dominic ona sordu. Kadın ona boş gözlerle baktı.

"Az önce sözünü kestiğimde," diye sordu. "Ah."

Kadın dudaklarını büzdü. "Hatırlamıyorum."

Dominic başını salladı, sonra kadehini ağzına götürdü ve içti.

Kadın onu izledi, sessizce değerlendirdi.

Bardağını masaya indirerek ona meraklı bir gülümseme verdi. "Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Sadece

düşünüyordum." "Ne hakkında?"

"Bu gece ne kadar farklı

görünüyorsun." "Ne açıdan?"

Tamia gülümsedi. "Öncelikle, bu kadar çekici olabileceğinizi bilmiyordum."

Gözleri mizahla parlıyordu. "Benim hakkımda bilmediğin çok şey var."

"Bundan hiç şüphem yok," dedi alaycı bir ifadeyle. "Daha önce birlikteyken konuşmak ve birbirimizi tanımak için fazla zaman harcamadık."

"Hayır, yapmadık," diye mırıldandı Dominic. "Sahip olduğum pek çok pişmanlıktan biri de bu."

Masanın karşısında birbirlerine baktılar.

Birkaç dakika geçti.

"Size bir soru sorabilir miyim?" Tamia sessizce girişimde bulundu. Dominic başını salladı.

"Karını neden aldattın?"

Yüz ifadesi karardı. Kadının bakışlarını bir süre daha tuttu, sonra başını salladı ve pencereden dışarı bakmak için döndü. "Tam bir oyunbozan."

"Özür dilerim." Ama Tamia üzgün değildi, gerçekten değildi. Dominic seks için ona şantaj yapmaya karar verdiği anda onu evliliğinin içine çekmişti. Onun ne düşündüğünü bilmeye hakkı vardı.

Derin, ağır bir nefes verdi ve öne doğru oturdu, geniş omuzları bardağının üzerinde kamburlaştı. "Isabel'e davranış şeklimden gurur duymuyorum. Seninle tanışmadan çok önce sarsıntılı bir evliliğimiz vardı."

"Biliyorum," diye hatırlattı Tamia ona. "Isabel bana neredeyse ilk günden beri sadakatsiz olduğunu söyledi."

Dominic yüzünü buruşturdu. "Karmaşık bir durum."

Tamia kaşlarını kaldırdı. "Nasıl yani? Evlilik yeminini anlamadın mı? 'Diğer herkesten vazgeçmek' ile ilgili kısmı anlamakta güçlük mü çektin?"

"Yeminimi gayet iyi anladım."

"Kanıtlar aksini gösteriyor."

Tamia'ya dik dik baktı, çenesi sıkıca kenetlenmişti. Birkaç dakika sonra sandalyesinde arkasına yaslandı ve tekrar pencereden dışarı baktı.

Bekledi.

"Isabel'le evli olmak kolay değildi," diye söze başladı. "St. Croix'daki en eski ve en zengin ailelerden birine mensuptu ve bunu unutmama asla izin vermediler." Tamia'nın bakışlarıyla karşılaştı. "Ben paranın içinden gelmedim. Frederiksted'in en fakir bölgesinde büyüdüm ve ailemle büyükbabam ve büyükbabam işçiydi. Isabel'le tanıştığımda bir petrol rafinerisinde çalışıyordum. Ekstra para kazanmak için adanın etrafında turistleri gezdirmeye işi buldum. Her zaman adalı bir aygır tarafından becerilmek isteyen bir sürü azgın kadın olurdu ve hizmetlerim için cömertçe bahşiş verirdiler. Bir öğleden sonra bahşişler rafineriden aldığım bir haftalık ücretten daha fazla olabiliyordu."

"Ah," diye mırıldandı Tamia, yavaşça başını sallayarak. "Demek böyle fahişe oldun."

Dominic ona çarpık bir sırtış fırlattı. "Playa'dan nefret etme"

"Benden nefret etmeyin. Güven." Üniversiteye gidebilmek için porno çekmiş biri olarak Tamia, bazen amaçların araçları haklı çıkardığını herkesten iyi biliyordu.

"Her neyse," diye devam etti Dominic, "Isabel gibi bir şeker servetinin varisi olan biriyle birlikte olmamam gerekiyordu. Yollarımızın asla kesişmemesi gerekiyordu. Ama bir gece şehir dışındaki kız kendini maceraperest hissediyordu, bu yüzden arkadaşlarıyla birlikte Frederiksted'in benim tarafındaki kulübe gitmek için rayları geçmeye karar verdi. Dans pistinde tanıştık ve gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu."

Tamia şarabını yudumlarken Dominic'in anlattığı hikâyenin tanıdıklığından etkilendi. "İkiniz için işler ne zaman kötüye gitti? Evlenmeden önce mi, sonra mı?"

"Daha önce." Dudakları acıyla büküldü. "Ailesi benimle evlenmesini istemedi. Onun için yeterince iyi olmadığını düşünüyorlardı. O da öyle düşünmüyordu."

"Senin öyle olduğunu düşünmüş olmalı," diye karşı çıktı Tamia, "yoksa seninle birlikte olmak için ailesinin isteklerine karşı gelmezdi."

Dominic sırttı. "Benimle evlenmek için kendine göre nedenleri vardı." Tamia başını salladı. "Seni seviyordu."

Dominic açıkça, "Benim sevişme şeklime bayılıyordu," dedi.

Bunda şaşılacak bir şey yok, diye düşündü Tamia. Adam çarşafının arasında bir canavardı.

"Isabel'in seninle evlenmesinin tek nedeninin bu olmadığını biliyorum, Dominic. Onunla tanıştım. Seni ne kadar çok sevdiğini söyleyebilirim."

Yüzünü bir alaycılık gölgesi kararttı. "Belki de öyleydi. Belki de ben onun hayatının aşkıydım. Bunu söylemek zordu çünkü ne zaman arkamı dönsem ailesinin servetini yüzüme vuruyor ve onsuz bir bok olamayacağımı söylüyordu." Şarabının kalanını içti ve boş bardağı sert bir *vuruşla* masaya bıraktı.

"Yani, evet, onu aldattım," diye sözlerini tamamladı acımasızca. "Birçok kez aldattım ve bundan gurur duymuyorum. Ama bir erkek evinde sürekli reddedildiğini hissediyorsa, eninde sonunda başka bir yerde kabul görmeye çalışacaktır."

Tamia onun sözlerini sessizce özümsemişti, onları besleyen acı ve öfkeyi hissetti. Adamın hikâyesi onu çok etkilemişti çünkü Brandon'la birlikteyken o da aynı reddedilme duygusunu yaşamıştı. Brandon'la birlikteyken o da aynı reddedilmişlik duygusunu yaşamıştı.

Teksas'ın en güçlü ailelerinden birinde doğmuştu. Brandon'ın sevgisini ve kabulünü umutsuzca arzuladığı için utanç verici geçmişini silmek için aşırı çaba sarf etmişti. Yine de onu memnun etmek ve mükemmel bir eş olmak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, Brandon'ın onu ailesiyle tanıştırmaması dokuz ayını almıştı.

Geçtiğimiz yıl boyunca, Brandon kendisini bu kadar yetersiz hissetmesine neden olmasaydı Dominic'le ilişkiye girip girmeyeceğini sık sık merak etmişti.

Asla bilemezdi.

"Görünüşe göre düşündüğünden çok daha fazla ortak noktamız var," diye mırıldandı Dominic, Tamia'nın düşüncelerini bölerek.

Onun sessiz bakışlarıyla karşılaştı. "Öyle görünüyor. Düşünebiliyor musunuz?"

Kısa bir süre gülümsedi, sonra platin saatine baktı. "Hadi tatlı sipariş edelim de çiftliğe geri dönelim. Masajına geç kalmanı istemiyorum."

Tamia yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Bunu benim için planladığın için teşekkür ederim. Çok tatlı ve düşünceli bir davranıştı."

Dominic ona göz kırptı. "Bana teşekkür etmene gerek yok, hayatım. Sana rahatlatıcı bir hafta sonu sözü vermiştim, işte bunu alacaksın."

Tamia zevkle ısındı.

Her zaman Brandon Chambers'ın onu mutlu edebilecek tek erkek olduğuna inanmıştı.

Ama belki de gözlerini yeni bir yarışmacıya açmanın zamanı gelmişti.

. . . geleceğini hiç tahmin etmediği bir şey.

Bölüm 26

Tamia

Bir saat sonra Tamia yüzüstü uzanmış, masörü sırtındaki kasları ustalıkla yoğururken gözleri hülyalı bir sükûnetle kapanmıştı.

Uzun kahverengi saçları ve mavi gözleri olan çekici beyaz bir adamdı. Tamia titrek mumlarla ışıldayan tedavi odasına götürüldüğünde kendisini Seth olarak tanıtmıştı. Tamia yavaşça soyunup masaya uzanırken Seth'in gözlerinin takdirle parladığını gözden kaçırmamıştı.

Avuçlarına masaj yağı döküp ısıtmak için birbirine sürttükten sonra hemen işe koyuldu ve kadının vücudunun yetenekli ellerinin altında erimesini sağladı.

Arada bir konuşuyor, sakinleştirici sesi arka planda hafifçe çalan dingin müziğin üzerinde zar zor yükseliyordu.

"Çiftlikte eğleniyor musun?" "Umm-hmm," diye mırıldandı Tamia. "Hem de çok."

"Bu çok iyi. Bunu duyduğuma sevindim." Avuçlarının topuklarını kadının sırtının küçük kısmına bastırdı. "Ne kadar kalacaksın?"

Tamia'nın gözleri kapalı kaldı. "Sadece pazartesiye kadar."

Seth tsk-tsked. "Çok kötü. Bir dahaki sefere daha uzun kalman gerekecek."

Adam daha fazla masaj yağı almak için durakladığında Tamia, "Kesinlikle," diye onayladı.

Birkaç dakika sonra ısıtılmış sıvıyı sırtına dökerek kadının zevkten titremesine neden oldu. Ve sonra güçlü elleri tekrar yerindeydi, yavaşça omurgasından aşağı iniyor ve havlunun altından kayarak popo yanaklarına masaj yapıyordu.

İçinden keskin bir arzu sarmalı geçerken, istemsiz bir inilti çıkardı.

Masörün elleri daha aşağılarda dolaştı, meme uçları sertleşene ve amı uyarılmayla ağırlaşana kadar uyluklarını yoğurdu ve okşadı.

Gözlerini açıp omzunun üzerinden baktı. Ve şok içinde nefesi kesildi.

Dominic masörünün yerini almıştı.

Kaslı göğsü yağdan nefis bir şekilde parlıyordu ve güçlü kalçalarına yapışan koyu renk bir şort giymişti.

Tamia'nın ağzı sulandı.

Dirseklerinin üzerinde doğrulup, "Burada ne arıyorsun?" diye fısıldadı.

Dominic yavaş ve hınzırca gülümsedi. "Neye benziyor? Sana masaj yapıyorum."

"Ama sen ... değilsin." Sözüünü yarıda keserek odanın etrafına bakındı. "Seth nerede?"

Dominic'in gözleri parladı. "Uzaklaşmak zorunda kaldı."

"Hmm." Tamia dudağını ısırdı, bakışları Dominic'in kasıklarındaki kalın çıkıntıya kaydı.

Elini kızın kalçasının arkasına koydu. Dokunuşunun sıcaklığı kadının beline bir ürperti gönderdi. "Masajını bitirmemi ister misin?"

Tamia dudaklarını yaladı. "Duruma göre değişir." "Neye göre?"

Bakışlarını adamın üzerinde tutarak yavaşça masanın üzerinde döndü, havlusu belinden kayarak Brezilya usulü ağdalanmış amının pürüzsüz V'sini ortaya çıkardı. "Bu," diye mırıldandı, "mutlu sonlar verip vermediğinize bağlı."

Dominic kızın açıkta kalan tümseğine baktı, burun delikleri alevlendi. "Sana ne istersen vereceğim."

Tamia baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi. "O zaman ne bekliyorsun?"

Kelimeler dudaklarından henüz dökülmüştü ki Dominic onun kalçalarını kavradı, etrafında döndürdü ve masanın kenarına doğru sürükledi.

Gözlerini kapadı, başını geriye eğdi ve adamın ağzı üzerine inerken kalçalarının açılmasına izin verdi. Klitorisini yaladı ve dolgun kıvrımlarını emdi, dili bal toplayan bir arıcı gibi ondan nektar çekti.

Zevkle inledi, bacaklarını omuzlarına doğru uzatırken sırtı masadan kalktı. Adam onun amcığıyla ziyafet çekerken inledi, ona tadının ne kadar güzel olduğunu ve ona sahip olmayı ne kadar özlediğini söyledi.

Bacakları titremeye ve nefesi kesik kesik gelmeye başladığında, dilini kadının içine daldırdı.

Kalçaları masadan fırlarken haykırdı. Uzun ve sert bir şekilde boşaldı, vücudu sonsuza dek sürecekmış gibi görünen titremelerle sarsıldı.

Gözlerini açtığında Dominic üzerine eğilmişti, dudakları parlıyor, gözleri şehvetle parlıyordu.

"Seni sikip atacağım," diye homurdandı.

Adam onu masanın üzerinde ters çevirip dört ayak üzerine çekerken Tamia, "Oh, evet," diye nefes nefese kaldı.

Omzunun üzerinden baktı ve adamın şortunu hızla indirilişini izledi. Kalın siki serbest kaldığında, adamın zaten prezervatif taktığını gördü. Adamın hazırlıklı gelecek kadar küstah olması onu rahatsız etmeliydi. Ama kızmamıştı; adamın işi bitirmesini beklemek zorunda kalmadığı için neredeyse rahatlamıştı.

Adam sikinin kubbesini amının dudakları arasında gezdirirken kadın titredi ve içinden damlayan ipeksi sularla kendini yağladı. İki eliyle kıcını kavrayarak sikini içine soktu.

Boğuk bir çığlık attı.

"Kahretsin," diye inledi, o kadar derinden titriyordu ki vücudu titriyordu. "Lanet olsun, bu amcık beni *öldürüyor*."

Tamia'nın iç kasları, adam yarıya kadar dışarı çekildiğinde kasıldı, sonra tekrar içine daldı, gergin karnı kalçalarını tokatladı. Tamia masanın kenarlarından tuttu ve adam evrendeki her yıldızı görmesini sağlayan uzun, görkemli vuruşlarla seksini yumruklamaya başladığında sıkıca tutundu.

Kısa süre sonra, sakın fon müziği, yarattıkları orkestra tarafından bastırıldı - Dominic'in ona çarparken kık yanaklarını tokatlayan elinin sesleri eşliğinde gırtlaktan gelen inlemeler ve öğütler.

Onu kimin duyduğunu umursamadan, küfürler ve ilahiler söyleyene kadar becerdi. Kalbi çarpıyordu ve aldığı her nefes yağ, ter ve seksin baş döndürücü kokusuyla doluydu.

Dominic, kalçalarını döndürürken zıplayan göğüslerini sıktı, bitiş çizgisine doğru koşarlarken çırpınan kıcını aletinin üzerine itti, birlikte geçerken bağırıldılar ve ecstasy içinde patladılar.

Dominic kızın içinden çıktı ve prezervatifini yırtarak sırtını ve kalçalarını sıcak spermle yıkadı. Tamia gözlerini kapatıp zayıf bir şekilde masanın üzerine yığılmadan önce memnuniyetle mırıldandı.

Dominic onun üzerine uzanmış, kaygan göğsü sırtına yaslanmıştı.

Birkaç dakika sonra Tamia mırıldandı: "Bunu nasıl ya da ne zaman ayarladığını sormayacağım bile."

Dominic kıkırdadı. "Zaten sana söylemezdim."

Kadın gülümsedi. "Umarım bu duvarlar ses geçirmezdir."

"Öyle olduklarını sanmıyorum," dedi Dominic. "Ama bunun bir önemi yok çünkü bu gece son randevu sizindi. Burada bizden ve Seth'ten başka kimse yok ve o da istediğimiz kadar kalabileceğimizi söylüyor."

Tamia sırtıttı. "Ona çok iyi ödeme yapmış olmalısınız."

"Yeterince iyi," diye mırıldandı Dominic, kürek kemiklerinin arasını yalayarak. Dilinin sıcak darbeleriyle ürperdi. "Bu durumda," diye mırıldandı, masanın üzerinde döndü ve bacaklarını onun kalçalarına doladı, "Sanırım

paranızın karşılığını alsanız iyi olur."

"Çoktan sahip oldum," diye fısıldadı onun içine kayarken. "Çoktan sahip oldum."

Bölüm 27

Brandon

Brandon yavaşça uyandı ... halsizce ... kara bir uçurumun derinliklerinden yüzeye çıkmaya çalışan bir adam.

Gözlerini açtığında acı ona çarptı - kafatasına saplanan acı dolu sivri uçlar.

Sertçe irkildi ve zonklayan şakağına masaj yapmak için uzandı.

Yavaş yavaş Cynthia'nın sıcak bedeninin yanına sokulduğunu, başını göğsüne yasladığını ve kolunu karnına doladığını fark etti. Bacakları kıvrılmış, bir dizi adamın kalçalarının arasına gömülmüştü.

Kadının yumuşak kasık kıllarını teninde hissedenden Brandon kaşlarını çattı ve uzanıp yorganı geri çekti.

Sadece Cynthia çıplak değildi. O da çıplaktı.

Kahretsin!

Tam o sırada Cynthia sessizce kıpırdandı, tenine değen serin hava akımıyla uyandı.

Brandon onun gözlerini açmasını ve başını göğsünden kaldırmasını izledi. Brandon'ın şaşkın bakışları karşısında uykulu bir ifadeyle gülümsedi ve "Günaydın," diye mırıldandı.

Gözlerini ona dikti. "Dün gece ne oldu?" Kadın onun gözlerini aradı. "Hatırlamıyor musun?"

Sertçe yutkundu. Başını iki yana salladı.

İçini çekti, sabah nefesi yüzüne çarpıyordu. "Olan şu ki, zil zurna sarhoş oldun ve ben seni durdurmadan önce buradan kaçmaya çalıştın. Ki bunu yapmak zorundaydım."

"Neden?"

Kadın kaşlarını çattı. "Bir *silahın* vardı

Brandon." Sözleri onu buzlu bir su gibi çarptı.

Şaşkın bir süre ona baktıktan sonra bacaklarını yatağın kenarından sarkıttı ve başını ellerinin arasına alarak öne doğru eğildi.

"Gitmeni engellemek kolay olmadı," diye homurdandı Cynthia. "Görevi olan bir adamdın. Seni yavaşlatmak için kendimi bacaklarına atmam ve canımı dişime takmam gerekecek sandım. Sadece ben başladığım için kaldın.

"Bebeğimi kaybedecekmişim gibi ağlıyor ve kötü kramplarım olduğundan şikayet ediyordum."

"*Düşük yapıyormuş* gibi mi davrandın?"

"Dikkatini çekmenin tek yolu buydu!"

Brandon gözlerini kapattı, hafızasından parçalar canlanırken başı zonkluyordu. Model ev ... Tamia ve Dominic ... nişan yüzüğü ... avucundaki Glock'un ağırlığı.

Dün gece ne düşünmüştü? İntihar mı?

Cinayet mi?

Tanrım.

"Çok karanlık bir yerdeydin Brandon," diye onayladı Cynthia kasvetli bir sesle. "Dürüst olmak gerekirse bu beni çok korkuttu. O silahla ne yapmayı planladığını bilmiyorum ama bundan iyi bir şey çıkmayacağını tahmin edebiliyorum. Eğer senin için fark etmezse, çocuğumuzun babasıyla ilk tanışmasının bir cezaevinde olmasını istemiyorum."

Brandon onun sözlerini sessizce dinlerken midesi bulantıyla dolup taşıyordu.

Cynthia doğruldu, sıcak elleri adamın omuzlarına yerleşti. "Dün gecenin en güzel yanı haftalardır ilk kez sevişmiş olmamızdı."

Brandon kaskatı kesildi.

"Yaptık mı?" Kadın gülümsedi. "Umm-hmm."

Brandon yere baktı ve orada olmayan atılmış bir prezervatif aradı.

Cynthia onun kaslarını yoğurarak, "Harikaydı," diye mırıldandı. "Nasıl? Sarhoş olduğumu söylemiştin."

"Öyleydin." Kıkırdadı. "Ama sakin belli ki notu almamış."

Brandon yüzünü buruşturdu, başı daha sert çarpıyordu.

"Akşamdan kalma olduğunu biliyorum ama kiliseye geç kalmamak için acele etmeliyiz. Ve sakın gitmeyeceğini söyleme," diye ekledi Cynthia, o daha ağzını açmadan, "çünkü orada olmalısın. Herkes seni görmek ve dünkü konuşman için tebrik etmek isteyecek."

"Bu *onları* görmek istediğim anlamına gelmiyor," diye homurdandı Brandon. "Bebeğim-"

O kadar ani bir şekilde ayağa kalktı ki Cynthia sendeledi ve neredeyse yataktan düşüyordu. Omzunun üzerinden baktı, dengesini yeniden kazanmasını izledi ve

Yastıklara yaslandı, küçük göğüsleri zıplıyordu. "Bir duşa ihtiyacım var," diye mırıldandı.

"Birlikte bir tane alabiliriz," diye nazikçe önerdi. "İki kuş vururuz-"
"Yalnız duş almayı tercih ederim."

Cynthia somurtarak yatağın başucundaki masadan akıllı telefonunu aldı ve kapıyı arkasından kilitleyerek banyoya doğru yürüdü.

Telefonu dudaklarının arasına sıkıştırarak klozetin kapağını kaldırdı ve uzun bir işeme yaptı, zihninde, seks yaptıkları sırada Cynthia'nın içine boşalmayacak kadar mantıklı olması için dua ediyordu. Eğer hamile olmadığına dair en ufak bir ihtimal varsa -eğer çocuğunu taşıdığı konusunda yalan söylüyorsa- işini şansa bırakmak istemiyordu.

Ama dün gece aklının başından gittiği düşünülürse, çekilmeyi hatırlaması pek olası değildi.

Brandon kaşlarını çatarak sifonu çekip kapağı kapattıktan sonra banyo havlusunu aldı. Havluyu kalçalarına gevşekçe sararak tuvalete oturdu ve telefonundan Tamia'nın numarasını açtı.

Ekрана baktı ve ona ne söylemek istediğini düşündü.

Seni seviyorum. Sensiz ölüyorum. Lütfen Dominic'le evlenme. Sana yalvarıyorum, bebeğim. Lütfen!

Sertçe yutkunarak Brandon aramayı gönderdi.

Telefon açılmadan önce iki kez çaldı.

"Alo?" Diğer uçtaki ses derin ve uykuluydu. Açıkça erkekti.

Brandon'ın midesi sıkıştı. *Bu muthafucka!*

"Tamia nerede?" diye hırladı.

Kısa bir duraklama oldu.

Dominic kendini beğenmiş bir tavırla, "Şu anda kollarımda mışıl mışıl uyuyor," dedi.

Brandon çenesini sıkarak telefonu kırıncak kadar sert kavradı. Başındaki zonklama dayanılmaz bir kükremeye dönüşmüştü.

Dominic kıkırdadı. "Uzun bir gece geçirdik. Mesajınızı almamı ister misiniz?" Brandon gözlerini kapadı ... ve cevap vermeden telefonu kapattı.

Bölüm 28

Tamia

Tamia banyodan çıktı ve Dominic'i uyandırmamak için sessizce hareket ederek yatağa doğru ilerledi.

Güneş ışığı panjurlu kapılardan içeri süzülerek serin ahşap zeminde ılık su birikintileri oluşturdu. Bu ışık ve dolu bir mesane onu koma halindeki uykusundan uyandırmıştı. Dominic'le geçirdiği geceden sonra, öğleden önce kendine gelmesi bir mucizeydi.

Yatağa yaklaşırken, sevgilisini gözlemlemek için durakladı. Adam bir kolunu başının üzerine atmış, diğerini de karnının üzerine örtmüş uyuyordu. Çarşaf beline dolanmıştı ve uzun, kaslı bir bacağı yatağın kenarından sarkıyordu. Uyku yüz hatlarını yumuşatmış, pazularını kaplayan dövmelerle çelişen çocuksu bir çekicilik vermişti.

Tamia alt dudağını çiğneyerek adamın göğsünün sürekli inip kalkmasını izledi. Onunla yattıktan sonraki sabah çelişkili hissetmeyi bekliyordu. Pişmanlık içinde tükenmeyi bekliyordu.

Ama çelişkiye düşmemişti ve pişmanlık duymuyordu. Dün gece Dominic'le sevişmekten büyük keyif almıştı. Bu yüzden neden sevişmesi ya da sevişmemesi gerektiği üzerinde durmayı reddetti.

Kadın yatağa yaklaştığında Dominic'in gözleri aniden açıldı.

Adam uzanıp onu yakaladığında, yatağa çekip üzerine yuvarlandığında ciyakladı.

"Seni sahtekar!" diye suçlayıcı bir şekilde bağırdı. "Uyuduğunu sanıyordum!" Adam güldü. "Yakaladım seni."

Adam kalçalarının arasına yerleşirken sıırttı, aralarında sıcak teninden başka bir şey yoktu. "Ben de seni uyandırmamak için parmak uçlarımda dolaşıyordum."

Kıkırdadı ve başını eğerek onun boynunu dişledi. "Acıktım, aşkım."

Tamia gülümsedi. "İşte bu yüzden kalkıp kahvaltı için aşağıya inmemiz gerekiyor."

"Yemeğe aç olmaktan bahsetmiyordum."

Adamın aletinin karnına çarptığını hisseden Tamia protesto edercesine inledi. "Oh, hayır, yine mi? Zenci, kıcıımı yıpratacaksın."

Sırıttı. "Bunu bir sorunmuş gibi söylüyorsun."

"Yakında beni beslemezsın olacak."

"Kahretsin. Demek öyle?"

"Evet."

Dominic ona gülümsedi.

Hiçbir uyarıda bulunmadan, zihninde adamın içine girdiğı, kalçalarını yukarı aşağı salladığı ve gözlerinin içine şiddetle bakıp fısıldadığı bir görüntü belirdi: *"Seni asla bırakmayacağım Tamia. Asla..."*

"Tamia?"

Görüntü buharlaştı ve onu anlamsızca Dominic'e bakarken bıraktı. Onun dün gece kendisine bu sözleri söylediğini hatırlamıyordu. Ama belki de söylemişti. Sevişmeleri o kadar iyiydi ki, tutkunun sancıları içinde ağzından neler kaçırmış olabileceğini kestirmek mümkün değildi.

"Sorun nedir?" Dominic onun yüzüne bakarak sordu.

Kadın başını salladı. "Hiçbir şey yok."

"Emin

misin?"

Başını

salladı.

Eğildi ve onu öptü, dilini onunkine değdirirken gözlerinin içine baktı. "Noel'i benimle geçirmeni istiyorum," diye mırıldandı öpücüğü kesmeden.

Tamia hareketsiz kaldı, sonra geri çekildi ve ona baktı. "Ne?"

Gülümsedi. "Benim ailem Noel için gelemiyor, seninki de öyle. Birbirimizin arkadaşlığından bu kadar keyif aldığımıza göre, tatili yalnız geçirmemiz için hiçbir neden yok."

Tamia dudaklarını büzerek onun önerisini düşündü. Tatili tek başına geçirme düşüncesinden korktuğı doğruydu. Shanell onu Noel yemeğine davet etmiş olsa da, gidecek başka yeri olmayan zavallı bir misafir gibi hissetmek istemediğı için reddetmişti. Noel'i ve Yeni Yılı Brandon'la birlikte kutlamak için her şeyini verebilirdi ama o gemi çoktan kalkmıştı.

Dominic'e başını sallayarak iç çekti. "Bilemiyorum. Noel'i birlikte geçirmek ... bu benim için biraz hızlı ilerliyor."

"Anlıyorum. Seni acele ettirmek istemiyorum. Sadece biraz düşün, tamam mı?" Başını salladı. "Tamam."

"Güzel." Gözleri hınzırca parlayarak bacaklarının arasına uzandı ve tümseğini avuçladı.

Adam onu yavaşça ve şehvetli bir şekilde okşarken nefesi hızlandı, gözlerinin zevkle parıldamasını izledi. Adam parmağını içine daldırıp, gırtlaktan gelen bir çığlıkla boşalana kadar parmağı etrafında döndürürken kalçaları dalgalandı.

Dominic vücudundan aşağı kayarak yüzünü kalçalarının arasına yerleştirdiğinde hâlâ soluk soluğaydı.

"Peki ya kahvaltı?" diye nefes aldı.

"Önce ben yiyeyim," diye mırıldandı, sıcak nefesi amcığının üzerindeydi, "sonra sıra sana gelir."

Ertesi sabah Houston'a dönerken Tamia'nın telefonu çaldı.

Telefonun ekranına baktığında, bütün hafta sonu boyunca aramaktan kaçındığı Shanell yerine Honey'nin aradığını görünce rahatladı.

"Selam kızım," diye selamladı Honey Tamia'yı. "Seni daha önce arayamadığım için üzgünüm. Perşembe gününden beri durmadan çalışıyorum. Sanki bu numaralar Noel'den önce alabildikleri kadar çok kadın almaya çalışıyorlar."

Tamia sırttı. "Lanet olsun, birazını Noel Baba'ya sakla."

Honey güldü. "Müşterilerimden birinin Noel Baba kılığına girip ona kucak dansı yapmama ne dersiniz? O daha kukumu okşamaya başlamadan ben-"

Tamia burnunu tiksintiyle kırıştırarak, "TMI," diye sözünü kesti. "Lanet olsun. Paylaşmayı *biraz* fazla seviyorsun, heffa."

"Biliyorum." Honey muzipçe kıkırdadı. "Seninle uğraşmaya bayılıyorum Tamia. Sen tanıdığım en namuslu porno yıldızısın. Pardon *eski* porno yıldızı," diye düzeltti başka bir kıkırdamayla.

Tamia kaşlarını çatı. "Kıçın falan mı kalktı?"

"Hayır, kızım. Henüz değil." Honey iç çekti. "Her neyse, ne oldu? Bana önemli bir şey soracağını söyleyen bir mesaj bırakmışsın."

Tamia durakladı ve Dominic'e bir bakış fırlattı. Gözleri yola odaklanmış olsa da, konuşmasını dikkatle dinlediğini biliyordu.

"Tamia?" Honey sordu. "Bana ne sormak istiyordun?"

"Keyshawn'ın soyadı ne?"

Honey bir an tereddüt etti. "Greene." "Greene e ile mi?"

"Evet." Honey'nin sesi temkinli geliyordu. "Neden?"

"Onunla geçen gün tanıştım," diye yanıtladı Tamia. "Senin Keyshawn'ın mı yoksa başka biri mi emin olamadım."

"Onunla nasıl tanıştınız?"

Tamia duraksadı ve Dominic'e bir kez daha baktı. Ona aldığı nottan bahsetmemişti çünkü ona tamamen güvenmiyordu. Tek bildiği, notu gönderenin *o olduğuydu*. Bu yüzden Honey'nin erkek arkadaşıyla nasıl tanıştığına dair başka bir açıklama bulması gerekiyordu.

"Perşembe günü binamdaki bir rahatsızlığı bildirmek için polisi aramak zorunda kaldım."

"Ne tür bir rahatsızlık?" Honey sordu.

"Bazı komşular çok yüksek sesle tartışıyor ve etrafa bir şeyler fırlatıyorlardı. Aile içi anlaşmazlıklar hakkında ne düşündüğümü bilirsiniz. Her neyse, Keyshawn ağırma yanıt veren memurlardan biriydi."

Honey endişeyle, "Umarım ona benim adımlı söylememişsindir," dedi. "Bahsetmedim." Tamia kaşlarını çattı. "Neden bahsedeyim ki?"

"Bilmiyorum, ama yapmadığına sevindim. Keyshawn arkadaş olduğumuzu bilmiyor ve ben de öyle kalmasını istiyorum."

"Neden?"

"Kızım, eğer bir daha seninle kalmak zorunda kalırsam, o deli kığının beni nerede arayacağını bilmesini istemiyorum!"

"Elbette. Anlıyorum." Tamia pişmanlıkla gülümsedi. "Söylemeliyim ki, neye benzediğini görünce şaşırdım. Alınma kızım ama senin gibi birine göre biraz sıradan."

"Biliyorum. Bütün arkadaşlarım bana böyle söylüyor." Honey i çekti. "Ne diyebilirim ki? Er'body, Brandon ya da sana şantaj yapan Batı Hintli kardeşin kadar bile foine olamaz. Humph. Zenci çok karanlık biri olabilirdi ama bir muthafucka'dan daha seksi idi. *Dayum!*"

Tamia, Dominic'in dudaklarının kıpırdadığını gördü ve onun ciddi bir şekilde kulak hırsızlığı yaptığına dair şüphesini doğruladı.

"Onu becerdiğin için seni suçladığımı bile söyleyemem," diye devam etti Honey. "I

"Bu kardeşimiz boru dşeyebilir!"

Tamia kızardı ve Dominic'in yüzüne yayılan hınzır sırıtışı izledi. Konuşmasına utanmadan kulak misafiri olduğu için ona bir ders vermek isteyen Tamia, dişlerini umursamazca sıktı. "İyi idi."

Dominic'in ukala sırıtışı öfkeli bir kaş atmaya dönüştüğünde neredeyse gülmekten bayılacaktı.

Honey kıs kıs güldü. "Sürtük, her neyse. Bunun iyi bir sik olduğunu çok iyi biliyorsun."

"Hmm," diye mırıldandı Tamia kayıtsızca. Arka planda bir adamın hoşnutsuz sesini duyunca gülümsedi. "Lou mu o?"

"Evet, kızım. İyi bir fahişe gibi parasını vermek için beşiğine uğradım."

Tamia kıkırdadı. "Ona selamımı söyle."

Honey selamını Lou'ya ilette, o da sevgiyle "Hola, *mamacita*" diye karşılık verdi.

Sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Öpüşüp barıştınız mı?" Honey, Lou'nun duymaması için telefona fısıldadı.

"Onun gibi bir şey," diye mırıldandı Tamia.

Honey rahat bir nefes alarak, "Oh, bu iyi," dedi. "Sen ve Lou benim ailem gibisiniz, bu yüzden birbirinizle konuşmamanıza izin veremem."

"Biz iyiyiz," diye güvence verdi Tamia.

"Harika. Bu arada, sanırım bağış toplama galasına katılabileceğim."

Tamia'nın nabızı attı. "Gerçekten mi?"

"Evet. Keyshawn'ın bu hafta sonu birinin vardiyasında çalışması gerekiyor. Yani ben boşum."

"Oh," dedi Tamia zayıf bir sesle. "Harika."

"Öyle değil mi? Çok heyecanlıyım. Giymek için sert bir elbise bulmama yardım etmelisin. Beau'ya iyi görünmek istiyorum."

"Tamam." Tamia göz ucuyla Dominic'in elinin direksiyonda kasıldığını görebiliyordu.

"Pekâlâ kızım," dedi Honey'ye. "Sana sonra yetişirim."

Telefon görüşmesini bitirdiğinde Dominic ona uzun uzun baktı. "Her şey yolunda mı?"

Parlak bir gülümsemeye zorladı. "Her şey yolunda."

Dominic ikna olmuş görünmüyordu.

Pencereye doğru dönen Tamia titrek bir nefes aldı ve yavaşça dışarı verdi.

Bağış galası Cuma günüydü. Bu da ona Brandon'ı tekrar görmek için kendini zihinsel ve duygusal olarak hazırlamak için bir haftadan az bir süre veriyordu.

Tanrı yardımcısı olsun.

Tanrı ikisine de yardım etsin.

Bölüm 29

Brandon

Brandon ofisindeki pencerenin önünde durmuş, bir elini cebine sokmuş, diğer eliyle de telefonunu kulağına götürmüştü. Pazartesi sabahıydı ve dünyanın en güçlü adamıyla bir konuşma yapıyordu.

Haftaya başlamak için ne güzel bir yol.

"Evet, efendim. Anlıyorum." Brandon sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Aradığınız için teşekkür ederim Sayın Başkan. Lütfen First Lady'ye ve kızlara içten selamlarımı iletin." Brandon telefonda konuşurken Cynthia ofisine girmişti.

Onun veda sözlerini duyunca gözleri o kadar büyüdü ki neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

Brandon telefonunu masaya bıraktığında kadın heyecanla, "Az önce *Başkan Obama* ile mi konuşuyordun?" diye sordu.

Brandon genişçe sırttı. "Öyleydim."

"Aman Tanrım!" Cynthia neredeyse kulak zarlarını patlatacak şekilde ciyakladı. Aceleyle masanın etrafından dolaştı ve köşeye tüneyerek hayranlık dolu bir merakla ona baktı. "Ne dedi o?"

Brandon sandalyesine çöküp ellerini başının arkasında kavuşturarak, "Sana söyleyemem," diye alay etti.

"Ne!" Cynthia öfkeyle kekeledi. "Neden bana söyleyemiyorsun?"

Brandon göz kırptı. "Bu gizli bir bilgi."

"Gizli mi?" "Evet, efendim."

Gözleri adamın yüzünde kısıldı. Bir süre sonra burnunu çekti ve umursamaz bir omuz silkti. "Peki. Öyle olsun o zaman. Başkanla daha önce hiç tanışmamış *değilim*. Tıpkı senin gibi ben de açılış törenindeydim. Ve onunla golf oynayan tek kişi baban değil."

Brandon sırttı. "Sana hâlâ ne dediğini söylemiyorum."

Cynthia boğuk bir kızgınlık sesi çıkardı ve ona doğru hamle yaptı. Adam gülerek onun şakacı darbelerini savuşturdu.

"Awww," diye mırıldandı alaycı bir ses. "Siz ikiniz çok sevimli değil misiniz?"

Brandon ve Cynthia etraflarına baktıklarında Brooke Chambers'ın kapıda durmuş, yüzünde bir sırıtışla onları izlediğini gördüler.

Brandon onu gördüğüne şaşırmişti. "Selam bebeğim," dedi şefkatle. "N'aber?"

"Ah, pek bir şey yok. Iris müşterin olmadığı için geri dönebileceğimi söyledi."

"Sorun değil. İçeri gel."

Brooke sanki kapıda adı yazıyormuş gibi kasıla kasıla odaya girdi; kalçaları sallanıyor, saçları dalgalanıyor, dudakları kendinden emin bir şekilde gülümsüyordu. Kim olduğu ve hayatta nereye gittiği konusunda hiçbir özür dilemeyen, şehvetli bir maun güzeliydi. Sık sık taklit edilen bir modacı olarak, ince kırmızı pantolonunun üzerine beyaz bir bezelye ceket ve kürklü çizmeler giyiyordu. Koluna astığı küçük hasır sepet bile bir moda aksesuarı gibi görünüyordu.

"Selam Brooke," diye selamladı Cynthia onu, dudakları plastik bir gülümsemeyle gerilmişti. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim," dedi Brooke, kendini ziyaretçi koltuğuna bırakarak. "Belki senin kadar iyi değilimdir. Koridor boyunca ciyakladığımı duydum."

"Ah. O." Cynthia utanmış görünüyordu. "Kardeşin Başkan Obama'yla konuştuğu için heyecanlanmışım."

Brooke homurdandı. "Hepsi bu mu? Sürekli konuşuyorlar."

Brandon, kısmen Cynthia'yı kız kardeşinin alaylarından kurtarmak için, "Ben olsam öyle demezdim," diye araya girdi. "Barack babamın arkadaşı, benim değil."

"Aynı fark." Brooke, Cynthia'ya eğlenerek küçümseyen bir bakış attı. "Sadece meraktan soruyorum, artık kendi ofisinizde hiç vakit geçiriyor musunuz?"

Cynthia'nın yüzü kızarıırken Brandon uyarırcasına, "Brooke," dedi.

Brooke güldü. "Sadece söylüyorum Brandon. Sanki her zaman kendi ofisi yerine senin ofisindeymiş gibi görünüyor."

"Sen nereden biliyorsun?" diye karşı çıktı. "Son baktığımda burada çalışmıyordun."

Brooke sırtıttı. "Touché."

Brandon, Cynthia'nın dişlerini sıkıldığını ve soğukkanlılığını korumaya çalıştığını görebiliyordu. Kız kardeşini azarlamak istediğini biliyordu ama Brooke onun küçük kızı olduğu için onu kırma riskini almak istemiyordu.

Cynthia ile Tamia arasındaki fark buydu. Brooke *onunla* konuşurken Tamia'nın dilini tuttuğunu göremiyordu.

"Zaten çıkmak üzereydim," diye açıkladı Cynthia. "Bir müşteriyle görüşmem gerekiyor."

"Tamam." Brooke, Cynthia'ya Gwen Chambers'ın mükemmelleştirdiği o soğuk ve umursamaz bakışını fırlattı. "Güle güle."

Cynthia'nın burun delikleri öfkeyle alevlendi.

Brandon ayağa kalkarak onu dudaklarından öptü. "İyi toplantılar."

"Teşekkürler, bebeğim." Cynthia, Brooke'a mağrur bir bakış fırlatarak odadan.

Dönüp kapı eşiğinde durakladığında, Brooke parmaklarını ona doğru sallayarak onu kovdu.

Cynthia topuğunun üzerinde döndü ve hışımla kapıdan çıktı.

Brooke homurdanarak Brandon'a gözlerini devirdi. "Ciddiyim. O sülük sana yapışmışken burada nasıl iş yapabiliyorsun?"

Brandon sert bir sesle, "Şimdi dikkat et," dedi. "O 'sülük' benim nişanım olacak."

"Hatırlatma bana." Brooke dişlerini emdi. "Dürüst olmak gerekirse Brandon, seninle birlikte olmak Cynthia'nın başına gelebilecek en kötü şeydi."

Brandon kaşlarını çattı. "Teşekkürler."

"Hayır, ben ciddiyim. Cynthia'yla ilk tanıştığımızda bana gerçekten zeki, bağımsız ve kendi ayakları üzerinde durabilen bir kadın gibi gelmişti. Bir kız kardeşti, Howard'dan hukuk diploması almıştı, kariyerine odaklanmıştı. -Kız kardeşi çok iyiydi. Ama seninle çıkmaya başladıktan sonra kişiliği tamamen değişti. Dünya Güzeli olmaktan çıkıp dünyası *senin* etrafında dönmeye başladı. Bugünlerde ona kariyerini sorsanız, "Ortak mı yapıyorsun?" der. O da ne?" diyor. Tek düşündüğü mükemmel düğünü planlamak ve yeni eviniz için porselen seçmek." Brooke homurdanarak başını tiksintiyle salladı. "Bu gerçekten üzücü Brandon."

Yüzünü buruşturdu ve sandalyesinde arkasına yaslandı. Brooke ona zaten bilmediği bir şey söylemiyordu. Aynı endişeleri Cynthia'yla paylaşmasına rağmen, onun davranışları değişmemişti. Aksine, daha da kötüleşmişti.

"Bak ne diyeceğim," diye yemin etti Brooke. "Hiçbir erkeğin *beni* bu şekilde oyundan düşürmesine izin vermeyeceğim."

Brandon belli belirsiz gülümsedi.

"Yapmasan iyi edersin." "Oh, yapmayacağım. Güven."

"Güzel. Brandon alaycı bir tavırla, "Madem içini döküyorsun, sepetin içinde ne olduğunu söyler misin?" diye sordu.

Brooke sanki ne taşıdığını unutmuş gibi koluna baktı. "Ah, evet. Bayan Jessup'tan sana bir şey getirdim."

Brandon, her zaman ailenin bir üyesi gibi olan uzun süreli aşçılarından söz edilince neşelendi. "Ne oldu?"

Brooke gülümseyerek küçük sepeti masanın üzerinden ona uzattı. "Kendiniz görün."

Sepeti açtı ve kareli kumaşı geriye katladı. İçinde ne olduğunu görünce yüzü kocaman, sevinçli bir sırıtışa dönüştü. "Oh, adamım. Mississippi çamur kurabiyeleri mi?"

Brooke sırttı. "Evet. En sevdiğin."

Brandon sıcak bir kurabiye aldı ve ısırıldı, minnettar bir iniltiyle gözlerini kapattı.

Brooke kıkırdayarak sandalyeden kalktı. "Bu sabah eve uğrayıp Bayan Jessup'a bugün seni göreceğimi söylediğimde, sadece senin için bir parti hazırladı. Eski günlerin hatırına, dedi."

Brandon ağzındaki yapışkan çikolata ve marshmallow lokmasının etrafında, "Tanrı o kadını korusun," diye mırıldandı. Kurabiyei iki ısırıkta bitirdi ve bir tane daha almak için uzandı.

Kendinden son derece memnun görünen Brooke masanın köşesine tünedi ve bacaklarını ileri geri sallamaya başladı. Bu Brandon'a eskiden babalarının çalışma odasına girip masasının üzerine zıplayarak bahçeden topladığı güzel bir çiçeği ona uzatmasını hatırlattı; yeni bir oyuncak bebek ya da göz diktiği her neyse onu istemeden önce Brandon'ı yağlıyordu.

Brandon çiğnemenin ortasında durakladı, gözlerini şüpheyle kız kardeşinin yüzüne dikti. "Ne istiyorsun?"

Masumca göz kırptı. "Ne demek istiyorsun?"

Homurdandı. "Hadi ama Brooke. Gerçekten de iş gününün ortasında ev yapımı kurabiye getirmek için uğradığına inanmamı mı bekliyorsun? İkimiz de bir şeyler istediğini biliyoruz."

Brooke kirpiklerini kırıştıtarak, "Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye ısrar etti.

Brandon güldü. "Benimle oynamaya çalıştığına inanamıyorum. Kiminle konuştuğunu unuttun mu? Benden bir şey öğrenemeyeceğini biliyorsun, o zaman neden deniyorsun ki?"

Brooke sinirlendi. "Neden bu kadar paranoyaklaşıyorsun? Sana evden özel bir ikram getirmek için neden art niyetli olmam gerekiyor? Son zamanlarda çok depresifsin, belki de sadece seni neşelendirmek istemişimdir."

"Uh-huh." Brandon kurabiyeyi bitirirken ona şüpheyle baktı, sonra elindeki nemli kırıntıların tozunu aldı.

Brooke cömertçe döşenmiş odaya şöyle bir göz attı ve içini çekti. "Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum Brandon. Beni yanlış anlama. Ortak olmak mükemmel bir şey ve köşe ofisin de bomba gibi. Ama ben burada çalışamam. Biglaw bana göre değil."

UT'den J.D. derecesi alan Brooke, Houston'ın elit kesimine danışmanlık yapmak için hukuk kariyerini bırakmıştı. Sosyal etkinlikler planlıyor, bağış kampanyalarına ev sahipliği yapıyor ve önemli olan her suareye davet ediliyordu.

"Cuma gecesi için her şey yolunda gidiyor," diye açıkladı ve başka bir konuya geçti. "Biletler tükendi, tüm VIP konuklarımız LCV yaptı ve bağış gecesi Noel'den iki gün önce gerçekleşmesine rağmen hiçbir iptal olmadı. Size tarihin sorun olmayacağını söylememiş miydim? İnsanlar tatillerde süslenmeyi ve gösterişli partilere katılmayı severler, özellikle de iyi bir amaca destek veriyorlarsa. Konuştuğum herkes çok heyecanlı-"

"Brooke."

Brandon'a bakarak sözünü kesti. "Ne?"

"Saçmalıyorsun."

Kaşlarını çattı ve saçlarını bir kulağının arkasına sıkıştırdı, bu onu her zaman ele veren gergin bir hareketti.

Brandon bilerek gülümsedi. "Bekliyorum."

Brooke onun bakışlarına karşılık verdi, sonra derin bir nefes aldı ve ağzından kaçırıldı, "Dre'ye aşığım."

Brandon dondu kaldı, gözleri tehditkâr yarıklara dönüştü. "Dre. . kim?"

Brooke gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Dre Portis."

"NE?" Brandon bağırdı. "Ah, kahretsin,

hayır!" Brooke yüzünü buruşturdu. "Sadece beni dinle-"

Brandon ayağa kalktı ve kapıyı kapatmak için odanın içinde yürüdü. Kız kardeşinin yanına geri dönerek ona bir parmak salladı. "Sen aklını kaçırmışsın, Brooke."

"Hayır, görmedim."

"Dre'yle birlikte olmana izin vereceğimi düşünüyorsan vermiş olmalısın."

"İzin vermek mi?" Brooke öfkeyle kekeledi. "Hiçbir şey yapmama izin vermene ihtiyacım yok!"

Brandon kaşlarını çatı. "Buraya bak, küçük kız-"

"Bana öyle demeyi kes! Ben artık küçük bir kız değilim Brandon. Yirmi yedi yaşındayım ve yetişkin bir kadıyım. İstediyim kişiyile çıkmak için senin iznine ihtiyacım yok!"

Brandon homurdandı. "Dre'yle çıkmıyorsun, o yüzden bunu unutabilirsin." Brooke kızgın bir nefes verdi. "Sana söylemem gerektiğini biliyordum.

İstemedim ama Beau bunu başıma kakıyor ve sana kendisi söylemekle tehdit ediyordu. Bunu benden duymayı istedim ama büyük ağabeylik taslayacağını bilmeliydim."

Brandon ona ters ters baktı. "Dre'yi kontrol etmene gerek yok."

"Ne dediğimi duymadın mı? Ben ona *aşığım*. Yıllardır. Şimdi Leah ile ayrıldıklarına göre-"

"Ne? Bunun hamleni yapmak için mükemmel bir fırsat olduğunu mu düşündün?"

Brooke çenesini kaldırdı. "Neden olmasın?"

Brandon birkaç dakika onun meydan okuyan bakışlarını üzerinde tuttuktan sonra başını salladı ve ellerini yüzünde gezdirerek pencereye doğru yürüdü ve dışarıya baktı.

Brooke içini çekti. "Buna neden bu kadar karşı çıktığını anlamıyorum Brandon. Bana karşı her zaman korumacı davrandığını anlıyorum ama Dre senin en iyi arkadaşın. Onu herkesten daha iyi tanıyorsun-"

"İşte tam da bu yüzden onun senin için doğru kişi olmadığını söyleyebilirim," diye homurdandı Brandon pencereden dönerken.

Brooke ona baktı, yüzünü araştırdı. "Ne demek istiyorsun? Benim için yeterince iyi olmadığını mı?"

Brandon çenesini sıktı. "Söylediyim bu değil."

"Güzel, çünkü Dre'yi en iyi arkadaşın olacak kadar iyi bulduğunu ama ailenle evlenecek kadar iyi bulmadığını düşünmekten nefret ediyorum. Bu tür bir züppeliği senden değil, annem ve babamdan beklerdim."

Brandon kaşlarını çatı. "Beni bundan daha iyi tanıyorsun Brooke, o yüzden neden oraya gittiğini bile bilmiyorum. Bak, işin özü şu ki Dre'nin şu anda başından bir sürü şey geçiyor-"

"Ne gibi?"

"Bu konuda endişelenme." Brandon, Brooke'a Fiona'nın hamileliğinden bahsederek Dre'nin güvenine ihanet edecek değildi. Bu onun için yeterince kötüydü.

aldattığını biliyordu ve hala onu istiyordu.

"Bilmen gereken tek şey onun müsait olmadığı, bu yüzden ona adım atmayı aklından bile geçirme. Ayrıca, Leah'yı hâlâ seviyor ve onunla işleri yoluna koymak istiyor."

"Ama ya yapmazlarsa?" Brooke meydan okudu. "Ya Leah onu geri almazsa?"

Brandon kız kardeşine başını salladı. "İnan bana, bebeğim, geri dönen piliç olmak istemezsin."

Brooke sırtıttı. "Cynthia gibi mi?"

Brandon yüzünü buruşturdu. Bunu inkâr bile edemezdi.

Tam o sırada masasının üzerindeki dahili telefon çaldı. "Brandon, saat on bir randevun geldi."

"Teşekkürler, Iris." Takım elbisesinin ceketini sandalyesinin arkasından aldı ve Brooke masadan inerken omuzlarını silktilti. "Bu konuşmaya daha sonra devam edebiliriz."

"Gerek yok," dedi kayıtsızca. "Dre'ye olan hislerimi sana bildirmek istedim ve artık bildirdiğime göre bir sonraki adımı atabilirim."

Brandon bundan hoşlanmadı. Hem de hiç. "Bir sonraki adım ne?"

Brooke homurdandı. "Bilmek istemez misin?"

Kaşlarını çattı. "Brooke-"

Ama o çoktan topuklarının üzerinde dönmüş ve kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı. "Bekle." Ona yetişti. "Seni geçireyim."

"İyi. Her neyse."

Brandon asık suratlı kız kardeşine koridorda eşlik ederken ne yapması gerektiğini biliyordu.

Leah Currie, aynı zamanda evim dediği Woodlands'de bulunan Memorial Hermann Hastanesi'nde cerrah olarak çalışıyordu.

Brandon onun çalıştığı katta asansörden indiğinde, onu hemşire istasyonunda durmuş hasta dosyalarını incelerken ve düzgün kıvrımları olan çekici bir kız kardeşle sohbet ederken gördü.

Başını kaldırıp Brandon'ın koridordan geldiğini görünce kaşlarını çattı, onu gördüğüne ne şaşırmış ne de sevinmiş görünüyordu.

Ona ulaştığında, kızgın bir nefes aldı. "Seni göndermesinin an meselesi olduğunu biliyordum."

Brandon sırtıttı. "Beni o göndermedi. Burada olduğumu bile bilmiyor."

Leah içini çekerek başını salladı. "Ne istiyorsun Brandon? Ya da sormama gerek var mı?"

"Sana Pei Wei'den öğle yemeği getirdim," diye teklif etti, restoranın adını ve logosunu taşıyan beyaz plastik bir poşet uzatarak. Brooke'un taktiklerini kullanmaktan çekinmiyordu.

Gözleri şüpheyile kısılmadan önce Leah'nın yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Ne oldu?"

"Asya usulü tavuk salatası. Dre bunun senin favorin olduğunu söylerdi." Leah'nın ifadesi yumuşadı. "Ve sen bunu hatırladın mı?"

"Awww," diye mırıldandı hemşire, takdirle Brandon'a bakarak. "Nasıl *sweeeet*."

Brandon ona göz kırptı ve o da çapkınca gülümsedi.

Leah çantayı aldı ve içine baktı. "Bana da börek mi aldın?" "Evet. Onları da ne kadar çok sevdiğini biliyorum."

Memnun bir gülümsemeyle savaşıırken dudaklarının seğirdiğini görebiliyordu. İşte o zaman ona sahip olduğunu anladı.

"Şanslısın ki vizitemi yeni bitirdim." Onun elini tuttu. "Gel bakalım. Hemşire odasında konuşabiliriz. Günün bu saatleri genelde sessiz olur."

Boş odanın içinde küçük bir masaya oturdular. Brandon, Leah'nın salatasını susamlı salata sosu ve çıtır wonton şeritleriyle ıslatmasını izledi, sonra plastik çatalı alıp yemeye başladı.

Mütevazı derecede çekici bir kadındı, bu da kulağa Dre'nin annesinin yaptığı gibi ona sıradan bir Jane demekten daha iyi geliyordu. Açık tenliydi, kehribar rengi gözleri ve çilli bir burnu vardı. Uzun boylu, ince yapılı olması onu bol mavi önlüğünün içinde elbise askısı gibi gösteriyordu. Brandon'a kalsa her gün öğle yemeğinde salata yerine biftek ve peynirli ezme yerd. Ona bakarken, Dre'yle ikisinin de nasıl olup da sıska kadınlarla birlikte olduklarını düşünmeden edemiyordu; oysa her zaman olgun kıvrımları, dolgun göğüsleri, kalın kalçaları ve dolgun kalçaları olan kızları tercih etmişlerdi.

Leah bir lokma tavuk salatası yerken, "Mmm, bu tam kıvamında," diye mırıldandı. "Teşekkür ederim Brandon."

Gülümsedi. "Bir şey değil." "Sen de ister misin?"

"Yok, böyle iyiyim. Zaten öğle yemeği yedim." Leah sessizce çiğneyerek başını salladı.

Brandon ellerini masanın üzerinde kavuşturarak, "Ee," dedi, "nasılsın kızım?"

Ona alaycı bir bakış attı. "Nasıl olduğumu sanıyorsun?"

Brandon onun gözlerinin altındaki derin torbalara bakarak alaycı bir ifadeyle, "Sanırım daha iyi olmuşsundur," dedi.

Kendinden utanarak yüzünü buruşturdu. "*O kadar* kötü mü görünüyorum?" Brandon diplomatik bir tavırla, "Fena değil," dedi. "Sadece mutsuz." Kadın asık suratla başını salladı.

"Eğer teselli olacaksa, Dre'nin de durumu pek iyi değil. Aslında, zar zor ayakta duruyor. Seni özlüyor, Leah."

Dudakları acıyla büküldü. "Sanırım bunu evimde başka bir kadını becermeden önce düşünmeliydi."

Brandon yüzünü buruşturarak, Leah'nın çatalı salatasına acımasızca saplamasını izledi, sanki Dre'nin yüzünün marulun üzerinde süzüldüğünü görebiliyordu. "Olanlar hakkında gerçekten çok kötü hissediyor, Leah."

"Sadece yakalandığı için," dedi küçümseyerek. "Eğer onları basmasaydım, Fiona'yı arkamdan becermeye devam edecekti. Fiona hapse atıldıktan sonra da başka bir yan parça bulacaktı."

Brandon, "Bu doğru değil," diye itiraz etti. "Nereden biliyorsun?"

"Çünkü seni seviyor, Leah."

Alaycı bir şekilde homurdandı. "Bunu göstermenin çok komik bir yolu olduğu kesin."

Brandon kaşlarını çatarak uzandı ve elini onun elinin üzerine koyarak zavallı marula saldırmasını durdurdu. Kız çatalı bırakıp gözlerini yavaşça Brandon'ın gözlerine diktiğinde, Brandon sessizce, "Dre'nin yaptığı affedilemez bir şeydi ama tek bir kötü hata dört yıl boyunca sana iyi davranmasını silmeli mi?" dedi.

Leah suçlayıcı bir ifadeyle Brandon'a baktı. "Gerçekten onu mu *savunuyorsun*?" "Tabii ki hayır. Yaptığı şey berbattı ve bunu ona söyledim. Ben de öyle.

Justin ve Cornel. İnanın bana, sizi ne kadar incittiğini ve güveninize ihanet ettiğini anlıyor. Sizinle ikinci bir şansa sahip olursa ne kadar şanslı olacağını biliyor."

Leah kaşlarını çatı ve yarısı yenmiş salatasına baktı. "Bilmiyorum Brandon. Ben senin gibi değilim. Aldatılmayı affedecek kapasitem yok."

Hüzünle gülümsedi. "Gerçekten sevdiğiniz birinden neleri affedebileceğinizi bilerseniz şaşarsınız."

Leah'nın burun delikleri alevlendi, gözleri hızla kırpıştı.

Gözyaşlarının akacağını hisseden Brandon sandalyesini masanın etrafına çekti. Saniyeler sonra baraj patladığında omzu gözyaşı selini emmek için

oradaydı.

"Onları gördüm," diye hıçkırığa hıçkırığa ağladı Leah. "Onları sevişirken gördüm.

koridorun sonunda! Bana bunu yaptığı için onu nasıl affedebilirim?"

Brandon onun sırtını okşadı ve o ağlarken teselli edici sözler mırıldandı.

Birden oraya geldiği için kendini suçlu hissetti çünkü niyetinin olması gerektiği kadar saf olmadığını biliyordu. Leah ve Dre'nin ayrılığına karışıp karışmamayı tartışıyor olsa da, Brooke'un itirafı kararını vermesini sağlamıştı. Ama Leah'dan Dre ile barışmasını istemek adil miydi? Onu aldatmış olması yeterince kötü değilmiş gibi, bir de diğer kadını hamile bırakmıştı. Leah öğrendiğinde yıkılacaktı. Ve onu kim suçlayabilirdi ki? Eğer Tamia Dominic'ten hamile kalsaydı, Brandon muhtemelen şu anda hapiste olurdu.

Birkaç dakika sonra Leah ağlamayı bıraktı ve başını onun omzundan kaldırdı. Kağıt peçetelerden birini aldı ve ona uzattı.

Gözlerini sildi ve sessizce burnunu sildi, sonra da ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Omzunda ağlamama izin verdiğin için teşekkürler. Umarım Armani'ni mahvetmemişimdir."

Brandon kıkırdadı. "Her şey yolunda. Kuru temizlemeciler bunun için var." Yumuşak bir şekilde güldü.

Brandon ona, "Buraya gelip seni üzdüğüm için özür dilerim," dedi. "Niyetim bu değildi."

"Biliyorum." Leah gülümseyerek onun yanağını okşadı. "Sen harika bir adamsın Brandon.

Bazen yanlış arkadaşla aşık olduğumu düşünüyorum."

"Aşık olmadın."

İç çekti. "Belki değil, ama seninle yatarak Dre'den öç almayı hiç umursamayacağımdan eminim."

Brandon'ın gülümsemesi buharlaştı.

"Uhhh ..." Leah güldü. "Şaka yapıyorum

Brandon."

Ona inanıyordu. Ama Dre'nin annesiyle yaşadığı çılgınlıktan sonra işini şansa bırakmayacaktı.

"Ben işime dönsen iyi olacak, siz de hastalarınızın yanına dönün," dedi masadan kalkarken.

Leah başıyla onayladı ve yarım kalan yemeğini topladı. "Yakında ameliyata girmem gerekiyor." Ona sıcak bir şekilde gülümsedi. "Her şey için tekrar teşekkürler Brandon."

"Bir şey değil. Günün sonunda, senin için en iyisi neyse onu yapmanı istiyorum."

Leah başını salladı. "Yapacağım."

Brandon hastaneden ayrılırken, Leah ve Dre'nin ilişkisinin Tamia ve kendisinininkinden daha iyi bir sonuca ulaşmasını umuyordu.
Ama pek iyimser değildi.

Bölüm 30

Tamia

"Tamia Giselle Luke, yapman gereken bazı şeyler var!" Tamia, Shanell'in sesini duyunca irkildi.

O öğleden sonra telefonu çaldığında Dominic'in pelüş kanepesinde tembellik ediyordu. Ekrana bakmadan önce bile arayanın Shanell olduğunu biliyordu. Ve destansı bir azar işiteceğini de biliyordu.

"Hey, kızım," dedi uysalca.

"Son üç gündür telefonlarıma çıkmadıktan sonra bana 'hey, kızım' deme!"

Suçluluk duygusu Tamia'nın üzerine çöktü. "Bunun için gerçekten üzgünüm, Shanell."

"Olmalısın. Sadece telefonlarıma çıkmadığın için değil, Cumartesi günü evimden kaçarken nereye gittiğin konusunda yalan söylediğin için de. Marcellus beni arayıp Cumartesi günü bir model evde sana rastladığını söylediğinde inanamadım. Dominic Archer ile orada ne halt ediyordun? Ve *nişan yüzüğü* takıyordun?"

Tamia yüzünü buruşturdu. "Bu uzun bir hikâye." "Zamanım var, heffa. O yüzden konuşmaya başla."

Tamia derin bir nefes aldı, sonra doğruldu ve sedirin üzerindeki şarap bardağına uzandı. Uzun bir yudum aldı, oyalanıyordu.

Shanell sabırsızca, "Bekliyorum," diye söze girdi.

Koltuk minderlerine yaslanan Tamia, Dominic'in restorana geldiği geceden başlayıp birlikte geçirdikleri romantik hafta sonuna kadar tüm hikâyeyi arkadaşına anlattı.

Anlatacaklarını bitirdiğinde Shanell sustu. Sağır edici bir sessizlik.

"Eee?" Tamia endişeyle sordu.

"Peki ne?"

"Söyleyecek bir şeyiniz yok mu?"

Shanell derin bir iç çekti. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum." Tamia sertçe yutkundu ve kendini destekledi.

"İşini kurmak için paraya ihtiyacın olmasını anlıyorum ve Dominic'in sana bu şekilde yardım etmesinin çok cömertçe olduğunu kabul ediyorum. Ama dürüst olmak gerekirse, Tamia, bana yoluna devam edeceğini söylediğinde, bunun o piçle tekrar ilişkiye girmeyi içerdiğini düşünmemiştim. Sana yaşattıklarından sonra onunla işinin bittiğini sanmıştım. Yani, sen istediğin her erkeği elde edebilecek akıllı, muhteşem bir kadınsın. Gavin'in sana abayı yaktığını zaten biliyorsun ve amını *koklamaya* bile yaklaşmadı. Richards Carruth'taki bazı adamlar hâlâ bana seni soruyor. Dediğim gibi, sen istediğin her erkeği tavlayabilen belalı bir hatunsun. O yüzden neden o serseriyle takılıyorsun anlamıyorum. Yani, siki *o kadar* iyi mi?"

Tamia'nın yüzü kızardı. "Mesele o değil."

Shanell bilerek, "Ama penis iyi," dedi.

"Öyle," diye itiraf etti Tamia. "Dominic inanılmaz bir aşık." "Brandon'dan daha mı iyi?"

Tamia uzun bir süre tereddüt etti, Brandon'la paylaştıkları patlayıcı tutkuyu, aralarındaki güçlü bağı ve duyguların derinliğini düşündü. Bu asla sadece sevişmek için sevişmek değildi.

Derin bir iç çekti. "Biliyor musun, Dominic'le ilk yatmaya başladığımda onun yatakta Brandon'dan daha iyi olabileceğini düşünmüştüm. Onunla birlikte olmak yeni, tehlikeli ve heyecan vericiydi ve ona doyamıyordum. Ve yalan söylemeyeceğim, bir parçam ilişkimize daha bağlı olmadığı için Brandon'dan intikam almaktan biraz tatmin oldu."

"Mesele bu mu Tamia?" Shanell sessizce sordu. "Bu yüzden mi -Birlikte olabileceğin onca erkek varken hâlâ Dominic'e mi zaman ayırıyorsun? Bilinçaltında Brandon'ı cezalandırmak istediğin için mi?"

Tamia kaşlarını çatı. "Ben öyle düşünmüyorum." "Öyle düşünmek *istemezsin*."

"Hayır. Gerçekten artık öyle hissetmiyorum. Brandon'ı cezalandırmak istemiyorum. Bence yeterince acı çekiyor."

"Kızım, öyle olmalı," dedi Shanell acımasızca. "Marcellus'a göre Brandon parmağındaki yüzüğü gördüğünde *yıkılmış* görünüyordu. Marcellus kardeşinin gözyaşlarına mı boğulacağını yoksa birini mi becereceğini bilememiş."

Tamia sıkıca yutkundu. "Bir yanlış anlaşılma oldu."

"Ben de Marcellus'a öyle söyledim. Bana haber vermeden nişanlanmanın mümkün olmadığını biliyordum." Shanell homurdandı. "Ne kadar az biliyordum"

Dominic'le bir pansiyonda romantik bir kaçamak yapıyorlardı."

Tamia gülümsemekten kendini alamadı. "Romantikti."

"Öyle demiştiniz." Shanell'in sesi hoşnutsuz geliyordu. "Ona güvenebileceğinizi nereden biliyorsunuz?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti

Tamia. "O zaman neden risk alıyorsun?" Tamia yanıt vermedi.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Shanell. "Ona karşı bir şeyler hissediyorsun, değil mi?"

Tamia içini çekerek gözlerini tavana dikti. "Bilmiyorum, Shanell. Bu hafta sonu onu daha yakından tanıdım ve düşündüğüm gibi biri değilmiş. Bana Isabel'le evliliği hakkında anlattıkları ona farklı bir gözle bakmamı sağladı. Sadakatsizliğini haklı çıkarmıyorum, ama onu yoldan çıkaran şeyin ne olduğunu kesinlikle anlayabiliyorum."

Shanell, "Demek şimdi de akraba ruhlar oldunuz," diye alay etti.

Tamia gülümsedi. "Belki de öyleyizdir. Daha garip şeyler de oldu." Shanell'in gözlerini devirdiğini neredeyse görebiliyordu.

"Peki şimdi neredesin? Onun evinde mi?" "Evet," diye yanıtladı Tamia.

Dominic'le birlikte o sabah Houston'a döndüklerinde, Dominic ona kendisiyle birlikte eve gelmesini ve geceyi orada geçirmesini teklif etmişti. Kadın kabul etmişti ama önce arabasını almak için onun dairesine uğramaları şartıyla. Dominic'in arkadaşlığından hoşlanmasına rağmen, eğer Dominic sinirlerini bozmaya başlarsa onun dairesinde kapana kısılmak istemiyordu.

"Unutmadan," dedi Shanell, "Marcellus evinizi görebilmek için randevu almak üzere onu aramanızı istiyor. Numarasını sana mesaj atarım."

"Harika. Teşekkürler. Yarın onunla temasa geçeceğim."

Tam o sırada Tamia'nın telefonu çaldı. Ekranda Memur Greene'in numarasını görünce, "Gitmem gerek Shanell. Sonra konuşuruz." dedi. Gelen aramayı cevaplamak için tuşa bastı. "Alo?"

"Merhaba, Bayan Luke. Ben Memur Greene. Nasılsınız?"

"Ben iyiyim." Honey'ye elini uzatan pisliğin o olduğunu bildiği için onunla konuşurken kendini rahatsız hissediyordu. Ona küfretmek istiyordu ama tek kelime etmeyeceğine söz vermişti.

"Size soruşturmayla ilgili bilgi vermek istedim," dedi Keyshawn, onun kaynayan düşmanlığından habersiz. "Ziyaretçi kayıtlarını inceledik ve

Güvenlik kayıtları ve her şey kontrol edilmiş görünüyor. Sizin evde olmadığınız saatlerde kiracıların çoğu işteydi, bu nedenle fazla yaya trafiği yoktu. O gün binaya gelen birkaç ziyaretçi sorgulandı ve aklandı. Ne yazık ki, güvenlik sisteminde bir arızaya neden olan bir tür mahalle elektriği kesintisi vardı, bu yüzden bir saatten fazla gözetim görüntüsünü kaybettik. Notun bu süre zarfında bırakılmış olması tamamen mümkün."

Tamia kaşlarını çattı. "Ne kadar uygun."

"Öyle görünüyor, ama muhtemelen öğrendiğiniz gibi, şehrin o bölgesinde devam eden tüm yeni inşaatlar nedeniyle elektrik kesintileri nadir değildir. Yani notu kim bıraktıysa, şansına küsmüş."

Tamia sinirli bir nefes verdi. "Harika."

"Biliyorum." Keyshawn'ın sesi acımasızdı. "Laboratuardaki adamımız nottan parmak izi alamadı ama zaten failin eldiven giydiğini tahmin ediyorduk. Ayrıca Lester McCray'ın izini bulmayı başardık. Size yakın oturduğu konusunda yalan söylediğini itiraf etti çünkü onunla yeterince karşılaşırsanız onunla çıkacağınızı umuyordu. Ama bize Perşembe gününü bütün gün bir seminerde olduğunu ve iş arkadaşlarının onun nerede olduğuna dair kefil olduklarını söyledi. Bu, notu başkasına teslim ettirmiş olamayacağı anlamına gelmiyor ama başka yerde olduğunu kanıtlaması daha zor olacak."

Tamia derin bir iç çekti. "Bir başka çıkmaz sokak."

"Özür dilerim. Keşke size daha iyi haberlerim olsaydı, ancak bu tür vakaların çözülmesi genellikle zaman alır. Bu arada, bina yönetimi güvenliği artırma sözü verdi ve ön büro personeli herhangi bir şüpheli faaliyeti bildirmek için yüksek alarmda. Eğer bir süreliğine bir arkadaşınızın evinde kalabilirseniz, size bunu tavsiye ederim."

Tamia başını salladı ve Dominic'in pahalı bir şekilde döşenmiş çatı katına göz gezdirdi. "Aradığınız için teşekkürler Memur Greene. Gelişmeler için minnettarım."

"Rica ederim, Bayan Luke. Sizinle temasa geçeceğim."

Tamia bağlantıyı kesti, sonra telefonu yere bıraktı ve kaşlarını çattı. Bilinmeyen bir tehdidin tutsağı olmaktan hoşlanmıyordu. Kendisini zayıf ve güçsüz hissetmesine neden oluyordu ki bu her zaman nefret ettiği iki şeydi.

Dominic'le sonsuza dek kalamazdı, Shanell ve Mark'a da yük olmak istemiyordu. Er ya da geç eve dönmek ve normal hayatına devam etmek zorunda kalacaktı.

Artık "normal" her ne demekse, diye düşündü kanepeden kalkarken acımasızca.

O sabah Dominic'le seviştikten sonra Dominic ofisteki bazı işlerini halletmek için ayrılmıştı. Tamia duş alıp giyindikten sonra dizüştü bilgisayarını çıkarıp Ehrlich'lerin reklam kampanyasının konseptleri üzerinde çalışmaya başladı, ta ki konsantre olamayacak kadar uykusu gelene kadar.

Islak bara geçerek kendine bir kadeh şarap daha doldurdu. Durgun bir şekilde içkisini yudumlarken, Dominic'in çatı katına ilk çağrıldığı zamanki anılarını yeniden yaşayarak odaya baktı. Mystique kostümünü giymiş ve Dominic'le birbirlerini izlerken mastürbasyon yapmışlardı. Çok ateşli ve yoğundu; neredeyse onu mahvedecek tehlikeli bir ilişkinin başlangıcıydı.

Tamia yavaşça etrafına bakınırken sedirin altında yatan bir şey dikkatini çekti. Merakla oraya doğru yürüdü ve incelemek için eğildi.

Bir çift leopar desenli kadın külotuydu. Geri çekildi, dudakları tiksintiyle kıvrıldı.

Bir anda aklına Dominic'in kanepede bir fahişeyle sikiştiğı, onu arkadan döverken kık yanaklarının esnediğı bir görüntü geldi.

Tamia kaşlarını çatı.

Kızmaya hakkı olmadığını biliyordu. Dominic onun erkeğı değıldi ve bu külotlar belli ki Tamia ile bu hafta sonu yeniden bir araya gelmeden önce bırakılmıştı.

Öfkesi aldatılmış hissetmekle ilgili değıldi.

Tekrar oyuna gelmek istememesiydi.

Tamia dişlerini sıkarak sedirin altına uzandı ve mantar kapmasın diye sadece parmaklarının ucunu kullanarak iç çamaşırını aldı. Dominic'in odaya girdiğı anda görebilmesi için külotu sedirin üzerine bıraktı. Sonra topuklarının üzerinde döndü ve ana yatak odasına doğru yürüdü.

Eşyalarını aldıktan sonra zıpladı.

Bölüm 31

Tamia

Yirmi dakika sonra Tamia apartmanın yeraltı otoparkına girdi. Eve koşmaya, daha fazla kıyafet toplamaya ve Shanell'in evine gitmeye karar vermişti.

Saat henüz üçtü, komşularının çoğu hâlâ işte olduğu için garaj neredeyse terk edilmişti. Arabasından inerek kapıyı kapattı ve alarmı kurmak için anahtarlığa bastı, ancak burada yaşayan hiç kimsenin aracını çalmak istemeyeceğini biliyordu. Lüks rezidansın kiracıları petrol ve gaz yöneticileri, avukatlar, doktorlar, profesyonel sporcular ve yakındaki tıp merkezinden yöneticilerden oluşuyordu. Onların kullandıkları araçlarla kıyaslandığında, eski Accord'u bir külüstürdü.

Tamia garajı geçmeye başladığında arkasında ayak sesleri duydu.

Teni tedirginlikle karıncalandı.

Otomatik olarak adımlarını hızlandırdı, parmakları anahtarlarına iştirilmiş küçük Mace kutusunun etrafına dolandı.

Ayak sesleri yaklaştıkça iki kişi olduğunu fark etti. İçinden bir ürperti geçti.

Daha hızlı yürüdü, arkasındaki ayak sesleri adımlarına uyacak şekilde hızlandıkça sinirleri gerildi.

Kalbi küt küt atarken, kar maskeli iki kişinin kendisine doğru ilerlediğini görmek için arkasını döndü.

Kanı dondu.

Biber gazı sıkmak için kolunu kaldıramadan maskeli kişilerden biri ona saldırdı. Anahtarları -ve topuz- elinden fırladığında nefesi kesildi ve kolunda bir acı hissi oluştu.

İçgüdüsel olarak tepki vererek bacağını sertçe savurdu ve saldırganın kasıklarına tekme attı.

Maskeli figür iki büküm olurken tiz bir çığlık yükseldi. Tamia bakakaldı, saldırganın bir kadın olduğunu fark edince afalladı.

O daha bu ayrıntıyı kavrayamadan, diğer saldırgan üzerine çullanmış, saçlarından bir tutamı acımasızca koparmıştı.

"Seni lanet olası orospu!" diye bağırdı boğuk bir kadın sesi.

Tamia yumruklarını savurmaya başladı, yapabildiği her yere yumruklar indiriyordu. Kadın daha büyük ve güçlüydü, ondan en az otuz kilo daha ağırdı. Ama Tamia içgüdüsel olarak hayatının dövüşünde olduğunu biliyordu, bu yüzden rakibinin cüssesinden korkmayı göze alamazdı.

Yüzünü korumak için başını aşağıda tutarak saldırgana yumruk ve pençe attı, tırnaklarını açıkta kalan boynunda gezdirdi.

Acı içinde çığlık atan kadın Tamia'yı şiddetle bir cipin arkasına doğru itti. Çarpmanın etkisiyle homurdanan Tamia uzanıp saldırganın kar maskesini çıkardı ve böylece onu teşhis edebildi.

Kendisini beraat ettiği gün ona tehditler savuran kadının öfkeli yüzüne bakarken bulduğunda şok içinde donakaldı.

Seni kaltak! Isabel'e yaptıkların için cehennemde yanacaksın!

Yani bu saldırı Dominic'in karısının intikamını almak için miydi?

Tamia'nın tahmin yürütecek zamanı yoktu çünkü diğer kadın tekmesinden kurtulmuş ve onlara doğru geliyordu. Tamia kadının elindeki sustalının parıltısını gördüğünde panik damarlarına hücum etti ve kendisini kamyonu sıkıştıran ağır bedeni itmeye başladı.

"Hey!" diye seslendi bir adam sertçe. "Aşağıda neler oluyor?"

Maskesiz kadın sese doğru bakarken, Tamia onun dikkatinin dağılmasından faydalandı ve bıçaklı saldırgan ona doğru hamle yaptığı anda kendini kurtardı. Keskin bıçaktan kurtuldu ve geriye doğru sendeledi, korku ve adrenalin kanını pompalıyordu. Kargaşaya doğru koşan ayak seslerinin kaldırımında hızla ilerlediğini duyabiliyordu.

"Fahişe orospu!" diye tükürdü maskesiz kadın, park görevlisi ve diğer iki adam onlara ulaştığında Tamia'ya doğru hücum etti.

İki kadın kaçmak için döndü, ancak adamlar onları kovaladı ve park görevlisi Tamia'ya doğru koşarken onları kabaca yere yatırdı.

"İyi misin?" diye sordu endişeyle.

Sadece sarsak bir şekilde başını sallayabildi, nefesi kesilirken ciğerleri yanıyordu. Ondan sonra her şey bulanıklaştı.

Polis geldi, sirenler çalıyordu.

Dominic kısa bir süre sonra Fantom'dan atılarak onu takip etti. Yerdeki kelepçeli kadınları görünce onlara bağırmaya başladı ve onlar da

Polisler araya girene kadar öfkeli Crucian sözcükleri aralarında kurşun gibi patladı.

Sonra Dominic Tamia'nın önünde durdu, elleriyle yüzünü nazikçe okşadı, sorularını sorarken gözleri endişeyle Tamia'nın gözlerinin içine bakıyordu. Tamia onun ağzına baktı ama kulaklarındaki uğultudan ne dediğini anlayamadı.

Bıçaklanmaya bu kadar yaklaşmış olmanın verdiği sarsıntıyla, Dominic polis memurlarına onu eve götüreceğini söylediğinde itiraz etmedi. Arabasına götürülmesine ve içeri girmesine yardım edilmesine izin verdi, bu çılgın yerden olabildiğince uzaklaştığı için minnettardı.

Daha sonra Dominic'in yatağında kıvrılmış yatarken Dominic onu kucakladı ve ağrıyan vücuduna sıcaklık aşıladı.

"Isabel'in kuzenleri senin peşinden böyle geldikleri için üzgünüm," diye mırıldandı, sesi karanlıkta sessizce gürliyordu. "Ne yapmayı planladıklarını bilseydim, onları durdururdum."

"Sen yapar mıydın?"

Tamia onun kendisine karşı gerildiğini hissetti. "Bu da ne demek şimdi?"

Sessizdi, zihni şüphe ve kuşkuyla çalkalanıyordu. Dominic'in ölen karısının akrabaları az önce onu öldürmeye çalışmıştı. Isabel'i kimin öldürdüğünü söylemeyi reddettiğinde Dominic'in kapısına dayanması ve ona saldırması çok uzun zaman önce değildi.

Neye inanması gerekiyordu? Kime güvenmesi gerekiyordu?

"Bu yüzden mi aldığın nottan bana bahsetmedin?" Dominic yaralı bir şaşkınlıkla haykırdı. "Onu *benim* gönderdiğimi düşündüğün için mi?"

Tamia yorgun bir iç geçirdi. "Bilmiyorum Dominic. Açıkçası notu *kimin* göndermiş olabileceğini bilmiyordum."

"Kesinlikle ben değildim," diye iddia etti. "Buna inanmakta hâlâ güçlük çektiğini biliyorum Tamia, ama hayatına seni tekrar incitmek için girmedim. Senin için *deli oluyorum*. Senin için doğru olanı yapmaya çalışıyorum. Eve erken gelip seni evde bulamadığımda neredeyse aklımı kaybediyordum. Dairene yeterince hızlı gidemedim. Başına daha kötü bir şey gelseydi yıkılırdım."

Tamia ona güvenebilmeyi dileyerek hiçbir şey söylemedi. Keşke *herkese güvenebilseydi*. Gecenin ilerleyen saatlerinde kendini, notu Brandon'ın bırakmış olup olamayacağını düşünürken bile bulmuştu. O, herkesten daha fazla

Hayatını kurtardığı için övgü alabilir ve hatta ona sadakatini borçlu olduğunu düşünebilirdi.

Ama Brandon o kadar ileri gider miydi? Aşk ve nefret arasındaki çizgi ne kadar *inceydi*?

"Dashay ve Jamila, Isabel'in kız kardeşleri gibiydiler," diye açıkladı Dominic, Tamia'nın düşüncelerini bölerek. "Hepsi birlikte büyüdüler ve neredeyse birbirlerinden ayrılamazlardı. Dashay ve Jamila Amerika'ya Isabel yüzünden geldiler. Bu yüzden onun ölümüne çok üzüldüler."

"Bunu anlıyorum," diye mırıldandı Tamia. "Ama Isabel'i benim öldürmediğimi biliyorlar."

"Ama kız kardeşin yaptı. Ve Fiona'ya ulaşamadıkları için-"

"-Ben bir sonraki en iyi şeyim." Tamia başını yastığa doğru salladı. "Belli ki beni takip ediyorlarmış, Dominic. Bu öğleden sonra senin binandan çıktığımı gördüler ve beni eve kadar takip ettiler. Tekrar ilişkiye girdiğimizi biliyorlar ve bundan hoşlanmıyorlar."

"Bu çok kötü oldu."

"Gerçekten mi Dominic? O çılgın sürtükler üzerime atladı ve beni bıçaklamaya çalıştı." "İşte bu yüzden hapisteler," diye homurdandı Dominic. "Bütün bu lanet güvenlik kamerasına yakalandı. Size gönderdikleri tehdit notuna bunu da ekleyin ve her şey tamam olsun."

Tamia kaşlarını çatı, tehlikeden kurtulduğuna tam olarak ikna olmamıştı. "Not hâlâ bir anlam ifade etmiyor. 'Hayatını kurtardım, sürtük. Bana borçlusun' yazıyordu. Bu Isabel'in kuzenleri için nasıl geçerli olabilir? Onlar benim hayatımı nasıl kurtardı?"

Dominic hiçbir şey söylemedi, soruyu düşünüyordu.

Aralarında ağır bir sessizlik uzarken Tamia göz kapaklarını açık tutmak için mücadele ederek usulca esnedi. Bitkin düşmüştü. Ama saldırıdan önce de böyle hissediyordu. Dominic hafta sonu boyunca onu gerçekten yormuş olmalıydı.

"Daha önce ne gördüğünü biliyorum," diye mırıldanarak sessizliği bozdu. "Seni neyin terk ettiğini biliyorum. Ama o kadın benim için hiçbir şey ifade etmiyordu Tamia. O sadece tek gecelik bir ilişkiydi."

Tamia sessizdi, aynı konuşmayı Isabel'e kaç kez yaptığını merak ediyordu.

"Beni bir daha terk etme," diye fısıldadı ısrarla, yüzü saçlarına gömülmüştü. "Kendi güvenliğin için burada kalmalısın."

Yorgun bir şekilde iç çekti. "Dominic-

" "Bana hiçbir yere gitmeyeceğine söz ver."

Kız cevap vermeyince, adamın kolu kızın etrafında sıkılaştı. "Bana söz ver."

Tamia zayıfça başını salladı ve gözlerini kapatarak uykunun huzurlu unutkanlığına teslim oldu....

Bölüm 32

Brandon

"Bugün bir şey mi unuttun?"

Brandon Salı akşamı bir kolunun altına sıkıştırdığı basketbol topuyla evinin ön kapısından içeri girdiğinde bu soruyla karşılaştı. Siyah bir eşofman üstü, uzun siyah atletik şort ve en yeni LeBron James Nike'larını giymişti.

İşten sonra Dre, Justin ve Cornel'le spor salonunda maç yapmak için buluşmuştu. İyi bir egzersiz yapmış, bastırılmış gerginliğini atmıştı. Ama Cynthia'nın *koltuğa* -onun koltuğuna- kıvrılmış, beklentiyle onu izlediğini gördüğünde tansiyonunun yükseldiğini hissetti.

Basket topunu yere bıraktı ve ona dikkatle baktı. "Ne unuttum?"

"Hatırlamıyor musun?" Sözler suçlayıcıydı ama Cynthia'nın gözleri yumuşaktı ve anlamadığı sessiz bir neşeyle parlıyordu.

"Özür dilerim," dedi oturma odasına doğru ilerlerken. "Unuttuğumu sandığım şeyin ne olduğunu hatırlamıyorum. Bana burada yardım etmeniz gerekecek."

Cynthia iç çekti. "Bugün bir doktor randevum vardı. Benimle geleceğine söz vermiştin."

Brandon kaşlarını çattı. "O *bugün müydü*?" "Evet."

Başını iki yana salladı. "Özür dilerim, bebeğim. Bana randevunun Perşembe günü olduğunu söylediğine yemin edebilirim. Takvimime bile yazmıştım."

"Bugün saat üçteydi," diye karşı çıktı Cynthia, şaşırtıcı derecede sakindi. "Adliyeden çıktım ve benimle doktorun muayenehanesinde buluşmanı bekliyordum."

"Kahretsin. Çok özür dilerim. Tarihleri karıştırmış olmalıyım."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Seni arayıp Dr. Kapoor'un önünde küfretmek istemedim."

Brandon yüzünü buruşturdu. Koltuğa uzanarak eğildi ve Cynthia'yı alnından öptü. "Randevuyu kaçırdığım için gerçekten üzgünüm."

"Ben de öyle. İlk sonogramımda yanımda olmanı istedim."

Brandon durdu. "İlk bugün sonogramın mı vardı?"

"Evet." Gülümsedi ve bir şey almak için arkasına uzandı, heyecanla ona uzattı.

Bir ultrason fotoğrafıydı. "Bu bizim bebeğimiz!" diye bağırdı.

Brandon siyah beyaz görüntüye bakarken göğsünü panik gibi bir şey kapladı. Boğazının düğümlendiğini, kardeşinin onunla dalga geçtiği görünmez zincir tarafından boğulduğunu hissetti.

Konuşmaya çalıştı ama sesi çıkmadı. Cynthia merakla ona baktı. "Brandon mı?"

Sadece başını salladı ve sendeleyerek geriye doğru gitti.

Bunca zamandır gizliden gizliye ilahi bir müdahale olmasını umuyordu... dua ediyordu. Ama böyle olması gerekmiyordu. Elindeki fotoğraf kaderini belirleyen kanıtı.

Bacaklarının arkası kanepeye çarptığında ağır ağır oturdu. Cynthia güldü. "Şu haline bak! Şok geçiriyorsun."

"Uh ... evet." Brandon sarsılarak yutkundu. Sesi boğuklaşmıştı. "Vay be..."

Cynthia sıırttı. "Biliyorum. Bebeği ekranda gördüğümde ağzımdan çıkan ilk kelime buydu." Heyecandan köpürerek koltuktan fırladı ve onun yanına koştu. Sonogram fotoğrafına bakmak için ona doğru eğilirken saçlarının uçları omzunu gıdıkladı. "Oğlumuzu bak Brandon. Ne kadar güzel, değil mi?"

Brandon sarsakça başını salladı, ancak grenli resimdeki fetüs o kadar küçüktü ki herhangi bir şey olabilirdi. "Oğlumuz olacağını nereden biliyorsun? Bunu söylemek için çok erken, değil mi?"

"Evet," dedi Cynthia hılyalı bir iç çekişle. "Ama içimde senin oğlunu taşıdığımı dair bir his var. Buna annelik içgüdüğü diyebilirsiniz."

Brandon başını salladı ve gözleri yanana kadar fotoğrafa baktı.

"Tıpkı sana benzeyecek," diye tahmin etti Cynthia, Brandon'ın başının arkasını şefkatle okşayarak. "Seksi gamzelerine kadar."

Gamzeler. .. gamzeleri var mıydı? Gerçekten gülümsemediğinden beri çok uzun zaman geçtiği için neredeyse unutmuştu.

Cynthia kıkırdadı, onu hiç görmediği kadar neşeliydi. "Dr. Kapoor yirmi beş haftalık olduğumda 4 boyutlu ultrason çekebileceğimizi söyledi. Bunlar çok *harika*, Brandon. Bebeğin özelliklerini net bir şekilde görebileceğiz ve karnımın içinde hareket edişini izleyebileceğiz. Sabırsızlanıyorum!"

"Evet," diye mırıldandı Brandon, "ben de yapamam."

Cynthia onun başının tepesini öptü. "Bu bir kutlama gerektiriyor. Eve dönerken Kroger'da durup bir şişe köpüklü elma şarabı aldım ve en sevdiğimiz paket servisinden akşam yemeği sipariş ettim. Yirmi dakika içinde burada olur."

"Kulağa hoş geliyor," dedi Brandon güçsüzce, ayağa kalktı ve fotoğrafı ona geri verdi. "Önce duşa girmeme izin ver. Biraz korkuyorum."

Cynthia göz kırptı. "Yemeğimizi yedikten sonra *ikimiz de* eğlenebiliriz."

Brandon dönüp yatak odasına gitmeden önce sadece gülümsedi. Spor ayakkabılarını tekmeleyip terden ıslanmış giysilerini çıkarırken kalbi acıyla çarpıyordu.

Banyoya girdiğinde duş kabinine eğildi ve musluğu çevirerek sıcaklığı dayanabileceği kadar sıcak hale getirdi. Destek için ellerini fayanslı duvara dayayarak başını eğdi ve suyun gözlerinden sızan acı ıslaklığa karışarak yüzünden aşağı akmasına izin verdi.

Bölüm 33

Tamia

Tamia Perşembe akşamı telefonunu açtığında Honey, "Yarın seninle bağış gecesine gelemem," diye ağzından kaçırdı.

Tamia kaşlarını çattı. "Ne demek gidemem? Keyshawn'ın bu hafta sonu çalışması gerektiğini söylediğini sanıyordum."

"Bana söylediği buydu, ama şüphelerim var." "Neden?"

"Yine kıskanç ve şüpheli davranmaya başladı. Bu sabah duşta çıktığımda onu çantamı karıştırırken yakaladım. Sakız aradığını iddia etti ama ona inanmadım. New Orleans'tan döndüğümünden beri onunla hiç çıkmamış olmama rağmen bana yine Bishop Yarbrough hakkında sorular sormaya başladı. Sanki Keyshawn ben ve piskopos hakkında kamuoyuna bilgi vermek için bir neden *arıyor*."

Tamia kaşlarını çattı. "Lanet olsun, kızım."

"Biliyorum. Bu çılgınlık." Honey'nin sesi ağlamak üzereydi. "Sanırım geçen geceki randevularımdan birinde beni takip etti ve muhtemelen seninle bağış yemeğine gidersem aynı şeyi yapmayı planlıyor. O yüzden işimi şansa bırakmayacağım."

"Bu muhtemelen iyi bir fikir. Şimdi aklıma geldi de Piskopos Yarbrough da muhtemelen orada olacak-"

"Kahretsin. Doğru ya. Bunu düşünmemiştim bile." Honey derin bir iç çekti. "Evet, kıcımlı evde tutsam iyi olacak."

"Evet," dedi Tamia acımasızca. "Ama gidemeyeceğin için üzgünüm. Beau hayal kırıklığına uğrayacak."

"Biliyorum," diye yakındı Honey. "Onunla tanışmayı gerçekten çok istiyordum ama bu asla gerçekleşmeyecek gibi görünüyor."

"Olacak. Merak etme." Tamia son çatal dolusu muzunu yerken, kendisini St. Croix'ya geri götüren çelik davulların ritmine ayaklarını vuruyordu.

"Neredesin sen?" Honey merakla sordu.

"Bir restorandayım," diye belli belirsiz cevap verdi Tamia.

Dominic'in merhum büyükbabasının adını taşıyan Winston's'da erken bir akşam yemeği yiyordu. Karayip tarzı popüler restoran, papaya rengindeki duvarlarla kontrast oluşturan Fransız kapılar ve koyu deri kabinlerle zarif ve rahat bir dekora sahipti. Croix'in beyaz kumlu plajlarına, çarpıcı mercan resiflerine, Karnaval eğlencelerine ve mağazalarla kaplı arnavut kaldırımli sokaklarda dolaşan insanlara saygı duruşunda bulunan güzel suluboyalar vardı.

Tamia ve Dominic o öğleden sonra restorana vardıklarında, Dominic Tamia'yı özel bir köşe kabine yönlendirmiş ve garsona körili keçi, tuzlu balık ve muzdan oluşan bir tabak getirmesini söylemişti. Yemek servis edildiğinde, bazı yatırımcılarla bir iş toplantısı yapmak için üst kata çıkmadan önce ona birkaç lezzetli lokma yedirecek kadar uzun süre kalmıştı.

"Hala bağış toplantısına gidiyor musun?"

Hayalinden sıyrılan Tamia yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Hiç sanmıyorum."

"Neden olmasın?" Honey sordu. "Başka birini alıp eğlenceli bir gece geçirebilirsin. Duyduğuma göre orada bir sürü ünlü ve çapkın olacakmış."

Tamia kaşlarını çattı. "Orada başka kim olacak biliyor musun? Brandon ve nişanlısı."

"Ah, evet," diye mırıldandı Honey utangaç bir tavırla.

"Uh-huh." Tamia margaritasını yudumlarken dalgınca daha fazla tekila içebileceğini düşündü. Tadını neredeyse hiç alamıyordu. "Her neyse kızım, yarını haber verdiğin için teşekkürler. Seni sonra ararım."

Tamia telefon konuşmasını bitirdiğinde Dominic'in bir grup işadamıyla birlikte aşağıya indiğini gördü. Gülüyorlar, puolarını çiğniyorlar ve toplantılarının başarılı geçtiğini gösteren bir tavırla sırtlarını sıvazlıyorlardı.

Dominic adamları kapıya kadar geçirdikten sonra Tamia'nın köşedeki kabinine doğru ilerledi. Yol boyunca kalipso müziği eşliğinde dans etti, takdirkâr kadın müşterilerinden gelen ısıklık ve çığlık korusu eşliğinde kalçalarını oynattı. Güzel bir kız ona doğru yaklaşp s ü r t ü n m e y e başladığında, restoran alkışlar ve gürültülü tezahüratlarla inledi

Onay.

Şarkının sonunda Dominic çapkınca kadının kalın kığını okşadı ve ona göz kırparak külotunun erimesini sağladı.

Masasından izleyen Tamia, Isabel'in Dominic'le evli olmanın nasıl bir duygu olduğunu anlayabiliyordu. O bir playa'ydı, karşı konulmaz seksapeliyle her kadının en derin korkularını uyandıracak gerçek bir piliç mıknaıısıydı.

güvensizlikler. Gözden uzak olduğu her an paranoyaklaşmamak mümkün değildi.

Tamia'nın yanına gelip hınzırca sırtıttığında, Tamia ona gözlerini devirdi.

Güldü ve onun yanındaki kabine kaydı. "Kızdın mı?"

Kadın dişlerini emdi. "Sen öyle san."

Garson kız a c e l e y l e gelip Tamia'nın boş tabağını almadan önce ona bir şişe bira servis ederken tekrar güldü.

"Yemeğinizi beğendiniz mi hanımefendi?" diye sordu müzikal bir Batı Hint aksanıyla.

Tamia sırtıttı. "Şaka mı yapıyorsun? Tabağımı yalayıp temizledim."

Kız zevkle gülümsedi. "En iyi Cruzan romuyla yapılan hindistan cevizli romlu kekimizi tadana kadar bekleyin. Bayılacaksınız."

Tamia'nın sırtışı genişledi. "Hadi bakalım."

Gülümseyen kız uzaklaşırken Dominic eğildi ve Tamia'nın yanağına bir öpücük kondurdu.

Ona alaycı bir gülümseme gönderdi. "Son derece iyi bir ruh halindesin. Sanırım toplantınız iyi geçti." "*Çok*

iyi geçti," diye onayladı. "Bu iyi bir şey."

Dominic, karısının cinayetinde şüpheli olarak aklandıktan sonra, karısının milyonlarca dolarlık sigorta poliçesini tahsil edebilmiş ve dondurulmuş olan hatırı sayılır mal varlığını geri alabilmişti. Artık bir skandal bulutu altında olmadığından, şirketinin kârı toparlanmaya başlamış, müşteriler geri dönmüş ve müşteriler yeni restorana akın ederek her gece tıklım tıklım olmasını sağlamıştı.

"Burada olman hoşuma gidiyor," dedi Dominic.

"Burada olmayı seviyorum." Tamia sırtarak dolu karnını okşadı. "İştahım da öyle."

Dominic kıkırdadı. "Karayıp yemeklerini takdir edebilen kadınları severim."

"Her şeyin tadı bu kadar güzelken takdir edilmeyecek ne var?"

Dominic gülümsedi ve deri minderlere yaslanırken kravatının düğümünü gevşetti. Birasından bir yudum aldı, Tamia'nın margaritasını içişini izlerken gözleri keyifle parlıyordu. Kendisine yanlışlıkla alkolsüz bir margarita verildiğine ikna olmuştu.

"Bundan sonra eve dönebilir miyiz?" diye sordu Dominic, bir kolunu arkasındaki koltuğun arkasına atarak, "yoksa bir yerde durup daha fazla Noel süslemesi almak ister misin? Belki tavana asmak için dev bir buzlu kızak?"

Tamia'nın gözleri kısıldı. "Dekorasyon becerilerimle ilgili şakalarınız mı var?"

Dominic güldü. "Tüm o ışıklarla beşiğimi bir Noel köyüne benzetmişsin."

"Hey, bana tatil için süsleme yapabileceğimi söylemiştin."

"Doğru ama bu kadar abartacağını düşünmemiştim. Yirmi metrelik bir ağaç mı?"

Tamia ona küstah bir bakış attı. "Eğer her şeyi indirmemi istiyorsan-"

Dominic sırıttı. "Hayır, sadece seninle dalga geçtiğimi biliyorsun. Burayı bu şekilde dekore etmene bayıldım. Çok güzel, beni tatil havasına soktu." Göz kırptı. "Mahalledeki kraliçemin Martha Stewart eğilimleri olacağını hiç düşünmemiştim."

Tamia kızardı ve omzunu silkti. "Ben büyürken fazla paramız yoktu. Her zaman kocaman bir ağaç, şömineye asılmış çoraplar, çatıda ışıklar olsun isterdim." Bilinçsizce sırıttı. "Kulağa klişe geldiğini biliyorum."

"Kulağa hiç de klişe gelmiyor. Bence çok tatlı."

Tamia ona utangaç bir gülümseme vererek inlemesine neden oldu.

"Kalbimi çalıyorsun, kadın. Göğsümden çıkarıp kendinin yapıyorsun."

Güldü. "Um, tamam."

Dominic'in telefonu çaldığında masadan alıp ekrana baktı. "Bu aramaya cevap vermeliyim. İşle ilgili."

"Tabii. Devam et."

Tamia onun kabinden çıkıp telefonu kulağına dayayarak uzaklaşmasını izledi. Bardağını alıp içkisini yudumlarırken bakışları odanın içinde dolaştı ve barın üzerine monte edilmiş plazma televizyona takıldı. Kanal yerel akşam haberlerine ayarlanmıştı.

Hiç beklenmedik bir anda Brandon ve Cynthia, ebeveynleriyle birlikte Joseph Yarbrough'un mega kilisesinin mutfağında ihtiyaç sahiplerine bayram yemeği servisi yapıyordu. Bu, iki aile hanedanı olan Chambers ve Yarbrough'lar için mükemmel bir fotoğraf çekimiydi.

Tamia haber bölümünü izlerken, kameralar için performans sergilemeyen tek kişinin Brandon olduğunu fark etti. O etkileşime girdikçe

Evsizlere karşı gülümsemesi gerçek bir sıcaklıkla doluydu ve el sıkışmaları sağlam ve güçlüydü. Ama bu Tamia için sürpriz olmadı. Brandon'ın gerçek bir insan olduğunu biliyordu. Arkadaşı Justin'in toplum örgütü aracılığıyla yetersiz hizmet alan çocuklara akıl hocalığı yapıyor, ıslah olmuş çete üyeleriyle basketbol oynuyor ve birçok hayır kurumuna cömertçe bağışta bulunuyordu. Randevularında Brandon'ın dilencilerle konuşmak için durduğu ve onlara büyük bir banknot uzattığı ya da sıcak bir yemek yemeleri için bir yere kadar eşlik ettiği zamanları hatırlıyordu. Bazen tedirgin oluyordu ve onu dikkatli olması konusunda uyarıyordu, böylece istismar edilmeyecekti. Ama o sadece gülümser, başını sallar ve ona kutsal kitabı hatırlatırdı: *"Kime çok şey verilirse, çok şey istenir."*

Brandon'ın cömertliği ve gösterişten tamamen uzak oluşu Tamia'nın onda her zaman sevdiği ve hayranlık duyduğu pek çok şey arasındaydı.

Ama onu televizyonda Cynthia'nın yanında görmek, acıyan kalbini delmek için kaburgalarının arasından kayan bir bıçak gibi acı veriyordu.

Kabine dönen Dominic, Tamia'nın yaralı yüz ifadesine bir kez baktı, kaynağını tespit etti ve bara doğru seslendi, "Hey, biri kanalı açsın."

Bu emre derhal itaat edildi.

Dominic kabine kaydı ve bu kez Tamia'nın karşısına oturdu. "Beklettiğim için özür dilerim."

Küçümseyici bir el salladı. "Sorun değil. Her şey yolunda mı?" "Her şey yolunda. Müşterilerimden biriymi. Onu göreceğimi söyledim. yarın gece-"

Garson Tamia'ya hindistan cevizli romlu pastayı getirip göz kırptı. "Afiyet olsun."

Tamia sırtıttı. "Oh, yapacağımı biliyorum."

Islak kek dilimine yumuldu, çatalı ağzına götürdü ve minnettar bir iniltiyle gözlerini kapattı. "Aman Tanrım..."

"İyi mi?"

"İyi' yanına bile yaklaşamaz." Tamia bir lokma daha yedi ve inledi.

"Kahretsin kızım," dedi Dominic kalın bir sesle. "Seni yerken izlemek sikimi zor."

Tamia bir kahkaha attı. *"Dominic!"*

"Ne? Ben sadece gerçeği söylüyorum. Bana inanmıyor musun? Ayağını masanın altına kaydır ve ne kadar sert olduğumu hisset."

Bu hınzır meydan okumaya karşı koyamayan Tamia topuklu ayakkabılarından birini çıkardı ve ayağını yavaşça adamın kucağına uzattı. Adamın ereksiyonunun granit tümseğiyle karşılaştığında gözleri büyüdü.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı
dudağını ısırarak. Adamın gözleri
parlıyordu. "Sana söylemiştim."

"Evet, yaptın." Nazlı nazlı gülümsedi. "Gel, sana o kadar etin yanında tatlı bir şeyler vereyim."

Ona bir lokma kek yedirdi ve sulu dudaklarının çatalın dişleri etrafında kapanmasını izledi. Amı kasılırken, ayağını onun şişkin gövdesine sürttü ve dudaklarını yalayarak onun yutkunmasını izledi.

"İyi mi?"

"Lezzetli." Burun delikleri alevlendi. "Acele et ve bitir ki eve gidebilelim. Seni gerçekten iyi ve sert sikmem lazım."

"Mmm." Tamia'nın meme uçları gerildi, ısı tüm vücuduna yayıldı. "Kelimelerle aranız kesinlikle iyi Bay Archer."

"Dilin de çok iyi," diye gürledi adam, kızın çataldan kremalı krema yalayışını izlerken. "Eğer etek giyseydin şu anda bu masanın altında kendi dilimi yalıyor olurum."

Tamia'nın amcığı pompalanıyor, suları sızıyordu. "Tamam, dursak iyi olur," diye fısıldadı, ayağını Dominic'in kasıklarından çekip kendini yelpazeleyerek.

Kıkırdadı ve deri minderlere yaslanarak kızın ağırbaşlı bir şekilde daha fazla pasta yemesini izledi.

"Yarın akşamki bağış galasına benimle gelmeni istiyorum." Kızın gözleri şaşkınlıkla adamın yüzüne kaydı. "Ne bağış galası?"

Dominic eğlenmiş görünüyordu. "Arkadaşın Honey ile birlikte katılmayı planladığınız."

"Ah." Tamia yutkundu ve başını salladı. "O gelemeyecek, o yüzden ben de gitmiyorum."

"Benimle gelmeni istiyorum," dedi Dominic yumuşak bir sesle. "Biletler tükenmeden birkaç hafta önce bir bilet aldım."

Tamia kaşlarını çatı. "Neden ziyafete gitmek istiyorsun ki?"

Omuz silktili. "Müşterilerimden bazıları orada olacak, bu yüzden benim için harika bir ağ kurma fırsatı olacak. Aslında ikimiz için de. Ayrıca," diye ekledi esprili bir şekilde, "bu sezonun en büyük sosyal etkinliği. Duymadın mı?"

Tamia sakince bir parça daha kek yedi. "Gitmek istemiyorum. Özellikle de seninle."

"Neden olmasın?"

Ona kaşlarını çatdı. "Çünkü Brandon orada olacak."

"Ve bizi birlikte görmesini istemiyorsun," diye tahmin yürüttü Dominic.
"Çünkü onu incitmek istemiyorsun."

Tamia başını salladı.

"Sana bu konuda bir şey söyleyeyim. Brandon-" Dominic kendini durdurdu, başını salladı ve keçi sakalını ovuşturdu. "Boş ver."

Tamia merakla ona baktı. "Ne söyleyecektin?" "Unut gitsin.

Bu konuyu hiç açmamalıydım."

"Neyi gündeme getirdin?"

"Hiçbir şey. Bir şey başlatmaya çalıştığımı düşünmeni istemiyorum.
Çünkü ben değilim."

Tamia kaşlarını çatdı. "Sen neden bahsediyorsun Dominic?"

Uzun bir süre tereddüt etti, gözleri nazikçe onunkileri inceliyordu. "Nisan ayında belediye başkanının bağış toplama yemeğini hatırlıyor musun? Brandon'ın sensiz katıldığı yemeği?"

Tamia'nın ifadesi karardı. Brandon'ın ofisine bir seks görüşmesi için gittiği geceyi ve Cynthia'nın onu bağış yemeğinde göreceğinden bahsetmesinin ardından tartışmaya başladıklarını hatırladı. Tamia bu konuda hiçbir şey bilmiyordu çünkü Brandon onu etkinlikte olacak olan ailesiyle tanıştırmak istememişti.

"Yemeğe katıldıktan sonra," diye devam etti Dominic, "bana Brandon ve Cynthia'yı orada birlikte görüp görmediğimi sordunuz, ben de size söylemedim."

Tamia ona baktı, nefesi boğazında düğümlendi. Bilmek istiyor muydu? Bu noktada herhangi bir fark yaratıyor muydu?

Muhtemelen değil, ama . . .

"Öyle miydiler?" diye sordu, fısıltıyı zorlukla aşarak.

Dominic onun bakışlarına karşılık verdi ve sertçe başını salladı. "Öyleydiler. Aynı arabada gelip gelmediklerini bilmiyorum ama bütün geceyi birlikte geçirdikleri kesin. Çoğu insanın onların bir çift olduğunu düşündüğünü biliyorum ve onlar da bunu sorun etmiyor gibiydiler. O zaman sana söylemedim çünkü duygularını incitmek istemedim."

"Peki ya şimdi?" Tamia'nın boğazı düğümlendi. "Neden bana şimdi söylüyorsun?"

Dominic'in ifadesi yumuşadı. "Çünkü Brandon'ın duygularını incitmemek için benimle görünmemeye bu kadar önem veriyorsun ve ben de sana göstermediği nezaketi neden ona gösterdiğini merak etmeden duramıyorum."

Tamia tabağına dağılmış nemli kırıntılara baktı.

İncinmiş... ihanete uğramış hissetti.

Belki de Dominic'in niyeti buydu. Belki de Brandon hakkında yalanlar uydurarak onu aptal yerine koyuyordu.

Ama eğer doğruyu söylüyorsa.

Sakin bir şekilde gözlerini onunkilere dikerek sessiz bir kararlılıkla,
"Kırmızı giyiyorum," dedi.

Dominic'in yüzüne yavaş, onaylayıcı bir gülümseme yayıldı. "Sana daha önce de söylediğim gibi, kırmızı *kesinlikle* senin rengin."

Bölüm 34

Tamia

Pinnacle Sports Group'un bağış toplama galası şehir merkezindeki en lüks otelin büyük balo salonunda yapıldı. Bu önemli etkinliğe güçlü politikacılar, iş dünyası liderleri, hayırseverler, şovmenler ve profesyonel sporcular katıldı. Açılış konuşmacısı Emmitt Smith'ti ve VIP konuklar arasında, şehirdeki genç sporculara verilecek beş yüz bin dolar değerindeki burslara cömertçe katkıda bulunan Beyoncé ve Jay-Z de vardı.

Tamia ve Dominic geldiğinde, balo salonu gülüşen, sosyalleşen, fotoğraf çektiren ve gazetecilere röportaj veren göz alıcı giyimli insanlarla doluydu. Beyaz eldivenli garsonlar parfüm kokulu kalabalığın arasından geçerek şampanya ve ordövr servisi yapıyordu. Keten kaplı masalar, cam süsler ve buzlu çam dallarının arasına yerleştirilmiş gümüş mumlardan oluşan zarif orta süsü ile süslenmişti. Bir caz dörtlüsü klasik Noel şarkıları çalıyordu.

Tamia, Brandon'ın ona İtalya'dan aldığı straplez kırmızı Versace elbiseyi giyiyordu.

Üzerindeki yirmi bin dolarlık elbiseyi yeterince hızlı çıkaramamıştı.

Kıvrımlarına tehlikeli bir şekilde yapışan elbisenin sırtı dalgalıydı ve kalçalarına kadar derin bir yırtmacı vardı.

Çok seksiydi.

Skandaldı.

Mükemmeldi.

Onun yanında duran Dominic, Brioni smokininin içinde milyonlarca dolar gibi görünüyordu. Tamia büyüleyici bir çift olduklarını biliyordu. Balo salonuna girdiklerinde kafalar döndü, gözler hayranlıkla açıldı.

Tamia, kalabalığın arasından bakıp Brandon'ı gördüğü anda azalan bir memnuniyet heyecanı hissetti.

O ve Cynthia, Beyoncé ve Jay-Z, Dre, Justin ve Cornel ile birlikte bir çember oluşturmuşlardı. Bey her zamanki gibi göz kamaştırıcı güzellikteydi ve Cynthia

gece mavisi gece elbisesi içinde zamansız bir zarafete sahipti. Erkek kardeşler tasarım smokinleri içinde tertemizdi, elleri tembelce ceplerine dalmıştı; her biri havalı, çekici ve bolca testosteron sızdırıyordu.

Cynthia sahiplenici bir tavırla Brandon'ın koluna yapışmış, başka bir kadın tarafından tehdit edildiğini hissettiğinde ortaya çıkan o sahte gülümsemelerden birini takınmıştı. Söz konusu kadının, gözleri sadece zengin kocasında olan muhteşem bir megastar olması önemli değildi. Ve bu muhteşem megastar ile Brandon'ın Cynthia sahneye çıkmadan çok önce arkadaş oldukları, Bey'in Brandon'a bir şarkı ithaf ettiği ve videolarında ona yer verdiği de önemli değildi. İki eski arkadaş arasındaki dostluk ne kadar sıcaksa, Cynthia'nın gülümsemesi de o kadar soğuk oluyordu.

Tamia, Brandon'ın Bey'in şakacı bir şekilde kolunu yumruklamasına neden olan esprisini sessizce eğlenerek izledi. Başını geriye atıp kahkahalarla inlerken, Cynthia şarkıcının mücevherlerle süslü boğazına saldırmaya hazır görünüyordu.

"Tamia."

Döndüğünde Beau'nun kendisine doğru yürüdüğünü gördü, özel dikim smokini içinde esmer ve gösterişliydi, bir kulağında elmas küpesi parlıyordu. Bakışları Tamia ve Dominic arasında gidip gelirken çenesindeki bir kas zonkladı. Tamia onunla tanıştığından beri ilk kez onun kendisinden hoşnut olmadığını hissetti.

Parlak bir şekilde gülümsedi. "Hey, Beau. Mesajımı aldın mı? Aradım-"

"Anladım." Sesi soğuktu, gözleri daha da soğuktu.

Gergin bir şekilde ekledi, "Mesajımda da açıkladığım gibi, Honey bu gece burada olamadı. Ben de başka biriyle gelmeye karar verdim."

"Anlıyorum," dedi Beau sıkıntıyla. "Shanell ya da başka bir arkadaşınla gelebileceğini düşünmüştüm."

"Hayır, geceyi benimle geçirmeye karar verdi." Dominic sırttı, elini öne doğru kaydırırken gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Memnun oldum, Brandon'ın kardeşi."

Beau, Dominic'in uzattığı ele bokla kaplıymış gibi ters ters baktı. "Her şey harika görünüyor Beau," diye araya girdi Tamia hemen. "Ne oldu? *inanılmaz* bir katılım oldu."

"Kesinlikle öyle," diye kabul etti Dominic.

Beau onu küçümseyen bir bakışla süzdü, dudağı hırıltı şeklinde kıvrılmıştı. Tamia onun Dominic'e bir yumruk atabileceğinden endişelenmeye başlamıştı ki

dikkatini ona yöneltti. Suçlayıcı bakışları ona kendisini hainlerin en kötüsü gibi hissettirdi.

"Misafirlerimi karşılamayı bitirmem gerekiyor," dedi sertçe.

"Elbette." Tamia bir kez daha gülümsemeye zorladı. "Seni görmek güzeldi."

Beau onun kalkık yanağını öpmek için eğildiğinde, kulağına homurdandı, "Bu gece bir şey olursa, bundan şahsen seni sorumlu tutarım."

Tamia sertçe yutkundu.

Geri çekildi ve uzaklaşmadan önce ona hayal kırıklığına uğramış bir bakış attı, ayrılırken başını salladı.

Tamia'nın bu gece gelme kararını sorgulamaya başladığı andı.

Dominic kolunu ona uzattı. "Gel güzelim. Gidip koltuklarımızı bulalım."

Sözsüzce başını salladı.

Dominic'in müşterileri ve tanıdıklarıyla konuşmak için sık sık duraklayarak odayı dolaşmaya başladılar. Onları toplum içinde birlikte görünce şaşırın ya da dehşete düşen biri olduysa bile bunu belli etmeyecek kadar kibardılar.

Tamia ve Dominic ön tarafa doğru ilerleyen bir grubun arkasında yürüyorlardı ki kalabalık aniden dağıldı ve kendilerini Brandon ve Cynthia ile neredeyse yüz yüze buldular.

Her iki çift de sanki görünmez bir duvara çarpmış gibi kısa bir süre durdular. Tamia ve Brandon'ın bakışları kilitlendiğinde, Tamia nefes almayı bıraktı.

O da aynısını yapıyor gibiydi.

Adam bakışlarını onun üzerinde gezdirip giydiği elbiseyi tanıyınca etraflarındaki her şey kayboldu. Adamın yüzünde parıldayan duyguları izlerken içi titredi; acı, inançsızlık, burukluk ve öfke.

Çenesini kaldırarak meydan okurcasına adama baktı ve bunun bir intikam olduğunu anlamasını sağladı.

Gözleri kısıldı.

Birkaç dakika sonra yüz ifadesi dikkatle boşlaştı ve ona ya da Dominic'e tek kelime etmeden yoluna devam etmeden önce başıyla soğuk bir selam verdi. Dominic kolunu Cynthia'nın beline doladığında Cynthia omzunun üzerinden baktı ve Tamia'ya muzaffer bir edayla sırıttı.

"İyi misin?" Dominic mırıldandı.

Tamia titrek bir nefes alarak başını salladı.

Birdenbire bu akşam yeterince hızlı bitemez oldu.

Sonraki üç saat boyunca eğlenmek için elinden geleni yaptı.

Istakoz, istiridye dolması ve kızarmış ördekten oluşan cömert yemeğin tadını çıkararak iştahla yedi. Dominic ve masalarındaki diğer kadınlarla gülümseyerek sohbet etti; onlar da saçına, makyajına ve elbisesine iltifat etmekten kendilerini alamadılar.

Brooke Chambers odanın karşısına geçip omzuna doğru eğilerek, "Kardeşlerimin şu anda sana karşı grevde olduğunu biliyorum ama sana o elbisenin çok güzel olduğunu söylemek için grev hattını geçmek zorunda kaldım. Bu gece seni görene kadar hiç bir fahişenin kıyafetlerini çalmak istememiştim. Dikkatli ol." Masasına geri dönmeden önce göz kırptı.

Tamia, Joseph ve Coretta Yarbrough'yu kendisine ters ters bakarken yakaladığında, tatlı tatlı gülümseyip el salladı ve kaşlarını çatmalarından memnuniyet duydu.

Emmitt Smith'in yürekleri ısıtan açılış konuşmasını dikkatle dinledi ve sonunda içtenlikle alkışladı. Burs alan gençlerin annelerine, koçlarına ve akıl hocalarına kendilerine inandıkları için teşekkür ederken gözyaşlarını tutamamalarını izlerken buğulandı. Yüzleri gülen gençler daha sonra Brandon, Beau, Dre ve Emmitt Smith ile birlikte toplu fotoğraf çektirdiklerinde Tamia kendini herkesle birlikte ayakta alkışlarken ve tezahürat yaparken kalbi gururla kabarırken buldu.

Brandon kalabalığa bakıp onunla göz göze geldiğinde, bakışlarını kaçırmadan önce yüzündeki gülümsemenin gölgesi ifadesini yumuşattı.

Burslar verildikten ve kapanış konuşmaları yapıldıktan sonra, birçok katılımcı sosyalleşmek ve dans için pistin boşaltılmasını beklerken daha fazla şampanyanın tadını çıkarmak için oyalandı. Noel arifesine sadece saatler kalmıştı, bu nedenle ortam şenlikli ve rahattı ve gece henüz yeni başlamıştı.

Dominic Tamia'ya yaklaştı ve "İyi vakit geçirdin mi?" diye mırıldandı.

Gülümsedi. "Aslında ben yaptım."

"Güzel." Gözleri parlıyordu. "Gitmeye hazır mısın?"

Sandalyesini geriye iterek başını salladı. "Önce tuvaleti kullanmama izin ver."

Balo salonundan çıktı ve koridordan tuvaletlere doğru ilerledi, topukları pırıl pırıl mermer zemine vuruyordu. Kadınlar tuvaletine ulaştığında kapıyı iterek açtı ve içeri girdi.

Kendisini karşılayan manzara karşısında aniden durdu.

Brooke, Dre'yi tezgâha yaslamış, elleriyle yüzünü kavrayarak onu doyumsuzca öpüyordu.

Dre inliyor ve Brooke'u itmek mi yoksa kendine çekmek mi gerektiğini bilemiyormuş gibi kollarını hareket ettiriyordu.

Tamia'nın girişiyle birlikte kafalarını çevirip ona bakmaya başladılar.

Dre afallamış ve suçluluk duygusuna kapılmış görünüyordu.

Brooke hafifçe sinirlenmiş görünüyordu. "Kahretsın, o kapıyı kilitlemem gerektiğini biliyordum."

Tamia kekeledi, "Uh . . . Ben daha sonra gelirim."

Hızla kapıdan çıktı ve histerik bir kıkırdamayı bastırmak için bir elini ağzına götürdü. Buna inanamıyordu. Dre ve Brooke mu? Brandon bunu öğrenirse Dre'yi öldürürdü!

Tamia'nın az önce karşılaştığı bu eğlenceli senaryo üzerinde düşünecek zamanı yoktu. Balo salonuna yeniden girdiği anda Brandon'ın annesinden başkası tarafından karşılanmamıştı.

"Bu gece burada yüzünü gösterme cüretini gösterdiğine inanamıyorum," diye tısladı Gwen, Tamia'ya öfkeli bir küçümseme bakışıyla bakarak. "Hiç utanman yok mu senin?"

Tamia bir an için şaşırdı. *Hayır, bu kaltak bir karışıklık çıkarmaya çalışmıyor!*

"Aslında," dedi sesini bulup, "beni oğlunuz davet etti."

Gwen'in gözleri kısıldı. "Brandon'ın-" "O değil," diye araya girdi Tamia soğukkanlılıkla. "Diğer oğlun."

Gwen'in dudakları öfkeli bir hoşnutsuzlukla büküldü. "Beau her zaman serserileri eve getirmeye meyilliydi. Ama görünen o ki bu kez *onun* standartları bile korkunç bir şekilde alçalmış."

Acımasız diken Tamia'nın suratına bir tokat gibi çarptı.

"Bu gece buraya gelerek ne elde etmeyi umduğunu bilmiyorum," dedi Gwen soğuk bir sesle, "ama tek başardığın kendini zayıf, önemsiz ve çaresiz göstermek oldu. Ve oğlumun zayıf, önemsiz ve çaresiz bir kadından daha fazla nefret ettiği bir şey yoktur."

"Gerçekten mi?" Tamia alay etti. "O zaman neden Cynthia ile evleniyor?"

Gwen öfkeli görünüyordu. "*Ne!* Cynthia hakkında saygısızca konuşmaya nasıl *cüret* edersin! Pis bir porno yıldızı olarak hayatını kazanan, sonra da evli bir adamla fahişelik yaparak izlerini örtmeye çalışan o değil. Oğlumun hayatına girebilmek için yalan söyleyen ve entrikalar çeviren o değil.

onun servetine el koyuyor. Orada durup Cynthia'ya hakaret edecek kadar küstah olmanız, ne kadar utanmaz olduğunuzu gösteriyor. Erkeklerin sana kaç tane tasarımcı elbisesi ya da pahalı mücevher yağdırdığı umurunda değil. Asla Cynthia'nın *yarısı* kadar bile kadın olamayacaksın."

Tamia sırtıttı. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama Cynthia Yarbrough'yu hiçbir zaman ideal kadınlık için bir kıstas olarak kullanmadım."

Gwen alay etti. "Kendini çok zeki sanıyorsun, değil mi? Brandon'ı Cynthia'dan çalmaya ne kadar yaklaştığını düşünmek beni hasta ediyor. Ama şimdi anlıyorum ki hiç endişelenmeme gerek yokmuş. Görüyorsun Tamia, senin gibi güzel fahişeler her zaman dünyanın Jackie Kennedy'leri için Marilyn Monroe'lar olacak. Neden mi? Çünkü metres ve fahişe olmaktan başka bir işe yaramıyorsun."

Zehirli hakaretler canını yaksa da Tamia irkilmedi bile. *Tanrım*, nasıl da acıtıyorlardı. Ama bu acımasız köpekbalığına sudaki kanının kokusunu alma zevkini tattırmayı reddetti.

Gwen ona buz gibi bir küçümseme ifadesiyle baktı. "Eğer zerre kadar gururun ya da haysiyetin olsaydı, o orospu çocuğu pislği de yanına alır ve bu binayı derhal terk ederdin."

Tamia dar bir şekilde gülümsedi. "Son baktığımda, Yargıç Chambers, burası sizin mahkeme salonunuz değildi. Yani kimin kalacağını ya da gideceğini belirleme hakkınız yok. Bu arada, bugünlerde kürsüde işler nasıl gidiyor? Son zamanlarda hiç rüşvet teklif edildi mi?"

Gwen'in yüzü, Tamia'ya Brandon'ı rahat bırakması için para verme girişiminin engellenmesine yapılan bu açık gönderme karşısında gerildi.

Tamia'ya yaklaşarak sertçe tısladı, "Seni kindar küçük kaltak. Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Hiç de değil. Sadece benim de elimde bazı kartlar olduğunu hatırlatıyorum." Tamia daha yakına eğildi. "Ve inan bana, ne kadar kindar bir kaltak olabileceğimi daha görmeye *başlamadın*."

Gwen'in gözlerinde bir telaş parıltısı belirdi.

Tamia tatlı tatlı gülümsedi. "Akşamdan geriye kalanların tadını çıkar. Eğleneceğimden emin olabilirsiniz."

Topuklarının üzerinde dönerek odadan çıktı ve Gwen'i şaşkın bir öfke ifadesiyle arkasından bakakaldı.

Bölüm 35

Brandon

Brandon ve Cynthia, kız kardeşlerinden biri ve onun eyalet senatörü kocasıyla akşam yemeği planları yaparken Brandon balo salonuna göz attı. Annesi ile Tamia'nın hararetli bir tartışmaya girdiklerini gördüğünde sinirleri gerildi.

"Affedersiniz," diye mırıldandı aniden arkadaşlarına.

Cynthia, adam uzaklaşırken kolundan tuttu. "Nereye gidiyorsun?"

Brandon ona baktı, gözlerindeki parıltıyı gördü ve tüm bu süre boyunca gizlice hesaplaşmayı izlediğini fark etti.

Çenesini sıkarak sabırsızca kadının elini sıktı ve uzaklaştı. Kalabalığın arasından omuzlarını kaldırarak ilerlerken, kendisine seslenen dostça selamları duymazdan geldi ve konuşmak için onu alıkoymak üzere uzanan ellerden kaçtı.

Balo salonunun diğer tarafına ulaştığında Tamia çoktan ayrılmıştı. Annesinin yüzündeki hakarete uğramış öfke ona Tamia'nın muhtemelen son sözü söylediğini anlatıyordu.

Gwen, Brandon'ın kendisine doğru geldiğini görünce irkildi. "Sevgilim-"

"Bana 'sevgilim' deme," diye hırladı Brandon. "Tamia'ya ne dedin sen?"

Annesi skandal dolu bir nefes verdi. "Benimle bu şekilde konuşmaya nasıl cüret edersin! Ne oldu sana böyle?"

"Benim de *sana* sormam gereken buydu! Seni Tamia ile tartışırken gördüm. Halkın önünde gösteri yapmaktan nefret eden sen değil misin? Ailenin adını lekelememek için nasıl davranmamız gerektiği konusunda bize sürekli öğüt veren sen değil misin?"

Gwen ona kibirli bir bakış attı. "Sanki o aptal kızla kavga ediyormuşum gibi konuşuyorsun. Biz tamamen medeni bir şekilde-"

"Saçmalık," diye hırladı Brandon. "Onun yüzüne karşı takındığın tavrın hiç de *medenî* bir yanı yoktu."

Gwen'in gözleri öfkeyle parladı. "Bu gece buraya gelip sevgilisini yüzüne karşı sergiledikten ve seni aptal yerine koyduktan sonra onu savunmaya nasıl *cüret* edersin!"

"Onu savunmuyorum! İnanın bana, bu gece burada olması onun hakkında birlikte geldiği pislikten daha çok şey söylüyor. Tek söylediğim onunla yüzleşmek zorunda olmadığın. Her zaman başkalarına doğru yolu bulmalarını söylüyorsun ama kendi tavsiyelerine neredeyse hiç kulak asmıyorsun."

"Bu değil-"

Brandon, "Konuşuyorum," diyerek onun sözünü kesti.

Kızın gözleri öfkeyle açıldığında, adam ona ters ters baktı. "Gece neredeyse bitmek üzere ama sen yine de bir şeyler söylemek zorundaydın, değil mi? Bir türlü rahat bırakamadın, değil mi? Ciddiyim anne. Daha neyin peşindesin? Sen ve babam istediğinizi aldınız. Senin değerli seçtiğin kişiyle evleniyorum."

Gwen kekeledi. "Şöyle mi demek istiyorsun-"

"Burada ne haltlar dönüyor?" diye sordu alçak, kontrollü bir ses.

Brandon ve Gwen dönüp baktıklarında Bernard'ın orada durduğunu ve sert bir sitemle onlara baktığını gördüler.

"Oh, şükürler olsun buradasın," diye haykırdı Gwen, babasının bacaklarının arkasına sığınan korkmuş bir çocuk gibi kocasının yanına koşarak. "Lütfen oğlunuzla biraz mantıklı konuşun. Tam bir vahşi gibi davranıyor ve çok müstehcen bir dil kullanıyor."

Bernard kaşlarını çatarak Brandon'a baktı. "Annene saygısızlık mı ediyorsun?"

Brandon sırtıttı ve belinden eğilerek alaycı bir selam verdi. "Naçizane özürlerimi sunarım anne. Hassas duygularınızı incitmek istememiştim."

Anne ve babası endişeli bakışlar attılar.

"Brandon-"

Çoktan arkasını dönüp uzaklaşmıştı. Kravatını öfkeyle sallayarak, Cynthia'ya dönmeden önce biraz zaman öldürmek için içecek masasına yöneldi.

Burada kimse olmadığı için mutluydu. Havadan sudan konuşacak havada değildi.

Kristal bir kadeh kaparak, özenle yerleştirilmiş bir fiskiyeden akan şampanyayla doldurdu. Şarabı bir dikişte içti ve daha fazlasını içerken dalgın dalgın soğutulmuş karides, havyar, istiridye, çikolata ve çeşitli meyvelerden oluşan cömert sofrayı inceledi. Bağış toplama galası için hiçbir masraftan kaçınmamışlardı ve her şey mükemmel olmuştu.

Neredeyse her şeyi.

"Harika bir parti Chambers."

Brandon otomatik olarak gerildi. *Bu muthafucka değil.*

Dominic masada Brandon'a yaklaşıarak, "Tamia ve ben bu gece gerçekten çok eğlendik," dedi. "Tabii ki, yanıma taşındığından beri *her* gece eğleniyoruz."

Brandon sertçe yutkundu, Tamia ve Dominic'in artık birlikte oldukları ortaya çıkınca göğsü sıkıştı.

Dominic meyve tepsisine doğru uzanarak, "Geçen gün Cynthia ve seninle karşılaşmak güzeldi," dedi. "Gezdiğimiz ev hakkında ne düşünüyorsun?"

Brandon sadece ona baktı.

Dominic sırtıttı. "Oh, evet, doğru. Aniden ayrılmak zorunda kaldığın için her şeyi göremedin." Tepsiden bir parça ananas seçti, ağzına attı ve düşünceli bir şekilde çiğnedi. "Bunu Tamia için almayı ciddi ciddi düşünüyorum. Onu odadan odaya koşarken, heyecanla ciyaklarken görmeliydin. Oh, adamım, küçük bir kız gibiydi. Tam buraya vur," diye itiraf etti kalbini okşayarak. "Ona güneşi, ayı ve yıldızları veresim geldi, anlıyor musun? Yüzündeki o ışıltılı gülümsemeyi korumak için her şeyi yaparım."

Brandon sessizdi. Tamia'ya dünyayı gümüş bir tepside sunmak istediğini biliyordu. Başka bir adamın, özellikle de *bu* adamın böyle bir ayrıcalığa sahip olduğunu düşünmek onu öldürüyordu.

Dominic ona gülümsedi. "Hafta sonunu şehrin dışındaki bu güzel oda-kahvaltı otelde geçirdik. *Senin* yaptığın gibi onu İtalya'ya götürmekle aynı şey olmadığının farkındayım ama yine de birlikte harika zaman geçirdik." Aldığı çikolata kaplı çileği düşünürken, yüzünde şehvetli bir sırıtiş belirdi. "Dediğim gibi ... harikaydı."

Brandon gözlerini bardağının parıldayan içeriğine dikti. "Tamia biliyor mu?"

Dominic ona baktı. "Neyi biliyorsun?"

"Bana karşı ciddi bir ereksiyonun var. Onu her becerdiğinde gizlice beni düşündüğünü biliyor mu?"

Dominic öfkeyle kızardı.

Brandon sırtıttı.

Kendini toparlayan Dominic kıkırdadı ve Brandon'a başını salladı. "Çok zekice, adamım. Çok zekice. Ama sanırım ikimiz de biliyoruz ki Tamia'yla sevişirken başka bir şey düşünmek kesinlikle imkânsız.

başka bir şey ya da herhangi biri." Çikolata kaplı çileği ısırды ve takdirle iç çekti. "Güzel şeyler. Yine de *hiçbir şeyin* tadı Tamia kadar güzel değil." Göz kırptı. "Ama sen bunu zaten biliyorsun."

Brandon'ın parmakları, çatladığını duyana kadar bardağını sıkıca kavradı. Dişlerini sıkarak bardağı masaya bıraktı ve titreyen elini çenesine götürdü. Çok geç olmadan oradan uzaklaşması gerektiğini biliyordu. Ama kendini hareket ettiremiyordu.

Dominic bir kez daha iç geçirdi. "Evet, sanırım geçtiğimiz hafta sonu, Mayıs ayında onu St. Croix'e uçurduğumda yaşanan tüm o fiyaskoyu telafi etti. Ev demişken, önümüzdeki ay ailemle tanışması için onu oraya geri götürmeyi planlıyorum. Hayatımın önemli bir parçası haline geldiğine göre, onu akrabalarım ile tanıştırmak istemem gayet doğal."

Sözlerinin Brandon'ın vicdanına işlemesi için durakladı, bu bir alay ve suçlamaydı. "Tamia gibi bir kadının özel olduğunu, değer verildiğini, kabul gördüğünü bilmesi gerekir. Aksi takdirde," diye ekledi, Brandon'ın omzunu dürterken gözleri parlıyordu, "evde sevgiyi hissetmediğinde neler olabileceğini biliyorsun."

Öfke, Brandon'ın içinde erimiş lav havuzları gibi kabarıyor, kontrol altına alamadığı bir volkanik patlamayla taşıyordu.

Dominic ona neyin çarptığını asla bilemedi.

Bir an kendini beğenmiş ve sırtıyordu. Bir sonraki an ise homurdanıyor ve Brandon'ın yumruğuyla sarsılarak geriye doğru tökezliyordu.

Dengesini yeniden sağlayan Dominic elini yavaşça burun deliklerine götürdü. Parmakları kanlar içinde kaldığında, öfkeli bir şaşkınlıkla Brandon'a baktı.

"Haydi, muthafucka," diye alay etti Brandon usulca. "Bu sefer bana karşılık ver."

Dominic ileri atılarak ona doğru hamle yaptı ve yumruğu Brandon'ın çenesine saplandı.

Bu iyi, diye düşündü Brandon. Değerli bir rakip ya da en azından iyi bir dövüş istiyordu.

Sert bir sağ kroşe fırlatarak Dominic'in yanağına çarptı ve onu geriye doğru savurdu. Dominic kendini toparlayamadan Brandon onu yakaladı ve içecek masasına doğru itti.

Ağırlıklarının altında büküldü ve yere çakıldı. Bir kadın çığlık attı.

İki kavgacı yemek tabaklarının üzerinden yuvarlandı. Dominic, Brandon onu alt etmeden önce kısa süreliğine üste çıktı ve ağılından salınmış öfkeli bir boğanın hiddetiyle yumruklar savurdu.

Dominic elinden geleni yaptı ama Brandon'ın ruhunu parçalayan aynı öfke, çaresizlik ve umutsuzluktan beslenmiyordu.

Hayatta kalmak için azgın bir akıntıya karşı tekmeleyen, boğulmakta olan bir adam değildi.

Brandon'ın kalp kırıklığını bilmiyordu.

Yani kışına tekmeyle yememek için hiçbir şansı yoktu.

Brandon beynini saran öfke sisi arasından yaklaşan sesleri duydu -şok olmuş, paniklemiş, skandala uğramış.

Dominic'in karnına art arda üç aparkat indirdi ve ardından iki güçlü el onu yakalayıp pezevengin üzerinden çekti. Eller, birini öldürmeden önce durması için ona bağırarak Dre ve Beau'ya aitti.

Dominic burnundan akan kan, patlamış dudağı ve yanağındaki derin yarayla yıkılmış masanın üzerine yığılmıştı.

Tamia koşarak geldi, topukları mermer zemine hızla vuruyordu. Dominic'in yanına çömeldiğinde kırmızı elbisesi ayaklarının etrafında toplanmıştı.

"Tanrım," diye fısıldadı çılgınca. "İyi misin?"

Dominic yüzünü buruşturarak kendini oturma pozisyonuna getirmeye çalıştı.

Tamia başını kaldırıp Brandon'a baktı, onun ölümcül bakışlarıyla karşılaştı ve gözlerini hızla başka yöne çevirdi.

Sonra Cynthia, onun anne babası, kendi anne babası ve Brooke'la birlikte oradaydı; hepsi de Brandon'ı daha önce hiç görmemiş gibi şaşkınlık ve dehşet içinde bakıyorlardı.

"NE HALE GELDİN SEN?" diye gürledi babası, toplum içinde sesini yükseltmemeye konusundaki temel kuralını çiğneyerek.

Brandon çenesini sıktı, burun delikleri açıldı, adrenalin pompalanmaya başladı. Yüzünde yapışkan bir ıslaklık hissederek alnındaki taze kesiğe dokunmak için uzandı.

"Aklını mı kaçırdın sen?" diye tısladı annesi öfkeyle. "Kim olduğunu tamamen unuttun mu? *Nerede* olduğunu?"

Brandon balo salonunun etrafına sert bir bakış attı ve şok olmuş yüzlerle karşılaştı. Sadece Tamia suratsız görünüyordu. Neredeyse boyun eğmiş.

Ona soğuk ve alaycı bir gülümseme verdikten sonra topuğunun üzerinde dönerek uzaklaştı, kalabalık bu kez onun geçmesine izin vermek için hevesle ayrıldı.

Bölüm 36

Tamia

Brandon balo salonundan ayrıldıktan sonra tüm gözler Tamia'ya çevrildi.

Yüzü, onların spekülasyon ve kınama dolu bakışlarının ağırlığı altında utançla yanıyordu.

"Bak ne yaptın," diye suçlayıcı bir şekilde tükürdü Gwen. "Bu gece buraya gelmeseydin bunlar asla olmayacaktı, seni baş belası fahişe! Ben-"

"Gwen," diye mırıldandı Bernard uyarırcasına.

"*Burada istenmiyorsun!*" diye öfkeleni Tamia, kocası onu nazikçe uzaklaştırırken. "*Lanet olsun sana! Ailemi rahat bırak!*"

Tamia gözyaşları gözlerini yakarken hızla gözlerini kırptırdı.

DJ Wiz Khalifa'yı çalmaya başladığında Justin, Cornel ve Brooke kalabalığı dans pistine yönlendirdi.

Beau ve Dre, Dominic'in yerden kalkmasına yardım ederken Tamia dengesizce ayağa kalktı. Karnını tutarak sertçe yüzünü buruşturdu.

Dre kaşlarını çatı ve sanki sakatlanan atletlerinden birini muayene ediyormuş gibi onu inceledi. "Kaburgalarını kontrol ettirmek isteyebilirsiniz. Çatlamış ya da kırılmış olabilirler."

Dominic başını salladı ve bariz bir acıyla dişlerini sıktı. "İyi olacağım."

Dre homurdandı. "Bir süre için değil, yapmayacaksın. Ve dikiş atılması gerekiyor," diye ekledi Dominic'in kanayan yanağını göstererek.

"Onu ilk yardım ofisimize götürebilirsiniz," diye öneride bulundu yakınlarda yardım etmek için bekleyen otel müdürü. "Personelimiz arasında küçük dikişler atabilecek deneyimli bir hemşire var."

Dre başını salladı. "Harika. Hadi gidelim."

Dominic isteksizce bir kolunu Dre'nin omzuna, diğerini de kaşlarını çatmış Beau'ya doladı.

Tamia onları takip ederek odadan çıkmak için hareketlendiğinde Dominic ona yaralı bir erkek gururuyla baktı. "Burada kal," diye sertçe emretti.

Tereddüt etti. "Emin misin?"

"Evet. Lanet bir maiyete ihtiyacım yok."

Beau kıs kıs güldü ve otel müdürüyle birlikte yola çıktıklarında nefesinin altında "serseri muthafucka" diye mırıldandı.

Tamia onların gidişini izledikten sonra balo salonuna göz gezdirdi. Cynthia'nın ailesiyle birlikte bir köşede durduğunu gördü, el kol hareketleriyle onlara içini döküyordu.

Kendini yeni bir yüzleşmeye hazırlayan Tamia omuzlarını dikleştirdi ve küçük gruba doğru ilerledi. Joseph ve Coretta onun yaklaştığını görünce öylesine öfkeleniler ki Tamia onların gökten cehennem ateşi ve kükürt yağdırmalarını bekledi.

"Genç bayan," diye azarladı Yusuf, parmağını ona doğru sallayarak, "bu gece şeytan tarafından kullanılıyorsun! Tövbe etmelisin ve-"

"Kızınızla konuşmak istiyorum," diye kestirip attı Tamia adamın -gözleri kızının göğüs dekoltesine dikilmişken ciddiye alınması zor olan- kibirli söylevini.

Cynthia ona inanamayarak baktı. "*Ciddi misin sen?* Birbirimize söyleyecek *hiçbir şeyimiz* yok, Tamia! Ve hâlâ burada olduğuna inanamıyorum! Bir gece için yeterince sorun yaratmadın mı?"

Tamia gözlerini devirdi. "Nasıl oluyor da *benim flörtüm* dayak yerken herkes beni suçluyor?"

"Çünkü sen-"

Tamia bir elini kaldırdı. "Boş ver. Buraya bunu tartışmak için gelmedim."

Cynthia'nın gözleri kısıldı. "Buraya neyi tartışmaya geldiniz?" Tamia dikkatle Joseph ve Coretta'ya baktı.

Cynthia tereddüt etti, sonra döndü ve havada asılı duran anne babasına, "Sorun yok," diye mırıldandı.

Joseph ve Coretta hoşnutsuzlukla kaşlarını çattı. Cynthia onlara, "İyi olacağım," diye güvence verdi.

Tamia'ya uyarıcı bir bakış fırlatan piskopos ve karısı isteksizce uzaklaştı ama çok uzaklaşmadılar.

Tamia tiksintiyle dişlerini emdi. "Lanet olsun, kaltak. Otuz üç yaşında mısın yoksa on üç mü?"

Cynthia kaşlarını çattı. "Her neyse Tamia. Şimdi lütfen sadede gel de nişanlımı kontrol etmeye gidebileyim."

Tamia ona doğru başını salladı. "Brandon benim nişanlım olsaydı, onu kapıdan çıkarken takip ederdim. Erkeğinle ilgilenmen gerekirken neden burada ailenle duruyorsun?"

Cynthia'nın ağız kenarlarından gerildi. Cevap vermedi.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Tamia. "Kavgadan sonra yüzünü gördüm. Muhtemelen Brandon'ın böyle bir şiddet uygulayabileceğini düşünmediğini biliyorum. Ya da belki de onun bu yönünü zaten gördün ve bu seni biraz korkutuyor. Brandon çok tatlı biri, tam bir centilmen. Ama içinde biraz çılgınlık var."

"Sadece senin yüzünden," dedi Cynthia kızgınlıkla. "Onu ne zaman böyle patlarken görsem, seninle bir ilgisi vardı. Onun içindeki kötülüğü ortaya çıkarıyorsun."

Tamia hüznle gülümsedi. "Sanırım bu üzerinde anlaştığımız ilk şey, Cynthia."

Cynthia bu itiraf karşısında şaşırılmış görünüyordu.

Tamia içini çekti. "Ben de buraya seninle bunu konuşmaya geldim. Brandon'la konuşmam gerekiyor ama bu gece onun evine gidersem kapıyı açacağını sanmıyorum. Bu yüzden bana yedek anahtarı verebilir misin diye merak ediyordum."

Cynthia ona baktı. "Ciddi misin Tamia? Onunla *konusabilmen* için erkeğimin dairesinin anahtarını vermemi mi istiyorsun?"

"Ben de tam olarak bunu istiyorum. Ve aramızdaki meseleyi çözmek için bizi biraz yalnız bırakmanı istiyorum."

Cynthia alaycı bir şekilde homurdandı. "Sürtük, lütfen. Benim aptal olduğumu düşünüyor olmalısın."

Tamia sessizce, "Bence," diye karşılık verdi, "ilişkinizde üçüncü bir kişinin olmasından bıktınız. Bence sen, ben ve Brandon için artık büyüme ve hayatlarımıza devam etme zamanı geldi. Bu yüzden ona sonsuza dek veda etmeme izin vermelisin. Telefonda değil. Yüz yüze."

Cynthia sessizce ona baktı, gözlerinde umut dolu bir parıltı vardı. "Ona veda mı ediyorsun?"

Tamia yavaşça başını salladı.

"Anahtarı bana ver," dedi elini uzatarak, "ve söz veriyorum onu sonsuza dek geri alacaksın."

Dominic otelden eve dönerken sessiz ve asık suratlıydı. Etkinlik için kiraladığı Rolls-Royce limuzinde onun yanında oturan Tamia, kendi sıkıntılı düşüncelerinde kaybolmuş bir halde pencereden dışarı bakıyordu.

Dominic'in çatı katına vardıklarında, soyunmasına yardım etti ve hemşirenin verdiği ağrı kesicileri alması için ona su getirdi.

kaburgaları ağrıyordu. O yatağa girip uykuya daldıktan sonra Tamia arabasının anahtarlarını aldı ve gizlice dışarı çıktı.

Yirmi dakika sonra Brandon'ın dairesine girdi ve kapıyı sessizce arkasından kapattı. Oturma odasına doğru ilerlerken arkadan gelen erkek seslerini duydu. Her birinin Beau, Dre, Justin ve Cornel'e ait olduğunu fark etti.

Adamlar belli ki hasar kontrolü yapmaya ya da bir tür müdahalede bulunmaya gelmişlerdi. Ama seslerindeki hayal kırıklığına bakılırsa pek ilerleme kaydedemiyorlardı.

Tamia çalışma odasının açık kapısına yaklaşıırken Brandon'ın alçak sesle, "Hepiniz defolup gitmelisiniz," diye uyardığını duydu.

Protesto sesleri yükseldi. "Yo,
dostum, gerçekten ihtiyacın var-
"

"Defol git dedim!"

Adamlar karanlık bir şekilde homurdanarak ve başlarını sallayarak hızla odadan çıkarken Tamia donakaldı.

Hiçbiri onu orada dikilirken gördüğüne şaşırılmış görünmüyordu. Yanından geçip giderlerken Beau ona suçlayıcı bir bakış fırlattı.

Dre'nin gözleri suçluluk duygusuyla doluydu: *Lütfen daha önce gördüklerini ona anlatma!*

Justin'in ifadesi uyardı: *Yerinde olsam oraya girmezdim.*

Cornel ona takdir dolu bir bakış attı, boynunu bükerek arka tarafını süzerken nefesinin altından, "Vay canına! Bücür çok iyi ama."

Tamia bunların hiçbirini fark etmedi.

Brandon'ın çalışma odasının açık kapısına odaklanmıştı. Eşiği geçmek, bir aslanın inine girmek kadar çılgınca tehlikeli olabilirdi.

Ama artık geri dönemezdi.

Kapıya ulaştığında cesaretini toplamak için derin bir nefes aldı ve odaya adım attı.

Brandon ay ışığının aydınlattığı bir parka bakan pencerenin önünde duruyordu. Başını eğmiş, geniş omuzlarını kamburlaştırmış, uzun bacaklarını iki yana açmış, bir eliyle viski bardağını tutuyordu. Smokin ceketini çıkarmış, gömleğinin düğmelerini açmış ve pantolonundan çekiştiriyordu.

Arkasını dönmeden, aldatıcı bir şekilde yumuşak bir sesle, "Sana geceyi ailenin evinde geçirmeni söylediğimi sanıyordum," dedi.

Tamia zorlukla yutkundu. "Ailem öldü." Brandon hareketsiz kaldı, sonra yavaşça dönüp ona baktı.

Gözlerini dikip baktı.

Alnında kabuk bağlamış kötü bir kesik vardı ve sol gözünün etrafındaki deri şişmeye başlamıştı. Ama hepsi bu kadardı.

Dominic daha kötü görünüyordu. Çok, çok daha kötü.

Brandon'ın gözleri tehditkâr bir şekilde kısıldı. "Burada ne halt ediyorsun?" Tamia sert sözler karşısında irkildi.

Kendine yapacak bir şey vermek için kapıyı arkasından kapattı. Ama kapı kolunu bırakıp Brandon'la yüzleşmek için arkasını dönmek fazladan cesaret gerektiriyordu, özellikle de Brandon'ın ona dik dik baktığı düşünülduğünde.

Bir adım öne çıktı. "Seninle konuşmaya geldim."

Dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Şimdi de konuşmak mı istiyorsun?" Bir adım daha. "Evet."

Uzun bir süre sessiz ve düşünceli bir şekilde ona baktı.

Sinirle yutkundu ve adamın viskisini bırakıp yavaşça masanın etrafında dönmesini izledi. Adam ona doğru sinsice yaklaşırken, kalbi sanki kendisine bir zarar gelmesi durumunda vücudunun içinde sıkışıp kalmak istemiyormuş gibi göğsünden dışarı çıkmaya çalıştı.

Kısa bir süre için Glock'unu hâlâ masasının alt çekmecesinde saklayıp saklamadığını merak etti.

"Bir haftadır seninle konuşmaya çalışıyorum Tamia. Ama sen benden haber almaya çalışmadın. O zaman neden şimdi buradasın?"

"Çünkü . . ." *Çünkü sana veda etmeye geldim. Çünkü annen bir metres ve fahişe olmaktan başka bir işe yaramadığımı düşünüyor ve görünüşe göre sen de aynı şeyi hissediyorsun.*

"Çünkü ne, Tamia?" diye hırladı. "Buraya ne söylemeye geldin?"

Neredeyse onun üzerine geliyordu.

Ve cesareti kışını kaldırdı.

"Haklısın," diye mırıldandı ve kapıya doğru geri çekildi. "Bunun kötü bir fikir olduğunu görebiliyorum-"

"Hayır." Kadın dönüp kapıyı açtığında adamın kolu dışarı fırladı ve kapıyı iterek kapattı. Sert bedenini onunkine bastırarak onu kendine hapsetti. "Artık buradasın. O yüzden konuşalım."

Tamia sırtını ona dönmüş, ciğerlerinin olması gerektiği gibi genişleyip daralmasını istiyordu.

"Eee?" Çıplak sırtındaki nefesinin sıcaklığı omurgasından aşağı ürperti gönderdi, tüyleri diken diken oldu. En ufak bir koku bile alabiliyordu.

Clive Christian parfümü, onu her zaman çılgına çeviren nefis bir kokuydu.

"Ne diyeceksin Tamia? Can kulağıyla dinliyorum."

Sığ bir nefes aldı. "Hâlâ kızgın olduğunu görebiliyorum-" "Gerçekten mi?" diye alay etti. "İlk ipucun neydi?"

Ağzını tekrar açmaya cesaret edemedi.

"Bu lanet elbiseyi giyerek," diye homurdandı karanlık bir şekilde, kırmızı ipeği bir avuç tutarak. "Neyi kanıtlamaya çalışıyordun? Huh? *Ha?*"

Adam elbiseyi çıplak kalçalarına doğru kaldırmaya başladığında sertçe ürperdi. İpeğin tenine sürtünmesi ... vücudunun kavurucu sıcaklığı ... zar zor dizginlediği öfkesi ...

Zenci onu sağanak yağmur altındaki bir gül yaprağı gibi titretiyordu.

"Cevap ver Tamia," diye hırladı kulağına. "Bu gece bu elbiseyi giyerek neyi başarmaya çalışıyordun?"

Sesli bir şekilde yutkundu, dudaklarını yaladı. Adamın eli bacaklarının arasından kıvrılıp uyluklarının etli iç kısmını yoğururken konuşamıyordu. Kukusu zonkluyor, klitorisi şişiyordu.

Eli daha yukarı kaydı ama kasıklarına birkaç santim kala durdu ve ikisinin de istediğini bildiği şeyi ona vermedi.

"Tamia."

"Ne?" diye inledi. "Sana bir soru sordum."

Gözlerini sıkıca kapattı. "I . . . Bilmiyorum Brandon."

"Saçmalık," diye hırladı, kelime yanağına çarptı. "Biliyorsun. Beni incitmeye çalışıyordun. Ve ben gerçekten nedenini anlamaya çalışıyorum Tamia. O aşağılık zenciye arkamdan becerdiğin yetmedi mi? Hayır. Birdenbire onun nişan yüzüğünü takıp ortaya çıkmak yetmedi mi? Yetmedi. Bu gece onun lanet koluna girmeye karar vermen yetmedi mi? Hayır, bu senin için yeterli değildi. Bütün gece bana işkence etmek için *bu* elbiseyi giyip o güzel kıcını balo salonuna sokmak gerekiyordu." Alçak sesle, karanlık bir kahkaha attı. "Şimdi de buraya gelip *konusmak* istiyorsun."

Tamia hayatında hiç bu kadar dehşete düşmemiş ve tahrik olmamıştı. Kafasının içinde alarm zilleri çalarken bile amcığı şelale gibi akıyor, külotunu sıırıslamak ediyordu.

"Brandon-" diye fısıldadı.

"Konuşmaktan yorulđum, Tamia. Gerçekten yorulđum."

Tanrım, lütfen bana yardım et.

"O zaman ben gideyim."

"Cehenneme kadar yolun var." Dantel tangasını yakaladı ve kışından yırtıp attı. Sonra onu kaldırdı ve duvara dayalı alçak siyah kanepeye taşıdı. Onu yere bıraktı ve elbisesini iterek yolundan çekti, sonra dizlerini ayırdı ve önünde çömeldi.

Yüzü titreyen kalçalarının arasında kaybolurken ona baktı. Ve sonra onun tadına baktı, dilini kaygan kıvrımlarının arasından aşağı kaydırmadan önce şişmiş klitorisini yaladı. Kırık bir şekilde inledi ve bacaklarını daha geniş açtı, başının arkasını kavradı ve yüzünü seksinin derinliklerine itti. Ağzını açtı ve labiasını ve klitorisini sıcak, açgözlü bir yutuşta alarak onu bütünüyle emdi.

"*Oh, kahretsin,*" diye ciyakladı nefes nefese. "*Ohhh kahretsin ... kahretsin!*"

İki parmağını kızın içine soktu ve diliyle kızın ağzını sikebilmek için amını iyice açtı.

Zevkten hıçkıra hıçkıra ağlıyor, başı koltukta ileri geri sallanıyor, leğen kemiğı kontrolsüzce dönüyor ve sallanıyordu. Brandon onu açgözlülükle yaladı, içinden fişkıran ılık suları emerken, amının sadece ve sadece ona ait olduğına şiddetle yemin etti.

Gözyaşları yüzünden aşağı akarken, parmaklarını yukarı doğru kıvırdı ve dilini kanalının içine doğru itti.

Avazı çıktığı kadar bağırdı, patladığında kalçaları kanepeden fırladı ve adamın seksi yüzüne boşaldı.

Onu yalayarak temizledi, sonra arkasına yaslanıp gömleğini ve karısının kazağını yırttı. Kızın donuk gözleri göğsünün ve karnının yırtık kaslarında geziniyor, adamın çılgınca pantolonunun fermuarını açıp kıvrık aletini çıkarmasını izliyordu. O kadar kalın ve sertti ki, kanla o kadar dolmuştu ki, görünce nefesi kesildi.

Brandon onu kalçalarından yakalayarak ayağı fırladı ve kanepeden kaldırdı. Tamia kollarını Brandon'ın boynuna doladı ve bacaklarını Brandon'ın beline doladı, ağızları buluştu, dilleri ıslak bir sıcaklığın acil düellosunda çarpıştı.

Brandon vücutlarının arasına uzanarak sabırsızca kadının elbisesini itti. Kadının kalçalarını kavrayarak yukarı doğru itti ve on santimini kadının içine soktu.

Çığlık attı ve geriye doğru eğildi, ince topuklu ayakkabıları gürültüyle yere çarptı.

"*Siktir!*" Brandon vahşice küfrederek onu sikinin üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplattı. Tamia kendinden geçmiş bir halde feryat ediyor, çelik kırıli borusunun şişmiş yarığına sürtünmesiyle dayanılmaz bir şekilde tahrik oluyordu. Adam onu ayakta becerdi.

Karnındaki ve kalçalarındaki kaslar her itişte esniyordu.

Birkaç yoğun dakikadan sonra kanepeye geçip oturdu ve onu üstüne çekerken vücutlarını sıkıca birleştirdi. Elleri elbisesinin altına girerek kıcının yanaklarını kavradı ve kızın amının dibine vurmak için elinden geleni yaptı.

Adamın sikine sertçe bindi, göğüsleri neredeyse elbisesinin dışına fırlayacaktı. Meme uçları acı verici bir şekilde dikleşmişti, amı ağrıyordu ve klitorisi yanıyordu. Brandon parmağını göt deliğinin içine soktuğunda, neredeyse kafayı yiyecekti. Brandon sıkı anal kaslarını okşarken, amcığına verdiği vahşi darbeyele tezat oluşturan bir yumuşaklıkla ürperdi.

Sikişirken birbirlerini öptüler ve dillediler, sertçe nefes alıp verdiler ve hayvanlar gibi inlediler.

Kadının kalçalarını kaldırdı, sonra onu tekrar sikinin üzerine oturttu, ikisi de patlamadan önce bunu üç kez daha tekrarlardı, başları geriye savruldu, ilkel çığlıklar atarken ağızları açıldı.

Nefes nefese kalan, kalçalarının içi ter ve boşalmayla kayganlaşan Tamia ancak Brandon'ın üzerine yığılabildi, gözleri kapanırken başı onun omzuna düştü. Brandon onun nemli şakağını öptü ve göğsü onunkine doğru inip kalkarken şefkatle çıplak sırtını okşadı.

Uzun bir süre sonra, dikkatlice onun kucağından indi ve dengesiz bacakları üzerinde geri adım attı. Olabildiğince sakın bir şekilde elbisesinin buruşuk kıvrımlarını düzeltti ve terli saçlarını okşadı.

Brandon kara kirpiklerinin altından asık suratla onu izledi. "Nereye gidiyorsun?"

Sessizce, "Eve gitmem gerek" dedi.

"Hayır, gitmen gerekmiyor. Evin tam burada."

Tamia ona sıırıttı. "Nişanlın bunu biliyor mu?"

Brandon çenesini sıktı, öfkeyle pantolonunun fermuarını çekerken ona ters ters baktı. "Yani bu kadar mı Tamia? Beni siktikten sonra hiçbir şey olmamış gibi o serseri herife geri mi döneceksin? Sanki hiçbir şey değişmemiş gibi?"

"Hiçbir şey değişmedi," dedi sıkıca.

"Kesinlikle değişmedi."

"Gerçekten mi?" diye meydan okudu, elleri kalçalarında. "Ne değişti Brandon? Seks yaptık ama sen hâlâ Cynthia'yla nişanlısın ve ben-" Brandon aniden ayağa fırlayıp yüzünü Cynthia'nın yüzüne dayayınca sözünü kesti.

Ter, seks ve öfke kokusu aralarında güçlü bir şekilde dönerken kalbi güm güm atarak ona baktı.

"Sen nesen, Tamia? Sen de mi nişanlısın?" Brandon onun elini tuttu. "Cumartesi günü taktığın taş nerede? Sakın bana duygularımı incitmemek için çıkardığını söyleme çünkü bu akşamki ziyafete geldiğinde bunu hiç umursamadığın çok açık."

Tamia elini geri çekti.

Brandon ona ters ters baktı. "Yani şimdi o zenciyle mi kalıyorsun?" Kızın gözleri kısıldı. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Oh, evet," diye alay etti Brandon. "İkinizin arasında ne kadar harika şeyler olduğunu paylaşmaktan *çok* mutlu oldu."

Tamia başını salladı ve eğilerek ayakkabılarını aldı. Brandon'ın yanından geçerek kanepeye oturdu ve ayaklarını topuklu ayakkabılarının içine soktu.

"Onu seviyor musun, Tamia?" Kız yanıt vermedi.

Brandon onun çenesini avucunun içine aldı ve onu araştıran bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "*Onu seviyor musun?*"

Adamın elini itti ve ayağa fırladı. "Ben gidiyorum Brandon."

Gözleri acı ve öfkeyle parlıyordu. "O zencinin nesi var, ha? Benim sana veremeyeceğim nesi var ve daha fazlası?"

"Brandon-"

"*Lanet soruma cevap ver!*"

"Bağlılık!" Tamia onun yüzüne doğru bağırarak patladı. "Bana söz verebilir Brandon! Parmağıma lanet olası bir yüzük takabilir ve benimle evliliğe yürüyebilir - *senin yapamayacağın* ya da *yapmayacağın* bir şey!"

"Bu doğru değil!" Brandon boğuk bir sesle bağırdı. "Seninle evlenmek istiyorum!" "Elbette istiyorsun!"

"Beni dinliyor musun sen? Senden lanet olası karım olmanı istiyorum!"

Tamia şaşkınlıktan dili tutulmuş bir halde ona baktı.

O da ona baktı, göğsü kabarmış, burun delikleri duygusallıkla alevlenmişti. "Bebeğim-" Kadın onun yüzüne sert bir tokat attı.

"Bu ne cüret?" diye öfkeyle tısladı. "Bu *ne cüret!* Beni küçümsediğin bir adama kaptırmaktan korktuğun için beni istediğine karar veremezsin!"

"SAÇMALIK! Bu o zavallı herifle ilgili değil! Seni seviyorum-"

"Öyle mi, Brandon? Gerçekten istiyor musun? Bana bir şey söyle. Çıktığımız dokuz ay boyunca ailenle tanışmama izin vermediğinde *aşkın* neredeydi? Cynthia'yı gizlice valinin yemeğine götürdüğünde ve ailenle tanıştırdığında *aşkın* neredeydi? Belediye başkanının bağış toplantısına bensiz katılıp bütün geceyi Cynthia'ya sokularak geçirdiğinde *aşkın* neredeydi? Seni arayıp içimi döktüğümde, onunla evlenmemen için yalvardığımda, onun yerine *beni* seçmen için *yalvardığımda* *aşkın* neredeydi?" Tamia başını ona doğru sallayarak alay etti. "Beni sevmiyorsun Brandon. Ben senin sahip olmayı sevdiğin bir ödülüm. Ama tahmin et ne oldu? Artık sahip olmak için senin değilim. Beni duyuyor musun? İnanmayı seçtiğin şeyin aksine, *ben sana ait değilim!*"

"Lanet olsun ki bilmiyorsun!" diye kükredi, gözleri şiddetle parlıyordu. "Kendine ne istersen söyleyebilirsin Tamia, ama ikimiz de gerçeği biliyoruz. Şu anda buradasın çünkü beni seviyorsun! Ve hoşuna gitsin ya da gitmesin, benim sana ait olduğum kadar sen de bana *aitsin* ve söylediğin ya da yaptığın hiçbir şey bunu değiştirmeyecek!"

Tamia öfkeyle titreyerek adamın yüzüne baktı. "Senin sorunun ne biliyor musun? Senin sorunun her zaman ne istersen, ne zaman istersen, nerede istersen elde etmiş olman. Ama bu sefer değil Brandon Chambers. Bu sefer değil!"

Bununla birlikte topuğunun üzerinde döndü ve odadan hışımla çıktı.

Koridorda yürürken Brandon'ın onu takip ettiğini duydu, ama gitmesine engel olmaya çalışmadı.

Kadın ön kapıya ulaştığında, adam acımasızca hırladı: "O zencinin seni ne kadar iyi siktiği umurumda değil. Seni kaç farklı şekilde boşaltabileceği ve adını haykırabileceği umurumda değil. Bir fahişe olmadığın sürece, iyi bir boru seni ancak bir yere kadar götürür."

Tamia'nın yüzü alev alev yandı.

Etrafında dönerek öfkeyle "*Cehenneme git!*" diye bağırdı.

Brandon sertçe güldü. "Bana bak Tamia. CEHENNEMDEYİM!"

Adamın acı dolu bakışlarını bir süre daha üzerinde tuttu, sonra döndü ve kapıyı arkasından çarparak dışarı fırladı.

Gözyaşlarına boğulmadan önce üç adım bile atamadı, iki büküm olacak kadar hıçkırığa hıçkırığa ağıladı.

Ancak Brandon'ın dairesinden gelen gürültülü bir çarpma sesi duyduğunda kendini toparlayıp koridordan asansöre doğru tökezlemeyi başardı.

İçeri girdiğinde kollarını karnına doladı ve gözlerini kapatarak eve sağ salim dönebilmek için dua etti.

Ama bu görev bile üstesinden gelebileceğinden daha fazla tehdit ediyordu ... çünkü artık evin nerede *olduğunu* bilmiyordu.

Döndüğünde Dominic onu bekliyordu.

Oturma odasında oturmuş, uzun Noel ağacının ışıkları üzerine saçılırken sessizce bir esrar çekiyordu.

Tamia anında bir déjà vu hissine kapıldı.

Bu sahne akıldan çıkmayacak kadar tanıdıktı. Ama bu kez Brandon'la birlikte olduktan sonra Dominic'in evine gizlice gidiyordu.

Beklenmedik bir rol değişiminden bahsediyoruz.

Topuklu ayakkabılarını çıkarıp yavaşça yere basarken Dominic, "Böyle mi olacak yani?" diye sordu. Ağrı kesicilerin ve otun etkisiyle sesi biraz bulanık çıkıyordu.

Tamia ona cevap vermedi.

"Her gece ben uykuya dalar dalmaz gizlice onunla buluşmaya mı gideceksin?" diye üsteledi. "İleride beklemem gereken şey bu mu?"

Tamia iç çekerek kanepenin koluna tünedi. "Şu anda bunun hakkında konuşamam Dominic. Senin de yatakta olman gerekiyor."

Acı acı homurdandı. "Onun kokusunu her yerinden alabiliyorum. Onunla yattın mı? Yoksa sormama gerek var mı?"

Yanıt vermek yerine, dumanı adamın parmaklarının arasından aldı, uzun bir nefes çekti ve dumanı üfledi.

Dominic onu izliyordu, bir gözü neredeyse şişmişti. "Üzgün görünüyorsun," diye huysuzca gözlemledi.

Boğazı düğümlendi.

"Öyleyim." "Bitti mi?"

Birkaç saniye Dominic'e baktıktan sonra yavaşça başını salladı ve "Bitti," diye fısıldadı.

Gözleri bir an daha onunkileri inceledi. Sonra elindeki sigarayı aldı ve yanındaki kül tablasında ezerek söndürdü. "Hadi yatağa gidelim."

Kadın onun ayağa kalkmasına yardım ederken kolunu omzuna doladı. Yatak odasına doğru ilerlerken karanlık bir sesle mırıldandı: "Kaburgaların kırıldıysa bu senin için iyi *olur*. Onu bu şekilde kıskırtmamalıydın. Senden ne kadar nefret ettiğini biliyorsun."

"Biliyorum," dedi Dominic, "ve hislerimiz kesinlikle karşılıklı."

Büyük yatak odasının içinde Tamia, Dominic'le birlikte yorganın altına girdi ve onu kollarına aldı, alabileceği her türlü erkeksi sıcaklığı arzuluyordu.

"Duş almalısın," diye homurdandı uykulu uykulu.

"Alacağım," diye söz verdi.

"Güzel. Yatağında o zencinin kokusunu almak istemiyorum." Hüzünle gülümsedi. "Koklamak zorunda kalmayacaksın. Bir daha asla."

Dominic ona daha da sokulduğunda, nefes alış veriş yavaşlayıp derinleşene kadar onun hırpalanmış yüzünü nazikçe okşadı.

Brandon dudaklarında memnun bir gülümsemeyle uykuya daldıktan uzun bir süre sonra, Brandon'la olan ilişkisinin son kapısının da kapandığını duyarak uyanık bir şekilde karanlığa baktı.

Bölüm 37

Tamia

"Mutlu Noeller, Tam-Tam."

Tamia telefona yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Ben de sana, Fee. Nasılsın?" Fiona iç çekti. "Bir köpek kadar hastayım. Hiçbir şeyi midemde tutamıyorum."

"Bunu duyduğuma üzüldüm," diye mırıldandı Tamia sempatiyle.

Fiona, "Bütün gün sürdüğü halde buna neden sabah bulantısı deniyor anlamıyorum," diye yakındı.

"Seni anlıyorum. Annemin ikimiz için de çok hasta olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Ama sadece ilk üç aylık dönem boyunca sürdü, o yüzden biraz daha dayan."

"Deneyeceğim." Fiona'nın sesi yumuşadı. "Annemle çektirdiğimiz o eski fotoğrafı gönderdiğin için teşekkür ederim. Her gece onunla uyuyorum."

"Rica ederim," dedi Tamia sessizce. "Bunun senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."

Kız kardeşinin başını salladığını görebiliyordu. "Eğer bir kızım olursa, umarım tıpkı anneme benzer."

Tamia'nın boğazı düğümlendi.

İki kız kardeş kederli bir sessizlik anını paylaştı.

"Noel için ne yapıyorsun?" Fiona merhametli bir şekilde konuyu değiştirerek sordu. "Özel bir planın var mı?"

"Pek sayılmaz," diye belli belirsiz cevap verdi Tamia. Fiona'nın öldürdüğü kadının kocasıyla birlikte olduğu haberine Fiona'nın nasıl tepki vereceğini bilmiyordu. Her şey çok tuhaftı, aklını toparlaması çok zordu.

"Eminim şu anda ne izlediğini tahmin edebilirim," dedi Fiona bilerek. "Disney Noel Geçit Töreni."

Tamia kıkırdadı. "Evet."

Dominic o sabah hediyeleri açmak için onu erkenden kaldırmıştı. Hediyeleri değiş tokuş ettikten sonra -tasarımcı kıyafetleri, mücevherler, uyumlu ipek bornozlar- Tamia biraz krep, yumurta, pastırma ve yulaf ezmesi hazırlamıştı. Kahvaltıdan sonra buharlı bir duş almışlardı. Onu kızdırmak istemiyordu.

Dominic onu kaldırarak kaburgalarını zedeledi, Tamia'yı arkadan kavradı, sıcak su üzerlerine yağarken yavaşça ve derinlemesine içine daldı.

Daha sonra kendini tembel ve halsiz hisseden Tamia, Disney Parkları Noel Günü Geçit Töreni'ni izlemek için kanepeye kıvrılmıştı. O ve Fiona büyürken her yıl Macy'nin Şükran Günü Geçit Töreni'yle birlikte bu töreni izler ve şenliklere katılmak için orada olmayı dilerlerdi.

Tamia uzaktan kumandayı aldı ve televizyonun sesini kıstı. "Fee, Dre bana e-postana bir hafta önce yanıt verdiğini söyledi ama senden haber alamamış. Neler oluyor?"

Fiona derin bir iç çekti. "Kürtaj yaptırmamı istiyor."

Tamia kaşlarını çatı. "Sana böyle mi söyledi?"

"Çok fazla kelimeyle değil. Ama bunu kastettiğini biliyorum. Konuşmamız gerektiğini ve beni görmek için buraya kadar gelmeye razı olduğunu söyledi."

"Bu iyi, Fee. En azından seni hamile bırakmanın sorumluluğunu kabul ediyor."

"Buraya gelip beni bebeği doğurmaktan vazgeçirmeye çalışacaksa olmaz." Fiona'nın sesine çaresizlik karıştı. "Kürtaj yaptırmak istemiyorum Tamia. Bebeğimi doğurmak istiyorum. Hapiste olmama ve çok hasta olmama rağmen, bu bebek bana her sabah kalkmak için bir neden verdi. Dre'nin ya da başka birinin bunu benden almasını istemiyorum."

Tamia sessizdi, kız kardeşinin içten sözlerini özümsüyordu.

"Onu mümkün olduğunca uzun süre oyalamayı umuyordum," diye itiraf etti Fiona. "Belki hamileliğimde yeterince ilerlersem o da bebeğimizi benim kadar istemeye başlar."

Tamia içini çekti. "Nereden geldiğini anlıyorum Fee, ama Dre'ye adil davrandığını sanmıyorum. Eğer bebeği doğurursan, çocuğu tek başına büyütmek zorunda kalacak olan o olacak. Elbette onun yanında olacağım ama sonuçta tek başına bir ebeveyn olacak ve ikimiz de bunun ne kadar zor olabileceğini ilk elden gördük."

"Yani ne diyorsun Tamia? Bebeği doğurmamam gerektiğini mi?"

"Hayır, demek istediğim Dre ile oturup olgun yetişkinler gibi kararınızı birlikte tartışmanız gerektiği. Eğer gelip seni görmek istiyorsa, ona izin vermelisin. Ve ne kadar erken olursa o kadar iyi olur."

Sessizlik.

"Onunla gelecek misin?" Fiona umutla sordu.

Tamia kaşlarını çatdı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Bu Dre ile aranızdaki özel bir mesele."

"Biliyorum ama ..." Fiona uzun bir an için sözünü kesti. "Beni hiç ziyarete gelecek misin? Daha önce ziyaretçi kabul etmediğimi biliyordum ama bugün Noel ve Sanırım bana sürpriz yapabileceğini umuyordum."

Derin bir nefes alırken suçluluk duygusu Tamia'nın içini kemiriyordu. "Yalan söylemeyeceğim, Fiona. Geçtiğimiz yıl aramızda çok şey oldu. Yaptığın şeyler ... Seni affetmeye tamamen hazır olduğumu söyleyemem."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Fiona.

Başını kanepenin arkasına yaslayan Tamia gözlerini tavana dikti. "Bununla birlikte, sen hala benim kız kardeşimsin ve bir bebeğin olacak ve Esther Anne'ye ne olursa olsun senin yanında olacağıma dair söz verdim."

"Anne Esther?" Fiona fısıldadı.

"Evet." Tamia içini çekti. "Eğer gerçekten Dre'yle oraya gelmemi istiyorsan, gelirim."

"Teşekkür ederim Tam-Tam," dedi Fiona alçakgönüllülükle. "Bu benim için çok şey ifade ediyor." "Biliyorum."

Uzun bir sessizlik.

"Sence ..." Fiona belirsiz bir şekilde sözünü kesti.

"Ne?" Tamia dürttü.

"Sence Brandon da gelir mi?" Tamia'nın ağzı kurudu. "Brandon mı?" "Evet. Onun hukuki tavsiyesine gerçekten ihtiyacım var."

"Peki ya size atanan kamu avukatı?"

Fiona dişlerini emdi. "Ondan hoşlanmıyorum. Hukuk fakültesinden yeni mezun oldu ve ne dediğini bilmiyor."

Tamia kaşlarını çatdı. "Ama size jürili duruşma hakkınızdan feragat etmemenizi tavsiye etmedi mi ve siz yine de bunu yapmadınız mı?"

"Evet, ama o zaman hamile olduğumu bilmiyordum. Şimdi yeniden düşünmeye başladım, kamu avukatı artık çok geç olduğunu söylüyor. Ama ben kendi başıma biraz araştırma yaptım. Eğer muhakemem zayıfsa ya da haklarımdan feragat ettiğim sırada onları tam olarak anlamadıysam, bana jürili bir duruşma vermek zorundalar."

Tamia'nın kaşları daha da çatıldı. "Ne zaman mahkûm olacaksın?"

"Gelecek ay. Eğer Brandon benim avukatım olsaydı, *asla* ne kadar ısrar edersem edeyim, herhangi bir hakkımdan feragat etmeme izin vermedi."

"Bu doğru." Tamia gözlerini kapadı ve şakağını ovuşturdu. "Ama bilemiyorum, Fee. Brandon'ın beni temsil ettikten sonra senin davanı nasıl alabileceğini anlamıyorum."

"Biliyorum, ama belki iyi birini tavsiye edebilir. Bu bebeği doğurduğuma göre, Tamia, artık havlu atmak istemiyorum. Yasal seçeneklerimin neler olduğunu bilmek istiyorum ve Brandon bunları bana açıklayabilecek en iyi kişi."

Tamia sıkıca yutkundu. "Brandon'ın yardımını istiyorsan, Dre'den geçmen gerekecek. Brandon ve ben artık birlikte değiliz."

"Biliyorum," diye mırıldandı Fiona sempatiyle. "Onu televizyonda Cynthia'yla birlikte gördüm. Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, buradaki herkes o heriften nefret ediyor."

Tamia pişmanlıkla gülümsedi. "Teşekkürler."

Telefonu kapattıktan sonra Dominic oturma odasına girdi ve onun elinden tutarak nazikçe kanepeden çekti.

"Ne yapıyorsun?" diye itiraz etti. "Geçit törenini izliyorum."

Kıkırdadı. "Bir saatten fazladır izliyorsun. Bir şamandıra gördüysen, hepsini görmüşsündür."

"Bu doğru değil."

"Evet, öyle. Hadi," dedi ve onu ön kapıya doğru yönlendirdi. "Hadi aşağı inelim."

"Neden?"

"Lobide küçük bir Noel partisi veriyorlar. Bir süreliğine uğrayıp komşuluk yapabileceğimizi düşündüm."

"Ah, dostum, buna m e c b u r muyuz?" Tamia inledi. "Kendimi pek sosyal hissetmiyorum."

"Hadi, aşkım. Noel ruhun nerede?"

"Kanepeye döndüm, hâlâ geçit törenini izliyorum" diye homurdandı.

Dominic güldü. Yüzü yara bere içindeydi, derisi siyah ve maviydi. Ve bir şekilde hâlâ yakışıklı olmayı başarıyordu.

Asansöre bindiklerinde Tamia'nın elini tuttu ve ona gülümsedi. "Bu kadar üzgün görünme. Eğlenceli olacak."

Zayıfça gülümsedi. "Eminim öyle olacaktır."

Ama lobiye ulaştıklarında boştu.

Tamia kaşlarını çatı ve merakla etrafına bakındı. "Kaçırmış olmalıyız."

"Bu çok garip." Dominic hâlâ Tamia'nın elini tutarak onu lüks lobide, kapıcıyı geçerek ve ana binaya doğru ilerleyerek

Girişte. Kapıcı sırttı ve şapkasını onlara doğru eğdi. "Mutlu Noeller, millet."

Onlar da aynı şekilde sıcak karşılık verdiler.

Dominic onu dışarı çıkardığında Tamia şaşkındı. "Nerede-"

Birdenbire kocaman gümüş bir fiyonkla süslenmiş kırmızı bir Porsche kaldırıma yanaştı.

Dominic, "Sürpriz!" diye haykırdı.

Tamia'nın çenesi düştü. "Ne? Bunun bir ... olduğunu mu söylüyorsun? ?"

"Yeni araban mı? Evet." Dominic genişçe sırttı. "Mutlu Noeller, sevgilim."

Tamia, gülümseyen vale çevik bir hareketle arabadan inip anahtarları Dominic'e atarken şaşkınlıkla bakakaldı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Tamia, yavaşça Porsche'ye doğru yürüdü ve elini şık çizgilerin ve hatların üzerinde gezdirdi. "Bu kadarı çok fazla Dominic. Bunu kabul edemem."

"Evet, alabilirsin. En iyisine sahip olmanı istiyorum Tamia ve alınma ama o ittiğin çember hurdalığa ait."

"Hey!" diye itiraz etti gülererek. "Accord'umda hiçbir sorun yok. Sadece biraz eski ve yıpranmış."

"Eh, 'yaşlı ve yıpranmış' benim hiçbir kadını için yeterince iyi değil."

Adam onu kollarının arasına aldığı anda Tamia'yı bir zevk heyecanı sardı. Sırtını arabaya dayayarak ona gülümsedi. "Demek senin kadını, ha?"

"Çok haklısın."

Gülümsemesi yumuşadı. Bu ses hoşuna gitmemeliydi. Ama hoşuna gitti.

"Ciddiyim, Dominic. Porsche harika ama bu çok fazla. Özellikle de işimi kurmam için bana onca para vermişken."

Gözleri parlıyordu. "Yani onu istemediğini mi söylüyorsun?"

Tamia dudağını ısırды ve üstü açık küçük arabaya imrenerek baktı. Şimdiye kadar sürdüğü her şeyden ciddi bir üstünlüğü vardı.

Dominic Porsche'nin anahtarlarını kaldırdı ve cazip bir şekilde şingirdattı. "Gezintiye çıkmak ister misin?"

Tamia inledi. "İstediyimi biliyorsun."

"O zaman bana bir öpücük ver."

Sırttı, yukarı ve etrafa bakıyormuş gibi yaptı. "Ne arıyorsun?" Dominic ona sordu.

"Hiç ökseotu görmüyorum."

Dominic gülümsedi. "O zaman sadece gözlerini kapat ve hayal gücünü kullan." Ağzını onunkinin üzerine eğdi ve uzun, derin bir öpücük paylaştılar. "Hmm," diye mırıldandı Dominic. "O yolculuk hakkında-"

"Oh, hayır, yapamazsın." Tamia adamın elinden anahtarları kaptı ve sürücü tarafına doğru koşarak alçak arabaya binerken güldü.

"Oooh." İki tonlu deri iç mekana baktı, taze yeni araba kokusunu içine çekti ve heyecanla ciyakladı.

Yolcu koltuğuna yerleşen Dominic ona sıırttı. "Vay be. O direksiyonun arkasında çok iyi görüneceğini biliyordum."

"Kendimi çok iyi *hissediyorum*." Tamia arabayı çalıştırdı, turbo motor mırıldanırken keyifle kıkırdadı. "Hadi şu tatlı bebeği bir gezintiye çıkaralım!"

"Evet, öyle yapalım. Sonra geri döndüğümüzde," dedi Dominic ona göz kırparak, "*beni* gezintiye çıkarabilirsin."

Bölüm 38

Brandon

Brandon maun konferans masasında tek başına oturmuş, önündeki sarı hukuk defterine bakıyordu. Sayfalar boştu ve doldurulmayı bekliyordu. Bir fincan sade kahve, bir yığın dava dosyasının yanında soğumaya bırakılmıştı.

Kahvenin tadını alamıyordu ve raporları okumaya ya da not almaya konsantre alamıyordu.

Tamia'yı düşünmekten başka bir şeye konsantre alamıyordu.

Cuma gecesinden beri, yaşadıkları yıkıcı hesaplaşmanın her anını yeniden yaşamakla meşguldü. Ona evlenme teklif etmişti ve o da bunu yüzüne geri fırlatmıştı. Doğru, bu onun en iyi anlarından biri değildi. Kibar bir centilmenlik yoktu, diz çöküp ona göz kamaştırıcı bir milyon dolarlık elmas yüzük takmak yoktu. Romantik şiirler söylememiş ya da en sevdikleri aşk şarkısının sözlerinden alıntı yapmamıştı. Elinde büyük bir sopa olan bir Neandertal'in tüm ustalığıyla ona bağırarak sözleri söylemişti.

Senden lanet karım olmanı istiyorum!

Kesinlikle en iyi teklif değildi. Ama niyeti daha samimi olamazdı. Nişanlı olmasına rağmen, Tamia gerçekten evlenme teklif ettiği ilk kadındı. Cynthia'yla evlenmeyi görev duygusuyla gönülsüzce kabul etmişti. Ama Tamia, hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediği, bebeklerle şişmanlamak istediği kişiydi.

Ama çok uzun süre oyalanmıştı ve artık çok geçti.

Tamia onu reddettiğinden beri Brandon artık boğuluyormuş gibi hissetmiyordu. Azgın akıntıya yenik düşmüş, yavaş yavaş uçurumun dibine batmıştı. Ve şimdi kendini içinde ölü hissediyordu... hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin nüfuz edemeyeceği bir duygusal anestezi durumunda kozalanmıştı.

Bugün ortaklar toplantısı olmamasına rağmen, o sabah ortam değişikliği yapmak ve Cynthia'nın ofisine yaptığı habersiz ziyaretlerden kaçınmak için konferans salonuna gelmişti.

Noel'i aileleriyle birlikte geçirmişlerdi ve Brandon akrabalarının sağladığı tampon için hiç bu kadar minnettar olmamıştı. Sonra

Pazar ayinine katıldıktan sonra herkes abartılı bir tatil ziyafeti için ailesinin evinde toplanmıştı. Brandon'ın durgun tavrını telafî etmek için Cynthia daha yüksek sesle gülmüş ve Brooke'un gözlerini devirmesine ve iğneleyici iğnelemelerine aldırmadan hararetli bir şekilde sohbet etmişti.

Cynthia Brandon'a her baktığında, Brandon onun gözlerindeki dile getirilmemiş soruları, korkuyu ve belirsizliği görebiliyordu. Bir şeylerin değiştiğini hissediyordu. Sadece ne olduğunu bilmiyordu.

Ona bir açıklama borçlu olduğunu biliyordu. Er ya da geç.

"Zavallı Bay Chambers," dedi eğlenen bir ses. "O büyük masada tek başına oturuyor, gezegendeki en yalnız adam gibi görünüyor."

Brandon başını kaldırdığında Russ Sutcliffe'in konferans salonunun kapısında durduğunu ve alaycı bir acıma ifadesiyle onu izlediğini gördü.

Brandon yorgun bir iç çekişi bastırarak, "Senin için ne yapabilirim Russ?" diye mırıldandı.

Russ odaya girerken ellerini ceplerine sokarak, "Önemli bir şey değil," dedi. "Sadece nasıl olduğunu görmek için uğradım. Görünüşe bakılırsa pek iyi değilsin. Ama sanırım son zamanlarda yaşadığın onca şeyden sonra bunu beklemek gerekir."

Brandon kullanmadığı kalemi sakince yere bıraktı ve parmaklarını önünde birleştirdi. Russ'ın, Dominic'le yaşadığı ve kamuoyunda büyük yankı uyandıran tartışmayla ilgili olarak kendisiyle alay etmek için ağzının suyunu akıttığını biliyordu. Noel'den sonraki iki gün izinli olduğu için Brandon bugün işe dönene kadar beklemek zorunda kalmıştı.

"Ah, Bay Chambers," diye yakındı Russ. "İşlerin bu kadar çabuk tersine dönmesi şaşırtıcı değil mi? Bir gün heyecan verici bir konuşmayla dünyayı ateşe veriyorsunuz. Ertesi gün YouTube'da en çok izlenen dövuşün yıldızı oluyorsun." Brandon'a bakarak başını salladı. "Baban, veliahtının sıradan bir sokak serserisi gibi kavga ettiğini görünce hayal kırıklığına uğramış olmalı. Zavallı annen de şaşkınlık ve dehşet içinde *kalmış* olmalı." Russ gülümsedi, Brandon'ın gözden düşmesine seviniyordu. "Senato adaylığını buraya kadarmış."

"Gerçekten mi?" Brandon hafifçe sordu. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Hadi ama Chambers," diye güldü Russ. "Buradaki herkesi suyun üzerinde yürüdüğüne inandırdığını biliyorum ama geçen hafta sonu yaptığın numaradan sonra aday olamayacağını *sen* bile anlamışsındır. Yani, gerçekçi olalım. Saygıdeğer akıl hocana gerçekten inanıyor musun?"

kameralara yakalansaydı başkan seçilebilir miydi? Obama öfkeli bir siyah adamdan *başka bir* şey olarak algılanmak için elinden geleni yaptı. Ama senin böyle bir lüksün yok sevgili oğlum. Seçmenler seni o YouTube videosunda nakavt edici yumruklar atarken gördüklerinde, görecekleri şey *tam olarak* öfkeli bir siyah adam olacak ve sen de bunu biliyorsun."

Brandon başını sallayarak güldü. "Hadi ama Russ," dedi abartılı bir Güneyli edasıyla. "Teksaslıların iyi bir bar kavgasından başka bir şeyi sevmediğini biliyorsun. Peki ya bir kadın için kavga etmek? İşte bu, country şarkılarının ve klasik western filmlerinin konusudur. Hatta tüm bu kavga beni, iyi bir testosteron gösterisine bayılan cahiller ve kovboylar için daha sevimli ve ilişkilendirilebilir hale getirebilir. Ve bayanlar da ... şey, elbette öfkesine yenik düşmüş, kalbi kırık zavallı bir adama kızmayacaklardır." Brandon en yıkıcı ve çekici gülümsemesini göstererek göz kırptı.

Russ gözlerini kıstı ve çenesini sıktı. Brandon'ın haklı olma ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordu.

"Her neyse," diye ekledi Brandon umursamaz bir omuz silkmeye, "aday olmaya karar vermediğim sürece bunların hiçbirinin önemi yok. Ve son kontrol ettiğimde, herhangi bir duyuru yapmamıştım."

Russ tiksintiyle alay etti. "Zekama hakaret etme Chambers. İkimiz de gelecek yıl Senato'ya aday olacağının kesin olduğunu biliyoruz. Dua kahvaltısında yaptığın o kutsanmış konuşmadan beri baban perde arkasında adaylığına destek toplamak ve parti makinesini arkana almak için çalışıyor." Russ sırtıttı. "Tabii ki, tüm bu çabaları boşa gidebilir. Bir sürü bagajın var evlat. Cinayete meyilli bir kız kardeşi olan porno yıldızı bir kız arkadaş. Terk edilmiş bir bebek annesi. Ve şimdi de bu - otel eşyalarının tahrip edildiği ve bir adamın tıbbi yardım almasını gerektiren bir masa temizleme kavgası. Tüm bunlar göz önüne alındığında Chambers, parti liderleri daha az riskli bir adayı desteklemeye karar verirse hiç şaşırmamalısın."

Brandon omuz silkti. "Olabilir. Onları suçlayamam. Her neyse, bunların senin için ne önemi var ki? Tabii ..." Sözüünü yarıda kesti ve yüzünde şaşkın bir ifadenin belirmesine izin verdi. "Neden Russ, paylaşmak istediğin bir şey mi var? Şapkanı ringe atmayı mı planlıyorsun?"

Russ dudaklarını birbirine bastırarak hemen sustu. Ama bir şeyi doğrulayıp doğrulamaması önemli değildi. Herkes onun yüce bir politikacı olduğunu biliyordu.

ve Brandon onun Senato adaylığını sürdürmek için yakında şirketten ayrılacağını duymuştu.

Brandon dar bir şekilde gülümsedi. "Eğer benimle karşılaşmaktan endişeleniyorsan
-"

Russ öfkeyle kükredi. "Kendini övme."

"İkimiz de kendi ön seçimlerimizden geçmek zorundayız. Nüfuzunuz ve bağlantılarınızla Cumhuriyetçi önseçimlerde sorun yaşamayacağınıza eminim. Bana gelince ... şey, kesinlikle ismim ve siyasi bağlantılarım var, ancak haklı olarak belirttiğiniz gibi, bir ton bagajım var. Bu yüzden kampanya boyunca oldukça hırpalanır ve yara alırdım. Ama bir aksilik olur da önseçimi kazanırsam" -Russ'a göz kırptı- "dikkat edin."

Russ'ın gözleri kısıldı.

Birbirlerine baktılar, hava meydan okumayla çatırdıyordu.

"Patronuma zor anlar mı yaşıyorsun?"

İki hasım, Addison'ın yanında bir evrak çantası sallayarak odaya girmesini izlemek için döndüler, gözleri parlaktı ve yanakları dışarıda olmaktan kızarmıştı.

Russ ona ince bir gülümsemeyle baktı. "Bayan Vassar."

"Bay Sutcliffe." Ona alaycı bir gülümseme verdi. "Amirimi taciz mi ediyorsunuz? Umarım değildir, çünkü kendisi bu şirketteki en sevdiğim avukattır."

Russ alay etti. "Burada çalışan herkes tarafından iyi bilinen bir gerçek."

Addison hiçbir şeyi kaçırmadı. "Kıskançlık yapma Russ. Eminim buralarda *birilerinin* gözdesisidir. Cam silici, belki?"

Russ'ın yüzü öfkeyle kızardı.

Onu soğukkanlılıkla başından savan Addison, Brandon'a doğru döndü. "Adliyeden yeni geldim ve geçen hafta bana verdiğin harika tavsiye için teşekkür etmek üzere seni bulmam gerekti. Stratejin çok işe yaradı."

Brandon belli belirsiz gülümsedi. "Güzel. Bunu duyduğuma sevindim."

Sırıttı. "Öğle yemeğinde sana her şeyi anlatmayı çok isterim. Ben ismarlıyorum." "Teşekkürler," diye nazıkçe reddetti Brandon, "ama bugün geri döndüğüm ilk gün ve ben
battı. O yüzden ertelemek zorunda kalacağım."

"Sorun değil. Ne zaman hazır olursan burada olacağım." Göz kırptı, sonra döndü ve Russ'ın gözleri kıkına yapışmış halde kapıdan çıktı.

Brandon gizlice boğazını temizlediğinde Russ başını çevirip ona baktı.

Brandon eğlenen bir kaşını kaldırdı.

Adamın yüzü utançtan kızardı. Brandon kıkırdadı.

"İzninizle, yapmam gereken işler var." Russ arkasını döndü ve konferans odasından çıkmaya başladı. Kapıda durakladıktan sonra sırtarak ekledi: "Belki notu almadınız ama ortakların toplantısı bugün iptal edildi."

"Biliyorum." Brandon sandalyesinde arkasına yaslandı. "İptal eden bendim."

Russ'ın gözleri, yeni bir ortağa böyle bir yetki verilmesi fikri karşısında öfkeyle açıldı.

Adam hışımla uzaklaşırken Brandon normalde rakibini alt etmekten duyduğu memnuniyetin zerresini bile hissedemiyordu.

Artık ona zevk verebilecek tek bir şey vardı ... ve o gemi de çoktan kalkmıştı.

Bölüm 39

Tamia

Tamia'nın kalbi asansörden inip kaldırımdaki pırıl pırıl siyah Maybach'ı gördüğü anda çarpmaya başladı. Brandon'ın arabanın içinde olduğunu bilmek soğuk terler dökmesine neden oldu.

Bir hafta önce patlayıcı bir şekilde yüzleştikleri geceden beri onu görmemişti. O gece onun dairesinden kaçtığında, onunla son kez yüzleşmek zorunda kalacağını düşünmüştü. Bu yüzden Fiona onu arayıp Brandon'ın Dre ile birlikte hapishaneye gitmeyi kabul ettiğini söylediğinde çok şaşırmıştı. O günden beri midesi düğüm düğüm olmuştu.

Nemli avuçlarını kot pantolonuna sildi, sonra derin bir nefes aldı ve lobiyi geçmeye başladı.

Dışarı çıktığında Dre arabadan indi ve ona sıcak bir şekilde gülümsedi. "N'aber kızım?"

"Selam, Dre. Nasılsın?" Adam yolcu kapısını onun için açık tutarken kadın duraksadı. "Arkada oturacağım."

"Seni önde istiyor."

Kaşlarını çattı. "İçeride oturmayı tercih ederim-"

"Tamia." Dre ona bir bakış attı. "Arabaya bin. Lütfen."

Dudağını ısırdı, sonra isteksizce yolcu koltuğuna kaydı. Dre kapıyı kapatırken Brandon'a bakmaya cesaret etti. Aynalı güneş gözlükleri, siyah bir sweatshirt, bol bir kot pantolon ve siyah Timbs giymişti.

Kalbi üç kat hızlı atıyordu. "Merhaba."

Ona soğuk bir bakış attı. "Günaydın."

Kahretsin, diye düşündü. Bu düşündüğümünden de kötü olacak.

Brandon sanki yeterince hızlı ayrılamıyormuş gibi arabasını Dört Yapraklı Kuleler'den uzaklaştırırken endişeyle kucak kemerini bağladı.

"Geldiğin için teşekkürler," dedi Tamia ona, "ama gerçekten gelmene gerek yoktu." "Kız kardeşin gelmemi istedi."

"Biliyorum ama gelemeseydin anlayışla karşılardı. Bazı yasal notlar yazabilirdin ya da-"

"Sorun değil Tamia," dedi sertçe.

"Ama bu uzun bir yol ve çok meşgul olduğumu biliyorum-"

"Sorun değil dedim." Sırıttı. "Yoksa sen ve Dre yalnız kalmak mı istediniz?"

"Ne?" Tamia haykırdı.

"Hey, ne oluyor lan?" Dre bağırdı.

Brandon kaşlarını çatı.

Gergin bir sessizlik oluştu.

Birkaç dakika sonra Brandon derin bir nefes aldı ve elini yüzünde gezdirdi. "Özür dilerim," diye mırıldandı. "İkinize de bir özür borçluyum. Hiç gereği yoktu."

"Aynen öyle," diye homurdandı Dre. "Yemin ederim zenci, bazen acımasız bir muthafucka olabiliyorsun."

"Gerçek bu değil mi?" diye mırıldandı Tamia.

Brandon asık suratlı görünüyordu. "Özür dilerim.

Tamam mı?"

Dre nefesinin altından homurdanırken Tamia tiksintiyle dişlerini sıktı.

Tamia, Brandon'ın gözleri güneş gözlüğü tarafından gizlenmiş olmasına rağmen sol elini kontrol ettiğini ve orada olmayan elmas yüzüğü aradığını fark etti. Brandon hâlâ onun nişanlı olduğuna inanıyordu ve Tamia bu durumu düzeltmek istemiyordu, özellikle de Brandon ona hakaret ettikten sonra.

Üçlü, Houston'dan üç buçuk saat uzaklıktaki Gatesville'deki Christina Melton Crain Birimi'ne doğru yola çıkarken ortam gergin ve kasvetliydi.

Brandon sert bir ifadeyle sessizce arabayı sürdü.

Arka koltukta oturan Dre düşünceli düşünceli pencereden dışarı bakıyordu. Yan aynadan onu izleyen Tamia, Fiona'yı ve doğmamış bebeklerini mi yoksa en iyi arkadaşının kız kardeşiyle paylaştığı yasak öpücüğü mü düşündüğünü merak etti.

"Noel'in nasıl geçti?"

Brandon'ın sesiyle irkilen Tamia dönüp ona baktı. "Affedersiniz?"

"Noel'in nasıl geçti?" diye tekrarladı sinirli bir şekilde.

"Şimdi de medeni mi olmak istiyorsun?"

Çenesi büküldü. "Sadece kibarca sohbet etmeye çalışıyorum."

"Tamam. Harika bir Noel geçirdim. Seninki nasıldı?"

"Harikaydı," dedi alaycı bir şekilde.

"Güzel."

Uzun bir

sessizlik.

"Geçit törenini izledin mi?"

Tamia ona baktı. "Geçit töreni mi?"

"Evet. Noel geçit töreni." Brandon ona baktı. "İzlemeyi ne kadar sevdiğini biliyorum."

Boğazı düğümlendi. "Bunu hatırladın mı?"

"Evet." Ağzında bir gülümseme hayaleti belirdi. "Geçen yıl Noel'i birlikte geçirdik-"

"Bu bizim ilkimizdi."

Ona baktı. "Ve sadece." Kadın zorlukla yutkundu. "Devam et."

"O haftayı benim dairemde geçirdin çünkü yılbaşı gecesi için New York'a gidiyorduk-" Tamia uzanıp güneş gözlüklerini yavaşça çıkarınca sözünü kesti.

Koyu, kapüşonlu gözler onunkilerle buluştu. "Bu daha iyi," diye fısıldadı.

Brandon bir an daha onun bakışlarını tuttu, sonra tekrar yola baktı. "Her neyse, Noel sabahı uyandığında hediyeleri açmaktan çok geçit törenini izlemek için heyecanlıydın."

Tamia kıkırdadı. "Değildim."

"Kesinlikle öyle davrandın. Ve geçit töreni bitene kadar televizyona yapışıp kaldın." Ona baktı. "Peki Pazar günü izledin mi?"

Pencereden dışarı bakarak, "Birazını yakaladım," diye mırıldandı. Brandon başka bir şey söylemedi.

Otoyolda ilerlerken elleri konsolun üzerinde, birbirlerinden sadece birkaç santim uzakta duruyordu. Tamia, Brandon'ın teninden yayılan ısıyı hissedebiliyor, aralarında çatırdayan elektriği besliyordu.

Kalbi küt küt atarken, sessizce elinin daha yakına kaymasını diledi. Öyle de oldu.

Ve onunki de öyle yaptı, ellerinin arkası birbirine değene kadar yavaş yavaş hareket etti.

Damarlarında bir zevk heyecanı dolaştı.

Birbirlerine usulca sürtünerek, her ikisinin de özlemini çektiği bağlantının tadını çıkardılar.

Telefonu aniden çaldığında, elleri birbirinden ayrıldı.

Tamia uzandı ve ekranı kontrol etti. Dominic'in numarasını görünce telefonu susturdu ve bir kenara koydu.

İki dakika sonra Brandon'ın telefonu çaldığında o da aynı şeyi yaptı.

Gözleri buluştu.

Birkaç dakika sonra Tamia gözlerini kırıştırtarak bakışlarını ayırdı.

Brandon dikkatini tekrar yola verdiğinde, kadın titrek bir nefesle gözlerini kapattı.

Birkaç dakika boyunca kimse konuşmadı.

"Yo, B," dedi Dre sonunda sessizliğe karışarak, "bu bana neyi hatırlatıyor biliyor musun?"

Brandon dikiz aynasına baktı. "Ne?"

"Lisedeki çifte randevularımızı hatırlıyor musun? Ben arkada arkadaşına arkadaşlık ederken senin kızın ön koltukta oturmasına nasıl izin verdiğini hatırlıyor musun?"

Tamia, Brandon'ın yüzünde yavaşça yayılan sırıtışı izledi. Onun seksi gamzelerini görünce nefesi kesildi. Tanrım, o gamzeleri özlemişti. Onun gülümsemesini özlemişti.

Dre kıkırdadı. "Tabii artık burada tek başıma olduğum için eskisi gibi değil. Ama Tamia ile aranızdaki o küçük anı izlemek bana eski günleri düşündürdü." Durakladı. "Sen ve eski kız arkadaşların hiç bu kadar sıcak ve bulanık bir şey yapmadınız."

Tamia kızardı ve utangaç bir ifadeyle

Brandon'a baktı. Brandon ona gülümsedi.

"Hey, Tamia," diye şaka yaptı Dre, "Brandon sana lisede nasıl bir playa olduğunu hiç anlattı mı?"

Sırıttı. "Hayır, yapmadı."

"Çünkü ben değildim," diye mırıldandı Brandon.

"Zenci, lütfen." Dre kahkahalarla güldü. "Öyleydin ve bunu biliyorsun." Tamia güldü. "Nasıl biriydi, Dre? Bana anlatabilirsin."

"Hayır, yapamaz. Gerçekten," diye uyardı Brandon Dre'yi, "işimi bu şekilde ortaya dökme."

"Her neyse Brandon." Tamia ona el salladı. "Devam et, Dre."

Güldü. "Size ne anlattı bilmiyorum ama B eskiden koro çocuğu değildi. Tam bir babaydı ve ailesi dışında herkes bunu biliyordu. Şuna bir bakın. Hayatı boyunca özel okullara gittiğini biliyorsun, değil mi? Her gün gördüğü o havalı kadınlardan hoşlanmıyordu. Ayakları yere basan kızları tercih ediyordu. "İçinde biraz kapüşon olan, etrafta dolaşan kızları."

Tamia sırıttı. "Çünkü kendisi de küçük bir kapüşonlu."

"Biliyorum, değil mi? Eskiden ona yanlış posta kodunda doğduğunu söyledim." Dre kıkırdadı. "Her neyse, Brandon tiki özel okulundaki kızlarla birlikte olmaya çalışmadığı için, onu okulumdaki ve mahallemdeki kızlarla tanıştıırırdım. Onlara Brandon'dan ilk bahsettiğimde, 'River Oaks mı? River Oaks'ta siyah insan yok ki!' derlerdi. Bu yüzden onları B'nin *Fresh Prince*'teki Carlton gibi bayat bir kanka değil, havalı insanlar olduğuna ikna etmek zorunda kalırdım. Top oynadığım ve biraz popüler olduğum için Brandon'ın benim oğlumsa *o kadar* da kötü olamayacağını düşündüler. Bu yüzden onunla tanışmayı gönülsüzce kabul ettiler, eğer bir fiyasko çıkarsa onlara ne kadar borçlu olacağımın bahsettiler. Ve sonra B Jetta'sıyla gelir, dalgalar döner, yeni vites takar, gamzelerini gösterirdi. *Ooo-wee!* Külotlar uçuşmaya başlardı!"

Tamia güldü. "Eminim öyledir!"

Brandon yüzünü buruşturarak başını salladı. "Tamia'nın tüm bunları duymaya gerçekten ihtiyacı var mı?"

"Oh, rahatla bebeğim. Öldürecek iki saatimiz daha var. Hikâyeler anlatmak zamanın geçmesine yardımcı olacaktır." Tamia Brandon'a ne dediğini geç de olsa fark ederek kızardı. Brandon'ın yüzünde belli belirsiz bir gülümseme görünce, onun da bu sevecen ifadeyi anladığını anladı.

"Lütfen devam et, Dre," diye ısrar etti.

Kıkırdadı. "Öne çıkmayacağım. Ne kadar popüler olsam da Brandon sayesinde *çok* daha fazla oynandığımı biliyorum. O zamanlar bile bu zenci her *türden* kadını tavlayabilirdi." Tamia'yı gücendirmek istemediğı için hemen düzeltti. "Alışveriş merkezine giderdik ve aldığı numaralar çok *komikti*. Gördüğünüz gibi, oyunu vardı ama kendini beğenmişti. Kara kışını okulumdaki bazı kızların tuzlu olmaya başladığı konusunda uyarmaya çalıştım, ama duymaya çalışmadı. Kendini erkek sanıyordu. Ama sonunda bu iki piliç bir araya gelip ona tuzak kurmaya karar verince yakayı ele verdi."

Tamia perçinlenmişti, Dre'ye bakmak için koltuğunda yarı dönüyordu. "Ne oldu?"

Brandon kaşlarını çatı. "Sanırım yeterince şey duyduk."

"Hayır, bırak bitirsin," diye ısrar etti Tamia. "Bu iş *iyiye* gidiyor."

Dre sırtı, gözleri hınzırca parlıyordu. "Onlarla arka arkaya randevulaştı, biri sabah, diğeri akşam. İlk kızı almaya gittiğinde ikisi de onu bekliyordu. Soğuk baskın!"

Tamia başını geriye attı ve kahkahalarla uludu.

Brandon ona hoşnutsuz bir bakış fırlattı. "Bunu bu kadar eğlenceli bulmana sevindim."

Histerik kıkırdamalar arasında "Biliyorum," diye iddia etti. "Senin bir fahişe olduğunu bilmeliydim, Brandon! Her zaman en az şüphelendiğin kişilerdir!"

"Hey, I oldu a salak genç," o protesto etti. "Benim Gençlik dönemindeki patavatsızlıklar bana karşı kullanılmamalı."

"Haklısın." Tamia şakacı bir şekilde onun kafasına vurdu. "Ama kurnaz olmaya çalışırsan böyle olursun."

Utangaç bir şekilde sırtıttı.

Dre güldü. "Yine de dersini aldı. Ondan sonra tek kadınlı bir adam oldu."

"Bu çok iyi."

Tamia ve Brandon birbirlerine bakıp gülümsediler.

Adam müziği açtıktan sonra üçlü, Tamia'nın midesi bulanmaya başlayana kadar şarkı söyleyerek ve başlarını sallayarak y o l aldılar.

Brandon'a baktı. "Kenara çekebilir misin?"

Brandon ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Neden?"

Sıkı sıkı yutkundu. "Sanırım hasta olacağım."

Brandon hızla şerit değiştirerek Maybach'ı otoyolun kenarına çekti.

Tamia arabadan fırladı, çimlere doğru koştu ve dizlerinin üzerine çöktü. Tekrar tekrar kusarken midesi sarsıldı.

Araba kapılarının çarptığını, ağır çizmeli ayakların kaldırımda çtırdadığını duydu. Sonra Brandon yanına çömeldi, sırtına nazıkçe dokundu, sesi endişeyle şefkatliydi.

"İyi misin, bebeğim?"

Tamia cevap veremedi karnı şişti ve tekrar fırlattı, iğrenç parçalar aşırı büyümüş kahverengi çimlere sıçradı.

Brandon onun sırtını ovdu ve biraz daha kusarken ona yatıştırıcı sözler mırıldandı.

Sonunda bitirdiğinde, kalçalarının üzerine oturdu ve elinin tersini zayıf bir şekilde ağzının üzerinde gezdirdi.

Dre ona endişeyle baktı. "Lanet olsun, kızım. Sen iyi misin?" Tamia yavaşça başını salladı.

Brandon bir eliyle onun saçlarını hafifçe okşadı. "Sence işin bitti mi?" "Sanırım," diye fısıldadı.

Brandon ayağa kalktı, sonra eğildi ve onu kollarının arasına aldı. Brandon onu arabaya götürüp yavaşça koltuğa oturturken gözlerini kapattı ve sanki küçük bir çocukmuş gibi kucak kemerini yeniden bağladı.

O ve Dre arabaya bindikten sonra tekrar yola koyuldular.

Brandon Tamia'ya, "Durup sana biraz su ve ihtiyacın olan başka bir şey getireceğim," dedi.

"Tamam." Silik bir şekilde gülümsedi.

"Teşekkür ederim." Adam onun dizini nazikçe sıktı.

"Sence yediğin bir şey mi?" Dre sordu.

Tamia başını salladı ve midesi bulanana karnını ovuşturdu. "Muhtemelen."

Brandon ve Dre'nin dikiz aynasından spekülâtif bakışlar attığını gördü.

Yanağını serin pencereye dayayan Tamia gözlerini kapadı ve kısa süre sonra uykuya daldı.

O gün Fiona'yı hiç göremediler.

Cezaevine vardıklarında, Fiona'nın ziyaretçi kabul etme konusundaki fikrini değiştirdiği bilgisini aldılar.

Tamia afallamıştı. Dre çok kızgındı.

Brandon garip bir şekilde sessizdi.

Tamia o akşam eve döndüğünde onu bekleyen bir e-posta mesajı vardı. Kız kardeşinden geliyordu.

Tam-Tam,

Buraya kadar boşuna geldiğin için üzgünüm. Sanırım Esther Anne'ye ne yaptığımı bildiğin için hala seninle yüzleşmeye hazır değilim. Seni görmek bana onu hatırlatıyor. Bu yüzden henüz seninle görüşmem.

Dre beni başka bir gün ziyarete gelebilir. Brandon'la yasal seçeneklerim hakkında konuştum ve o da bana ne yapmam gerektiğini söyledi.

Lütfen bugünün boşa giden bir yolculuk olduğunu düşünme. Brandon'la arabada geçirdiğim yedi saat benim sana Noel hediyeledi. Umarım

Bu fırsatı en iyi şekilde değerlendirdiniz. Ve umarım birlikte olmak ikinizin de birbiriniz olmadan yaşıayamayacağınızı anlamanızı sağlamıştır.

*Sevgi
ler,
Fee*

Bölüm 40

Brandon

Brandon ellerini başının arkasında kavuşturmuş, tavana bakıyordu. Ilık güneş ışığı perdelerin arasından süzülerek yatak odasının üzerine vuruyordu.

Cumartesi sabahıydı, yılbaşı gecesi.

Yapacak işleri, halletmesi gereken ayak işleri vardı. Ama kalkmak için hiçbir harekette bulunmadı, orada yatmaktan ve dünkü yolculuğu anımsamaktan memnundu. Her anı tekrar tekrar yaşadı, en küçük ayrıntıların bile tadını çıkardı. Tamia'yla aralarındaki şakacı şakalaşmayı, o çok özlediği kolay dostluğu hatırladı. Ellerini birbirlerinin ellerine sürdüklerinde, midesindeki kelebekler düpedüz erkekliğe yakışmayacak şekilde çırpınmıştı.

Tamia hastalandığında çok endişelenmişti. Ama aynı zamanda umut kıpırtıları da hissetmişti. O andan itibaren sorular zihninde fısıldanmaya başlamıştı.

Tamia hamile miydi?

Eğer öyleyse, bu onun bebeği miydi?

Yoksa Dominic'in mi?

Brandon orada durdu, boo'sunun başka bir adamın çocuğunu taşıma olasılığını düşünmek bile istemiyordu. Bu onu öldürecek, sefaletini sonsuza dek sona erdirecekti.

Sertçe yutkundu ve göğsünün sıkıştığını hissetti.

Cynthia'nın yüzünde beliren duygu oyunları hakkında spekülasyon yapmak için orada olmadığına sevinmişti. O sabah erkenden bir kuaför randevusu için evden ayrılmıştı. O akşam Brandon'ın annesinin geleneksel olarak düzenlediği maskeli balo yerine kız kardeşinin evindeki yeni yıl partisine katılacaklardı. Kocasının kampanyasına yardım etmekle ve Brandon ile Cynthia'nın düğününü planlamakla çok meşgul olduğu için Gwen bu yıl maskeli baloyu iptal etmeye karar vermişti.

Brandon memnun oldu.

Maske takmaktan, olmadığı biri gibi davranmaktan bıkmıştı.

Kendi ihtiyaçlarını ve arzularını daha yüce bir amaç uğruna asilce feda eden bir şehit olmayı bırakmıştı.

Kararını vermişti ve ne yapması gerektiğini biliyordu. Ne kadar erken olursa o kadar iyiydi.

Tam o sırada yatağının b a ř u c u n d a k i telefonu çaldı. Uzanıp aldı ve Leah'nın numarasını görünce şaşırdı.

"Alo?" diye cevap verdi.

"Brandon?" Sesi alçak ve titrekti. "Ben Leah." "Naber kızım?"

"I . . . Bir şeyim var-" Aniden sözünü kesti ve gözyaşlarına boğuldu.

Brandon'ın içine bir alarm hançeri saplandı. "Leah?" Bir dirseğinin üzerinde doğruldu. "Ne oldu?"

Hıkır a hıkır a ağlamaya ve tutarsızca konuşmaya başladı.

"Hey, hey," diye mırıldandı Brandon yatıştırıcı bir sesle. "Sakin ol, derin bir nefes al ve bana neler olduğunu anlat."

"Ben Cynthia... ." diye ağlamaklı bir sesle konuştu.

Brandon gerildi, gözleri kısıldı. "Peki ya Cynthia?" "O hamile değil."

Brandon ayağa fırladı, telefon kulağına sertce bastırılmıştı. "Ne demek hamile değil?"

Leah hıçkırıklarını yuttu. "Seni kendisiyle evlendirmek için uydurdu. Ve ben ... Tanrım, ona *yardım ettim!*"

Brandon bacaklarını yatağın kenarından aşağı salladı, ayakları aceleyle yere çarptı. "Sen neden bahsediyorsun Leah?"

"ok özür dilerim Brandon," diye devam etti, sesi gözyaşlarıyla karışmıştı. "Cynthia'ya iyi bir arkadaş olduğumu sanıyordum ve kalbini kırıktan sonra Tamia'nın seni hak etmediğini düşündüm. Ama yaptığının yanlış olduğunu biliyorum ve bu fikri asla kabul etmemeliydim!"

Brandon, "Bana neler olduğunu anlat," diye sordu.

"Cynthia bir gün beni görmeye geldi. O kadar histerik bir şekilde ağlıyordu ki onu sakinleştirmek için bir şeyler vermem gerektiğini düşündüm! Sen ve Tamia tekrar bir araya geldiğiniz için zgnd. Tamia'yı değil, *onu* gerçekten sevdiğin konusunda ısrar ediyordu ama Tamia seninle akıl oyunları oynadığı için kafan karışmıştı. Hemşirelerden bazıları dizilerden birindeki aptal bir bebek hikayesinden bahsediyordu ve ben de Cynthia'nın da aynı şeyi yaptığına dair bir şaka yaptım. Aman Tanrım.

ciddiye alırdı! Bir de baktım ki, yalandan hamile kalmasına yardım etmem için bana yalvarıyor!"

Brandon çenesini öyle sert sıktı ki boynundaki tendonlar şişti. "Senden ne yapmanı istedi?"

Leah tereddüt etti. "Hastanede çalışan tüm kadın doğum uzmanlarını ve hemşireleri tanıdığım için, ... şeylere erişimim vardı."

Brandon sıkıca, "Tıpkı sonogram fotoğrafı gibi," dedi.

"Evet," diye fısıldadı Leah. "O resmi bir kez gördüğünde, artık hiçbir şüphenin kalmayacağını biliyordu."

Brandon gözlerini kapadı, soğuk bir öfke onu sardı ve damarlarına buz doldurdu. "Doktoruyla telefonda konuştum. Test sonuçlarını doğrulayan oydu."

"O Dr. Kapoor değildi. Cynthia'nın eski bir arkadaşıydı. Cynthia'nın gerçek jinekoloğu gibi Hindistanlı."

Brandon başını iki yana salladı, yapılan manipölasyon ve kandırmaca karşısında midesi bulanmış ve çileden çıkmıştı. Cynthia ona doktor randevusu için yanlış tarih bile vermiş, hiç gerçekleşmemiş bir şeyi kaçırdığı için kendisini suçlu hissetmesine neden olmuştu.

"Hiç doğum kontrol hapı kullandı mı?" diye sordu.

"Hayır." Leah derin, ürpertici bir nefes aldı. "Aylardır hamile kalmaya çalışıyordu ama sen hep korunmakta ısrar ediyordun, duşta sevişirken bile. Bu onu deli ediyordu. Ayrıca, birkaç ay önce hafif endometriozis teşhisi kondu, bu yüzden gebe kalması kolay olmadı. İronik olan şu ki, doğum kontrol hapı kullanmak endometriozis için tedavi seçeneklerinden biri." Leah derin bir iç çekti. "Çocuğunuzu taşıdığına dair kanıt gördüğünüzde prezervatif takmayı bırakacağınızı ve sonunda gerçekten hamile kalacağını düşündü."

Brandon sarhoş olduğu geceyi düşündü ve Cynthia onunla seks yapma fırsatını yakalamıştı.

Entrikacı sürtük!

"Geçen hafta hastaneye geldiğinde kendimi çok kötü hissettim," diye itiraf etti Leah kısık bir sesle. "Bana öğle yemeği getirdin, çok tatlı ve şefkatliydin. Yaptıklarından dolayı zaten kendimi suçlu hissediyordum. Seni görmek bunu bin kat daha kötüleştirdi. Sen gittikten sonra Cynthia'yı aradım ve ona itiraf etmesi gerektiğini söyledim. Ama geri dönemeyecek kadar ileri gittiğini söyleyerek reddetti. Eğer birisi bunu öğrenirse işimi ve tıbbi lisansımı kaybedeceğimi söyledi."

öğrendi ve o haklı. Öğrenirdim. Ama artık umurumda değil. Yeni yıla bu vicdan azabıyla giremezdim. Dostluğuna ihanet ettiğim için ne kadar üzgün olduğumu kelimelerle ifade edemem Brandon. Umarım beni affedebilirsin."

Sert bir sessizlikten sonra Brandon cevap vermeden telefonu kapattı.

Hayatının en çılgın yılının son günüydü. Güvendiği kadınların birbiri ardına ihanetleriyle dolu bir yıl.

Affetme kapasitesi lanet olası sınırını aşmıştı.

Cynthia o öğleden sonra eve döndüğünde, adam onu bekliyordu.

En sevdiği koltuğuna oturmuş, bir şişe biradan yudumluyor ve *The Jeffersons*'ın eski bir bölümüne gülüyordu; bu ona her zaman Tamia ile şakacı bir şekilde birbirlerine tema şarkısını söyledikleri zamanı hatırlatıyordu.

"Selam bebeğim," diye selamladı Cynthia onu oturma odasına girerken. "Selam." Brandon ona gülümsedi. "Ne kadar güzel görünüyorsun."

"Beğendin mi?" Yeni parlatılmış yelesini okşayarak caka sattı. "Ve *hepsi* Benim. Senin Kraliçe Bey'inin aksine."

"Hey, kızıma gölge düşürme."

Cynthia burnunu çekti. "Sadece söylüyorum. Uluslararası bir seks sembolü olmayabilirim ama en azından sahte *değilim*."

En büyük sahtekâr sensin, diye düşündü Brandon alaycı bir tavırla.

Ona doğru yürüdü, kucığına oturdu ve kollarını boynuna doladı. Kız onu öpmek için eğildiğinde, adam şişesini ağzına götürdü ve biradan bir yudum aldı.

Gülümsemesi dalgalandı. "Ayak işlerini hallettin mi?" "Evet."

Sehpaya baktı ve adamın topladığı sanat ve el işi malzemelerini fark etti. "Bütün bunlar da ne?"

"Bebek albümüne başlıyorum."

"Bebek albümü mü?"

"Umm-hmm." Birasını bir kenara bırakarak gülümsedi. "O gün doktor randevunu kaçırdığım için kendimi gerçekten kötü hissediyorum. İlk sonogramında orada olmalıydım."

Cynthia ona, "Sorun değil," diye güvence verdi. "Son zamanlarda kafanda çok şey olduğunu biliyorum."

"Evet, ama bu bir bahane değil. Seni desteklemediğimi düşünmeni istemem, bu yüzden bir hatıra defteri gibi bir şey başlatabiliriz diye düşünüyordum."

hamilelik ve bebeğin yaşamının ilk yılı."

Cynthia'nın ifadesi zevkle yumuşadı. "Ne harika bir fikir." "Böyle düşünmene sevindim," dedi Brandon. "Biraz araştırma yapıyordum scrapbooking fikirleri. Ekleyebileceğimiz şeylerden bazıları, karnının her ay daha da büyüdüğüne fotoğrafları, bebek odasını hazırladıktan sonra çekeceğimiz fotoğraflar, bebek partisi davetiyeleriniz - çünkü onları çoktan seçtiğinizi biliyorum," diye alay etti.

Cynthia güldü. "Beni çok iyi tanıyorsun."

"Evet. Kesinlikle öyle." Brandon sırtıttı. "Her neyse, şu anda elimizdeki tek hatıra sonogram resmi olduğu için, albüme koyacak başka şeyler düşünmeye çalışıyordum. Şimdi gülmeyin," dedi ve koltuğun yanına uzanıp plastik bir Walgreens poşeti aldı, "ama bunlardan biri olmadan hiçbir bebek albümünün tamamlanamayacağını düşündüm."

Cynthia dondu kaldı, adamın çantadan çıkardığı hamilelik testini görünce gözleri panikle parladı. "Onunla ne yapıyorsun?"

Brandon gülümsedi. "Albüme ekleyebilmemiz için çubuğa işeyebileceğini düşündüm."

Cynthia burnunu kırıştırdı. "Bu biraz iğrenç."

Brandon kıkırdadı. "Tabii ki çubuğu albümün içine koymadan önce çişinin kurummasını bekleyeceğiz. Eğer o kadar iğreniyorsan onu bir Ziploc torbasına da atabiliriz."

"Tamam." Cynthia endişeyle kıs kıs güldü. "İşte bu yüzden erkekler albüm yapma işini kadınlara bırakmalı."

"Hadi ama bebeğim. Burada çaba göstermeye çalışıyorum. Eğlendir beni."

Dudağını ısırdı ve evdeki hamilelik testine endişeli bir bakış fırlattı. "Şu anda işlemem gerekmiyor."

"Gerçekten mi? Hamile kadınların mesanelerinin her zaman dolu olduğunu sanırdım."

"Bilmiyorum. Ayrıca," diye ekledi sinirli bir şekilde, "sana daha önce bu tür şeylerin her zaman doğru olmadığını söylemiştim."

Çantayı havaya kaldırdı. "Bu yüzden dört farklı marka aldım. En azından *bir tanesinin* pozitif çıkması gerektiğini düşündüm, değil mi?"

Cynthia'nın ağzı kenarlarından gerildi.

"Hadi, bebeğim. Benim için yap." Brandon kibarca gülümsedi.

"Lütfen mi?" Kız ona baktı.

Gözlerini dikip baktı, onun bu baskı altında çatlamasını bekliyordu. Ama yanılmıştı.

Bir süre daha tereddüt ettikten sonra isteksizce çantayı adamın elinden aldı, kucağından kaydı ve odadan çıktı.

Brandon oturduğu yerde parmak uçlarını kolçağa vuruyor, kadının bu maskaralığı uzatmak için ne kadar ileri gideceğini görmek için bekliyordu.

Oldukça uzak, ortaya çıktığı gibi.

Yaklaşık üç dakika sonra, bıkkın bir nefes alarak oturma odasına döndü. "Gördün mü?" diye yakındı, kurumuş plastik çubuğu masanın üzerine fırlatmadan önce ona doğru salladı. "Sana işyemediğimi söylemiştim. Bir damla bile değil."

Brandon ona baktı.

Kaşlarını çattı ve gözlerini kaçırdı, *The Jeffersons*'ı izliyormuş gibi yaparken gergin bir şekilde bir ayağından diğerine kaydı.

Brandon sessizliğin aralarında asılı kalmasına izin verdi ve konuşmadan önce sessizliği tam bir dakikaya uzattı. "Bunu yapamam."

Cynthia'nın gözleri tekrar onun yüzüne kaydı. "Neyi yapamazsın?"

"Bu." Aralarında eliyle işaret etti. "Sen ve ben. Artık bu boku yapamam."

Gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Ne diyorsun Brandon?"

"İşimin bittiğini söylüyorum. *İşimiz* bitti."

"Sen . . . nişanımızı bozuyor musun?" Sesi sertti.

"Evet."

Ona baktı, sonra da bağırdı: "Tamia ve Dre ile o lanet yolculuğa çıkmaya izin vermemem gerektiğini biliyordum! Bana söylediğin anda bunun korkunç bir fikir olduğunu anlamıştım! Tıpkı Tamia'nın o gece ziyafetten sonra buraya gelmesine izin vermemin korkunç bir fikir olduğu gibi!"

Brandon gözlerini kıstı. "Ne demek ona 'izin verdim'?"

"Daireye nasıl girdiğini sanıyorsun Brandon? Ona lanet anahtarımı verdim çünkü sana şahsen veda etmek istediğini söyledi. Ama reddetmeliydim çünkü o geceden beri bana tamamen yabancı gibisin! İkinizin arasında ne oldu?"

Brandon sakince onun bakışlarına karşılık verdi. "Ona evlenme teklif ettim." Cynthia'nın gözleri büyüdü. "Ne yaptın?"

"Ona evlenme teklif ettim." Acımasızca gülümsedi. "Beni geri çevirdi."

Cynthia afallamış görünüyordu. "Öyle mi yaptı?"

"Evet. Benim de kalbimi kırdı. Ama konu bu bile değil. *Ona* evlenme teklif etmiş olmam, birlikte olmak istediğim kişi oyken seninle evlenmeye hiç niyetim olmadığını bir kez ve herkes için doğruluyor."

Cynthia'nın burun delikleri alevlendi, sandalyesinin üzerinde dururken gözleri öfkeyle sertleşti. "Bunu yapamazsın Brandon. Beni öylece bırakıp gidemezsin."

"Neden olmasın?"

"Çünkü senin bebeğini doğuruyorum!"

Ona soğuk ve alaycı bir gülümseme verdi. "Sadece hayalinde var olan bebekten mi bahsediyorsun? İlk günden beri hakkında yalan söylediğin bebeği mi? O bebeği mi?"

Kadının yüzündeki kanın çekilmesini memnuniyetle izledi.

Kadın şaşkınlıktan dili tutulmuş bir halde ona bakıyordu.

"Doğru, tatlım," diye alay etti. "Seninle evlenmem için beni tuzağa düşürmek için kurduğun ayrıntılı plan hakkında her şeyi biliyorum. Leah itiraf etmek ve içini dökmek için aradı."

Cynthia'nın gözleri, ağır bir ihanete uğramış birinin yaralı inançsızlığıyla parladı. "O kaltak," diye tısladı.

"Doğru," diye alay etti Brandon. "İtiraf etti ve gerçeği söyledi, ama o kaltak."

Cynthia'nın yüzü kızardı. "Onun niyetinin saf olduğunu düşünerek kendini kandırma," diye kızgınca tükürdü. "Leah'nın sana karşı bir şeyler hissettiğinden hep şüphelenmişimdir Brandon. Sırf bizi ayırmak için 'temize çıkarsa' hiç şaşırmam!"

"Umurumda bile değil!" Brandon sandalyeden fırlayarak gürledi. "Leah hakkında konuşmuyoruz! Senden ve senin karanlık davranışlarından bahsediyoruz! Yani, hadi ama Cynthia. *Hamilelik numarası mı?* Bu s a ç m a l ı ğ ı n yanına kâr kalacağını ne kadar düşündün? Ya hiç hamile kalmasaydın? O sahte şişman kıyafetlerinden birini giydiğini anlamayayım diye vücudunu benden saklamaya mı başlayacaktın? Ben uygun bir şekilde şehir dışındayken doğum yapıyormuş gibi mi davranacaktın? Birinin bebeğini çalıp bizimmiş gibi mi gösterecektin?"

Adam sanki çapraz sorgudaymış gibi ona sorular yönelttikçe Cynthia'nın yüzü utançtan kızardı.

"Cevap ver bana, lanet olası!" diye öfkeyle dürtükledi. "Bunu başarmak için ne kadar ileri gitmeye hazırdın? Ha? Ne kadar ileri?"

"*Yapmak zorunda olduğum kadarıyla!*" diye patladı.

Brandon durdu ve ona inanmaz gözlerle baktı. "Şu anda ne kadar çılgınca konuştuğunun farkında mısın? Aklını mı kaçırdın sen?"

Gözleri yaşlarla doldu. "Başka ne yapacağımı bilemedim Brandon! Sen ve Tamia tekrar bir araya geliyordunuz. Onu İtalya'ya götürdün ve ..." Sustu.

çenesi titreyerek. "Seni seviyorum-"

"BANA AŞKTAN BAHSETME!" Brandon kükredi. "Her gün yüzüme karşı yalan söyleyebiliyorken ve bunun hakkında iki kez düşünmüyorken aşk hakkında hiçbir şey bilmiyorsun! Tanrım, Cynthia, *çocuğumu* doğuracağına inanmam için beni kandırdın. Benim nasıl bir adam olduğumu biliyordun. Doğru şeyi yapıp seninle evlenmek isteyeceğimi biliyordun. Benimle bir muthafucka gibi oynadın!"

"Özür dilerim," diye ağladı acıyla. "Seni incitmek istememiştim Brandon! Sadece seni her zaman sevdiğim gibi senin de beni sevmeni istedim!"

"Seninle evlenmem için beni kandırarak mı? Kalbimi *böyle* mi kazanmayı planladın?"

Gözyaşları yüzünden aşağı döküldü. "O seni hak etmiyor Brandon. Ve o senin için doğru kişi değil!"

"Ama sen öylesin," diye alay etti küçümseyerek.

"*Evet!* Tamia'yla tanışmadan önce sen ve ben çok yakın arkadaştık! Eğer o gelmeseydi, eninde sonunda birbirimize ait olduğumuzu anlayacağını biliyorum. Birbirimiz için iyiyiz Brandon. Ve eğer herhangi bir siyasi hedefin varsa, yanında *bana* ihtiyacın var, o fahişeye değil!"

Brandon onu küçümseyen bir bakışla süzdü. "Biliyor musun? Bu konuşmayla işim bitti, seninle de işim bitti. Sana iyi bir hayat dilerim."

Adam onu iterek geçip kapıya doğru ilerlerken nefesi kesildi.

"Nereye gidiyorsun?" diye acı acı alay etti. "Sürünerek Tamia'ya mı dönüyorsun?" "Nereye gittiğim konusunda endişelenme. Endişelenmen gereken tek şey

Tek yapman gereken ben gelmeden önce eşyalarını toplayıp buradan siktir olup gitmek."

Yalvarırcasına ilerlemeye başladı. "Brandon-"

"Çok ciddiym, Cynthia. Gitmeni istiyorum. Yok olmanı. Hayalet gibi. Ön büro taşınma kutularını getiriyor ve bir şoför senin için kiralık bir minibüsü yüklemek üzere burada olacak. Güvenlik gelip seni dışarı çıkarmadan önce toparlanman için iki saatin var, o yüzden hemen işe koyulmanı öneririm."

Ona son bir kez küçümseyici bir bakış fırlattıktan sonra döndü ve kapıyı arkasından çarparak hışımına çıktı.

İki dakika sonra, Dre aradığında arabasına tırmanıyordu.

"Naber, B."

"Hey, naber?"

"Sen ve Cynthia hala arkadaşının evindeki partiye gidiyor musunuz?"

"Hayır, dostum. Sanırım yeni yılı sizinle birlikte Cornel'in kulübünde karşılayacağım." "Söz mü? Bu harika. Zincirleri kıracağız." Dre kıkırdadı.

"Peki ne var

İyi misin? Neyin peşindesin?"

Brandon iç çekti. "Sadece çöpü çıkarıyorum, kardeşim. Sadece çöpü çıkarıyorum.

... "

Bölüm 41

Tamia

Tamia ön kapıyı açtığında onu karşılayan kırmızı suratlı mobilya teslimatçılarından biri, "Bunu nereye istiyorsunuz hanımefendi?" diye homurdandı.

"Bu taraftan."

Döndü ve iki adamı çatı katından geçirerek yatak odasına götürdü, orada platform karyola üzerine bir California king şilte indirdiler. Tamia onlara teşekkür etti ve kapıya kadar uğurlamadan önce teslimatı imzaladı.

Dominic yeni yatağı, diğer tüm metresleriyle paylaştığı yatakta uyumaya devam etmek istemediğini söyledikten sonra satın almıştı. Yeni yılın arifesinde teslim edilen yeni yatağın onlar için temiz bir sayfa açması gerekiyordu. İlişkilerinde yeni bir başlangıç... Tamia'nın dün Brandon'la vakit geçirdikten sonra hâlâ istediğinden bile emin olmadığı bir ilişki.

Umarım birlikte olmak ikinizin de birbiriniz olmadan yaşayamayacağınızı anlamanızı sağlamıştır, Fiona'nın sözleri zihninden geçti.

Oraya gitme bile, diye uyardı başka bir ses. *Brandon'la aranızdaki her şey bitti. Arkana bakmayı bırak. İlerlemeye devam et!*

Söylemesi yapmaktan daha kolay.

Tamia kaşlarını çattı, Ehrlich'lerin B and B'sinin tanıtım materyalleri üzerinde çalışmayı bitirmek için dizüstü bilgisayarına döndü. Dre, Houston Texans oyuncusu ve eşinden cömertçe bir destek almıştı, bu yüzden Tamia, Sevgililer Günü'nden önce başlatılacak bir reklam kampanyasında çifte yer veriyordu.

Kahvaltı tezgâhının üzerinde duran telefonu çaldığında uzanıp aldı.

"Hey, aşkım." Dominic'ti. "Yatağı teslim ettiler mi?" "Evet," diye onayladı Tamia. "Az önce gittiler."

"Harika." Hınzırca kıkırdadı. "Bu gece partiden döndükten sonra vaftiz etmeyi dört gözle bekliyorum."

"Eğer çok yorgun değilsek."

"Hadi ama. Seninle sevişmek için asla çok yorgun olmadığımı biliyorsun."

Kendi adına konuş, diye düşündü Tamia.

Son zamanlarda çok yorulmuştu ve günün her saatinde kestirmek istiyordu. Kronik yorgunluğu, yaşadığı mide bulantısıyla birleştiğinde kesinlikle endişelenmesi gereken bir durumdu. Ama zihninde kök salmaya başlayan şüpheyi keşfetmeye hazır değildi. Umut edecek çok şey vardı... korkacak çok şey.

"Restoranda işler nasıl gidiyor?" diye sordu Dominic'e. Winston'da bu akşam bir yılbaşı partisi düzenliyordu.

"Her şey güzelce şekilleniyor. Sadece birkaç şeyi daha kontrol etmem gerekiyor, sonra eve doğru yola çıkacağım."

"Tamam." Tamia gülümsedi. "Yakında görüşürüz."

Telefonu tekrar çaldığında aramayı henüz bitirmişti. Memur Greene'in numarasını tanıyarak, "Alo?" diye cevap verdi.

"Merhaba, Bayan Luke. Ben Memur Greene. Nasılsınız?"

"Ben iyiyim. Davamla ilgili yeni bir bilginiz var mı?" diye umutla sordu.

"Maalesef bilmiyorum. Bildiğiniz gibi, size saldıran iki kadın
-"

"Isabel Archer'ın kuzenleri."

"Evet, Dashay ve Jamila Ganteaume. Bildiğiniz gibi ikisi de kefaletle serbest bırakıldı ve yargılanmayı bekliyorlar. Size notu bırakanların onlar olduğundan ve bunun duruşma sırasında ortaya çıkacağından eminim."

Tamia onun iyimserliğini paylaşmayı dileyerek kaşlarını çattı. Nottan Isabel'in kuzenlerinin sorumlu olduğuna hâlâ tam olarak ikna olmamıştı. Ama elinde başka ipucu olmadığından, gerçeğin ortaya çıkmasını beklemekten başka yapabileceği bir şey yoktu. *Tabii ortaya çıkarsa.*

"Her neyse, aramamın başka bir nedeni daha var." Keyshawn boğazını temizledi, sesi aniden gergin çıkmıştı. "Umarım bu uygunsuz görünmez ama merak ediyordum. Yani, kısa bir süre olduğunu ve yılbaşı gecesi olduğunu biliyorum ama eğer bu akşam için bir planın yoksa, benimle akşam yemeği yemek ister misin diye merak ediyordum."

Tamia şaşırmıştı. "Bana *çıkma* mı teklif ediyorsun?" "Um, evet. Görüşüğün biri var mı bilmiyorum-"

"Öyleyim," diye sözünü kesti. "Ama olmasaydım bile seninle çıkmazdım. Ve zaten bir kız arkadaşın varken bana asılman büyük cesaret."

Telefonun diğerk ucunda şaşkın bir duraklama oldu. "Benim bir kız arkadaşım yok," dedi, sesi şaşkıındı. "Bunu sana kim söyledi?"

"Ah, lütfen," diye alay etti Tamia gözlerini devirerek. "Arkadaşım Honey ile çıktığını çok iyi biliyorum."

"Kim?"

Tamia dişlerini emdi. "Neden benimle oynamaya çalışıyorsun, Keyshawn? Honey ile olan ilişkini biliyorum."

"Üzgünüm Bayan Luke, ama bu isimde birini tanımıyorum."

Tamia kaşlarını çatı. "Honey diye tanınıyor ama gerçek adı Halima. Halima Selvon."

"Halima," diye tekrarladı Keyshawn, sanki hafızasını tazelemeye çalışıyormuş gibi isim üzerinde düşünerek. "Geçen yıl bir ara tacizden tutukladığım genç bir kadın vardı. Suçlamalar daha sonra düştü, ama şimdi düşünüyorum da, adı Halima'ydı ... ya da onun gibi bir şey. Dediğim gibi, uzun zaman önceydi."

Tamia gergin bir şekilde bar taburesinin kenarına tünemişti. "Yani bana Honey adında bir kız arkadaşın *olmadığını* mı söylüyorsun?"

Keyshawn kıkırdadı. "Benim bir kız arkadaşım yok. Ama neden birilerinin beni erkek arkadaş olarak ilan ettiğini bilmek isterim. Gururum mu okşansın yoksa telaşlanayım mı bilemiyorum."

"Öğrendiğimde sana haber veririm," diye fısıldadı Tamia aramayı sonlandırmadan önce, nabızı hızla atıyor, zihni spekülasyonlarla dolup taşıyordu.

Honey neden Keyshawn Greene ile çıktığı konusunda yalan söylesin ki? Neden onunla istismarcı bir ilişki içinde olduğuna dair ayrıntılı bir hikaye uydurdu? Neden o-

Tamia başka bir şeyin farkına vararak donakaldı.

Tamia'ya Keyshawn'dan bahseden tek kişi Honey değildi.

Lou da akşam yemeğı için evine geldiğı gece bu ilişkiyi doğrulamıştı. Keyshawn ile kavga ettikten sonra Honey'nin kendisiyle kalmasına izin verdiğı için ona teşekkür ettiğini hatırlıyordu.

Ona bir daha vurursa o orospu çocuğuna ne yapacağımı söyledim....

Lou çok kızgındı, Honey'e karşı çok korumacıydı.

Ya Keyshawn onu tanımadığı konusunda yalan söylüyordu ya da Honey ve Lou Tamia'yı aptal yerine koymuşlardı.

Düşmanlarınız meşguldü. Ruhunuzu çalmalarına izin vermeyin.

Tamia'yı bir öfke dalgası sarınca ayağı fırladı, antredeki masadan arabasının anahtarlarını kaptı ve hızla daireden çıktı.

Otuz dakika sonra, arabasını Lou'nun eskort ajansını açtıktan sonra bir Escalade ve bir Beemer ile birlikte satın aldığı büyük evin dairesel garaj yoluna soktu.

Tamia iki katlı eve ve lüks araçlara bakarken, Shanell'in beraat ettikten sonra eve dönüş partisinin yapıldığı gece ona söylediklerini hatırladı.

Lou'nun siz hapse girdikten kısa bir süre sonra film stüdyosunu kapatmasının ve şimdi de büyük bir hayat sürmesinin tesadüf olmadığını düşünen tek kişi ben miyim?

Öfkeden kuduran Tamia arabasından atladı ve yanında beyzbol sopası sallanırken ön kapıya doğru yürüdü.

Lou kapıyı açtı, onu görünce ela gözleri şaşkınlıkla büyüdü. "Mamacita! Ne-"

"Nerede o?" Tamia hırladı.

"Kim nerede?"

"Kim olduğunu çok iyi biliyorsun." Tamia ite kaka adamın yanından geçip eve girdi ve etrafına bakındı. "Nerede lan bu kız?"

Lou kapıyı arkasından kapattı. "Neler oluyor Tamia?"

"Ben de sana bunu sormaya geldim," diye tükürdü, suçlayıcı bir tavırla ona doğru dönerek. "Senin ve o küçük kaltağın yapması gereken bazı açıklamalar var, o yüzden git onu getir yoksa ben getiririm!"

"Tamia-"

"GIDİN ONU YAKALAYIN!"

"Oha!" Kadın sopayı uyarırcasına savurunca Lou geriye sıçradı. Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı, gözleri alarmla irileşmişti. "Lanet olsun, mamacita! Yavaş ol."

"Bazı lanet cevaplar istiyorum, *papi*, yoksa muthafuckas düşmeye başlayacak!"

"Hadi, Tamia-"

"O haklı," diye konuştu sessiz, teslim olmuş bir ses. "Cevapları hak ediyor." Tamia etrafında döndü.

Honey oturma odasının karşısında durmuş esrar çekiyor, duman perdesinin arkasından Tamia'yı izliyordu. Saçları dağınıktı ve üzerinde Lou'nun kalın kalçalarına kadar sarkan elbise gömleklerinden biri vardı.

Tamia'ya başını sallayarak iç çekti. "Bana Keyshawn'la tanıştığını söylediğinde bugünün geleceğini biliyordum."

Tamia'nın gözleri tehditkâr bir şekilde kısıldı. "Onunla çıktığın konusunda neden yalan söyledin?"

Lou ve Honey birbirlerine suçlu suçlu baktılar.

"Biri konuşmaya başlasa iyi olur!" Tamia beyzbol sopasını sıkıca kavrayarak bağırdı.

Honey sinirli bir şekilde kanepeyi işaret etti. "Neden oturmuyoruz?"

"Oturmak istemiyorum," diye tükürdü Tamia, oturma odasına doğru yürürken. Lou onun etrafından dolanarak kendisini Honey ile Tamia arasında bir bariyer olarak kullandı.

Honey kendini kanepeye bırakıp, Tamia'ya Dominic'in dairesinde bulduğu leopar desenli külotu hatırlatan külotunu gösterdiğinde Tamia kaşlarını çatı.

Kızın bacaklarını altına sıkıştırıp esrardan derin bir nefes çekişini izlerken gözleri kısıldı.

"Şu boku söndürebilir misin?" Tamia tersledi. "Bu koku beni hasta ediyor."

Honey hemen razı oldu.

Lou gidip kanepenin yanında dururken, Tamia ileri geri volta atmaya başladı, Honey'ye dik dik bakarken sopası yanında sallanıyordu.

"Keyshawn aradı ve bana çıkma teklif etti," diye açıkladı. "Onu geri çevirdim ve azarladım çünkü sözde arkadaşımla çıktığını *sanıyordum*. Bana seni tanımadığını söylediğinde ne kadar şaşırdığımı düşünsene."

Honey gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Gizlenmek için ona ihtiyacım vardı." "*Neyi gizlemek için?*"

"Hayatına girmek için... seni gözetlemek için."

Tamia dondu kaldı, içinden bir ürperti geçti. "Beni gözetlemek için mi?"

Kim için?" "Piskopos Yarbrough." Honey durakladı. "Dominic'e Mystique olduğunu."

Tamia şaşkınlık ve öfkeyle kıza baktı. "*Piskopos Yarbrough mu?*"

"Evet." Honey onun gözlerinin içine baktı. "Ve ona senin kim olduğunu söyleyen de bendim."

"NE?"

Tamia Honey'nin üzerine atıldığında Lou hızla hareket ederek sopayı elinden aldı ve Tamia kollarında öfkeyle çırpınırken onu geri çekti.

"Sakin ol, *mamacita*," diye ısrar etti. "Sadece onu dinle. Lütfen-"

"*Bana böyle ihanet ettiğine inanamıyorum!*" Tamia Honey'e bağırdı.

"Seni evime aldım! Sana kendi kız kardeşim gibi davrandım!"

GÜVENMİŞTİM

Sen!"

Honey'nin burun delikleri alevlendi, gözlerinden yaşlar fışkırdı. "Özür dilerim Tamia. Seni asla incitmek istemedim. Bana inanmak zorundasın-"

"Sana inanmıyorum!"

Honey burnunu çekerek titreyen elini saçlarının arasında gezdirdi.

Göğsü öfkeyle kabaran Tamia, Lou'nun elinden şiddetle kurtulup sopasını yerden aldı ve en yakındaki koltuğa oturdu. Sopayı yanına koyarak bacak bacak üstüne attı, kollarını kavuşturdu ve Honey'ye dik dik baktı.

"Konuşmaya başla, sürtük."

Honey derin, ürpertici bir nefes aldı. "Geçen yıl Lou'nun stüdyosunun para kaybettiğini öğrendiğimde, fazladan para kazanmak için ek iş olarak eskortluk yapmaya başladım. Sana daha önce ailemi New Orleans'tan buraya getirecek kadar para biriktirmeye çalıştığımı söylemiştim-"

Tamia alay etti. "*Bunun* yalan olmadığını nereden bileceğim?"

"Değildi. Sana yemin ederim ki ailem hakkında anlattığım her şey - büyükannemin kötü kalbi bile- doğrudu."

Tamia dişlerini sıktı. "Devam et."

"Eskort olarak çalışırken Piskopos Yarbrough ile tanıştım. Bir gece dışarıda onu beklerken Memur Greene geldi ve beni tacizden tutukladı. Ağzımı kapalı tuttuğum ve polisler Bishop Yarbrough'un müşterim olduğunu söylemediğim için, bana karşı suçlamaların düşürülmesi için bazı ipler çekti. İşte o zaman birbirimize yardım edebileceğimiz başka yollar düşünmeye başladım."

Honey durakladı, devam etmeden önce gergin bir şekilde dudaklarını ıslattı. "Ailesi, özellikle de Cynthia hakkında konuşarak çok zaman geçirdik. Cynthia onun prensesi, meleğiydi ve hiç yanlış yapmazdı. Dürüst olmak gerekirse," diye ekledi Honey, burnunu tiksintiyle kırıştırarak, "bir noktada enstest ilişki olabileceğini düşündüm, ona o kadar bağlı ki. Onun için her şeyi yapabileceği çok açıktı."

Tamia kaşlarını çattı ve Cynthia'nın ailesinin bağış gecesinde ona nasıl davrandığını, sanki bir çocukmuş gibi tepesinde dikildiğini hatırladı.

Honey derin bir iç çekerek başını salladı. "Cynthia'nın her şeyden çok istediği şey Brandon'dı elbette. O kardeşini deli gibi seviyordu ama Brandon onu bu şekilde kontrol etmiyordu. Sonra seninle tanıştı Tamia ve Cynthia'nın *gerçekten* hiç şansı kalmadı. Ailesine her şeyi anlatıyordu ve Piskopos Yarbrough'un onun bu kadar takıntılı olmasına kızmasına neden oluyordu."

Brandon. Kimsenin küçük kızı için yeterince iyi olduğunu düşünmüyordu ve sanırım Brandon'ı biraz kışkırttığını bile hissetti. Ama Cynthia'nın mutlu olmasını ve Brandon'la evlenmesini istiyordu, böylece iki aile daha da güçlü olabilecekti. Onlardan hep siyah Kennedy'ler ve Rockefeller'lar olarak bahsederdi."

Honey durakladı ve özür dilercesine Lou'ya baktı. "Bir gece Lou'yla yattıktan sonra kafayı bulduk. Mystique hakkında şaka yapıyordum, Lou'ya ondan daha iyi sevişip sevişmediğimi sordum. Bilmediğini çünkü onu hiç sıkmediğini söyledi. Sonra da ağzından kaçırdı ve senin gerçek adını söyledi." Honey dudağını ısırarak Tamia'ya başını salladı. "Piskopos Yarbrough'nun kızına bu kadar acı çektiren Tamia Luke'un sen olduğuna inanamadım."

Tamia yavaşça öne doğru oturdu, gözlerini Honey'nin yüzüne dikti. "Demek beni sattın."

Kız sertçe yutkundu, sonra başını salladı. "Piskoposla bir sonraki randevum için, birlikte izlememiz için *Köle Günlükleri* videolarınızdan birini getirdim. Sikiştikten sonra ona Mystique'in kim olduğunu bildiğimi ve onunla bir üçlü ayarlayabileceğimi söyledim. Çok heyecanlandı ama ona oynamak için para ödemesi gerektiğini söyledim. Bana kimliğini veren Lou olduğu için, onu da anlaşılmaya dahil etmenin adil olacağını düşündüm. Piskopos Yarbrough ne istersem ödemeyi kabul etti. Ona gerçekte kim olduğunu söylediğimde. ..sanki büyük ikramiyeyi kazanmış gibiydi."

Tamia midesinin bulandığını hissetti. Daha fazlasını duymak istemiyordu ama bu ihanetin başından sonuna kadar nasıl geliştiğini bilmek zorundaydı.

Honey, "Dominic ve karısı Redeemed Life'ı birkaç kez ziyaret etmişler," diye açıkladı, "Piskopos Yarbrough ile bu şekilde tanışmışlar. Birlikte bazı yatırım anlaşmaları yapmışlar ve görünüşe göre piskopos Dominic'in birkaç yıl önce zimmetine bir ton para geçirdiğini öğrenmiş. Piskopos bir plana karar verdikten sonra Dominic'e gitmiş ve ona reddedemeyeceği bir teklif yapmış. Dominic bunu kabul etmezse, piskopos onu federallere ihbar edecekti."

Tamia sersemlemiş bir halde Honey'ye baktı ve az önce duyduklarını anlamaya çalıştı.

Dominic ona şantaj mı yapıyordu?

Honey onun düşüncelerini yorumlayarak alaycı bir şekilde gülümsedi. "Gerçekten Dominic Archer gibi bir adamın herhangi bir kadını kendisiyle seks yapmaya zorlamak zorunda kalacağını mı düşündün? Tabii ki hayır. Piskoposun pek çok insan hakkında kirli çamaşırları var ama Dominic'i seçti çünkü senin ona karşı koyamayacağını biliyordu."

Honey devam ederken Tamia'nın yüzü utançla kızardı, "Dominic kendisine şantaj yapılmasına çok içerliyordu, özellikle de bu kadar önemsiz gördüğü bir şey için. Cynthia'nın çaresiz ve zavallı olduğunu düşünüyordu ve Piskopos Yarbrough'nun sırf ona bir erkek bulmak için bu kadar ileri gittiği için deli olduğunu düşünüyordu."

Tamia kaşlarını çatı, Dominic'in bir zamanlar Brandon'a yaptığı yorumu hatırladı. *Kadınlar konusunda ilginç bir zevkin var.* Şimdi mantıklı geldi.

Honey, "Piskopos Yarbrough bazen Dominic'in anlaşılmadan cayabileceğinden endişeleniyordu," dedi. "Ama duruşmanız sırasında Brandon onu kürsüye çıkarıp sorguya çektiğinde bile çenesini kapalı tuttu."

Bu Tamia'yı şaşırtmamıştı. Uzun zaman önce Dominic'in Brandon tarafından cezalandırılmaktan en az Brandon'a acı çektirmekten hoşlandığı kadar hoşlandığını fark etmişti.

"Hepsi senin Isabel'in cinayetinden suçlu bulunmanı umuyordu," diye devam etti Honey acımasızca. "Brandon seni serbest bıraktığında, piskoposun birini öldüreceğini düşündüm. Ve Cynthia kesinlikle yıkılmıştı. Brandon'la tekrar bir araya geleceğinizden endişeleniyordu. İşte o zaman babası seni yakından izlemem gerektiğine karar verdi, böylece Brandon'la yaptığınız her şey hakkında rapor verebilecektim. Arkadaşın olmam onun fikriydi."

Tamia inanamayarak başını salladı. "Yani hepsi bir tuzaktı. Erkek arkadaşınla sözde kavga ettikten sonra daireme geldiğin gece, seni kapıdan içeri sokmak için lanet bir numaraydı."

Honey yavaşça başını salladı. "Duruşmanı takip etmiştim. Çocukluğun hakkında ifade vermiştin, annenin üvey baban tarafından nasıl istismar edildiğini anlatmıştın-"

"Demek bunun benim zayıf noktam olduğunu biliyordun," dedi Tamia acı acı. "Sana karşı sempatik olacağımı biliyordun."

Honey yine başını salladı.

"O mor gözü sana gerçekten kim verdi?" Kız dudağını ısırarak Lou'ya baktı.

Tamia ona kuşkuyla baktı. "Ona vurdun mu?"

Utanmış görünüyordu. "Bu onun fikriydi," diye mırıldandı.

"Yüce Tanrım," diye fısıldadı Tamia, başını ona doğru sallayarak. "Nasıl yapabildin Lou? Bunları nasıl kabul edebildin?" Honey'i işaret etti. "O kaltak beni tanı mıyordu ama *senin* benim arkadaşım olman gerekiyordu! Bunun bir parçası olmak zorunda değildin. Ona ilgilenmediğini söyleyebilirdin! Tanrım, Lou, bana geldiğin geceyi hâlâ hatırlıyorum."

Dominic'in sözde stüdyoya gelip Mystique hakkında sorular sorduğunu söyledin. Benim için endişeleniyormuş gibi yaptın, beni kimin ifşa ettiğini bulacağına söz verdin. Ama başından beri biliyordun çünkü beni satan sendin!"

"Başka ne yapabilirdim ki?" diye savunmaya geçti. "Stüdyo para kaybediyordu! İflasla karşı karşıyaydım! *Sen* hayatına uzun zaman önce devam etmiştin Tamia. Çekip gitmeye karar verdiğinde ne beni ne de stüdyoyu umursuyordun. Sen *kendin* için en iyi olanı yaptın, ben de kendim için en iyi olanı yapmak zorundaydım!"

"Gerçekten mi?" Tamia, gösterişli bir şekilde döşenmiş evin etrafını işaret ederek alay etti. "Umarım buna değmiştir!"

Çenesini sıktı ve suçlu bakışlarını yere indirdi.

Tamia Honey ile alay etti. "Bu arada, Dominic'in zihninin iç işleyişine son derece aşına görünüyorsun. Piskopos Yarbrough sana Dominic'in tüm bunlar hakkında ne hissettiğini söyledi mi? Yoksa yastık sohbeti sırasında kendisi mi söyledi?"

Lou ona şaşkın bir bakış fırlatırken Honey'nin yüzü kızardı. "*Puñeta coño!* O pislği mi *beceriyordun?*"

"Oops." Tamia sırttı. "Kediyi çantadan çıkarmak istememiştim. Kediden bahsetmişken, güzel külot, sürtük. Onları Dominic'in beşiğinde bırakıp benim bulmamı mı istedin? O sabah onunla Houston'a dönerken beni aradığında, onunla eve gidecek kadar aptal olduğumu zaten biliyor muydun?"

Honey başını hızla salladı. "Hayır, yapmadım." "*Yalancı!*"

"Yalan söylemiyorum, Tamia! Dominic'le hafta sonunu birlikte geçirdiğinizi bile bilmiyordum çünkü onunla haftalardır konuşmamıştım! Onu en son senin dairene geldiği gece görmüştüm ve-"

Tamia'nın nefesi kesildi. "Onun kalkmasına izin veren sendin, değil mi? Bir randevuya gittin ve bir de baktım ki kapımın önünde dikiliyor. Benimle aynı katta yaşayan bir kadın tarafından bırakılmadı!"

"Hayır, değildi," diye onayladı Honey, her an daha suçlu görünerek. "Size bu hikâyeyi anlatması için resepsiyon görevlisine para verdi. Sonunda adamın işine mal oldu - nerede olduğunu merak ediyorsan diye söylüyorum. Her neyse, Dominic'in o gece neden orada olduğunu bile bilmiyorum. Sen hapse girdiğinde, Piskopos Yarbrough'a tüm planla işinin bittiğini söyledi. Anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirmiş ve artık hiçbirimizle bir ilgisi kalmamıştı."

Tamia alay etti. "Yine de seni becermeye devam etti. Onunla yattığım için beni suçlamadığını söylemene şaşmamalı. Senin de haklı olarak söylediğin gibi, bu kardeşimiz biraz boru döşeyebilir!"

Honey, incinmiş ve iğrenmiş görünen Lou'ya pişmanlık dolu bir bakış attı. "Dediğim gibi, Dominic'le haftalardır konuşmuyordum. Birlikte alışverişe gittiğimiz günün ertesinde onu görmek için dairesine gittim-"

"Aleti istiyorsun, ha?" Tamia alay etti.

Honey kızardı ve dudağını ısırıldı. "Külotumu bilerek orada bırakmadım. İşimiz bittikten sonra beni apar topar kapı dışarı etti, kendimi toparlamama fırsat vermedi."

"Kendini ucuz ve kullanılmış hissettirdi, değil mi?" Tamia sırttı, kızın aşağılanmasıyla zevk alıyordu. "Dominic gibi adamlar böyle yapar. Seni kullanırlar, sonra da amacına hizmet ettiğinde ya da senden sıkıldıklarında kışına tekme basarlar. Sanırım en alttaki sürtük olmak o kadar da kolay değil, değil mi?"

Honey burnunu çekti ve avucunun içiyle gözlerindeki yaşları sildi. "Bunu duymak istemediğini biliyorum Tamia ama sana her zaman hayranlık duydum. Mystique videolarını kaç kez izlediğimi ve not aldığımı anlatamam. Sen belalı bir kaltaktın, bana kalırsa bu işin en iyisiydin. İşini yapma ve gazeteni çıkarma şekline saygı duydum, sonra üniversite diplomanı aldıktan sonra oyundan çıktın. Dürüst olmak gerekirse, seninle yaşama şansına atladım çünkü senden gerçekten hoşlandım ve sana daha yakın olmak *istedim*. Arkadaşınmışım gibi davranmak zorunda değildim. Ben senin arkadaşınım."

"Ne arkadaş ama," diye acı acı tükürdü Tamia. "Sen ve Lou gibi dostlar varken, kimin düşmana ihtiyacı olur ki?"

Honey'nin gözlerinden yaşlar süzüldü. "Tamia-"

"Bu ÇILGINLIK!" diye patladı ve avucunu kolçağa vurdu. "Güvenecek adam kalmadı!"

Lou içinden İspanyolca küfürler etti, sesi utanç ve pişmanlıktan boğuklaşmıştı. "Özür dilerim, *mamacita*. Ben çok-"

"Özrünü kendine sakla!" Tamia çığlık atarak ayağa fırladı. Beyzbol sopasını kaptı, sonra topuklarının üzerinde döndü ve ön kapıya doğru yürüdü.

Lou ona yetişti ve onu alıkoymak için kolundan tuttu.

Dönerek adamın göğsüne onu geriye savuracak kadar sert bir darbe indirdi.

"Seni seviyorum Tamia," diye hararetle ilan etti. "Eğer geriye dönüp farklı bir seçim yapabilseydim, gözümü kırpmadan yapardım!"

Tamia küçümseyerek alay etti. "Dominic ofisime gelip bana Mystique dediğinde, beni kimin satmış olabileceğini bilmiyordum. İlk içgüdüm herkesi sorgulamaktı, sen de dahil. Bu içgüdüye güvenmeliydim. Dersimi aldım."

Lou irkildi, acı gözlerini kararttı.

Tamia, Honey'ye bir kez daha bakmadan döndü ve ön kapıdan çıktı.

Dominic'in çatı katına dönmek yerine, acı ve öfke içinde doğruca eve gitti.

Binasına vardığında, Porsche'sini valeye bıraktı, akıllıca davranarak ücretsiz hizmetten yararlandı, böylece kapalı otoparka yakın bir yere gitmek zorunda kalmayacaktı.

Dairesine girdikten sonra anahtarlarını yere attı ve pencerelere doğru ilerledi, gece yarısı havai fişeklerle aydınlanacak olan şehir silüetine bakarken öfkeden kuduruyordu.

Honey ve Joseph Yarbrough ona karşı acımasızca komplo kurmuş, onu hiç beklemediği bir düşüşe hazırlamışlardı. Hayatını mahvetmek için hiçbir şey düşünmediklerine göre, o da bu iyiliğe memnuniyetle karşılık verecekti.

Telefonunu çıkaran Tamia, aradığı numarayı bulana kadar rehberinde gezindi.

On dakika sonra telefon ederek çığı harekete geçirdi.

Pencerelerden dışarı bakarken, dar bir şekilde gülümsedi.

İntikam tam bir sürtük!

Bölüm 42

Brandon

Brandon ailenin geleneksel Yeni Yıl kahvaltısı için anne babasının evine vardığında herkes çoktan güneşli solaryumda toplanmıştı. Bahçeden taze kesilmiş çiçeklerle süslenmiş uzun bir masanın etrafında oturuyorlardı, bir uçtan diğerine uzanan mis kokulu yemek tabakları vardı. Kristal ve gümüş takımların hoş tıngırtısı eşliğinde kahkahalar ve sohbetler akıyordu.

Her şey çok mükemmel ve pastoralı. Ev dekorasyon dergilerinden çıkmış bir resim gibiydi.

Bu yılki aile toplantısına Joseph ve Coretta Yarbrough ile dört oğulları da katıldı. Cynthia'nın olmaması dikkat çekiciydi.

Brandon solaryuma girdiğinde annesi masanın başındaki tahtından ona gülümsedi. "Merhaba hayatım! Bu sabah seni ya da Cynthia'yı görmeyi beklemiyorduk. Annem aradı ve ikinizin de kiliseye ya da kahvaltıya gelemeyeceğinizi, çünkü yeni yıla geç girdiğinizi söyledi."

"Öyle mi, şimdi?" Brandon annesinin sandalyesinin yanında durup masadaki ziyafeti inceledi. "Yeni yıla ayrı ayrı girdiğimizi de söyledi mi sana?"

Diğerleri spekülatif bakışlar atarken Gwen'in gülümsemesi soldu. "Hayır, bunu bana o söylemedi."

Brandon sırtıttı. "O zaman sanırım dün nişanımızı bozduğumu da sana söylemedi."

Bu durum ailesinin ve Cynthia'nın ailesinin öfkeli protestolarına neden oldu.

"Bunu neden yaptın?" Gwen talep etti.

Brandon düşünceli bir şekilde keçi sakalını sıvazlayarak, "Şu anda biraz bulanık," diye düşündü, "ama son bir aydır hamilelik numarası yaptığını öğrenmemle bir ilgisi olabilir."

Şok olmuş soluklar masanın etrafında dolaştı, annesininki en gürültülü ve en skandal olanıydı. Coretta Yarbrough'nun kızarmış yüzüne bir bakış

Brandon bomba gibi duyurusunun onun için yeni olmadığını söyledi.

"Coretta," diye sordu Gwen soğukkanlılıkla, her heceyi ısırarak, "bunun anlamı ne?"

Coretta sinirli bir şekilde bardağını kaldırdı ve kocası ona inanamayarak bakarken mimozasını yudumladı.

Beau ve Brooke başlarını eğdiler, omuzları sessiz kahkahalarla titriyordu.

Babaları öfkeli görünüyordu.

Cynthia'nın kardeşleri kendinden geçmek ister gibi görünüyordu.

Brandon alaycı bir tavırla, "Bana eski kafalı diyebilirsiniz," diye devam etti, "ama eğer mantık evliliğine zorlanacaksam, bu anlaşmadan gerçek bir bebek çıkmasını beklerim." İçini çekti ve masanın üzerindeki gümüş tepsiden pudralı bir beignet alırken başını salladı. "Her neyse, korkarım kahvaltıya kalamayacağım. Ama Bayan Jessup, Tanrı onu korusun, bana bir tabak hazırlıyor. Siz de yemeğinizin geri kalanının tadını çıkarın."

Gitmek için hareketlendi, sonra parmaklarını şıklattı ve geri döndü. Piskopos Yarbrough'ya hitaben, "Evet, bir şey daha var," dedi. "Buraya gelirken radyoyu dinliyordum ve sizden bahsediyorlardı. Görünüşe göre seks için eskortlara para ödediğinize dair bir haber çıkmış?"

Odayı şok edici bir sessizlik kaplarken, piskopos felç geçirmek üzereymiş gibi görünüyordu.

Bernard kampanya vekiline öfkeyle baktı, şakağında bir damar zonkluyordu.

Coretta gözyaşlarına boğuldu, sandalyesinden fırladı ve odadan kaçtı.

Masanın etrafına utanç dolu bir bakış fırlatan Yusuf ayağa kalktı ve perişan haldeki karısının peşinden koştu. Oğulları da çok geride kalmamıştı.

Yarbrough'ların ayrılışını izleyen sağır edici sessizlikte Brandon annesinin alnından öptü, gözlerinin içine gülümsedi ve "Sanırım gerçekten ucuz atlattık, ha?" dedi.

Kızın ağzı bir açılıp bir kapanırken Brandon ılık beignet'i ısırdı ve takdirle mırıldandı, sonra masanın etrafındaki ailesine baktı.

"Herkes mutlu yıllar." Göz kırptı ve Beau ile Brooke kahkahalara boğulurken arkasını dönüp dışarı çıktı.

O akşamın ilerleyen saatlerinde Brandon oturma odasının gölgeli karanlığında tek başına oturuyordu. Bir bardak viskisini yudumlarken kara kara düşünüyordu.

elindeki DVD'yi dündü. Plastik kapağın üzerine keçeli kalemle yazılmış başlığı okudu. *Mystique Köle Günlükleri: Pussy Sublime, Birinci Cilt.*

Dre'nin dairesinde DVD'yi ilk kez gördüğü anı hatırlıyordu. Videonun tüm dünyasını altüst edecek bir sır barındırdığından hiç şüphelenmeden, onu bir taşıma kutusundan gelişigüzel çıkarmıştı.

Brandon diske baktı ve yavaşça kalçasına vurdu.

Sonra televizyona baktı; Cynthia'yla tartışırken parçaladığı televizyonun yerine satın aldığı devasa, yüksek çözünürlüklü, düz panel televizyona.

Bunu izlemek takıntınızı sonsuza dek tedavi edecektir. Tanrı biliyor ya, başka hiçbir şey işe yaramadı.

Brandon viskisinin geri kalanını da içtikten sonra bardağı masaya bıraktı.

Göğsü yanıyor, kalbi çarpıyordu, plastik kutuyu açtı ve diski çıkardı, sonra ayağa kalktı ve yavaşça DVD oynatıcısına doğru ilerledi....

Bölüm 43

Tamia

Tamia koltuğuna kıvrılmış, bacaklarını göğsüne çekmiş bir şekilde oturuyordu. Parmaklarının arasında tuttuğu plastik bir çubuğa bakıyor, renkli çizgilerin ne anlama geldiğini kavramaya çalışıyordu.

Yanındaki koltuk minderinin üzerinde duran telefonu çaldı.

Aşağı baktı ve ekranda Dominic'in numarasını görünce hiçbir tepki göstermedi. Dominic dünden beri onu arıyordu, eve döndüğü ve onu evde bulamadığı andan itibaren. Aramalarını sesli mesaja yönlendirmiş, bıraktığı mesajların hiçbirini dinleme zahmetine girmemişti.

Dominic'in Piskopos Yarbrough'nun komplo planına karıştığını öğrendiğinden beri uyuşmuş bir şok halindeydi. Dominic'e şantaj yapılmış olması onu suçsuz kılmıyordu ama Tamia onun bu planı neden kabul ettiğini anlayabiliyordu. Bir yabancından zorla seks yapmak ya da federal hapishaneye gitmek arasında seçim yapma şansı verilse *bunu yapmayacak* çok fazla insan tanımıyordu. Dominic kendisi için en iyi olanı yapmıştı, tıpkı onun kendisine şantaj yapmasına izin verdiğinde gerekli olduğunu düşündüğü şeyi yaptığı gibi.

Tamia'yı en çok rahatsız eden şey, ona karşı komplo kurdukları süre boyunca Honey ile yatıyor olmasıydı. Tamia, Dominic'in dairesinde Honey'nin iç çamaşırlarını bulduğunda, Dominic ona külotların tek gecelik bir ilişkiye ait olduğunu söylemişti, oysa gerçekte aylardır Honey'yi beceriyordu. Tamia onun yalancı ağzından çıkan tek bir kelimeye nasıl inanabilirdi? İnanamazdı, çünkü adam düpedüz sahtekâr ve güvenilmez olduğunu kanıtlamıştı. Onunla birlikte, bir sonraki ihanet her zaman hemen köşedeydi.

Telefon çalmayı bıraktığında Tamia sakince telefonu açtı ve ekrana baktı: 32 Cevapsız Arama.

Boyun eğmiş bir şekilde iç geçirdi. Dominic'in onunla konuşana kadar aramaya devam edeceği açıktı. Ondan sonsuza dek kaçamayacağını bildiğinden, isteksizce mesajlarını dinlemeye devam etti.

İlkinde sesi endişeli ama sinirli geliyordu: *"Neredesin? Her şey yolunda mı? Kaçmak zorunda olduğunla ilgili bir şey söylemedin. Bu gece kendi partimize geç kalamayız, o yüzden acele et ve eve git."*

İkinci mesaj tamamen endişeliydi: *"Pekala Tamia, endişelenmeye başlıyorum. Hangi cehennemdesin? Polisi aramalı mıyım? Beni geri ara yoksa Dashay ve Jamila'yı arabadan indireceğim."*

Üçüncü mesajda belli ki Honey ile konuşmuş ve yakalandığına dair bir uyarı almıştı. *"Tamia . . . Özür dilerim. Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum. Sana karşı dürüst olmam gerektiğini biliyorum aşkım, ama yapamadım. başka seçeneğim yoktu. Ben de en az senin kadar kurbandım. Eve gel de bunu konuşalım. Lütfen, aşkım. Eve gel."*

Bu sabah, Tamia banyoda kusarken, ona dördüncü ve son bir mesaj bırakmıştı: *"Yani beni kaldırıma atıyorsun ama sana verdiğim lanet arabayı tutuyorsun, kaltak?"*

Tamia kaşlarını çatı ve öfkeyle onun tüm mesajlarını sildi.

Birkaç dakika sonra adam tekrar aradığında, kadın telefonu açtı ama tek kelime etmedi.

"Tamia?" Sesi rahatlamış gibiydi. "Sonunda lanet telefonuna cevap verdiğine sevindim. Dinle bebeğim, üzgün olduğunu biliyorum ve buna hakkın var. Ama açıklamam için bana bir şans vermelisin. Sana şantaj yapmak benim fikrim değildi! Ve eğer o küçük atlama için kırgınsan, kızma. O benim için bir bok ifade etmiyor. Önemli olan tek kadın *sensin*. Aslında, sana o nişan yüzüğünü almamın sebebi onu takmaya alışmanı istememdi. Seninle evlenmek istiyorum, Tamia."

Bir an için nefes almayı bıraktı.

Dominic derin bir iç çekti. "Lanet olsun. Bu şekilde evlenme teklif etmek istemezdim. Konuşmamız gerek aşkım. Yüz yüze. Az önce senin binanın önünde durdum.

-Vale arabamı park etmek üzere. Aşağı gelip beni alabilir misin? Aldığın not yüzünden güvenliği daha da sıkılaştırdıklarını biliyorsun. O yüzden aşağı gel ve beni al ki konuşabilelim. Tamam mı?"

Tamia yavaşça başını salladı ve "Pekâlâ," diye fısıldadı.

Telefonu kapattı ve orada oturdu, sessiz ve hareketsizdi. Çift pembe çizgili plastik asa hâlâ uyuşmuş parmaklarının arasındaydı.

Üç dakika sonra telefonu tekrar çaldı.

Resepsiyonun aradığını görünce telefonu açtı. "Bayan Luke?"

"Evet," dedi sesi çıkmadan.

"Brandon Chambers sizi görmeye geldi."

Tamia'nın kalbi boğazına düğümlendi. *Brandon burada.... Brandon burada....*

"Bayan Luke?" diye sordu görevli. "Geleceğinizi söyleyeyim mi?"

Tamia gözlerini kapadı ve başını kanepeye yasladı.

Görevli aceleyle açıkladı: "Bay Chambers'ın adı kira sözleşmesinde yer alsa da, gerekli izinler alınmadan üst kata ziyaretçi kabul etmememiz konusunda kesin emir aldık. Bu, sakinlerimizin güvenliği için."

"Biliyorum." Tamia sıkıca yutkundu ve gözlerini açtı. "Geliyorum."

Ayağa kalktı ve kendini yatak odasına sürükledi. Kalın çoraplarının üzerine mavi V yakalı bir kazak ve siyah bir tayt giydikten sonra, dişlerini fırçalamak ve son kusmasından saatler sonra hâlâ kalan kötü tadı gidermek için gargara yapmak üzere banyoya gitti. Aynadaki yansımasını incelerken dağınık saçları ve şiş gözleri yüzünden yüzünü buruşturdu. İyice taramak bir sorunu çözmüştü ama diğeri için yapabileceği bir şey yoktu.

Alt dudağını kemirerek, tezgâhın üzerine koyduğu hamilelik testini düşündü. Birkaç dakika sonra testi aldı ve lavabonun altındaki dolabın içine yerleştirdi. Işığı kapatarak banyodan çıktı ve dairesinin yolunu tuttu.

Lobiye ulaştığında Brandon ve Dominic'in resepsiyon masasının iki ucundan birbirlerine ters ters baktıklarını gördü. Brandon siyah spor çantasını bir omzuna asmış, ayaklarını tehlikeli bir şekilde açmış, Dominic'i bir başka dayak için yaklaşmaya cesaretlendiren agresif bir duruş sergiliyordu.

Güvenlik görevlisi kendini iki düşman savaşçının arasına yerleştirmiş, elini uyarı amaçlı olarak silahının kabzasına dayamıştı.

Asansörün sesini duyan Brandon ve Dominic bakışlarını etraflarına çevirdiler.

Tamia dondu kaldı ve korkakça bir an için kıcını kaldırıp dairesine geri dönmek istedi.

Kararlılığını pekiştirmek için derin bir nefes alarak asansörden indi ve iki sevgilisine doğru yürümeye başladı.

Onu dikkatle izlediler, çeneleri kenetlenmiş, duruşları gergindi ve kimin onunla birlikte yukarı döneceğini görmeyi beklediler.

Dominic'e doğru yürüdüğünde, gözleri kendini beğenmiş bir zaferle parlıyordu. Dominic'in elini tutup ters çevirdi, ardından çatı katının ve Porsche'nin anahtarlarını avucuna bıraktı.

Adam şaşkınlık içinde anahtarlara bakarken, Tamia Brandon'a doğru ilerledi. Brandon'ın elini tutup onu sözsüz bir şekilde asansöre doğru götürürken Brandon ona şefkatle baktı.

"Tamia!" Dominic itiraz edencesine hışırdadı. "Ne yapıyorsun lan sen? Sana konuşmamız gerektiğini söyledim! *Tamia-*"

Brandon'la birlikte asansöre binerken birbirlerine bakarak onu görmezden geldiler.

Kapılar arkalarından kapandığı anda Brandon çantasını yere bıraktı. Birbirlerinin üzerine atladılar, ağızları doymak bilmez bir şekilde çarpışıyordu. Brandon Tamia'yı kaldırdı ve Tamia sırtı duvara çarptığında bacaklarını onun etrafına sardı. Brandon onun dilini emdi ve kalçalarını Tamia'nın kılere dayayarak amının zonklamasına neden oldu.

Nefes nefese kalarak ağzını onunkinden ayırdı. "Bekle, lanet olsun. *Bekle.*"

Burun delikleri alevlenmiş, gözleri şiddetle parlayarak ona baktı. "*Seni özledim.*"

Ağrıyan sözcükler, çiğ ihtiyaç, derin sesinin alçak perdesi - dizlerinin üzerine çökmesi, pantolonunun fermuarını açması ve onu boğazından aşağı yutması için yeterliydi.

Bir şekilde onun gözlerinin içine bakmayı ve kararlı bir şekilde "Konuşmamız gerek" demeyi başardı.

Başını salladı. "Biliyoruz."

Asansör onun katına geldiğinde, onu yere bırakmadan çantasını almak için eğildi.

Adam onu koridorda taşıırken dikkatle birbirlerine baktılar. Ancak kapısına vardıklarında onu isteksizce yere bıraktı, sonra kapının kilidini açmak için uğraşırken arkasında durdu.

Onu içeri kadar takip etti, kapıyı arkalarından kapattı ve çantasını fuayedeki masanın yanına bıraktı.

Tamia oturma odasına doğru geri geri giderken, adam onu adım adım takip etti.

Kadın durduğunda, adam birkaç santim ötede durdu, o kadar yakındı ki nefesleri birbirine karıştı ve kalp atışları senkronize oldu.

Koyu renk gözleri kızın yüzünde gezinirken hiçbir ayrıntıyı kaçırmadı. "Hâlâ kendini iyi hissetmiyorsun," diye nazıkçe gözlemledi.

Tamia sırtıttı. "Bana bok gibi göründüğümü söylemenin kibar yolu bu mu?" "Hayır." Yumuşakça gülümsedi. "Ve sen asla bok gibi

görünemezsin."

Homurdandı. "Beni bu sabah görmeliydin."

Kaşlarını çattı, şefkatle yanağını avucunun içine aldı. "Neyin var bebeğim?"

Sevgi sözcükleri karşısında boğazı düğümlendi. Yüzünü Brandon'ın avuçlarının sıcaklığına sürme isteğine karşı koyarak geriye doğru bir adım attı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Neden buradasın Brandon?"

Bir adım öne çıkarak kadının yarattığı boşluğu kapattı. "Seni görmeye geldim."

"Neden? Cynthia'nın babasının karıştığı skandal yüzünden mi? Ailen birdenbire tüm bu aile ittifakını yeniden mi düşünmeye başladı?"

Brandon yüzünü buruşturdu. "Öyleler," diye itiraf etti, "ama burada olmamın nedeni bu değil. O haber çıkmasa da gelirdim."

Tamia'nın gözleri kısıldı. "Cynthia burada olduğunu biliyor mu?"

"Önemli değil." Brandon onun bakışlarını tuttu. "Nişanımızı bozdum."

Tamia şaşkınlıkla ona baktı. "Sen . . . ondan ayrıldın mı?"

Başını salladı. "Bu sefer temelli."

Tamia bir an daha onun bakışlarını tuttu. Boğuk bir hıçkırık boğazına hücum ederken, titreyen elini ağzına götürdü.

Brandon ona doğru uzandığında elini kaldırarak onu durdurdu. "Hayır," diye fısıldadı titreyerek. "Dokunma bana."

Yüzünde bir acı gölgesi belirdi. "Bebeğim-"

"Çok uzun süre bekledim.... "Sonsuza dek bekledim" Titreyerek içine çekti nefes alıyor, tavana bakıyor ve yavaşça başını sallıyordu. "Sana sahip olmak için kendimi *çok* zorladım Brandon. Ve sadece bilmiyorum"

"Neyi bilmiyorsun Tamia?" Sesi korkudan boğuklaşmıştı. "Beklediğine değip değmediğini bilmiyor musun? Beni hâlâ sevip sevmediğini bilmiyor musun? Neyi bilmiyorsun?"

Ona baktı, gözyaşları gözlerini bulanıklaştırıyordu.

"Lütfen bunu bana yapma Tamia," diye fısıldadı hırıltılı bir sesle.

"*Lütfen.*" Sertçe yutkundu. "Sadece ihtiyacım var-"

"Bekle. Tek kelime daha etme."

Tamia onun topuklarının üzerinde dönüp fuayeye doğru yürüyüşünü izledi. Diz çöktü, spor çantasının fermuarını açtı ve bir yığın DVD ile erkeklerin buza bira koymak için kullandıkları türden küçük bir metal kova çıkardı.

Tamia şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Bütün bunlarla ne yapıyorsun?"

Brandon ona doğru yürüdü, çenesi çelik gibi bir kararlılıkla dikilmişti. "Benimle gel," diye homurdanarak onun elini tuttu.

Onu oturma odasından balkona açılan sürgülü cam kapıya doğru çekti. Kapının kilidini açıp onu da kendisiyle birlikte dışarı çekti.

Ona bakmadan önce gözleri gecenin ışıltılı ufuk çizgisini taradı. "Brandon-"

Metal kovayı ve DVD yığınını küçük masanın üzerine koyduğunda, Tamia'nın içinden akşamın serinliğiyle ilgisi olmayan bir ürperti geçti.

"Mystique videolarını neden getirdin?" diye sordu belli belirsiz.

"Çünkü bu gece bir şeyin farkına vardım." Brandon onun bakışlarına karşılık verdi. "Dominic ya da Cynthia aramıza girmeden çok önce, bu videolar ilişkimizde bir tümördü, her zaman yüzeyin altında iltihaplanıyordu. Bu videolar yüzünden Tamia, *gerçek* seni tanımama izin vermekten utanıyordun. Mütevazı başlangıçlarını 'kabul etsem' bile, eskiden bir porno yıldızı olduğunu asla kabul edemeyeceğime kendini ikna ettin. Bu videolar yüzünden, ne pahasına olursa olsun geçmişini benden saklamaya kararlıydın. Ve bu sana pahalıya mal oldu, tatlım. Neredeyse hayatına mal oluyordu." Yığından bir DVD aldı ve havaya kaldırdı. "Bu lanet videolar yüzünden sana tamamen güvenmekten korktum çünkü benden sakladığın başka bir şeyi öğrenmekten korkuyordum. Ama bu senin suçun değil bebeğim. Benim hatamdı. Çünkü sen başıma gelen en iyi şeyken hayatımdan çıkıp gitmene izin vererek hata yapan *bendim*."

"Ah, bebeğim," diye fısıldadı Tamia, gözlerinden yaşlar süzülürken ve taşmak üzereyken. "Seni çok seviyorum."

Brandon şiddetle, "Ben de seni seviyorum," dedi ve kızın yanağını okşarken burun delikleri alevlendi. "Seni seviyorum ve hayatımda sana ihtiyacım var. O yüzden hiçbir yere gitme."

"Yapmayacağım. Yapmayacağım." Ona ağlamaklı bir gülümseme verdi. "Peki videoları ne yapacaksın?"

"Uzun zaman önce yapmam gereken şeyi." DVD'leri toplayıp kovaya attı, sonra arka cebinden bir kutu çakmak gazı çıkarıp disk yığınını ıslattı.

Adam bir kibrit çakıp nazikçe, "Geri çekilin," diye uyarırken Tamia bakakaldı.

Kadın itaat edince, adam yanan kibriti kovanın içine attı. DVD'ler yumuşak bir vınlama ve turuncu bir parıltıyla alev aldı.

Yoğun duman gece havasına karışırken Brandon geri çekildi, bir kolunu Tamia'nın beline doladı ve şakağını öptü. Birlikte durdular

çatırdayan şenlik ateşine bakarak Mystique videolarının yanışını izliyordu.

Tamia sessizce sordu, "Onları izledin mi?"

Brandon başını iki yana salladı. "İlkinin on dakikasını bile çıkaramadım," diye itiraf etti karanlık bir sesle. "Ama sana kızdığım ya da senden utandığım için değil. İzlemeyi bitiremedim çünkü bebeğimi başka erkeklerle sikişirken görmek istemiyorum. Nokta."

Tamia başını salladı, alevlerin üzerlerine vuran sıcaklığının tadını çıkarıyordu. "Burada olmana sevindim Brandon. Geldiğine sevindim."

"Daha fazla uzak kalamazdım." Onu kollarının arasında çevirdi ve yüzünü ellerinin arasına aldı, gözleri onun gözlerinin içine bakıyordu. "Bu yeni bir yıl, tatlım. Yeni bir gün. Bu, aramızda artık sır kalmadığı anlamına geliyor. Artık geçmişten gelen hayaletler yok. Şu andan itibaren, bu ilişkide sadece sen ve ben varız. Beni anlıyor musun?"

Tamia usulca güldü. "Seni hissediyorum. *Tanrım*, seni hissediyorum."

Brandon gülümseyerek alnını onunkine dayadı ve gözlerinin içine baktı. "Bir şansım daha olursa bunu doğru yapacağıma dair kendime söz verdim."

Tamia ona baktı. "Ne yapmak?"

Elini cebine attı ve küçük kadife bir kutu çıkardı. Tamia kalbi deli gibi çarparak onu izlerken, adam bir dizinin üzerine çöktü ve kapağı açtı.

Kendini o güne kadar gördüğü en çarpıcı ve zarif yüzüğe bakarken bulduğunda gözleri fal taşı gibi açıldı. En az altı karatlık bu yüzükte, platin bir bant üzerine yerleştirilmiş daha küçük elmaslarla çevrili oval kesimli büyük bir elmas vardı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı. "Ne muhteşem bir yüzük."

Brandon usulca gülümseyerek yüzüğü kutudan çıkardı. "Bu benim büyük büyükanneme aitti."

Tamia ona bakarken, evlenme teklif ettiğinde yüzüğü Cynthia'ya vermemiş olduğunu fark etti.

Brandon sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi mırıldandı: "Chambers Ana bana bunu sevdiğim kadına ve sadece ona vereceğime dair söz verdirdi."

Tamia'nın gözlerinden yaşlar süzüldü. "Oh, bebeğim ..."

Brandon ona baktı, gözleri onunkileri inceliyordu. "Bu da uzun zaman önce yapmam gereken bir başka şey," dedi sessiz bir yoğunlukla. "Sensiz yaşayamam Tamia ve bunu denemeye kalkarsam aptallık etmiş olurum. Kocan olmak istiyorum ve karım olmana çok ihtiyacım var. Benimle evlenir misin?"

"Evet." Tamia şiddetle başını salladı. "Tabii ki evet!"

Brandon genişçe sırtarak yüzüğü onun parmağına geçirdi. Biraz gevşekti ama yine de her yönden mükemmeldi.

"Yeniden boyutlandırırız," dedi Brandon. "Eğer istersen."

"*Benimle dalga mı geçiyorsun?*" Tamia duygularına yenik düşerek fısıldadı. "Tabii ki istiyorum! Bu kesinlikle çok *güzel* Brandon. Ve bir aile yadigârı, bu onu daha da özel kılıyor."

Brandon ayağa kalktığında kadın kollarını Brandon'ın boynuna doladı. Gülerek onu yerden kaldırdı ve etrafında döndürdü. Şehrin ışıkları göz kamaştırıcı bir kaleydoskop gibi etraflarında parıldarken kız kendinden geçmiş bir şekilde ciyakladı, başı geriye düştü.

Brandon onu yavaşça yere yatırarak yüzünü kavradı ve ağzını onunkinin üzerine eğdi. Tutkuyla öpüştiler, dudakları kaynaştı, dilleri fısıltıyla söylenen sevgiler arasında okşandı.

Brandon Tamia'yı cam kapıya doğru itmeye başladığında Tamia ona "Peki ya yangın?" diye hatırlattı.

"Yanacak." Gözleri parlıyordu. "Şimdi gidip başka bir tane başlatalım."

Onu kollarına alıp içeri taşıdı ve kararlı bir şekilde yatak odasına doğru ilerledi. Lambayı yaktı ve onu yatağın yanına bıraktı. Bakışları birbirine kilitlendi ve sanki şimdiye kadar aldıkları en değerli hediyelerin paketini açıyorlarmış gibi yavaşça birbirlerini soydular.

Brandon Tamia'yı yatağa yatırdı, sonra sanki yeni tanışmışlar gibi, vücudu onun için bir keşifmiş gibi onunla sevişmeye başladı. Onun her yerini öptü, dokunulmadık hiçbir yerini bırakmadı. Dudaklarını yavaşça hassas göğüslerinin üzerinde gezdirip şişmiş meme uçlarını emerken titriyor, daha aşağılara kayarak çocuğunun içinde büyüdüğü titreyen karnını öpüyordu. Sanki biliyormuş gibi orada oyalandı, kadının gözlerini yaşartan sevgi ve hayranlık dolu sözler fısıldadı.

Kalçalarının içini öptü ve içinden sızan ılık suların yatağı ıslatmasına neden olan his patlamalarını tetikledi. Dilini kızın yarığının üzerinde gezdirdi, her yalayışı kızın içinden çiğ bir zevk dalgası gönderiyordu. Nefes nefese inledi, adam aşağı doğru öpüşürken parmakları altındaki örtüleri sıktı. Dizlerini öptü, dudaklarının esnek baldırlarını okşayabilmesi için onları kaldırdı. Kadın inleyene kadar kıvrılan ayak parmaklarını emdi, vücudu yukarı doğru yaylandı.

Adam onun bedenine girmek için üzerine çıktığında, kadın çoktan usulca ağlamaya başlamış, hararetle bir dua gibi onun adını fısıldıyordu. "*Brandon Brandon . . . Brandon.*"

Adam kalın aletini kadının içine sokup onu yavaşça beslerken birbirlerinin gözlerine baktılar. Kadın kollarını adamın kaslı sırtına doladı ve kalçalarını adamın kalçalarının etrafına sıkıştırdı.

Yavaşça ... derinlemesine ... sikinin kavisli başı rahim ağzına zevk spazmları göndererek onu okşamaya başladı. Kadın inledi, dudağını o kadar sert ısırıldı ki kan tadı aldı. Birlikte aşağıya doğru baktılar, adamın kadının amına girip çıkmasını izlediler. Ve sonra aynı şaşkınlık duygusuyla birbirlerine baktılar.

Ellerini adamın sırtında ve yuvarlak poposunda gezdirdi, adam yavaşça içine pompalarken kaslar esneyip çukurlaşıyordu. İleri geri, yukarı aşağı. Ölçülü bir tempo tutturdu, asla vurmadı, sadece okşadı ve birleşen bedenlerinin kendi doğal ritmine ve akışına kulak vermesine izin verdi.

Tamia'nın hiç hayal etmediği bir sevişmeydi. Güzeldi, iyileştiriciydi, son derece güçlüydü.

Ve birlikte patlayarak boşaldıklarında kadın ağlıyordu, adam da öyle, öpüşürken sıcak gözyaşları birbirine karışıyordu.

* * *

Uzun bir süre sonra Brandon, Tamia'nın kaslarla dolu göğsünü okşarken ona sarıldı.

Hülyalı bir şekilde iç çekti. "Sonsuza kadar burada kalabilirim."

"Ben de," diye onayladı Brandon. "Seni çok özledim Tamia."

"Ben de seni özledim bebeğim. Geçtiğimiz beş hafta sensiz tam bir cehennem gibiydi. İkimizden neredeyse vazgeçmek üzereydim."

"Yapmadığına sevindim." Brandon onu alnından öptü. "Bizden *asla* vazgeçme."

"Yapmayacağım," diye söz verdi, ona daha da sokularak. "Ve sen de yapmasan iyi edersin."

"Şaka mı yapıyorsun? Bana yapıştın kaldın kadın."

Tamia gülümsedi. "Şikâyet ettiğimi duymayacaksın."

"Güzel."

Brandon onun saçlarını nazikçe okşarken o da elini kaldırıp yüzüğüne baktı ve pırlantaların sıcak lamba ışığında nasıl parladığını hayranlıkla seyretti.

Yumuşak bir sesle, "*Eğer hoşuna gittiyse yüzük takmalıydın...*" diye şarkı söyledi. Brandon güldü. "Anlaşıldı."

Tamia utanmadan sırıttı. "Sence düğünümüzde şarkı söyleyebilir mi?" "Bilmiyorum. Sormamı ister misin?"

"Lütfen?" "Senin için her şeyi yaparım."

Tamia gülümseyerek onun göğsünü öptü. "Buna kesinlikle alışabilirim." Brandon kıkırdadı. "Düğünümüzden bahsetmişken, bir tarih belirlememiz gerekiyor. Ve çok yakında olmalı, dün gibi."

Tamia kendini çimdiklemek istedi. Bu gerçekten oluyor muydu? Gerçekten de Bayan Brandon Chambers olmanın eşiğinde miydi?

"Nisan'a ne dersin?" diye önerdi. "Yani, zaten o ay evlenmeyi planladığınıza göre ..."

Brandon onun yüzünü inceledi. "Bu senin için sorun olur mu?"

Başını salladı. "Nisan ayını severim. Kır çiçekleri açıyor, hava henüz çok sıcak değil. Düğün için mükemmel bir ay."

Brandon'ın ifadesi yumuşadı. "Seninle evlenmek için herhangi bir ay mükemmel olurdu."

Tamia gülümsedi, içi zevkle ısınıyordu. Ve başka bir şeyle. "Hemen döneceğim," diyerek yataktan kaydı.

"Nereye gidiyorsun?" Brandon sordu.

"İşemem lazım."

Kadın banyoya doğru ilerlerken Brandon başını elinin üzerine koyarak onun uzaklaşmasını izledi. "Vay, vay, vay. Bütün o kışlar."

Tamia sıırttı. Yuvarlak kalçalarını bir striptizci gibi çıırttı ve bir yanağını tokatladı, sonra göz kırptı ve Brandon gülerek inleyip yastıklara yaslanırken uzaklaştı.

Banyoya girdiğinde Tamia mesanesini boşaltmak için tuvaletin üzerine tünedi. Brandon yatak odasından alaycı bir sesle, "Kahretsin kızım, bugün ne kadar su içtin?" diye seslenene kadar orada ne kadar oturduğunu fark etmedi.

Tamia kıkırdadı. "Beni işerken dinleme!"

Güldü. "Sadece söylüyorum, bebeğim. Orada deve gibi işiyorsun."

Biliyorum, diye düşündü Tamia. Sık sık idrara çıkmanın hamileliğin bir başka erken belirtisi olduğunu okumuştı. Hormonlarla ilgili bir şey, kanın böbreklerden daha hızlı akmasına neden olarak mesanenin daha sık dolmasına yol açıyordu.

Tuvaletin sifonunu çekip lavaboda ellerini yıkadıktan sonra, daha önce dolapta sakladığı hamilelik testini aldı. Artık Brandon'la nişanlı olduklarına göre, bu güzel haberi onunla paylaşacağı için heyecanlıydı.

Kadın banyodan çıktığında Brandon ellerini başının arkasında kavuşturmuş, mutlu bir ifadeyle tavana bakıyordu.

Tamia bir kolunu arkasında tutarak yatağa doğru ilerledi ve Brandon'ın üzerine tırmandı.

Ona gülümsedi, ellerini tembelce üzerine binen kalçalarında aşağı yukarı gezdirdi. "İşini bitirdin mi?"

"Evet." Gülümsedi. "Sana söylemem gereken bir şey var." "Ne?"

Kolunu arkasından getirerek plastik aplikatörü tuttu.

Brandon yavaşça doğruldu. "Hamile misin?"

Kadın başını salladı. "Bu yüzden bu kadar hastaydım."

Çubuğu Tamia'nın elinden aldı ve gözlerini Tamia'nın gözlerine dikmeden önce çift pembe çizgilere inanamayarak baktı. "Bebeğimiz mi olacak?" diye umutla sordu Tamia'ya, Noel Baba'nın gerçek olmadığının söylenmesinden korkan küçük bir çocuğu hatırlatarak.

Kalbi eridi. "Evet, bebeğim. Bir bebeğimiz olacak."

Gözleri parladı ve yüzünde gamzeleri ortaya çıkan geniş bir sırıtış belirdi. "Ne zaman öğrendin? Banyoda bu kadar uzun süren şey bu muydu?"

"Hayır, bu sabah evde hamilelik testi yaptım. Sanırım sonuçlar karşısında şok olmamalıydım. Çıktığımız dönemde doğum kontrol hapı kullanıyordum ama hapse girdikten sonra bıraktım. Her neyse, bugün Pazar olduğu için doktorumu arayıp randevu almak için yarına kadar beklemem gerekiyor. Ama bu ev testleri oldukça doğru ve vücudum kesinlikle hamile *gibi davranıyor*."

Brandon gülümsedi ama Tamia onun gözlerindeki dile getirilmemiş soruyu, korku dolu belirsizliği görebiliyordu.

"Bebek senin Brandon," diye güvence verdi ona. "Dominic'le korunmasız seks yapmadım. Sadece seninle. Evime geldiğin gece olmuş olmalı." Gözleri şüpheyile kısıldı. "Beni hamile bırakmaya mı *çalışıyordun*?"

Yüzünde mahcup bir ifade belirdi.

Tamia ona baktı. "Bu yüzden benden bir ay boyunca Dominic'le ya da başka biriyle yatmamamı istedin, değil mi? Eğer beni hamile bırakırsan, kimin bebeğini taşıdığımı dair hiçbir soru işareti kalmamasını istedin."

Brandon'ın ağızı seğırdi. "O gece dairene seni hamile bırakmak için gitmedim. En azından bilinçli olarak. Çok kızgındım ve seni görmeye ihtiyacım vardı. Ama ayrıldıktan hemen sonra, evet, korunmadığımız aklıma geldi. Ve evet, bir gün telefonu açıp az önce söylediğin şeyi duymayı umuyor ve dua ediyordum: 'Bir bebeğimiz olacak'. Ve ben-" Birden sözünü kesti ve şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Vay be. Bunu gerçekten söyledin, değil mi?"

Tamia sıırttı. "Evet, yaptım."

Brandon güldü ve onu kendine doğru çekti, yatakta ileri geri sallanırken ona sıkıca sarıldı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Tamia'nın kalbine doğru ve Tamia onun kendisine mi yoksa Tanrı'ya mı teşekkür ettiğini merak etti.

Önemli değildi. Herkese yetecek kadar minnettarlık vardı.

Brandon başını kaldırdığında ona baktı, bu adamı hayatında hiç kimseyi sevmediği kadar çok seviyordu. Yüzünü şefkatle ellerinin arasına aldı ve derin, duygulu bir öpücük için ağızını onunkine indirdi, dudaklar fırçalıyor ve keşfediyor, diller şehvetli bir yavaş dansa buluşuyor ve dönüyordu.

Çok geçmeden Tamia kıvrımlarının kayganlaştığını, Brandon'ın şaftının tümseğine doğru kalınlaştığını hissetti.

"Uzan," diye fısıldadı, onu yastıklara doğru iterek.

Adam yatağa uzandığında, kadın onun kucağından kaydı ve ayrılmış bacaklarının arasına diz çöktü. Adamın sert kalçalarını belirleyen kaslı eti yaladı ve sertçe sarsıldığında gülümsedi. Kadın elini adamın şişmiş aletine sarıp eğildiğinde adam ona baktı, kadınınkine karışan adamın misk kokusuyla tahrik olmuştu.

Kadın etinin pürüzsüz alt tarafını yalayarak ağır testis torbasına kadar inen koyu çizgiyi takip ederken, adam içten içe inledi. Taşaklarının altını yalarken ürperdi, perine bölgesini dillerken mide kaslarının kasılmasını izledi.

Onun ağır ağır kapanan gözlerine bakarak, yavaşça şaftını ağızına aldı. O kadar kalın, sert ve sıcaktı ki, dilinin üzerinde eriyen ekstra uzun bir çikolata gibiydi.

"Umm," diye mırıldandı gırtlaktan gelen bir iniltiyle. "*Seviyorum, seviyorum*, bu koca kışlı siki *seviyorum*."

Brandon mantar tacını emerken inledi, kralına taparken onu tatlı ön sperm damlacıklarıyla ödüllendirdi. Onu höpürdetti

Boğazının arkasından aşağıya doğru, çelik gibi çevresi bademciklerine çarptığında yutkundu. "*Fuuuccckkk*," diye yüksek sesle ve uzun uzun yemin etti, parmakları saçlarına dolanmıştı. Tamia adamın aletini yalayıp emerken elini aşağı yukarı hareket ettirdi,

Dudakları yukarıdan aşağıya doğru kayıyordu. Taşaklarının gerildiğini hissettiğinde, yakın olduğunu anladı.

"*Ahhh, kahretsin*," diye inledi. "Tamia . . . bebeğim . . . *lanet olsun* . . ."

Yanaklarını çukurlaştırdı ve ona son bir kez daha sertçe emdirdi. Aleti sıcak bir nehir gibi boşalırken, iki eliyle başının arkasını kavradı ve boğazının derinliklerine boşalırken kısık sesle bağırdı. Adam tekrar tekrar fişkirirken kadın yutkundu ve yutkundu, menisi dudaklarının köşesinden ve çenesinden aşağı aktı.

Verecek bir şeyi kalmadığında, onu ağzından yavaşça çıkardı ve hayranlıkla ona baktı. Adamın gözleri sıkıca kapanmış, nefesi kesilirken başı geriye düşmüştü.

Tamia gülümsedi ve elinin tersiyle ağzını sildi.

Sonra tekrar onun bedenine doğru kaydı, kapalı göz kapaklarını şefkatle öptü ve gülümsediğinde gamzelerini yaladı. Kız kollarına memnuniyetle yerleşirken adam onu yakınına topladı.

Burası onun ait olduğu yerdı. Burası eviydi.

Bölüm 44

Brandon

Ilık güneş ışığı odaya doluyor, Brandon'ın dirseğinin üzerine uzanıp başını bir eliyle desteklediği yatağın üzerini yıkıyordu.

Pazartesi sabahıydı. Kalkıp işe gitmek için giyinmesi gerekiyordu. Ama Tamia yatağın içindeyken kendini yataktan kaldıramıyordu. Son yarım saattir uyanıktı ve sessizce onun uyumasını izliyordu. O kadar güzeldi ki, ona bakmaya doyamıyordu.

Uyurken masum görünüyordu, neredeyse çocuk gibiydi. Ama bu her zaman onun çekiciliğinin bir parçası olmuştu ... çelişkiler. Bir yandan ateşli bir bakışla onu ateşe verebilecek ateşli bir cadalozdu. Diğer yandan romantik komediler karşısında ağlamaklı olan, geçit törenleri ve ay tutulmaları hakkında gevezelik eden bir genç kızdı.

Brandon onunla ilgili neredeyse her şeyi seviyordu. Bir an için bile olsa başka bir kadınla yetinebileceğini düşünmek için deli olmalıydı. Tamia onun ruh ikiziydi, ya hep ya hiç hatunuydu. Ve çocuğunun onun içinde büyüdüğünü bilmek... bu onu tam bir serseri gibi ağlatmaya yetmişti.

Hayatının geri kalanını Tamia ile geçirmek için sabırsızlanıyordu, her sabah onun yanında uyanmak için sabırsızlanıyordu.

Karşı koyamayarak eğildi ve dolgun alt dudağını hafifçe ısırdı. "Mmm," diye mırıldandı gözlerini açmadan memnuniyetle. "Yani dün sadece bir rüya değildi."

Brandon gülümsedi. "Hayır. Hâlâ bana bağlısın."

"Ve hâlâ şikâyet etmiyorum." Tamia yorganın altında baygın baygın gerinirken, Brandon'ın kasıkları onun iri, tatlı göğüslerini ve ağız sulandıran koyu karamel meme uçlarını görünce ısındı. Eğilip dudaklarını onlardan birinin etrafına doladı ve Tamia'nın zevkle hafifçe inlemesine neden oldu.

Yavaşça meme ucunu emerken, elini onun pürüzsüz, düz karnına doğru eğdi. "Nasıl hissediyorsun?"

İç çekti. "Harika değil. Ama en azından *henüz* kusmuyorum."

Brandon yüzünü buruşturdu. "Ben üzgünüm sen var için git aracılığıyla Bu," sempatik bir şekilde mırıldandı. "Ben de." Gülümsedi ve şefkatle başını okşadı. "Ama buna çok değer." Brandon göğsünün şiştiğini hissederek gülümsedi. Onu koruyarak kollarının arasına aldı ve sıcak bedenini kucakladı. "Bayan Jessup'ı arayacağım-"

"Ailenin aşçısı mı?"

"Evet. Sabah bulantıları için herhangi bir ilacı var mı diye bakacağım. Diğer her şey için bir çaresi var, bu neden olmasın?"

Tamia derin bir iç çekti. "Umarım öyledir. Çok minnettar olurum."

Brandon onun ensesini öptü ve çıplak teninden saçlarına doğru ilerledi. "Doktor randevunun ne zaman olduğunu bana haber ver. Seninle gelmek istiyorum."

Tamia omzunun üzerinden ona baktı. "Gerçekten mi?"

"Evet. Mümkünse hepsine gitmek istiyorum." Adam kızın yüzünü inceledi. "Senin için sakıncası yok, değil mi?"

Gözleri yumuşadı. "Tabii ki hayır. Yolun her adımında yanımda olmanı çok isterim."

"Ve ben de orada olmayı planlıyorum."

Adam dudaklarını onunkilere değdirirken Tamia şefkatle gülümsedi. "Bugün işe gidecek misin?" diye fısıldadı.

"Hayır. Burada kalıyorum." Ondan ayrı kalmak istemiyordu. Yeterince ayrı zaman geçirmişlerdi.

Gözle görülür bir şekilde memnun olan Tamia onun kollarında döndü ve tatlı kalçasını onun kalçasına doladı. Gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Bu arada, dün gece o ateşi yakarken biraz fazla rahat görünüyordun," diye alay etti. "Çocukken bir kundakçı olduğunu öğrenmeme izin ver."

Brandon kirpiklerini gözlerinin üzerine indirerek gizemli bir şekilde, "Asla söylemeyeceğim," dedi.

"Ne?"

"Yo, ben Bruce Wayne gibiyim. Bütün sırlarımı biliyor olamazsın."

"Oyun oynamayı bırak!" Tamia güldü, şakacı bir şekilde kalçasını onunkine çarptı.

"Aman Tanrım," diye inledi aleti karnına doğru kabarıırken. "Böyle devam edersen seni bu yataktan asla çıkarmayacağım kadın."

"Yapmak zorundasın."

"Neden?"

"Çünkü işlemem lazım!"

Brandon güldü. "Benim de

öyle!"

Brandon onu banyoya kadar takip etti ve birlikte dişlerini fırçalamadan önce sırayla tuvaleti kullandılar. Brandon, Tamia'nın küstahça bir gece çantası hazırlamasıyla ilgili yorum yapmasını bekliyordu ama Tamia hiçbir şey söylememişti.

Çift lavabonun başında durup aynada birbirlerini izlerken, onunla aynı banyoyu paylaşmanın ne kadar doğal bir duygu olduğunu bir kez daha fark etti. Daha önce onunla birlikte yaşarken aralarındaki yakınlık hoşuna gitmişti ama Cynthia'yla durum farklıydı. Sık sık onun kendi alanına izinsiz girdiğini hissediyordu. En sevdiği koltuğa oturduğunda bile rahatsız olmuştu.

Tamia ağzını çalkaladı, sonra pırıl pırıl tezgâhın üzerine zıpladı ve diş fırçasını kendisinininkiyle birlikte bardağa bırakırken Brandon'a sırtıttı.

"Bruce Wayne, ha?"

"Evet."

"Hmm." Onu düşündü. "Yakışıklı, nazik bir bekâr. Süper zengin insani yardımsever. Varlıklı, nüfuzlu bir aile. Hizmetçilerle dolu bir malikânede büyümüş. Öldürücü dövüş yetenekleri." Yavaş bir sırtıtış ağzını kavislendirdi. "Tamam. Sana Kara Şövalye demeye başlayacağım."

Brandon güldü. "Bunu sevdim. Kulağa hoş geliyor."

Tamia iç çekti. "Yarasa kız ezikti, o yüzden sanırım Kedi Kadın olmam gerekecek."

Brandon sırtıttı. "Senden *seksi* bir Kedikadın olurdu."

Kıkırdadı. "Zaten deri maskelerle kendimi gizlemeye alışmıştım-" Sözüünü yarıda kesti, utançtan yüzü kızarmıştı.

İlk kez gönüllü olarak eski ikinci kişiliğinden bahsediyordu ve utanmıştı.

Brandon yavaşça çenesini yukarı kaldırdı. Kızın gözleri onunkilerle buluştuğunda gülümsedi ve göz kırptı. "Mystique de çok seksiydi. İşte bu yüzden bundan sonra onu kendime saklayacağım."

Tamia ona göğsünü yumruklayan tatlı, minnettar bir gülümseme verdi.

Kahretsin, bu kızı seviyorum.

Sevgiyle kızın burnunu çimdikledi. "Madem bugün okulu asıyorum, ne yapmak istersin? Planın var mı?"

"Bugün olmaz. Yarın Shanell'in emlakçısıyla buluşup ona eski evimi göstereceğim."

Brandon'ın ifadesi yumuşadı. "Satmaya hazır olduğuna emin misin?" Kadın başını salladı. "Zamanı geldi."

"Tamam." Brandon onun yanağına dokundu. "Yapabileceğim bir şey olursa bana haber ver. Evde tamirat ya da başka bir şeye ihtiyacın olursa, ben yanındayım. Ve dostuma yakında ev aramaya çıkmamız gerektiğini söyle."

Tamia'nın gözleri parladı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" Gülümsedi. "Artık bir aile kuracağımıza göre daha büyük bir yere ihtiyacımız var." Kısa bir süre Cynthia'yı düşündü, tüm planları yapanın o olduğunu hatırladı. Onu şimdi görebilseydi, muhtemelen öldürürdü.

"Marcellus'un bizimle gelmek için ne zaman müsait olduğuna bakacağım," dedi Tamia. "Harika. Ve her zaman kendi başımıza keşif yapabiliriz." "Bunu çok isterim."

Birbirlerine sıcak bir şekilde gülümsediler.

Brandon, "Yeni reklam ajansınız hakkında her şeyi duymak istiyorum," dedi.

"Tamam. Sana bundan bahsedeceğim. Ama önce," dedi Tamia sessizce, "seninle paylaşmam gereken başka bir şey var."

Brandon içgüdüsel olarak gerildi. "Ne oldu?"

Bakışları onun yüzüne odaklanmıştı. "Yeni başlangıçların ve birbirimizden sır saklamamanın ruhuna uygun olarak, Piskopos Yarbrough hakkındaki hikâyeyi medyaya sızdıran kişinin ben olduğumu bilmelisin."

Brandon ona baktı. "Piskoposu ifşa mı ettin?"

"Evet."

"Neden?"

"Cynthia'yla aranızı bozmak için değil, eğer düşündüğün buysa."

Kaşlarını çattı. "Düşünmüyordum."

"Güzel. Çünkü bu aklımın ucundan bile geçmiyordu." Tamia'nın ifadesi sertleşti. "Bunu yaptım çünkü Piskopos Yarbrough'ya bana yaptıklarını ödetmek istiyordum."

Brandon'ın gözleri hızla kısıldı. "Sana ne yaptı?" "Dominic'e benim Mystique olduğumu söyleyen oydu." "NE?"

Tamia'nın gözleri öfkeyle parladı. "Piskopos Honey'den öğrendikten sonra Dominic'e şantaj yaparak *benimle* seks yapmasını istedi. Görünüşe göre Dominic'in geçmişte zimmetine para geçirdiğini biliyordu, bu yüzden bunu ona karşı kullandı. Honey ve Lou'yu bile satın aldı."

Brandon öfkeyle kaynıyordu. "O kendini beğenmiş heriften hiç hoşlanmamamın bir nedeni olduğunu *biliyordum*," diye homurdandı.

Tamia kaşlarını çattı. "Hepsi Cynthia'nın pençelerini sana geçirebilmesi için beni aradan çıkarmak üzere hazırlanmış bir plandı. Cinayetden hapse girdiğimde umduklarından da iyi sonuçlandı."

Brandon öfkesini kontrol altında tutmaya çalışarak elini yüzünde gezdirdi. Bu saçmalığa inanamıyordu!

"Piskopos Yarbrough'nun eskort tuttuğunu bir süredir biliyordum," diye itiraf etti Tamia acımasızca. "Biliyorum, babanı uyarmanı söyleyebilirdim ama Honey'nin sırrını saklayacağıma söz verdim. Ve alınma Brandon ama ailen benim sadakatimi hak edecek hiçbir şey yapmadı."

Brandon yüzünü buruşturdu. "Bu doğru."

"Ben de iyi bir arkadaş olduğumu düşünerek sessizliğimi korudum. Ama benimle nasıl oynadıklarını öğrendiğimde intikam almak istedim. Eğer bu beni kindar bir kaltak yapıyorsa, öyle olsun."

Brandon kaşlarını çattı. "Bu seni kindar bir kaltak yapmaz. Seni insan yapar. Yarbrough'nun gırtlığını parçalamayı düşünmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum, böylece bir daha asla kürsünün arkasında durup kutsal saçmalıklarını kusamaz."

Tamia kıs kıs güldü. "Dünyaya kesinlikle bir iyilik yapmış olursunuz, ama piskoposun vaaz verme günleri zaten sayılı olabilir. Federallerin, kilise fonlarını eskortlar ve bir dizi başka şüpheli şey için kullanıp kullanmadığını görmek için mali durumunu araştıracağını duydum. Görünüşe göre imparatorluğu hızla çöküyor."

"Bu muthafucka'nın hakkını verir." Brandon Tamia'ya baktı, gözleri şüpheyle kısılmıştı. "Cynthia bu planı biliyor muydu?"

"Hiç sanmıyorum," diye homurdandı Tamia. "Ama işin içinde kaç kişinin daha olduğunu düşünürsek, Cynthia'nın da bu işin içinde olması beni hiç şaşırtmaz."

"Beni de şaşırtmazdı," diye mırıldandı Brandon karanlık bir sesle.

Tamia kaşlarını çatarak onun yüzünü inceledi. "Bana Cynthia'dan neden ayrıldığını hiç söylemedin."

"Ondan ayrıldım çünkü onu sevmiyorum ve seninle birlikte olmak istiyorum. Hamile olduğu konusunda yalan söylediğini öğrenmeden önce nişanı atmaya karar vermiştim bile."

Tamia'nın çenesi düştü. "NE?"

Brandon kaşlarını çattı. "Onunla evlenebilmem için hamilelik numarası yapıyordu."

"Aman Tanrım." Tamia şaşkınlıkla ona baktı. "Şüphelerim vardı ama sonra kendime sadece kıskançlık yaptığımı söyledim. Ki öyleydim de. Bu fikirden *nefret ediyordum*."

Brandon."

"Böyle bir şey olmayacak, yani bir daha bu konuda endişelenmene gerek yok."

Tamia yavaşça başını salladı. "Zavallı Cynthia. Kesinlikle yıkılmış olmalı."

"Eminim öyledir ama bu artık beni ilgilendirmiyor." Brandon Tamia'nın yüzünü kavradı, gözleri Tamia'nın gözlerinin içine bakıyordu. "Seninle konuşmak istediğim başka bir şey var."

Merakla ona baktı. "Ne?"

Etrafına bakındı ve aniden hâlâ banyoda olduklarını hatırladı. Tamia'yı tezgâhın üzerinden aldı ve odaya geri taşıdı. Yatağa girdikten sonra yorganı bellerine kadar çekti.

Yan yana yatıp birbirlerine baktıklarında Brandon, "Bu yıl Senato'ya aday olacağım," dedi.

Tamia'nın gözleri büyüdü. "Öyle mi?"

Başını salladı, gerçek tepkisini ölçmek için kızın yüzünü yakından gözlemledi.

Gülümsedi. "Bu harika, Brandon! Dua kahvaltısında yaptığın o konuşmadan sonra, şapkanı ringe atmanın an meselesi olduğunu biliyordum."

Brandon başını yavaşça salladı. "Orada durmuş konuşurken, içime bir şey doğdu. . . Açıklaması çok zor. Daha sonra babam bana içimden geldiği gibi konuştuğumu bildiğini çünkü Teksas için tanımladığım vizyonun Web sitesinde ya da stratejik girişimler raporunda hiçbir yerde bulunmadığını söyledi." Brandon kıkırdadı. "Kampanya yöneticisi kullandığım dili çoktan benimsedi."

Tamia sıırttı. "Isırıcı."

Brandon güldü.

Tamia onun yüzüne dokundu. "Cidden bebeğim, çağrına kulak vermeye karar vermene sevindim."

Brandon yüzünü buruşturdu. "Bütün bunlardan emin değilim. Bir 'çağrı' kulağa çok yüce geliyor ... ama belki de öyle olmadığından daha doğrudur."

Tamia yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Şaşırmış görünüyorsun. Sen bir Chambers'sın."

"Biliyorum ama aday olmamın nedeni bu değil. Kulağa klişe gibi geldiğini biliyorum ama *gerçekten* bir fark yaratmak ve Teksas halkına hizmet etmek istiyorum."

"Bence harika bir senatör olursun," dedi Tamia gururla. "Teksas halkı - ben de *dahil* olmak üzere- çıkarlarımızı temsil ettiğin için çok şanslı olacaktır."

Onun sözlerinden etkilenen Brandon eğildi ve şefkatle alnından öptü. "Bunu söylediğin için teşekkür ederim."

"Ciddiydim."

"Biliyorum. Bu yüzden çok takdir ettim." Onun kalçasını okşadı. "Ama bu konuda hata yapma bebeğim, bu çocuk oyuncağı olmayacak. Mutfak lavabosunu üzerimize fırlatacaklar. Hayatımızla ilgili her şey didik didik edilecek ve kömürlerin üzerinde taranacak. Hiçbir şey, *kesinlikle* hiçbir şey sınır dışı olmayacak. Bu da demek oluyor ki porno kariyerinizi ön plana çıkarmaya çalışacaklar. Bunu anlıyor musun?"

Tamia gözle görülür bir şekilde yutkundu ve başını salladı.

"Okul kayıtlarımızı tarayacaklar ve yıllar boyunca açtığım davaları inceleyecekler. Ben iyi *adamlar* için oynamadım - ben bir savunma avukatıyım, bu yüzden yöntemlerim tertemiz olmaktan çok uzak. Eğer bulunacak bir pislik varsa, rakiplerim onu bulur ve istismar eder. Gerçekten, bebeğim, birincilikten sağ salim çıkamayabiliriz. İhtimaller bize karşı ciddi bir şekilde yığılmış durumda."

Tamia sessizce gülümsedi. "Ne zaman olmadılar ki? Yine de buradayız." Brandon uzun bir süre onun bakışlarını tuttu. "Bu doğru."

"Eğer bunu gerçekten istiyorsan Brandon, seni yüzde yüz destekliyorum ve kazanmana yardımcı olmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Kollarımı sıvamaya ve kampanya materyalleri hazırlamak, basın toplantıları düzenlemek, *mitingler* planlamak için çalışmaya hazırım - neye ihtiyacın varsa, ne istersen." Onun yüzünü inceledi. "Bunu istiyor musun?"

Brandon onun gözlerinin içine dikkatle bakarak, "İstiyorum," dedi. "Ama ben seni daha çok istiyorum."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Oh, Brandon ..."

"Ben çok ciddiyim, Tamia. Sen ve senatör olmak arasında bir seçim yapmak zorunda kalırsam, bu benim için zor bir seçim olmayacak. Zaten çok fazla dışsal şeyin bizi ayırmasına izin verdim ve bunun sonucunda ikimiz de acı çektik. Ama o günler geride kaldı. Şu andan itibaren sadece sen ve ben varız ve diğerlerini siktir et."

Tamia ağlamaklı bir kahkaha attı. "Bu doğru. Siktir git!"

Brandon sırtıttı, sonra eğildi ve onu öptü. Brandon dilini onun ağzına sokup nazikçe yalayıp emerken kadın usulca iç çekti.

Adam onu aniden yatağa geri ittiğinde, kadın nefes nefese güldü. Adam onun bileklerini başının üzerinde tutup parmaklarını birbirine geçirdiğinde, kadın ona baktı, gözleri saf bir aşkla parlıyordu.

Oh, evet. *Kesinlikle* onun ölüm kalım hatunu.

"Eğer senatör olursan," diye düşündü adam boğazını sıkamak için eğildiğinde, "Kongre toplantı halindeyken Washington, D.C.'de yaşayacak bir yer bulmamız gerekecek sanırım."

"Um, evet, yapardık." Brandon kıkırdadı. "Yani, Teksas'tan ülkenin başkentine gidip gelmek çok uzun sürer."

Tamia kıkırdadı. "Benimle dalga geçme!" "Dalga geçmiyorum, bebeğim. Buna cüret edemem."

"Umm-hmm. *Her neyse*," dedi tavırlı bir şekilde, "bu yorumu yapmamın nedeni D.C.'ye hiç gitmemiş olmam ve sadece manzara değişikliği için Doğu Yakası'nda yaşamının güzel olabileceğini düşünüyordum."

Brandon başıyla onayladı ve onun sıcak kalçalarının arasına yerleşti. "Bence D.C.'yi gerçekten seversin. Hukuk fakültesi sırasında federal katipliğimi yaparken orada yaşadım. Güzel mahalleleri var. Georgetown ya da Dupont Circle'da yaşayabiliriz ya da sana Virginia veya Maryland'de büyük bir ev alırım. Birlikte olduğumuz sürece istediğin yerde yaşayabiliriz tatlım."

"Kulağa çok hoş geliyor." Tamia hülyalı hülyalı iç çekti. "*Mutfakta balık kızartılmaz*."

Brandon *The Jeffersons*'ın tema şarkısını hatırlayarak güldü.

Adam kızın içine girerken bir sonraki dizeyi mırıldandı ve günün geri kalanını kendi tatlı müziklerini yaparak geçirdiler.

Bölüm 45

Tamia

"Oooh, kızım, o *taşla* beni kör ediyorsun!"

Tamia sırtıarak başını Marcellus'a salladı. "Durman gerek."

"O haklı, Tamia. O yüzük *fiyah*." Shanell kendi mütevazı alyans setine özlemle baktı ve kükredi. "Ben *onu* yükseltmeden önce Mark'ın beni yükseltmesi gerekecek."

Hepsi güldü.

Salı öğleden sonraydı. Tamia ve Shanell öğle yemeği için buluşmuş, ardından Tamia'nın Marcellus'la randevusu için Üçüncü Koğuş'a gitmişlerdi. Çocukluğunun geçtiği evi gezdikten sonra Marcellus, Tamia'ya evi satışa çıkarmadan önce yapması gerekenlerin bir listesini vermişti.

Üçlü şimdi boş oturma odasında sohbet ederek ve gülerek oyalanıyordu. Tamia'nın nişan yüzüğünün sohbet konusu olması kaçınılmazdı, tıpkı öğle yemeğinde Tamia ve Shanell arasındaki tartışmaya hâkim olduğu gibi.

Shanell, Tamia'nın kendisine aktardığı dramatik olaylar karşısında şaşkına dönmüştü. Cynthia'nın sahte hamilelik planını öfkeyle kınamış, Tamia ve Brandon'ın nişan ve bebek haberlerine heyecanla çığlık atmıştı. Piskopos Yarbrough'nun komplo planını duyduğunda, fırtına gibi küfretmiş ve yeni kovulan papazına Tanrı'nın çocuğu dışında her şey demişti. Dominic, Lou ve Honey konusunda haklı olmasına rağmen, *ben sana söylemiştim* dememişti ki Tamia *bunu* takdir etmişti.

"Kızım, o adamın onu sevmediğini biliyordum," diyordu Marcellus Tamia'ya. "O gün ofisime geldikleri andan itibaren Brandon'ın Cynthia'yla sadece hareketleri yaptığını söyleyebilirim. Sonra sen ve ihtiyar delikanlıyla model evinde karşılaştığımızda? Çocuk, lütfen. O evliliğin olmayacağını biliyordum."

"Kendinden bu kadar emin olmana sevindim," dedi Tamia alaycı bir ifadeyle.

"Ciddi misin sen? Brandon'ın seni başka bir adamla *gördüğünde* verdiği tepkiden sonra, Cynthia'yla evlenmeye devam edeceğini nasıl düşünebildin?" Marcellus homurdanarak başını salladı. "Her neyse, ben

Aklının başına gelmesine sevindim. İnsanları iyi değerlendirim ve Cynthia bana en başından beri kötü hisler verdi. Ama *sen*, öte yandan" -Tamia'ya göz kırptı- "senden hemen hoşlandım."

Tamia gülümsedi. "Öyle mi?"

"Umm-hmm. Sana bir kez baktım ve *'İşte bu* bağ kurabileceğim gerçek bir kız' diye düşündüm. Ve söylemeliyim ki, kızım, elmacık kemiklerin çok sağlam."

Tamia onun yüzünü avuçladı. "Öyle mi?"

Marcellus kahkahalarla güldü. "Çekingen davranma. Sen de biliyorsun. Düğününüzde makyajınızı kim yapacak? Bu şerefe nail olmak *isteyen* harika bir makyaj sanatçısı tanıyorum."

Tamia güldü. "Henüz o kadar ilerisini düşünmedim."

Marcellus kaşlarını kaldırdı. "Neden olmasın bilmiyorum. Sen sadece Houston'ın en gözde bekârıyla evleniyorsun. Senin yerinde başka bir hatun olsa her şeyi en ince ayrıntısına kadar planlamış olurdu. Söyle ona, Shanell."

Tamia'nın son bir yıl içinde yaşadığı sıkıntıları bilen Shanell sessizce gülümsedi ve Tamia'nın eline uzandı. "Bu düğün uzun zamandır hazırlanıyordu. Güven bana, Tamia "evet" deme zamanı geldiğinde fazlasıyla hazır olacak."

Shanell ve Marcellus'la yollarını ayırdıktan sonra Tamia arabasıyla Four Leaf Towers'a gitti. Dominic'e, ona verdiği iş kredisi için tam bir geri ödeme postalamıştı. Çeki aldıktan sonra Dominic onu aramış ve kendisi isteyken eşyalarını almasını söyleyen kısa bir mesaj bırakmıştı. Anahtarı resepsiyona bırakmıştı ve kapıcı da bavulunu arabasına taşımasına yardım etmek için hazır bekliyordu.

Tamia sessiz çatı katına girip eşyalarını toplamak için yatak odasına yöneldiğinde Dominic'le uğraşmak zorunda kalmayacağı için mutluydu. Aralarındaki ilişkinin sona ermesinden sonra, sonunda onu son kez gördüğünü umuyordu.

Daha iyi bilmeliydi.

"Anladığım kadarıyla tebrikler sıraya girmiş."

Dönüp baktığında Dominic'in yatak odasının kapısında durduğunu ve ellerini rahatça takım elbisesinin ceplerine soktuğunu görünce irkildi.

Sinirle yutkundu. "Burada olmayacağını sanıyordum."

"Biliyorum." Dar bir şekilde gülümsedi. "Bunu sana söyledim çünkü başka türlü gelmeyeceğini biliyordum."

Tamia'nın omurgasından aşağı bir önsezi fısıltısı yayıldı.

"Şey," dedi bavulunu kapıya doğru götürürken, "ben de tam gitmek üzereydim, o yüzden-"

Kadın Dominic'i geçmeye çalışırken Dominic yoluna çıkarak kaçışını engelledi.

Ona bakarken bir an paniğe kapıldığını hissetti. "Ne istiyorsun Dominic?"

Sırıttı. "Brandon'ın sonunda evlenme teklif ettiğini duydum. Görünüşe göre her zaman istediğin peri masalı düğününü yapacaksın. Tebrik ederim."

Tamia sadece ona baktı.

"Nasıl hissediyorsun? Harika görünüyorsun, cildin parlıyor." Yavaşça gülümsedi. "Hamilelik sana gerçekten iyi geliyor."

Tamia dondu kaldı, ona bakıyordu. Bebeği nereden biliyordu ki? Shanell söylediği tek kişiydi. Brandon haberi henüz ailesiyle bile paylaşmamıştı.

Dominic sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi kıkırdadı. "Bir süredir hamile olduğundan şüpheleniyordum. O gece restoranımda garsonuma neden sana bakire margarita vermesini söyledim sanıyorsun?"

Adam uzanıp elini yanağında gezdirince Tamia gerildi. "Brandon bebek için çok heyecanlı olmalı."

"Öyle," dedi Tamia sıkıca. "İkimiz de öyleyiz."

"Bu çok iyi." Dominic durakladı. "Ama bir şey var....."

"Ne?"

"Babası o olmayabilir."

Bu sözler Tamia'yı derinden sarstı. "Neden bahsediyorsun sen?"

Dominic'in gözlerini kurnaz bir parıltı doldurdu. "Brandon'ın gelmesini beklerken seninle restoranda tanıştığım geceyi hatırlıyor musun? Ertesi sabah dairende bana seks yapıp yapmadığımızı sormuştun çünkü hiçbir şey hatırlayamıyordun. Hatırlayamamanın bir nedeni var." Sırıttı. "Hatırlamaman gerekiyordu."

Tamia'nın içini bir ürperti kapladı.

Birden, pansiyonda birlikte uyudukları günün ertesi sabahı yaşadığı anıyı hatırladı. İmgelemde Dominic

"*Seni asla bırakmayacağım Tamia.*" diye fısıldadı. *Asla.*

.."

Oda döndü.

Şok ve dehşetle sarsılan kadın, gözlerinin önünde beyaz noktalar dans ederken ona baktı. "Sen . . bana *tecavüz mü ettin?*" diye fısıldadı.

Yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "*Tecavüz* kulağa çok suç gibi geliyor."

"Bana ilaç verdin ve benimle seks yaptın! Bu *tecavüzdür* ve suçtur!"

"Katılmıyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Ben yaptığım şeyi baştan çıkarma olarak düşünmeyi tercih ediyorum.

sen."

"*Baştan çıkarmak mı?* Ben banyodayken içkime bir şey kattın!"

Gözleri parlıyordu. "Sonra seni eve bıraktım ve arabayı geri çekttirdim çünkü araba kullanamayacak kadar kendinde değildin. Neyse ki kimse seni garajdan dairene kadar taşımama ses çıkarmadı. Eğer biri sorsaydı, çok fazla içtiğini söylerdim."

Dehşete düşen Tamia onun suratına olabildiğince sert bir tokat attı. "*Seni orospu çocuğu! Bunu nasıl yaparsın?*"

Yavaş, memnun bir gülümseme ağzını kavislendirdi. "Şikayet etmedin ya da bana hayır demedin Tamia. O gece sevişmemizden büyük keyif aldın. İkimiz de."

Ona kuşkuyla baktı. "Sen *hastasın!*" "Hasta değilim," diye karşılık verdi. "Aşığım."

"*Aşk mı?* Bu aşk değil, Dominic! Bu bir saplantı!"

"Belki," diye kabul etti. "Ya da belki ikisi birden. Her neyse, gitmene izin veremem Tamia."

"Ben senin değilim!"

"Belki değil," diye kabul etti, "ama içindeki bebek olabilir."

"Aman Tanrım." Tamia titreyen elini karnına bastırdı, Brandon'ın çocuğunu taşıyor olabileceğinin farkına vararak sarsıldı.

"Hapisten çıktıktan sonra," diye açıkladı Dominic sakince, "aşık olduğun çocuğa geri dönmenin uzun sürmeyeceğini biliyordum. Seni İtalya'ya götürmeden önce sadece iki haftadır evdeydin. Ama Cynthia'yla nişanlandığında, seninle bir şansım daha olduğunu fark ettim. Honey benim için telefonuna dinleme cihazı yerleştirdi, böylece o gece Da Marco'da Brandon'ı bekleyeceğini biliyordum. Hızlı hareket etmeliydim ve seni hayatımda kalıcı olarak tutmamın tek bir yolu vardı."

Tamia dehşete düşmüş bir inançsızlıkla ona baktı. "Beni *hamile* bırakarak mı?"

"Tabii ki. Bebek tuzağı kadınlar için işe yarıyorsa, erkekler için neden yaramasın?" Düşünceli bir poz verdi, keçi sakalını okşarken dudaklarını büzdü. "Bir bakalım... Dokuz Aralık'ta sevişmiştik. Brandon'la ne zaman birlikte oldunuz?"

Aralık ayının on üçü Tamia'nın zihninde yankılandı. Adetinin geciktiğini fark ettiği tarihe kadar geriye saymıştı. Bu da Dominic ve Brandon'la dört gün arayla seks yaptığı anlamına geliyordu - herhangi bir doktorun ne zaman gebe kaldığını tam olarak belirleyemeyeceği kadar yakın.

Dominic sırtarak onun zihinsel hesaplamalar yapmasını izledi. "Havuzla ilk önce benim çocuklar girdiğine göre," dedi, "umarım güçlü yüzücüler değillerdir."

Tamia ona baktı, midesi bulantı ve dehşetle çalkalanıyordu. "Sana güvenebileceğimi düşündüğüm için delirmişim. Hiç değişmemişsin. Seninle tanıştığım günkü aynı şeytani, işbirlikçi herifsin!"

İrkildi. "Yanılıyorsunuz. Ben değiştim. Neden değiştin? Çünkü uğruna değişmeye degecek bir kadın buldum. Birlikte iyi olabiliriz, Tamia-"

"*Delirdin mi sen?*" diye bağırdı. "Seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum!"

Dominic yavaşça gülümsedi. "Eğer taşıdığın benim bebeğimse, bu konuda başka bir seçeneğin olmayacak. İstesen de istemesen de benimle anlaşıyorsun."

Bakışları kilitlendi.

Adam yumuşak, tehditkâr bir kahkaha atarken Tamia onu iterek geçti ve sanki şeytan peşindeymiş gibi oradan kaçtı.

Kimse ona öyle olmadığını söyleyemezdi.

Bölüm 46

Brandon

O öğleden sonra Brandon öğle yemeği için Dre ile Stogie's'de buluştu ve ona Cynthia ile aralarında geçen her şeyi anlattı.

Yılbaşı gecesi arkadaşlarıyla takıldığında, sadece rahatlamak ve o akşam için her şeyi aklından çıkarmak istemişti - zaten sarhoş eğlence düşkünleriyle dolu gümbür gümbür bir gece kulübü itirafları paylaşmak için ideal bir ortam değildi.

Öğle yemeğinde hesabını bitirdiğinde Dre şaşkına dönmüştü. "Yo . . ."

Brandon'a başını sallayarak nefes aldı. "Bu biraz coo-
"Cocoa Puffs için bir kakao."

Brandon karanlık bir sesle, "Bir de bana sor," diye mırıldandı.

"Kahretsin, kardeşim. Neredeyse Sybil'le evlendiğini öğrenmeme izin ver." Brandon gülmekten kendini alamadı.

"Yo, cidden. Cynthia'nın kıcı tam bir psikopat. Ama ne var biliyor musun? Dürüst olmak gerekirse -ki bu kulağa kötü gelebilir- oraya gitmesine şaşırmadım bile. Öyle ya da böyle seni kilitlemeye kararlıydı."

Brandon kaşlarını çatı. "Evet ama *hamilelik* numarası yapmak? Bu berbat ötesi bir şey."

"Seni anlıyorum dostum. Ama ne yazık ki kadınlar bunu her zaman yapıyor. Benim inanmadığım şey Leah'nın da buna uymuş olması. Her zaman dürüstlüğü ve doğru olanı yapmanın öneminden bahsederek ahlaki değerlerini yüceltiyor. Ve işte böyle karanlık işler çeviriyor." Dre kızgın bir tiksintiyle başını salladı. "Bir insanı tanıdığını sanıyorsun."

Brandon homurdandı. "Doğru."

"Leah'ya yaptığım şey yanlış, buna şüphe yok. Ama lanet olsun, bir yalan üzerine Cynthia'yla evlenmene izin verecekti. Bu çok kötü, dostum. Her açıdan yanlış." Dre yine başını salladı, birasından bir yudum aldı ve elinin tersiyle ağzını sildi. "Yılbaşı günü beni aradığını sana söylemedim. İlişkimizi nasıl düzeltebileceğimizi konuşmaya hazır olduğunu söyledi."

"Söz mü?"

"Evet, dostum. Ama böyle bir çılgınlık yaptıktan sonra onu geri *isteyip istemediğimi* bile bilmiyorum."

Brandon birasını yudumlarken yüzünü buruşturdu. "Karar senin. Ben Tamia'yı aldattığı için affedebildiysem, sen de Leah'yı bunun için affedebilirsin."

Dre homurdandı. "Belki."

Aralarına sessizlik girdiğinde Brandon etrafına bakındı ve tüm gözlerin barın üzerine monte edilmiş televizyona dikildiğini fark etti. Joseph ve Coretta Yarbrough kendilerine soru yağdıran bir muhabir sürüsünden kaçarken görülebiliyordu. Piskoposun seks skandalı Pazar günü ortaya çıktığından beri ulusal manşetleri süslüyordu. Tamia'nın eski arkadaşı Honey de -tartışmanın merkezindeki eskort- ailesiyle birlikte saklanmak için şehirden kaçtıktan sonra onu New Orleans'taki evine kadar takip eden basın tarafından acımasızca kovalanmıştı. Gördüğü taciz Tamia'ya ihanet ettiği için hak ettiği bir şeydi.

Stogie's'in her yerinde kafalar sallanıyor, diller dolaşıyor ve müstehcen şakalar yapılıyordu. Brandon birkaç eğlenen bakıştan daha fazlasını yakalamıştı.

"Görünüşe göre ucuz atlatmışsın Chambers!" diye seslendi biri, kahkahalar ve onay sesleri yükseldi.

Brandon sadece kıkırdayabildi ve başını salladı.

Dre, "Berbat bir durumla karşı karşıyayız," diye dert yandı. "Baban bununla nasıl başa çıkıyor?"

Brandon alaycı bir ifadeyle, "Pek iyi değil," dedi. "Kampanyası tam hasar kontrol modunda, onu Yarbrough'dan mümkün olduğunca uzaklaştırmaya çalışıyor."

"Biliyorum." Dre kıs kıs güldü. "Bu sabah yaptığı basın toplantısından birkaç ses yakaladım. Hatta herkes babasını öğrenmeden önce piskoposun kızıyla çoktan 'yollarınızı ayırdığınızı' duyurdu. Cynthia'nın sizin için 'uygun olmadığını' söyledi." Dre masayı tokatlayarak güldü. "Babam oyun oynamıyor - tüm aileyi otobüsün altına atıyor!"

Brandon sırtıttı. Dün annesiyle yaptığı konuşmayı düşünerek, "Gelgitler ne kadar da çabuk değişiyor," diye söylendi.

Gwen, *Cynthia'dan hoşlanıyordum ama onun hakkında şüphelerim olmaya başlamıştı, diye itiraf etti. Seninle çıkmaya başladıktan sonra, hayatım, artık avukat olmakla pek ilgilenmiyor gibiydi. Artık Chambers kadınlarının süslü ev kadınları olmadığını biliyorsun!*

Dre, Brandon'ın düşüncelerini bölerek, "Tüm bu çılgınlıklara rağmen," diye gözlemledi, "çok sakın ve Zen gibi görünüyorsun. Hatta mutlu."

"Ben mutluyum." Brandon gülümsedi. "Tamia'ya evlenme teklif ettim ve o da evet dedi."

Dre'nin gözleri büyüdü. "*Ne?* Evlenme mi teklif ettin?" "Tabii ki ettim."

"Vay canına." Dre'nin yüzünde geniş bir sırıtış belirdi. "Tebrikler dostum. Seni ve Tamia'yı tekrar birlikte gördüğüme gerçekten çok sevindim." Brandon ona şaşkın bir bakış fırlattı.

"Öyle mi?"

"Kesinlikle." Dre alaycı bir yüz ifadesi takındı. "Tamia'nın her zaman en büyük savunucusu olmadığımı biliyorsun. Ama o yolculukta sizi birlikte gördükten sonra ... *dostum*. Birbirinize ait olduğunuz o kadar belliydi ki, bundan nasıl şüphe edebilirdim bilmiyorum." Sıcak bir şekilde gülümsedi. "Sen benim oğlumsun B, bu yüzden mutlu olmanı istiyorum. Tamia'nın bunu senin için yaptığı çok açık, o yüzden önemli olan da bu."

Brandon'ın ifadesi yumuşadı. "Sağ ol dostum. Desteğin için gerçekten minnettarım. Sırf bu yüzden seni sağdıçım yapabilirim."

"Pekâlâ, zenci," dedi Dre huysuzca. "Bana duygusal davranmaya falan kalkma."

İkisi de güldü.

Brandon, "Sağdıç değilse bile," dedi, "kesinlikle vaftiz babası."

"Vaftiz babası mı? Ne ..." Dre ne olduğunu anlayınca ağzı açık bir şekilde Brandon'a baktı. "Tamia *hamile* mi?"

"Evet." Brandon bir kulaktan diğerine sırtıyordu. "İstediğim bebek annesine kavuştum."

Brandon daha sert sırtıırken Dre başını geriye attı ve kahkahalarla kükredi.

Dre, Brandon'a başını sallamadan önce garsona işaret ederek, "Birer içki daha içelim," dedi. "Çok meşgul bir adammışsın, değil mi?"

Brandon kıkırdadı. "Hiçbir fikrin yok."

"Sanırım biliyorum. Justin'in Tamia'yı hamile bırakıp onunla evlenmeni önerdiği günü hâlâ hatırlıyorum. Kara kıçın çok sessizleşmişti ve hepimiz çarkların döndüğünü görebiliyorduk." Dre sırtarak birasını Brandon'a doğru kaldırdı. "İstediğimiz gibi sonuçlanan planlara ve hayallere."

İki arkadaş şişeleri tokuşturduktan sonra bir başka sıcak kahkahayı paylaştılar.

Dre birkaç dakika sonra sakinleşerek öne doğru eğildi ve ellerini masanın üzerinde kavuşturdu. "Dinle kardeşim, yapmak istediğim bir şey var-"

Birden Brandon'ın telefonu gelen bir mesajla titredi. Bir parmağını kaldırarak Dre'ye mesajı kontrol ederken beklemesini işaret etti, Tamia'dan geldiğini umuyordu.

Ekranında beliren fotoğrafı gördüğünde neredeyse birasını yudumlayacaktı.

Renay Portis ona siyah iç çamaşırlarıyla kışkırtıcı pozlar verdiği bir fotoğrafını göndermişti. "*Ne oluyor lan?*"

Dre ona merakla baktı. "Sorun nedir?" Brandon telefonu arkadaşının yüzüne doğru itti.

Dre birasını tükürdü, gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi. "NE-"

Brandon kaşlarını çatı. "Dostum, sana söylemek istemezdim ama annen akşam yemeği için onun evine gittiğim gece bana asıldı. Bu yüzden sen dönmeden çıktım. Üzerinde gecelik falan vardı. Çılgıncaydı. Birkaç gün sonra özür dilemek için aradı, ben de bunun son olduğunu düşündüm." Fotoğrafı işaret etti. "Bunu sen halletmelisin yoksa ben hallederim."

Dre çoktan kabinden dışarı fırlamış, telefonunu kulağına dayamış, öfkeyle uzaklaşmaya çalışıyordu. "Anne," diye bağırdı, "Brandon'a neden cırılçıplak fotoğraflar gönderiyorsun?"

Yakındaki masalarda oturan birkaç kişi kahkahalara boğuldu.

Brandon bile Renay'ın skandal fotoğrafını silerken kıkırdamak zorunda kalmıştı. Bu onu kesinlikle şok etmiş ve kızdırmıştı.

Ama Tamia ile geleceği hakkında o kadar iyi hissediyordu ki, *hiçbir şey* onu aшаğı indirebilir.

Bölüm 47

Tamia

Dört gece sonra Tamia ve Brandon şehre bakan beş yıldızlı bir restoranda akşam yemeği yediler. Parıldayan ufuk çizgisi, yumuşak mum ışığı ve yemek yerken onlar için sessizce çalan bir kemancı ile inanılmaz derecede romantikti.

Masada Brandon'ın karşısında oturan Tamia kendini yaşayan en şanslı kadın gibi hissediyordu.

Ta ki Dominic'le ilgili ikilemini düşünene kadar.

Ona ne yaptığını öğrendiğinden beri polise gitmeyi düşünüyordu. Ama hiçbir kanıtı yoktu, bu yüzden onun sözüne karşı kendi sözü olacağını biliyordu.

Ester Ana'nın onu rüyasında ziyaret etmesi ve ona cevaplar vermesi için hararetle dua etmişti. Ama şimdiye kadar büyükannesi ortaya çıkmamıştı.

Tamia, Brandon'dan daha fazla sır saklamayacağına söz vermişti. Ama ona gerçeği -Dominic'in kendisine ilaç verip tecavüz ettiğini- söylerse Brandon'ın onu öldüreceğini biliyordu. O zaman bu onu nereye götürürdü? Adamlardan biri ölmüş, diğeri parmaklıklar arkasındayken, ikisi de çocuğuna babalık yapmak için yanında olmayacaktı.

Tüm hamileliğini korku ve belirsizlik içinde, kimin bebeğini taşıdığını bilmeden geçirme düşüncesine katlanamıyordu. Bu yüzden biraz araştırma yapmış ve doğumdan önce babalık testi yapan saygın bir şirket bulmuştu. Hamileliğinin sekizinci haftasına kadar test yaptıramıyordu ama bu, birkaç ay beklemekten çok daha iyiydi. DNA testi pahalıydı, ancak alacağı huzur ve rahatlama için her türlü bedele değerd. İhtiyacı olan tek şey kendisinden ve Dominic'ten kan örnekleri almaktı ama Dominic, bebek doğana kadar acı çekmesini istediği için bunu vermeyi reddetmişti.

Telefonu kapattıktan sonra, Dominic'in bağış gecesinde elbisesine kan bulaştırdığını hatırladı. Babalık testi şirketi, laboratuvar uzmanlarının kan lekeli kumaştan Dominic'in DNA'sını çıkarabileceklerini söyleyerek onu sonsuza dek rahatlattı.

Bu yüzden elbiseyi dikkatlice paketlemişti ve şimdi tek yapması gereken test için üç hafta daha beklemektir.

Bu hayatının en uzun üç haftası olacaktı ama babalık testinin sonucu konusunda iyimser kalmaya kararlıydı. Brandon'la ayrılmalarını engellemek için pek çok şey ona karşı komplo kurmuştu. Yaşadığı onca şeyden sonra Tamia, kaderin kendisini Brandon'la mutlu bir sondan mahrum bırakacak kadar acımasız olabileceğine inanmayı reddediyordu.

Bu yüzden Dominic'le ilgili tüm düşünceleri aklından uzaklaştırdı ve Brandon'a odaklandı, çünkü önemli olan tek şey oydu.

Yemekten sonra, Bayan Jessup'un Tamia için bıraktığı sabah bulantısı ilacını almak üzere ailesinin River Oaks'taki evine gittiler. Brandon heyecanlı kadına sır saklayacağına dair yemin etmişti çünkü ailesine Tamia'yla nişanlandıklarını ve bir bebek beklediklerini söyleyecek kişi olmak istiyordu; Bernard ve Gwen bu hafta seyahatte oldukları ve Piskopos Yarbrough'nun skandalının etkilerini en aza indirmek için kampanya çalışmalarını sürdürdükleri için bu duyuruyu ertelemek zorunda kalmıştı.

Brandon ailenin on arabalık garajına park edip Tamia'nın kapısını açmak için yanlarına geldiğinde, Tamia babasının kampanya lansmanı için en son ne zaman orada olduğunu hatırlamadan edemedi. Aylarca peşini bırakmayan felaket bir akşam olmuştu.

Ama şimdi işler farklıydı. Bu gece Brandon'ın nişanlısı ve yakında doğacak çocuğunun annesi olarak eve dönüyordu. Ailesi onu hâlâ bir cüzzamlı olarak görse bile, hoşlarına gitse de gitmese de ailelerine katılacaktı.

Brandon Maybach'tan inmesine yardım edip elini tutarken gülümsedi. Taş döşeli araba yolundan Akdeniz tarzı görkemli villaya doğru ilerlerken Tamia buraya ilk gelişinde hissettiği huşu duygusuna engel olamıyordu. Böyle bir yerde büyümüş bir adamla nişanlandığına inanamıyordu. Bu gerçeküstü bir şeydi.

Ön kapıda onları uşak karşılamayınca Tamia, "Benson nerede?" diye takıldı.

Brandon güldü. "Oh, şakaların mı var?" Kadın sırttı. "Özür dilerim. Dayanamadım."

"Uh-huh. Oynamaya devam edersen o güzel kıcını burada soğukta bırakırım."

"Yapmasan iyi edersin!"

Brandon kapının kilidini açıp ona içeri girmesini işaret ederken kıkırdadı.

Tamia malikaneye girdi ve büyük mermer fuayeye hayranlıkla baktı, devasa kristal avizeyi ve kelekleri fark etti.

Üst kata çıkan merdivenler.

Evet. Hatırladığı kadar etkileyici.

Brandon kapıyı kapattı. "Ailem Pazar gününe kadar şehir dışında olacağından, aileleriyle vakit geçirmeleri için herkese hafta sonu izni verdiler."

Tamia ona baktı. "Yani burada kimse yok mu?" "Hayır.

Sadece sen ve ben varız."

Tamia sırtıttı, sonra *da* ellerini ağzının etrafında birleştirerek, "*Hey, Tamia Luke hizzy'de!*" diye seslendi.

Sesi katedralin tavanında yankılanarak yankılandığında kıkırdamaya başladı.

Brandon gülerek onu kendine yaklaştırdı ve şakağından öptü. "Aptal göt."

Utanmadan sırtıttı. "Kızı kapüşondan çıkarabilirsin ama kapüşonu kızdan çıkaramazsın."

"Ben de istemezdim." Brandon onun elini tutarak göz kırptı. "Gel bakalım.

Size geçen sefer söz verdiğim turu yaptırayım."

Antreden çıktıklarında Tamia'nın topuklu ayakkabıları mermer zeminde sertçe tıkırdadı, ses evin içinde daha da büyüdü. Tamia topuklu ayakkabılarından inmek için durakladığında Brandon ona sırtıttı.

"Bahse girerim doğuma kadar yüksek topuklu ayakkabı giyeceksin."

"Tabii ki giyeceğim. Seksiliğimi korumam gerektiğini biliyorsun."

İkisi de güldü.

Tamia önceki ziyaretinde, Dre onu Mystique olduğu için yakalamadan önce sadece balo salonunu ve dikiş odasını görmüştü. Brandon ona evin geri kalanını gezdirirken bu anıyı bir kenara itti ve onu zengin bir şekilde döşenmiş bir oturma odasına, devasa bir gurme mutfağına, bir şarap mahzenine, görkemli ahşap panelli bir kütüphaneye, bir medya odasına, bir ev sinemasına, bir solaryuma ve tam bir barı olan bir bilardo odasına götürdü. İkinci katta, güzel bir şekilde döşenmiş her yatak odasında özel banyo ve şömine bulunuyordu. Brandon ve Tamia, evde olmayan ebeveynlerine saygılarından dolayı, kanadın diğer ucundaki ana süite gitmeye cesaret edemediler.

Brandon'ın eski odasına vardıklarında Tamia etrafına bakıp onun çocukken orada oturduğunu hayal etmeye çalıştı. Ama oda uzun zaman önce yeniden dekore edilmiş, en son oturan gencin tüm izleri silinmişti. Tamia yine de Brandon'ın geçmişiyle olan bu bağlantının tadını çıkararak oyalandı.

"Geceyi burada geçirmek ister misin?"

Tamia etrafına bakındı ve onun eğlenen bakışlarıyla karşılaştı. "Ne?"

"Gitmek istemiyormuş gibi görünüyorsun, belki de geceyi burada geçirmeliyiz."

Nazikçe gülümsedi. "Neden Brandon Chambers, ailen yokken beni yatıya davet ediyorsun?"

Gözleri hınzırca parlıyordu. "Ben de tam olarak bunu yapıyorum." "Ne tür bir kız olduğumu düşünüyorsun?"

"Zaten biliyorum," diye alay etti, kaşlarını imalı bir şekilde oynatarak, "bu yüzden seni davet ediyorum."

Tamia kızmış gibi yaptı. "Ben *asla!*"

"Yaptın" -göz kırptı- "ve bu gece yine yapacaksın." "Oh, öyle mi?"

"Evet."

"Önce beni yakalamanız gerekecek!" Ayakkabılarını bırakan Tamia döndü ve hızla odadan çıktı.

Brandon kahkahalarla gülerек onu uzun koridorda ve geniş merdivenlerden aşağıya doğru kovaladı, kızın çığlıkları evin içinde çınılıyordu. Brandon onu yakalayıp kollarının arasına aldığıında, kız kahkahalarla inledi.

"Benden kaçabileceğini mi sandın?" Brandon onunla şakacı bir şekilde alay etti. "Az önce medya odasındaki kupalarımı bakıp bakıp övünmüyor muydun? Lisede atletizm koştüğümü bu kadar çabuk mu unuttun?"

"Evet, evet, evet," diye homurdandı Tamia, kollarını onun boynuna doladı ve çenesini ısırıldı. "Hadi turu bitirelim."

Brandon onu daha önce gördüğü hiçbir arka bahçeye benzemeyen arka bahçeye götürdü. Bir koi göleti, bir tenis kortu ve bir sonsuzluk havuzu ile bir kabinin tamamladığı olimpik yüzme havuzuna sahip geniş çimenlerin üzerinde gezinirken gözleri büyüdü.

"Vay canına. ." diye nefes aldı Tamia.

Brandon onu yere bırakıp elini tuttu ve birlikte ay ışığının aydınlattığı arazide gezinmeye başladılar, gezinirken konuşuyor ve gülüyorlardı.

Kısa süre sonra meşale ışıklarıyla aydınlatılmış ve komşu mülkten mahremiyet sağlayan bakımlı çitler ve palmye ağaçlarıyla çevrili havuz alanına geldiler. Pırıl pırıl parlayan siyah mermer, basamaklı bir kaya şelalesinin yer aldığı parıldayan sonsuzluk havuzunu çerçeveliyordu. Egzotik ve lüks bir tatil köyüne aitmiş gibi görünüyordu.

Tamia etrafını seyretmekle o kadar meşguldü ki Brandon'ın ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardığını hemen fark etmedi. Eğildiğinde

ve onu kucağına aldığında ürkek bir ciyaklama çıkardı.

Adam onu sonsuzluk havuzuna doğru taşımaya başladığında, kadın ona şüpheyile baktı. "Ne yapıyorsun?"

Gözlerini kötücül bir parıltı doldurdu.

Niyetini anlayınca, "Hayır, aklından bile geçirme," diye uyardı.

Adam sırtıttı. "Neden olmasın?"

"Zenci, sen deli misin? Burası ancak yetmiş derece!"

"Ayakkabısız dolaşabileceğin kadar sıcak," diye işaret etti. "Hem zaten havuz da ısıtmalı."

"Umurumda değil! İndirin beni!"

"Hadi bebeğim," diye kandırdı. "Bence güzel bir akşam dalışı kulağa hoş geliyor." "Tamamen giyinik değil!" Tamia onun kollarında kıpırdandı ama o hızlıca tuttu, hareket etti

hatasız bir şekilde havuza yaklaştı. "Ben ciddiym, Brandon! Ve üstümüzü değiştirecek bir şeyimiz bile yok!"

"Burada bir dolap dolusu kıyafetim var. Aynı beden olduğunuz için Brooke'unkileri de ödünç alabilirsin."

"Brandon, yemin ederim-"

Ama o çoktan merdivenlerden inmiş ve sanki Tamia'yı vaftiz edilmek üzere bir göle götürüyormuş gibi havuza girmişti. Tamia ciyakladı ve ılık suya daldıklarında onun boynuna sarıldı.

"Sen aklını kaçırmışsın!"

Brandon başını geriye atarak o şeytani film kötü adam kahkahalarından birini attı. "Seni şimdi yakaladım!"

Tamia gülmekten kendini alamadı. "Çok fazla oynuyorsun!"

Adam ona sırtıttı, o da ona sırtıttı.

Isınan su etraflarında hafifçe y u v a r l a n ı r k e n , "Gördün mü? Bu iyi hissettirmiyor mu?"

"Öyle," diye isteksizce itiraf etti Tamia.

"Sana söylemiştim."

Onu kollarının arasında kaydırırken, "Sakın saçımı ıslatayım deme," diye uyardı.

"Yapmayacağım." Kıkırdadı. "Siz kızlar ve saçlarınız."

"Bu doğru. Biz bu oyunu oynamayız." Brandon onun kulağına sokulurken Tamia gülümsedi ve pırıl pırıl parlayan havuzun etrafına baktı, bir kenarın nasıl da ... yani sonsuzluğa düşüyor gibi görüldüğüne hayret etti. "Bu inanılmaz bir şey."

"Hımm-hımm," diye onayladı Brandon. Ama kız ona baktığında, Brandon elbisesinin şeffaf kumaşı üzerinde belirginleşen iri göğüslerine bakıyordu. O

dudaklarını yaladı. "*Um-mmm-umph*. Kendi kişisel ıslak tişört yarışmam."

Tamia sıırttı. "Ben de aynı şeyi düşünüyordum," diye mırıldandı, adamın sıırlsıklam gömleğinin göğsünün yontulmuş kaslarına yapışmasına hayranlıkla bakarak.

Başını eğdi ve dudaklarını onun dik meme uçlarından birinin etrafına sardı. Adam onu emerken inledi, ağzının ıslak sıcaklığı amının kıvrımlarını şişiriyordu.

"Bunu yapmamalıyız," diye nefes aldı.

"Neden yapmayalım?"

Adamın ağzı diğer meme ucunun üzerine kapandığında kadın ürperdi. "Biri bizi yakalayabilir."

"Evde kimse yok, unuttun mu?" Başını kaldırarak onun itirazlarını derin, ayak parmaklarını kıvrıran bir öpücükle susturdu.

Adamın elleri elbisesinin altından kayarak kıcını kavrayıp sulu yanaklarını okşayıp sıkarken Tamia kollarını adamın boynuna doladı. Adam ipek külotunu çıkarıp uçup gitmesine izin verdikten sonra pantolonunun fermuarını açıp sert şaftını yumruklarken Tamia direnmedi.

Bacaklarını adamın etrafına sardıığında, elbisesi kalçalarının etrafında kıvrıldı. Adamın sıcak ve kalın sikinin dolgun kıvrımlarında zonkladığını hissederek ürperdi. Adam onu güçlü kalçalarının üzerine çekti, böylece yarı yarıya onun üzerine oturmuş oldu.

Adam kadının içine doğru kayarken bakışları kilitlendi, ikisi de zevkle inledi.

"Kahretsin bebeğim," diye fısıldadı Brandon. "Sana doyamıyorum." Tamia onun dudaklarını yaladı. "Umarım hiç doymazsın."

Derin ve yavaş öpüştüler, ağızlar birbirine karıştı ve ayrıldı, diller tadına baktı ve dönüp durdu. Tamia kalçalarını Brandon'ın beline sımsıkı sarmış, ısıtılmış su onlara doğru akarken aletinin granit uzunluğunda aşağı yukarı kayıyordu.

Adam tempoyu yavaş yavaş artırırken birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Tamia zevkten nefesi kesildi, adam amına girip çıkarken ayak parmakları adamın arkasında sıkıca kıvrıldı. Adam birleşmiş bedenlerinin arasına uzanıp sert klitorisini parmakladığında, Tamia başını geriye attı ve kendinden geçerek feryat etti. Brandon onun boynunun kıvrımını öperek kalçalarını kavradı ve aletini daha derinlere, daha sert bir şekilde içine soktu. Adını haykırdı, orgazmla patlarken vücudu geriye doğru yaylandı. Brandon saniyeler sonra inleyerek onu takip etti.

Sıcak boşalması içini doldururken boğuk bir sesle.

Titreyerek ve nefes nefese kalarak birbirlerine sarıldılar.

Çok geç olana kadar yaklaşan ayak seslerini duymadılar. "Burada neler oluyor böyle?"

Tamia ve Brandon başlarını skandal yaratan sese doğru çevirdi. Anne ve babası havuzun kenarında durmuş, gürleyerek onlara bakıyorlardı.

Tamia nefesini tuttu, yüzü utançtan kızarıırken kollarını göğsünde kavuşturdu.

Brandon dikkat çekici bir şekilde etkilenmemişti.

"Merhaba anne ve baba," diye mırıldandı Tamia'dan yavaşça ayrılırken. "Bu kadar erken dönmenizi beklemiyordum."

Gwen öfkeyle, "Belli ki öyle değil," diye tükürdü. "Arabanızı gördük ve sizi aramaya geldik. *Onun* burada ne işi var?"

"Eğer 'o' derken Tamia'yı kastediyorsanız, benimle birlikte havuzda rahatlatıcı bir dalışın tadını çıkarıyor."

Gwen onları tiksinti dolu bir bakışla süzdü. "Görünüşe göre eğleniyordunuz bir dalıştan daha fazlası."

Brandon kıkırdayarak pantolonunun fermuarını çekti. "Bir centilmen asla öpüşmemeli ve söylememeli. Değil mi baba?"

Bernard kaşlarını çatı, gözleri havuzun etrafında yüzen pembe bir ipek parçasına takıldı. Tamia bunun kendi külotu olduğunu fark ettiğinde yüzü utançtan alev alev yandı.

Brandon hâlâ onu kucağında tutarak merdivenlere ulaşmak için suyun içinde ilerledi ve Tamia'nın önünden çıkmasına izin verdi. Sırılsıklam elbisesi kum saati vücuduna ikinci bir deri gibi yapıştığından kendini mahcup hissediyordu.

Brandon'ın babası ona baktı, sonra sanki yapmaması gereken bir şey yaparken yakalanmış gibi bakışlarını hızla kaçırdı.

"O kızı bu eve getirdiğine inanamıyorum," diye tısladı Gwen Brandon'a.

Durgun bir şekilde gülümsedi. "Sonunda evim diyeceği mülkü gezmesi gerektiğini düşündüm."

Bernard ve Gwen şaşkın bakışlar attılar ve ardından "Neden bahsediyorsunuz siz?" diye sordular.

"Tamia ve ben evleniyoruz."

"NE?" Bernard ve Gwen şok içinde haykırdılar.

"Nişanlandık," diye açıkladı Brandon sakince. "Tamia'yı seviyorum ve onsuz yaşamaktan bıkmıştım. Bu yüzden ona evlenme teklif ettim, o da bana acıdı ve evet dedi."

Tamia usulca güldü. "Sana acımadım."

Brandon gülümseyerek kızın elini ağzına götürdü ve öptü.

"Aklını mı kaçırdın sen?" Gwen öfkeyle sordu. "Bu kızla evlenemezsin!"

"Yapabilirim ve yapacağım."

"Cesedimi çiğnemen gerek!"

Brandon kıkırdadı. "Bu talihsizlik olurdu. Ama belki torununuzla tanışacak kadar uzun süre kalabilirsiniz."

Bernard ve Gwen şaşkın bakışlarını birbirlerine çevirdikten sonra Brandon ve Tamia'ya baktılar. "Torun... ?"

"Doğru," diye onayladı Brandon, Tamia'yı nazikçe kendine yaklaştırarak. "Eylül ayında bir bebeğimiz olacak. Ve sen Tamia'yı beni tuzaga düşürmek için hamile kalmakla suçlamayı düşünmeden önce, bunun tam tersi olduğunu bilmelisin. *Onu* hamile bıraktım çünkü ona hayatımda ihtiyacım var ve çocuklarımdan annesi olmasını istediğim tek kadın o."

Bernard ve Gwen Tamia'ya bakarken, Tamia onların gözlerinde yumuşak bir şey gördü. Kabullenme gibi bir şey. Ama bunu sadece hayal etmiş olmalıydı, çünkü hemen sonraki anda yüz ifadeleri sertleşti ve Tamia reddetmelerinin soğukluğunu hissetti.

"Mantıklı düşünmüyorsun evlat," diye azarladı Bernard.

"Ve *onu* bu evde yaşaması için getirdiğini düşünüyorsan delirmişsin demektir," diye tısladı Gwen.

Sözler acı vericiydi ama Tamia, Bernard ve Gwen Chambers'ın kendisini asla kabul etmeyeceği gerçeğini çoktan kabullenmişti ve bu sorun değildi. Önemli olan tek şey Brandon'ın sevgisine sahip olmaktı.

Ama Brandon'ın sesini tembel bir tizliğin üzerine çıkarmadan ailesini dağıtmasını büyük bir gurur ve memnuniyetle izledi.

"İkinizi de temin ederim ki Tamia'ya evlenme teklif ettiğimde aklım başımdaydı. Akıl sağlığımı test eden şey ondan ayrı kalmaktı. Nerede yaşayıp yaşayamayacağı konusuna gelince, sizi büyük büyük anne ve babamın vasiyetine yönlendireceğim; bu vasiyete göre otuz yedinci yaş günümde bir eşim ve çocuklarım olduğu sürece bu mülkün tüm mülkiyeti bana ait olacak." Brandon Tamia'ya baktı. "Doğum günüm ne zaman bebeğim?"

"Haziran'ın on yedisi," diye ekledi.

"Haziran'ın on yedisi," diye tekrarladı. "Bir bakalım. Bu yıl otuz dört yaşıma giriyorum. Yani yaklaşık üç yıl sonra bu güzel mülk bana miras kalacak ve o zaman ailemin burada bizimle kalmasına izin verebilirim ya da onları ailenin taşradaki malikanesine gönderebilirim."

Gwen küstahça bir nefes verdi. "Bizi dışarı atmaya *cesaret* edemezsin!"

Brandon ona dikkatle gülümsedi. "Tamia'ya hak ettiği sevgi ve saygıyı gösterirsen belki göstermem. Ama karımın ve çocuklarımla annesinin kendi evinde dışlanmış gibi hissetmesine izin veremem. Hayır hanımefendi, böyle bir şey olmayacak."

Anne ve oğul birbirlerine baktılar.

Gözlerini kaçırarak ilk kişi Gwen oldu ve sessizce kocasına müdahale etmesi için yalvardı.

"Siyasi geleceğini düşünmelisin evlat," diye sertçe uyardı Bernard. "Vereceğin her karar, aday olarak yaşayabilirliğini etkileyecektir."

Brandon soğukkanlılıkla, "Bunun farkındayım baba," dedi. "Ama endişen dikkate alındı."

Bernard dudaklarını birbirine bastırdı, çenesinde bir kas sıkıştı.

Brandon bir kolunu Tamia'nın beline dolayarak, "Şimdi eğer sizin için bir sakıncası yoksa," dedi, "nişanlım ve ben odama çıkıp sıcak bir duş alacağız, sonra da sıcacık bir ateşin önünde kıvrılıp yatacağız. Yarın sabah kahvaltıda bize katılmak istersen, saat on gibi kalkmış oluruz" -Tamia'ya göz kırptı- "tabii birbirimizi çok geç saatlere kadar uyanık tutmazsak."

Tamia ona nazlı bir gülümseme verdi.

"Korkunç bir hata yapıyorsun," diye haykırdı Gwen. "O senin için doğru kişi değil Brandon!"

Brandon kaşlarını kaldırdı. "Sana *geçen* sefer ne olduğunu hatırlatmama gerek var mı?"

Sen ve babamın benim için mükemmel olduğuna yemin ettiğiniz kadın mı?" Bernard ve Gwen'in yüzleri gerildi.

Brandon sırtıttı. "Benim için daha 'uygun' eşler bulmaya çalışarak kendinizi zahmete sokmayın. Bunu ben hallederim." Dudaklarını Tamia'nın elindeki elmas yüzüğün üzerinde gezdirdi ve ona gülümsedi. "Hazır mısın, tatlım?"

Yumuşakça gülümsedi. "Evet, benim kara şövalyem." Brandon sırtıttı ve ona göz kırptı.

Dönüp eve doğru ilerlemeye başladıklarında Bernard panikle, "*Gwen!*" diye bağırdı.

Tamia'nın Brandon'ın annesinin bayıldığını anlamak için arkasına bakmasına gerek yoktu.

Belki de kaltağın üzerine bir kova su atsa, Batı'nın Kötü Cadısı gibi eriyip gidecekti.

Bölüm 48

Tamia

Bir ay sonra

Tamia One Park Place'deki postasını kontrol ettiğinde zarf onu bekliyordu. Artık orada yaşamıyordu ama Brandon kira kontratını bir yıl boyunca ödediği için daire hâlâ ona aitti. Bu yüzden babalık testi sonuçlarını Brandon görmesin diye oraya göndermişti.

Antrede durdu, zarfı açıp tek sayfalık raporu yavaşça açarken kalbi şiddetle çarpıyordu.

Sonuçları okudu.

Ve gözyaşlarına
boğuldu.

Telefonunu eline alıp Dominic'i ararken elleri titriyordu.

Cevap verir vermez, "Senin çocukların güçlü yüzücüler olabilir ama Brandon'ınkilerden daha güçlü değiller" diye bağırdı.

Dominic bir an sessiz kaldı. "Sen neden bahsediyorsun?" "Sipariş ettiğim babalık testinin sonuçlarına bakıyorum. Rapor, DNA'nız için sıfır olasılık yüzdesi gösteriyor, bu da sizi hariç tutuyor bebeğimin babası olmaktan."

"Bu imkânsız," diye homurdandı Dominic. "Sana kan örneği vermedim."

"Aslında, sen aldın. Daha doğrusu Brandon bağış gecesinde serserinin kışına tekmeyi bastığı gece senden bir tane aldı. Her tarafını kanattığın elbisemden DNA'nı almayı başardılar."

"Bu saçmalık da ne?" Dominic öfkelenmişti. "Benden saçma sapan *bir CSI* testinin sonuçlarıyla tatmin olmamı mı bekliyorsun? Gerçek bir test istiyorum!"

"Bu, federal sertifikalı bir test şirketi tarafından yapılan gerçek bir testti."

"Öyle diyorsun," diye alay etti Dominic. "Acaba Brandon bu sonuçları olduğu gibi kabul etmeye bu kadar istekli olur muydu? Belki de onu aramalı ve ne düşündüğünü öğrenmeliyim."

Bu kötü niyetli tehdit Tamia'nın içinde bir öfke dalgası yarattı.

"Beni dinle, muthafucka," diye hırladı telefonda. "Senin iblis dölünü taşımayacağım. Anladın mı? Sevdiğim adamdan bir bebeğim olacak. Bir daha benim ya da Brandon'ın yanına yaklaşırsan, Brandon'ın Adalet Bakanlığı'ndaki bağlantılarını bizzat arar ve onlara senin zimmetine para geçirme sorununu anlatırım. Ayrıntıları bilmiyor olabilirim ama tek bir telefon görüşmesi kışını koklamalarını sağlamaya yeter ve ikimiz de biliyoruz ki senin bokun kokuyor. Brandon'la ilk kez uğraştığında ve seni neredeyse iflas ettirdiğinde dersini almalıydın. Eğer ABD senatörü olursa, sana *daha ne* kadar zarar verebileceğini düşünüyorsun? Gerçekten öğrenmek istiyor musun? Benimle oynamaya devam edersen, kara kışın St. Croix'a geri gönderilmek için *yalvaracak*. Seni son kez uyarıyorum, Dominic. Beni ve adamımı rahat bırak!"

Tamia telefonu kapattıktan sonra haftalardır tuttuğu nefesini yavaşça dışarı verdi.

Sonunda ücretsiz . . .

Telefonu çaldı.

Brandon'ın aradığını görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Selam bebeğim," dedi sıcak bir sesle.

Gülümsedi. "Hey, sen." "Ne yapıyorsun?"

"Oh, sadece çöpü çıkarıyordum."

"Neden? Bunu Washington'dan döndüğümde de yapabilirdim."

"Sorun değil. Çöpü dışarı çıkarmaktan çekinmem-özellikle de gerçekten kötü olduğunda."

Brandon kıkırdadı.

"Kongre Siyahlar Grubu ile işler nasıl gitti?" Tamia sordu.

"İyi geçti. Eve döndüğümde sana her şeyi anlatacağım."

"Tamam. Neredesin?"

"Havaalanına gidiyorum." Brandon derin bir iç çekti. "Bunu yapıp yapamayacağımı bilmiyorum tatlım. Senden ve bebekten uzak kalmaktan *nefret ediyorum*."

"Biz de senden uzak kalmaktan nefret ediyoruz, boo. Ama Senato için yarışyorsun, bu yüzden fedakarlık yapılması gerektiğini anlıyoruz."

"Biliyorum." Sesi duygusallaşarak boğuklaştı. "Seni seviyorum, bunu biliyor musun?"

"Seviyorum. Ve ben de seni seviyorum." Tamia duvara yaslandı - çocuklarının doğduğu duvara. "Seni özlüyorum ve hormonlarım beni çok ıslattı ve azdırdı."

"Kahretsin," diye inledi Brandon. "Neden bana bunu söylemek zorundaydın ki? Şimdi beni uçakta sikim kalkmış halde oturtacaksın."

Tamia hınzırca güldü. "Bir an önce eve git."

"Yapacağım," diye söz verdi. "Sana geri dönüyorum." "Bekliyor olacağım. "

İki saat sonra Tamia, Brandon'ın Sevgililer Günü hediyesi olarak ona aldığı gümüş renkli Mercedes-Benz'le binanın önüne geldi.

Eve dönerken bir Babies "R" Us mağazasının önünden geçmiş ve giderek büyüyen bebek eşyaları koleksiyonuna eklemek üzere birkaç şey almak için içeri girmekten kendini alamamıştı. Shanell, bebek partisi yaklaştığında ihtiyacı olan her şeye sahip olacağından şikayet edip duruyordu.

Tamia kendini eve bırakıp kapıyı kapatırken kıkırdadı.

Onu tehlikeye karşı uyaran şey kokuydu.

Keskin, bakırımsı kan kokusu ona Isabel Archer'ın cesedini bulduğu geceyi hatırlatıyordu.

Kapıdan döndüğünde, Coretta Yarbrough'nun yerde hareketsiz yattığını ve başının etrafında kan biriktiğini görünce nefesi kesildi.

Tamia'nın savaş ya da kaç içgüdülerini devreye girdiğinde, etrafında döndü ve kapıya doğru hamle yaptı.

"Bir adım daha atma yoksa ateş ederim."

Tamia dondu kaldı, sonra yavaşça arkasını döndü ve gölgeli oturma odasına doğru baktı.

Cynthia, Brandon'ın en sevdiği koltuğa oturmuş, susturucu takılmış bir tabancayı ona doğrultmuştu.

Tamia'nın kanı dondu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Ne düşünüyorsun?" Cynthia alay etti. "Siktiğimin hesabını görmeye geldim."

Sertçe yutkunan Tamia kaçmayı düşündü.

"Ben olsam denemezdim, sürtük," diye uyardı Cynthia. "Eskiden babam ve kardeşlerimle ava giderdim. İnan bana, nişan almamda hiçbir sorun yok."

Tamia onun sözüne güvendi.

Cynthia masa lambasını yaktı.

Çılgın saçları, kan çanağına dönmüş gözleri ve ağzından köpükler saçan haliyle dengesiz görünmesi gerekirdi. Bunun yerine, her zamanki gibi dengeli ve gösterişli görünüyordu. Mükemmel düz ütülenmiş saçlar, tasarım pantolon takımı, kedi topuklu ayakkabılar.

Ofiste başka bir gün daha.

"Annene ne oldu, Cynthia?" Tamia endişeyle sordu. "Onu sen mi vurdun?"

Cynthia sırttı. "Pekala, bir bakalım. Dairede sadece ikimiz vardık. *Ben* burada otururken *o* şurada bir kan gölünün içinde yatıyor. Yani, evet, onu gerçekten vurmuşum gibi görünüyor. Tebrik ederim. Tümdengelim gücün inanılmaz." Homurdandı. "Aptal sürtük. Brandon da senin çok zeki olduğunu söylüyor."

Tamia bu çirkin iğnelemeyi duymazdan geldi. "Öz anneni neden öldürdün, Cynthia?"

"Ben yapmadım." Kızın ağzını sinsî bir gülümseme kapladı. "Yaptın." Tamia ona bakakaldı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Cynthia içini çekti. "Sana o tehdit notunu gönderen annemdi." "Ne?"

"Ailem Dominic'in sana şantaj yapması fikrini ortaya attığında, babam seni kalıcı olarak resimden sildirmeyi düşündü-"

Tamia'nın nefesi kesildi.

"-ama sevgili annem onu bundan vazgeçirdi." Cynthia'nın dudakları büküldü. "Cinayet işleyecek cesareti yoktu."

Hayatını kurtardım sözü Tamia'nın zihninde yankılandı. Şimdi anlamlıydı. "Annem babamı ve o değersiz eskortu başından beri biliyordu. Ama sonra

Bir gün onu senin porno videonu izlerken mastürbasyon yaparken yakalayınca, seni de becerdiğinden şüphelenmeye başladı. Bu onu çok öfkeliendirdi ve seni korkutmak için o notu bıraktı."

Tamia şok olmuştu. Coretta Yarbrough şüpheleneceği son kişiydi, gerçi geriye dönüp baktığında muhtemelen ilk şüphelenmesi gerekenlerden biri olması gerekirdi.

"Her neyse," diye devam etti Cynthia, "annem geçen gün kendine acıyormuş, o yüzden bana her şeyi itiraf etti. Babamla birlikte beni kendi iyiliğim için karanlıkta tuttuklarını söyledi. Bilirsiniz, Brandon'ın planlarını öğrenmesi ihtimaline karşı makul bir inkar."

Cynthia Tamia'ya ters ters baktı, gözleri kinle parlıyordu. "Babamı medyaya ifşa eden kindar kaltağın sen olduğunu biliyoruz. Anneme Brandon'ın bu hafta şehir dışında olduğunu söyledikten sonra buraya gelmeye karar verdi.

Seninle yüzleşmek. Ben de peşine takıldım. Yeni araban burada değildi, bu yüzden anneme seni içeride beklememiz gerektiğini söyledim. Dairenin yedek anahtarı hâlâ bendeydi, bu yüzden resepsiyona daha önce unuttuğum bir şeyi almam gerektiğini söyledim ve Brandon bana uğramam için izin verdi. Görevli yeniydi ve annem de yanımda olduğu için benim iyi biri olduğumu düşündü. İçeri girdiğimizde, annem evde kimse yokken burada olmamamız gerektiğini söyleyerek çekingен davranmaya başladı. Babamın silahlarından birini getirdiğimi görünce çılgına döndü ve gitmeye çalıştı." Cynthia alay etti. "Bir kez daha, yapılması gerekeni yapmak istemedi. Bu yüzden onun yerine ben hallediyorum."

Korku Tamia'nın damarlarında dolaşıyordu. Eğer bu sürtük kendi annesini öldürecek kadar deliyse, Tamia'nın ne şansı olabilirdi ki?

"Şu haline bak," diye hırladı Cynthia küçümseyerek. "Bu dairede yaşarken, Brandon'ın yatağında uyurken, her gece onunla sevişirken, her sabah onunla duş alırken kim olduğunu sanıyorsun sen? Sen buraya ait değilsin Tamia. Onun hayatına ait olan *benim*. Sadece arkadaş olsak bile, o önce benimdi."

Tamia yavaşça başını salladı. "O seçimini yaptı, Cynthia. Bununla yaşamak zorundasın."

"*Siktir git! Bokla* yaşamak zorunda değilim!" Cynthia aniden dondu, bakışları Tamia'nın taşıdığı çantaya kilitlendi. "Dur bir dakika.... Babies 'R' Us'a mı gittin?"

Oh, kahretsin. Tamia gergin bir şekilde yutkundu.

Cynthia gözlerini çantadan kaldırıp Tamia'ya baktı. "Sen *Hamile* misin?" diye

fısıldadı. Tamia sadece ona baktı.

"*Cevap ver bana!*" Cynthia çığlık attı.

"Evet," diye kekeledi Tamia. "Ben hamileyim."

Cynthia bir an için koltuğa yaslanmış, burun delikleri açılmış, gözleri yaşlarla dolmuş gibi görünürken silah dalgalandı.

Tamia gergin bir şekilde onu izledi. Ev kızı o kadar yıkılmış görünüyordu ki neredeyse onun için üzülecekti.

Neredeyse.

Cynthia öfkeyle gözyaşlarını sildi. "Eminim eve geç geldiği o gece seni becerdi. Sırf ona nerede olduğunu sordum diye çılgına dönüp televizyonu parçaladığı gece." Tamia'ya suçlayıcı bir ifadeyle baktı. "O gece onu becerdin, değil mi? O gece hamile kaldın, değil mi?"

Tamia tereddüt etti, sonra isteksizce başını salladı.

"Siktiğimin orospusu!" Cynthia acımasızca tükürdü, tabancayı sıkıca kavradı.

Tamia panikledi. "*Seni kıskanması gereken kişi benim, Cynthia! Benim asla sahip olamadığım her şeye sahipsin!* Benim ailem ölmüşken ve ben babamı bile zar zor tanırken, senin seni seven ve taparcasına seven bir ailen var. Ben yemek kuponlarıyla büyürken sen hiçbir şeye muhtaç olmadan büyüdün. Üniversiteye gitmek için porno çekmek zorunda kalmadın-"

"YETER!" Cynthia patladı. "Buraya senin acıklı hikâyeni dinlemeye gelmedim, Tamia! Günün sonunda, benim istediğim tek şeyi elde ediyorsun. Bu yeterince kötü değilmiş gibi, bir de onun bebeğini doğuracaksın." Yüzü nefretle buruşurken, silahı Tamia'nın karnına dayadı ve çığlık attı, "*O benim bebeğim olacaktı! Benim ve Brandon'ın! Senin değil, seni lanet olası amcık!*"

Tamia sesli bir şekilde yutkundu.

"Ona defalarca yalan söyleyen sendin," diye acı acı söyleniyordu Cynthia. "Onu aldatan *sendin*. Onun kalbini kıran *sensin*. Yine de iyi kızlar her zaman sonuncu olduğu için gönderdiği kişi *benim*. Ama bugün değil, orospu çocukları! BUGÜN DEĞİL!"

Tamia'nın kalbi hızla çarpıyor, koltuk altlarında ter birikiyordu. "Bundan nasıl kurtulmayı umuyorsun, Cynthia? Brandon'ın dairesine zorla girdin. Resepsiyon burada olduğunu biliyor."

Cynthia'nın gözlerini soğuk, hesapçı bir parıltı doldurdu. "Ben bir savunma avukatıyım, hatırladın mı? Cinayet işledikten sonra müvekkillerimin evlerine çağırıldım, bu yüzden beraat etmelerine yardımcı olmak için suç mahallerini nasıl manipüle edeceğimi biliyorum. Güven bana kaltak, bu sahneyi olayların benim versiyonuma uyacak şekilde sahnelemekte sorun yaşamayacağım."

Tamia iliklerine kadar üşüdüğünü hissetti.

Cynthia gökyüzünün neden mavi olduğunu açıklarmış gibi rahat bir tavırla, "Basit bir senaryo," dedi. "Yanlışlıkla geride bıraktığımı sandığım bir şeyi almak için uğradım. Resepsiyona yalan söylememin nedeni, Brandon evdeyken başka bir zaman gelmemi istememeleriydi. Onu görmek istemiyordum, ne de malımı geri almamı engellemesini istiyordum. Annem moral desteği için benimle gelmeyi teklif etti. Benden habersiz, kocasının itibarını zedelediğin için seni öldürmeyi planlıyordu. Eve gelip bizi burada bulduğunda, anlaşılır bir şekilde telaşlandın. Ben yatak odasındayken

Ne için geldiğimi araştırırken gizlice çalışma odasına girdin ve korunmak için Brandon'ın silahını aldın."

Cynthia söz konusu Glock'u havaya kaldırdı, sonra dikkatle sehpanın üzerine koydu. Annesini öldürdükten sonra parmak izlerini silmek için kullandığı beze sarılmıştı. Silah, vurulduktan sonra şüphesiz Tamia'nın eline ya da vücudunun yakınına yerleştirilecekti.

"Siz çalışma odasından döndükten sonra," diye devam etti Cynthia sakince, "annemle tartışmaya başladınız. Tartışma öyle bir noktaya geldi ki ikiniz de silahlarınızı çektiniz. Neler olduğunu görmek için yatak odasından koşarak çıktığımda birbirinize ateş ettiniz. Çılgılık attım ve polisi aradım. Hikayenin sonu."

Cynthia koltuktan kalkıp elinde susturuculu tabancayla ona doğru gelirken Tamia'nın kalbi korkuyla çarpıyordu. "Bu kadar konuşma yeter, sürtük. Sana bir kurşun sıkmam gerekiyor ki ölüm zamanın anneminkiyle aynı zamana denk gelsin."

Tamia geriye doğru küçük bir adım attı. "Yapma bunu, Cynthia. Hayatını mahvetmeye değmez."

Cynthia sertçe homurdandı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? *Ne hayatı?* Nişanlımı, onun bebeğini doğuran pis bir sürtüğe kaptırdım. Ofiste bana bir yabancıymışım gibi bakıyor, sonra bugün bu yıl ortak olamayacağımı öğrendim. Bu yeterince kötü değilmiş gibi, babam herkesin önünde rezil oldu ve inşa ettiği kiliseden dışlandı, kardeşlerim hamile numarası yaptığım için benden utanıyor ve şimdi de annem öldü. O yüzden söyle bana Tamia," diye alay ederek yaklaştı, "senin sefil hayatına son vererek kaybedecek neyim olabilir ki?"

Koridordan gelen sesleri duyan Cynthia, Tamia'nın omzunun üzerinden baktı.

Onun bir anlık dikkat dağınıklığından yararlanan Tamia çantayı savurdu ve silahı Cynthia'nın elinden aldı.

Şaşkınlıkla nefesi kesildi ve tabancanın yerde takırdamasını izledi.

O ve Tamia aynı anda atlayarak Coretta'nın cansız bedeninin yanına indiler. Tamia kendini ölü kadının cam gibi gözlerine bakarken bulduğunda çılgılık atacak vakti yoktu; elleri psikopat bir katille doluydu.

Cynthia zayıftı ama Tamia'nın beklediğinden daha güçlü olmasını sağlayan manyakça bir nefret ve öfkeyle besleniyordu. Vahşi bir kedi gibi dövüşüyor, Tamia'ya küfürler yağdırırken bir yandan da yumruklarını savuruyordu. Ne zaman

Tamia tepeye doğru g re irken, Cynthia acımasızca dizini karnına sapladı.

Tamia keskin bir nefes aldı, içine yayılan yakıcı acıyla sendeledi.

"*Orospu!*" Cynthia bağırdı. "O lanet bebeği doğurmana izin vermeden önce seni cehennemde göreceğim!"

Tamia'nın karnına doğru tekrar hamle yaptığında, k r edici bir öfke onu ele geçirdi - yavrularını koruyan bir di i aslanın öfkesi - ve Cynthia'nın yüzüne doğru kükredi, "SENİ *ORAYA KENDİM GÖNDERECEĞİM, ÇILGIN KÖPEK!*"

Cynthia'nın yüzüne öfkeyle yumruk attı, sonra saçlarından iki avuç yakaladı ve Cynthia acı içinde inlerken kafasını ahşap zemine vurdu.

Aniden  n kapı açıldı, yüksek erkek sesleri ve ağır ayak sesleri dairenin içine doldu.

"*Tamia!*" Brandon bağırdı, onu Cynthia'nın üzerinden çekerken sesi panikle boğukla mı tı.

Cynthia yüzüstü yuvarlanıp yere d  en silahın peşinden sürünmeye çalışırken, Brandon'la birlikte gelen polislerden biri tarafından yakalandı.

"Tutuklusun!" diye bağırdı polis memuru, dizini kadının sırtına sıkıca yerleştirerek.

Brandon Tamia'yı kollarına aldı, kanepeye ta ıdı ve titreyen ellerini saçlarında ve yüzünde gezdirirken onu kucağına oturttu. "Ah, bebeğim," diye acı  ekiyormu  gibi inledi. "Tanrım. Sana ne yaptı böyle? İyi misin?"

Tamia zayıfça başını salladı, midesine yayılan acı spazmlarına karşı dişlerini sıktı.

Coretta'nın nabzını kontrol ettikten sonra ikinci polis kaşlarını çattı ve telsizle ambulans çağırdı.

"NE YAPTIN SEN, CYNTHIA?" Brandon, Cynthia kelep elenip hıçkırarak ağlayarak evden çıkarılırken bağırdı.

Dikkatini Tamia'ya veren Brandon onun alnına bir öpücük kondurdu ve yanağını saçlarına sürttü. " ok  zg n m, tatlım," dedi hırıltılı bir sesle. "Senin peşinden geleceğini bilmiyordum. *Bilmiyordum.*"

"Ben de  yle." Tamia ona karşı ürperdi. "Eve nasıl bu kadar çabuk geldin?"

"Erken bir uçuş yakaladım. Sana sürpriz yapmak istedim. Buraya geldiğimde polisler yeni gelmişti. Resepsiyon bana komşuların bağırı lar duyduğunu söyledi.

apartmandan geliyordu, bu yüzden polisi aradılar." Brandon telaşla ona baktı ve yaralanma olup olmadığını kontrol etti. "İyi olduğuna emin misin?"

"Sanırım öyle." Tamia gözlerini kapattı, elini karnına

.....bas
tırdı. "Beni hastaneye götür de bebeğimizin iyi olduğundan emin olalım.

....."

Bölüm 49

Fiona

"Vay, vay, vay," diye söylendi Fiona. "Bakın burada neyimiz var hanımlar. Yeni biri geldi."

Cynthia yerine oturdu ve Fiona'nın bir grup mahkûm arkadaşıyla birlikte oturduğu yemek masasının ucuna doğru endişeyle baktı.

Fiona sırtarak Cynthia'yı yavaşça aşağı yukarı süzdü. Bu havalı kadın için artık tasarımcı kıyafetleri yoktu. Turuncu tulumlar her şekilde.

"Merhaba Bayan Thang," diye alay etti Fiona. "Bahse girerim kendini böyle bir yerde, ayaktakımıyla birlikte bulacağını hiç düşünmemişsindir."

Cynthia başını yemek tepsisinin üzerine eğdiğinde diğer kadınlar kıkırdayıp dudaklarını şapırdattı.

"Eski rahip baban nasıl?" Fiona alay etti. "Federallerin onu bir saadet zinciri yönetmek ve aptal cemaatinden milyonlar dolandırmakla suçladığını duydum. Ellerinde onu ömür boyu hapse attıracak kadar kanıt olduğunu duydum." Fiona *tsk-tsk*ed. "Görünüşe göre fahişelerle yatmak babanın günahlarının *en küçüğüymüş*. Ama annenin ne kadar çirkin olduğunu düşünürsek, zavallı adamı başka bir yerden kadın bulduğu için suçlayamam bile."

Diğer mahkûmlar kahkahalarla çığlık atarken Cynthia'nın yüzü kızardı.

Fiona ölü bir kadını kötölemenin alçakça bir hareket olduğunu biliyordu ama bunun kendi kızının ona yaptığından daha kötü olamayacağını düşündü. Kahretsin, psikopat sürtük kendi annesini öldürmüştü. Bundan daha aşağısı olamazdı.

"Dün kız kardeşimi gördüm," diye açıkladı Fiona. "O ve Brandon beni ziyarete geldiler. Birlikte çok mutlu görünüyorlar. Birbirlerine çok yaklaşıyorlar. Düğün planları harika gidiyor ve mükemmel bir ev buldular, bu yüzden önümüzdeki ay taşınıyorlar. Tabii sen orayı suç mahalline çevirdikten sonra Brandon'ın evinde kalamadılar, o yüzden ailesiyle kalıyorlar. Ve sen bunu bilmiyor muydun? Bay ve Bayan Chambers aslında Tamia'ya ısınmaya başladılar. Evet, Brandon'ın annesi onların düğününü planlıyordu, bu yüzden *biliyorsun* ki bu zincir dışı olacak. Bu da bir şey değil mi? Brandon'ın ailesine oğulları için doğru kişi olduğunu kanıtlamak için elinden geleni yaptın ama sonunda psikotik çöküntün onları

Tamia'nın Brandon için daha iyi bir kadın olduğunu anladım. Bu arada, bebekleri gayet iyi durumda, canın cehenneme."

Cynthia el değmemiş yemeğine baktı ve gözyaşlarını hızla geri kırıptı. "Hepimiz Brandon ve Tamia'nın düğününü izlemek için sabırsızlanıyoruz.

TV," diye neşeyle devam etti Fiona. "Yerel kanalların töreni kraliyet düğünü gibi yayınlayacaklarını biliyorum. İzleme partimize katılabilirsin, Cynthia. Tabii kız kardeşimin istediği her şeyi elde ettiğini görmeyi kaldırabileceğini düşünüyorsan."

Gözyaşları Cynthia'nın yüzünden aşağı yuvarlandı.

Ama Fiona'nın işi bitmemişti. "Sadece sormak zorundayım. Kendi anneni öldürdüğünü ve neredeyse doğmamış masum bir bebeği öldüreceğini bilerek geceleri nasıl uyuyorsun?"

Cynthia'nın burun delikleri alevlendi. "Büyükanneni öldürdükten sonra uyuduğun gibi," diye nefesinin altından karşılık verdi.

"Hayır, yapmadı!" diye tısladı diğer kadınlar ve Fiona'nın adına öfkeleniler.

Fiona kıkırdadı, sakın bir şekilde elini kaldırdı. "Her şey yolunda hanımlar. Bırakın konuşsun. Bayan Thang'ın içinde biraz cesaret var, o yüzden burada iyi iş çıkarabilir."

Biri dişlerini emdi. "O kaltağı sikip atmalısın, Fee."

Bu, Cynthia'nın taş kesilmiş gibi görünmesine neden olan içten bir onay yankısı yarattı. Fiona ona teselli edici bir şekilde gülümsedi. "Merak etme anne, seni kırbaçlamayacağım," diye söz verdi, şişmiş karnını hafifçe ovarak. "Kirli dövüşüyorsun ve normalde bu benim için sorun olmazken, bu riski göze alamam.

kıymetli kızıma hiçbir şey olmuyor."

Cynthia'nın yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi.

"Ama buradaki diğer tuzlu sürtüklerden bazıları için konuşamam," diye devam etti Fiona yumuşakça. "Bazılarının uğruna yaşayacak hiçbir şeyi yok, bu yüzden senin deli kıcını tokatlamak için iki kez düşünmezler. Bazıları herkesten daha iyi olduğunu düşünen şımarık prensesleri umursamaz, bu yüzden seni mahvetmekten ve yüksek atından düşürmekten başka bir şey istemezler. Bazıları da"-Fiona kalın saç örgülü, erkeksi görünümlü bir mahkûmu işaret etti-"sadece seni kendi orospuları yapmak istiyorlar."

Kadın ona müstehcen bir şekilde bakarken Cynthia'nın yüzünün rengi soldu.

Fiona dramatik bir şekilde iç çekti. "Bu şeylerden herhangi biri başına gelebilir. Ya da belki hiç biri." Dar bir şekilde gülümsedi. "Her iki

durumda da, bu senin

Babamın golf kulübü. Buralarda tüm bağlantılar bende ve sessiz sedasız ipleri *ben* çekiyorum."

Cynthia gözle görülür bir şekilde yutkundu.

En yakındaki infaz koruma memuruna doğru bakan Fiona, Cynthia'ya tehditkâr bir ifadeyle ekledi: "O yüzden uyuma, sürtük. Çünkü bu yükü bıraktıktan sonra sıska siyah kıçın benim olacak." Göz kırptı. "Tabii hâlâ buralarda olduğunu varsayarsak."

Bölüm 50

Tamia

Yedi ay sonra

"Her şey çok güzeldi Esther Anne," diye anımsadı Tamia, verandadaki salıncakta bir ileri bir geri sallanırken. "Çiçekler, süslemeler, göl kenarındaki şato. Her şey o kadar mükemmeldi ki. Küçük bebek karnımı gösteren straplez bir denizkızı elbisesi giymiştim ve herkes nefes kesici görüldüğümü söyledi. Beyoncé şimdiye kadar duyduğum en romantik aşk şarkısıyla bize serenat yaptı. Ama o andan önce bile Brandon ve ben gözyaşlarımızı tutmaya çalışıyorduk. İkimiz de çok duygusaldık, o güne gelene kadar yaşadığımız her şeyi düşünüyorduk. Anne, ben koridordan inerken bana nasıl baktığını görmeliydin. Daha önce hiçbir erkek bana gözlerinde bu kadar sevgiyle bakmamıştı. Kelimeler bunu tarif edemez." Tamia mutlulukla iç çekti. "İnanılmaz bir düğündü anne. En çılgın hayallerimin bile ötesindeydi."

"Kulağa harika geliyor," diye içtenlikle onayladı Anne Esther.

"Öyleydi." Tamia büyükannesinin elini yanağına bastırdı. "Keşke sen de orada olabilseydin anne."

Yaşlı kadın gülümsedi. "Ruhen seninleydim."

"Biliyorum." Tamia sessizce gülümsedi. "Varlığını her zaman hissettim, özellikle de Brandon ve ben yeminlerimizi ederken. Yanımda durduğunu ve kulağıma 'Bir erkeğin sevgisinin gücünü asla küçümseme' diye fısıldadığını hissedebiliyordum. Bana bunu söylediğini hatırlıyor musun?"

Büyükannesi gülümsedi. "Kesinlikle öyle."

"Haklıymışsın anne."

"Tabii ki. Ben her zaman haklıyım." Sıcak bir kahkaha paylaştılar.

Birkaç dakika sonra Tamia merakla sordu: "Neden bu kadar uzun süre uzak kaldın anne? Düğünüm Nisan ayında olacaktı."

Anne Esther iç çekti. "Biliyorum bebeğim ve umarım seni terk ettiğimi düşünmemişsindir. Ama artık yeni bir kocan var ve anne olacaksın."

çok yakında. Hayatın bir daha asla eskisi gibi olmayacak ve geçmişi, hatta beni düşünmeden her anı yaşamayı istiyorum."

Tamia'nın boğazı düğümlendi. "Umarım bu bana gelmeyi bırakacağını anlamına gelmez," diye fısıldadı.

"Söylediğim bu değil," diye yatıştırdı Esther Anne, elini nazikçe okşayarak. "Ama geçen yıl çok zor zamanlar geçiriyordun ve benim rehberliğime ihtiyacın vardı. Şimdi Brandon'la birbirinize güvenmeniz gerekiyor. Ama her zaman senin yanında olacağımı biliyorsun Tamia. Bana inanıyor musun?"

Tamia yavaşça başını salladı. "Sana inanıyorum." "Aferin kızıma."

Tamia sesine tekrar güvenebildiğinde, "Fiona'nın bebeği olduğunu biliyorsun," dedi.

"Evet." Anne Esther'in yüzü parladı. "Çok güzel bir kız."

"Öyle." Tamia şefkatle gülümsedi. "Dre onu istemedi, ama onu kollarına aldığı anda kalbini eritti. Bence harika bir baba olacak, Brandon ve ben de onun yanında olacağız."

Anne Esther gülümsedi. "Yapacağını biliyorum."

Birkaç dakika sonra sakinleşen Tamia derin bir iç çekti. "Fiona on dokuz yıl hapis cezasına çarptırıldı. Yargıç ona karşı daha hoşgörülü davrandı çünkü o sırada cocuktu..."

Anne Esther anlayışla başını salladı.

Bir süre sessizce oturdular, el ele tutuştular ve salıncakta hafifçe ileri geri sallandılar.

"Tamia?"

"Evet, anne?"

Büyükannesinin gözleri parladı. "Senin için itme zamanı-"

Tamia yavaşça uyandı ve özel hastane süitinin etrafına göz gezdirdi. Her yerde güzel çiçek aranjmanları, pelüş hayvanlar, balonlar ve çikolatalar vardı.

Brandon pencerenin önünde durmuş, yeni doğan oğlunu sevgiyle kucağına almıştı.

Tamia onları gördüğünde gözlerinden yaşlar süzüldü ve uzakta parıldayan bir serap gibi görüntülerini bulanıklaştırdı.

Ama bu ikisi serap değildi.

Çok gerçektiler.

Ve onlar ona aitti. Hem baba hem de oğul.

Babalık testi sonuçlarını henüz almamış olsaydı bile Tamia oğlunun yüzde yüz Brandon'dan olduğunu bilirdi. Bebeğin güzel koyu bir teni ve kalın siyah kaşları vardı ve esnemek için küçük ağzını açtığında tombul yanaklarında gamzeler parlıyordu.

Gwen yeni doğan torununa bir kez baktı ve gözyaşlarına boğuldu. "*Tıpkı* Brandon'ın doğduğu zamanki haline benziyor!"

Dünkü yoğun doğum sancısı ve doğum sırasında Brandon Tamia'nın yanından ayrılmamıştı. Saçlarını okşamış, terli alnından öpmüş, cesaretlendirici sözler fısıldamış ve onu ne kadar sevdiğini ve takdir ettiğini hararetle söylemişti. Ve bebeği dışarı attığında, Brandon gururla göbek bağını kesmiş, yüzünden sevinç gözyaşları akmıştı.

Tamia, kocasının parmaklarını oğullarının kıvrık siyah saçlarıyla dolu kafasında nazikçe gezdirmesini izlerken gülümsedi. Brandon Everett Junior sağlıklı, güçlü kuvvetli bir çocuktı ve dünyaya üç kilo üç ons olarak gelmişti.

Brandon pencereden dönerek Tamia'nın bakışlarıyla karşılaştı ve usulca gülümsedi. "Selam güzelim."

Gülümsedi. "Hey."

Brandon yatağa doğru yürümeye başladı. "Hemşire onu beslenmesi için getirdi ama o kadar huzurlu uyuyordun ki seni hemen uyandırmak istemedim. Bu yüzden birlikte rahatladık." Bebek hafifçe mızımızlanmaya başlayınca Brandon kıkırdadı. "Sanırım rahatlama zamanı sona erdi."

Tamia sırtarak kollarını uzattı. "Onu anneme getirin."

Brandon kundaktaki bebeği Tamia'ya vermeden önce şefkatle alnından öptü.

Oğlunun sevimli yüzüne bakarken, kalbi öylesine sevgi ve minnetle kabardı ki, onu zorlukla zapt edebildi. "Hey, küçük adam," diye mırıldandı. "Sen annenin biricik bebeği değil misin? Evet, öylesin. Oh, *evet*, sen _"

Brandon, "Tatlı konuşmalar için daha sonra, kadın," diye alay etti. "O büyük memeyi çıkar ve oğlumu besle."

Tamia güldü.

Brandon onun saçlarını nazikçe yüzüne sürdü, sonra yatağa tırmandı ve bebek meme ucuna yapışıp şiddetle emmeye başlarken onu kucakladı.

"Dayum," Brandon hayret ettim, izliyor üzerinde onu omuz. "Kesinlikle bir göğüs adamı olacak."

Tamia sıırttı. "Babası gibi."

Güldü ve onun çıplak omzunu ısırdı. Sessizce emzirdikleri çocuklarını izlerken Brandon mırıldandı: "Nasıl hissediyorsun tatlım?"

"Dünyanın en şanslı kadını gibi." Tamia gülümseyerek bebeğin yumuşak yanağını şefkatle okşadı. "Beej çok tatlı bir mucize-"

"Beej?" Brandon yankılandı.

"Evet. Brandon Everett Junior için bir takma ad." Brandon kıkırdadı. "Hayır bebeğim, bu işe yaramaz." "Neden olmasın?"

"Oğlumun okulda alkışlanmasına neden olacaksın."

Tamia güldü. "O zaman ona kendini nasıl savunacağını öğretsen iyi olur, ha?"

"Oh, ne olursa olsun bunu yapacağım." Brandon sıırttı. "Ama bu lakap hakkında biraz daha konuşmamız gerekecek."

Tamia iç çekti. "Tamam, Danışman. Pazarlığa açığım."

"Akıllı kadın."

Omzunu onun göğsüne çarptı ve o da güldü.

Bir süre sonra sessizleştiler ve mutlu oğullarının gözlerini kapatıp uykuya dalmasını izlediler.

Brandon Tamia'ya yaklaştı ve "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Arkasına baktı, onun tapınma dolu bakışlarıyla karşılaştı ve gülümsedi.

"Teşekkür ederim."

Eğildi ve onu öylesine şefkatle öptü ki gözlerinden yaşlar boşandı. Adam yavaşça kalçasını okşarken Tamia onun eline uzandı.

Parmakları buluştu. ..birbirine dolandı ...birbirine yerleşti. Aşklarının hikayesi.

Sonsöz

*Houston,
Teksas Nisan
2013*

Brandon kürsüde durmuş, önseçim zaferini kutlamak için gelen destekçilerinden oluşan büyük bir kalabalığa hitap ediyordu. Ailesi ve arkadaşları önde ve ortadaydı, gözleri gurur ve heyecanla parlıyordu, ellerinde SENATO İÇİN BRANDON CHAMBERS yazılı pankartlar vardı. Demokratların adayıydı ve rakibi Cumhuriyetçi aday Russ Sutcliffe ile genel seçim hesaplaşmasına girecekti.

"Teksaslı dostlarım, nefret ve bölünme siyasetinin bu seçimin önemli konularını gölgelemesine izin vermediğiniz için teşekkür ederim. Rakiplerimin bana karşı yürüttüğü karalama kampanyalarına göz yumduğunuz ve kulaklarınızı tıkadığınız için teşekkür ederim. Çok acımasızdı ama birlikte fırtınayı atlattık ve zirveye çıktık." Brandon Tamia'ya gülümsedi, bu sözler destekçileri için olduğu kadar onun için de söylenmişti.

Kalçasına tünemiş yakışıklı oğullarıyla birlikte onun yanında duran Tamia ona göz kırptı.

Brandon kalabalığa dönerek ciddiyetle sözlerine devam etti: "Senatörünüz olmam için bana bir şans vererseniz, inandığım şeyler için her zaman yaptığım gibi sizin için mücadele edeceğim. Halka hizmet etmeyen bir gündemi olan senatörlerin zorbalıklarına boyun eğmeyeceğim. Gerekirse Senato'da *gangster* gibi davranacağım."

Bir kahkaha ve tezahürat dalgası kalabalığı sararken, Vali Bernard Chambers ve First Lady Gwen'in başlarını salladıkları ve gülümsemelerine karşı koydukları, Beau, Brooke, Dre, Justin ve Cornel'in ise yumruklarını sıkarak alkışladıkları görüldü.

Brandon sözlerini şöyle sürdürdü: "Sesinizin duyulmasını ve ihtiyaçlarınızın karşılanmasını sağlamak için ne gerekiyorsa yapacağım. Bu benim size verdiğim bir söz ve bu sözü hafife almam. Bu yüzden benimle birlikte derinlere indiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Çalışmalarımız daha yeni başladı!"

Brandon'ın konuşması bittiğinde kalabalık coşkuyla alkışladı. O ve Tamia birbirlerine sevgi dolu yumruklar attıklarında alkışlar daha da

artti

bir onay kükremesine dönüştü.

Brandon dikkatle Tamia'ya baktı. "Hâlâ benimle misin?"

Adamın sadece siyasi kampanyasından değil, birlikte geçirecekleri gelecekte de bahsettiğini biliyordu.

Elini onun yanağına dayadı, gözlerinin içine baktı ve kalbinin onunkiyle konuşmasına izin vererek, "Seninleyim Brandon Chambers. Bugün de. Yarın da. *Her zaman.*"

Gülümsedi ve ona göz kırptı. "O zaman şunu yapalım"

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.